

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΡΟΑΣΠΙΣΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

Ψηφίσματα και Κείμενα
για το Σκοπιανό ζήτημα
και τη «Συμφωνία των Πρεσπών»

Γ' έκδοση

Επιμέλεια Δημ. Θ. Καραμήτσος

Θεσσαλονίκη 2019
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΜΘ

**Ψηφίσματα και Κείμενα
για το Σκοπιανό ζήτημα
και τη
«Συμφωνία των Πρεσπών»**

Σύνδεσμος Προάσπισης Μακεδονίας-Θράκης

**Ψηφίσματα και Κείμενα
για το Σκοπιανό ζήτημα
και τη
«Συμφωνία των Πρεσπών»**

**Επιμέλεια
Δημ. Θ. Καραμήτσος**

**Θεσσαλονίκη 2019
ΕΚΔΟΣΕΙΣ Σ.Π.Μ.Θ.**

Θεσσαλονίκη 2019
Σ.Π.Μ.Θ.

Ψηφίσματα και Ανακοινώσεις
για το Σκοπιανό ζήτημα
και τη «Συμφωνία των Πρεσπών»

Επιμέλεια: Δημ. Θ. Καραμήτσος

© ΣΠΜΘ

E mail: spmt2019@yahoo.com

Εικόνες Εξωφύλου: Ι. Δραγούμης, Μ. Αλέξανδρος, Π. Μελάς

ΔΣ του Σ.Π.Μ.Θ.

Πρόεδρος	Καραμήτσος Δημ., Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ
Αντιπρόεδρος	Μεγαλοκονόμος Εμμ., Πρέσβης ε.τ.
Γραμματέας	Πολυζωίδης Κων., Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ
Ταμίας	Μπαλασόπουλος Δημ., Επ. Πρ. Εφετών ΔΔ
Μέλος	Νικ. Καρατζάς, Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση μέρους ή όλου του παρόντος με κάθε μέσον, με την προϋπόθεση ότι θα αναφέρεται η πηγή του με την επωνυμία «Σύνδεσμος Προάσπισης Μακεδονίας Θράκης»

Περιεχόμενα

Προλεγόμενα.....	1
Πρόλογος Γ΄ έκδοσης	3
Μικρή ιστορική αναδρομή για το Σκοπιανό ζήτημα Από τον κ. Δημ. Θ. Καραμήτσο, πρόεδρο του ΣΠΜΘ.....	7
Ο Μακεδονικός Αγώνας Από τον κ. Δημ. Θ. Καραμήτσο, πρόεδρο του ΣΠΜΘ.....	13
Ψήφισμα με περισσότερους από 1.250 επιφανείς Μακεδόνες.....	27
Ψήφισμα-Έκκληση Θεσσαλονικέων με πρωτοβουλία πανεπιστημιακών και επιχειρηματιών της πόλης (Φεβρουάριος 2016).....	31
326 καθηγητές πανεπιστημίων από τη διεθνή κοινότητα υπεραμύνονται των δικαιωμάτων της Ελλάδας για την Μακεδονία (Αύγουστος 2009)	36
Κοινή δήλωση 15 πρέσβων ε.τ. για το όνομα της FYROM (5 Φεβρουαρίου 2017).....	43
Ψήφισμα Περιφερειακής Ένωσης Δήμων Κεντρικής Μακεδονίας (15 Ιανουαρίου 2018).....	45
Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών Ψήφισμα (18 Ιανουαρίου 2018).....	49

Παμμακεδονικές Οργανώσεις Υψηλίου Επιστολή-Έκκληση (21 Ιανουαρίου 2018).....	51
Ομάδα 21 Μακεδονίας Θράκης. Δελτίο Τύπου Το μήνυμα της Θεσσαλονίκης (21 Ιανουαρίου 2018).....	57
Δήλωση του προέδρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών κ. Β. Πάππα (13 Ιουνίου 2018)	59
Ψήφισμα του ΔΣ του Συνδέσμου Αποφοίτων της ΣΣΑΣ για την Μακεδονία (15 Ιουνίου 2018).....	61
Η Συμφωνία των Πρεσπών αποτελεί έσχατη προδοσία Από τον κ. Σάββα Καλεντερίδη Γεωστρατηγικό Αναλυτή (16 Ιουνίου 2018)	65
Κίνδυνος διαμερισμού της Ελλάδας Από τον κ. Σταύρο Καλεντερίδη, πολιτικό επιστήμονα, διεθνολόγο (18 Ιουνίου 2018).....	71
Η γλώσσα και η ιθαγένεια των βορείων γειτόνων μας δεν είναι μακεδονική Από τον κ. Περικλή Μήτκα, Πρύτανη ΑΠΘ Δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα <i>Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ</i> (18 Ιουνίου 2018).....	77
Το ψήφισμα από τη διευρυμένη συνεδρίαση του Περιφερικού Συμβουλίου και των Δημοτικών Συμβουλίων Κ. Μακεδονίας (27 Ιουνίου 2018).....	81
Η Συμφωνία με τα Σκόπια είναι επικίνδυνη Από τον κ. Κώστα Ν. Χατζηκωστή εκδότη της εφημερίδας Σημερινή και του τηλεοπτικού σταθμού Σίγμα στην Κύπρο (28 Ιουνίου 2018).....	85

Το ΔΣ του Ιδρύματος του Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα για τη Συμφωνία των Πρεσπών (6 Ιουλίου 2018) ...	89
Και τώρα τί κάνουμε; Μα το αυτονόητο Από τον κ. Ι. Κ. Χασιώτη, Ομ. Καθηγητή Νεότερης Ιστορίας του ΑΠΘ (16 Ιουλίου 2018).....	93
Δεν δεχόμαστε τετελεσμένα Δήλωση του περιφερειάρχη κεντρικής Μακεδονίας κ. Απ. Τζιτζικώστα (27 Ιουλίου 2018).....	101
Ζητούμε Δημοψήφισμα Αίτημα (Petition) μέσω του Change.org (Αύγουστος 2018).....	103
Ποιοι στηρίζουν τα Σκόπια και γιατί; Από τον κ. Ιωάννη Μάζη, καθηγητή ΕΚΠΑ Δημοσιεύθηκε στο SLpress (1 Οκτωβρίου 2018)	105
Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών ζητάει δημοψήφισμα Ψήφισμα του ΔΣ (8 Νοεμβρίου 2018).....	111
Ψήφισμα Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης μελών της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών (25 Νοεμβρίου 2018)	113
Επιστολή της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων προς τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας (29 Νοεμβρίου 2018).....	115
Τα πατριωτικά αισθήματα της νεολαίας Από την κ. Φανούλα Αργυρού, Ερευνήτρια/δημοσιογράφος/συγγραφέα Λονδίνο (2 Δεκεμβρίου 2018)	119

Από International Hellenic Association.	
Δελτίο Τύπου και Διακήρυξη (4 Δεκεμβρίου 2018).....	123
Διακήρυξη ΙΗΑ.....	125
Η συμφωνία των Πρεσπών αποτελεί Εσχάτη Προδοσία του κ. Σάββα Καλεντερίδη, Συγγραφέα - Γεωστρατηγικού αναλυτή (6 Δεκεμβρίου 2018).....	129
Κοινή δήλωση 22 Μητροπολιτών της Μακεδονίας για τη Συμφωνία των Πρεσπών (21 Δεκεμβρίου 2018).....	135
Επιστολή 136 Πανεπιστημιακών προς τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας (27 Δεκεμβρίου 2018).....	145
Σύντομη αποτίμηση της Συμφωνίας των Πρεσπών Επιστολή κ. Ανδρέα Σταλίδη (7 Ιανουαρίου 2019).....	149
Ανοικτή επιστολή του Διπλωματικού κύκλου «πρώην πρέσβων» (7 Ιανουαρίου 2019).....	155
Επιστολή από Παμμακεδονικές Ενώσεις Υψηλίου προς βουλευτές Από την κ. Νίνα Γκατζούλη Συντονίστρια Παμμακεδονικών Ενώσεων Υψηλίου (10 Ιανουαρίου 2019).....	159
Ανοικτή επιστολή 12 καθηγητών πανεπιστημίου (13 Ιανουαρίου 2019).....	169
Δεν υπάρχει Μακεδονική εθνότητα ούτε Μακεδονική γλώσσα Από «Σύνδεσμο Προάσπισης Μακεδονίας-Θράκης» (14 Ιανουαρίου 2019).....	173

Πόρισμα προς το Γραφείο Πρωθυπουργού, όλα τα ελληνικά κόμματα και Βουλευτές Πρωτοβουλία παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (15 Ιανουαρίου 2019).....	175
Ψήφισμα του ΔΣ συνδέσμου αποφοίτων ΣΣΑΣ για τη συμφωνία των Πρεσπών (15 Ιανουαρίου 2019).....	183
Από τον Μητροπολίτη Μεσογαίας Σεβασμιώτατο κ.κ. Νικόλαο (16 Ιανουαρίου 2019).....	185
Ανακοίνωση της Ιεράς Κοινότητας του Αγίου Όρους (17 Ιανουαρίου 2019).....	187
Κοινή Δήλωση Αρχιερέων Ν.Δ. Ελλάδας και Ιονίων Νήσων (19 Ιανουαρίου 2019)	189
Η Μακεδονία είναι Ελλάς, δεν εκχωρείται, δεν χαρίζεται Από τον κ. Γεώργιο Σ. Πουρνάρη Αντιπρόεδρο Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών (17 Ιανουαρίου 2019).....	191
Η Μακεδονία δεν θα σας το συγχωρήσει ποτέ Από τον κ. Βασ. Θ. Θωμαΐδη, MD, FRA, προς κάθε υπεύθυνο (17 Ιανουαρίου 2019).....	197
Δήλωση-Έκκληση από τον Ομ. καθηγητή Συνταγματικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κ. Γεώργιο Κασιμάτη (19 Ιανουαρίου 2019).....	201
Η κρίση της Ιστορίας και του ελληνικού λαού θα είναι αμείλικτη Δήλωση Μίκη Θεοδωράκη, Μουσικοσυνθέτη, πρώην βουλευτή και υπουργού (19 Ιανουαρίου 2019).....	205

Συνταγματικές παραβιάσεις Από τον κ. Νικόλαο Σταυριανίδη (19 Ιανουαρίου 2019)	209
Στις Πρέσπες η Αθήνα αναγνώρισε τον «Μακεδονισμό» των Σκοπίων (Δημοσιεύθηκε στο SLpress) Από τον κ. Σταύρο Λυγερό (20 Ιανουαρίου 2019).....	215
Δήλωση για τη Συμφωνία των Πρεσπών Από τον κ. Πάρι Μπίλλια, Προέδρου ΤΕΕ/ΤΚΜ. Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα <i>Μακεδονία</i> (20 Ιανουαρίου 2019).....	219
Δήλωση για τη Συμφωνία των Πρεσπών Από τον Δρ. Βενιαμίν Καρακωστανόγλου Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα <i>Μακεδονία</i> (20 Ιανουαρίου 2009).....	221
Από την Επιτροπή Αγώνα για την Ελληνικότητα της Μακεδονίας (20 Ιανουαρίου 2019)	223
Δημοσιεύματα μετά την ψήφιση στη Βουλή των Ελλήνων της «Συμφωνίας των Πρεσπών»	
ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΤΑ ΞΕΧΑΣΟΥΜΕ... Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας στη Βουλή των Ελλήνων (25 Ιανουαρίου 2019).....	231
Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων ξεσκέπασε την κυβέρνηση στην Ευρώπη Δελτίο τύπου της ΠΟΠΣΜ (4 Μαρτίου 2019)	233
Ανακοίνωση Συνδέσμου Προάσπισης Μακεδονίας-Θράκης (25 Μαρτίου 2019).....	237

Ιστορικοί στοχασμοί μετά τη Συμφωνία των Πρεσπών Από τον κ. Γιάννη Μουρέλο, Καθηγητή ΑΠΘ (15 Μαΐου 2019)	239
Η μεγάλη απάτη στον ΟΗΕ με τη «Συμφωνία των Πρεσπών» Από τον Μ. Νίμιτς στον Α. Γκουτέρες Από τον κ. Γιώργο Ρωμανό, συγγραφέα, ιστορικό ερευνητή (18 Ιουνίου 2019).....	247
Απόφαση του Παναυστραλιανού Συνεδρίου της Παμμακεδονικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας Βρισβάνη, Αυστραλία (27 Μαΐου 2019)	259
17η Ιουνίου – Ημέρα Μνήμης και Αντίστασης κατά του ξεπουλήματος της Μακεδονίας. Από τον κ. Ιωάννη Αμπατζόγλου (14 Ιουνίου 2019).....	261
Οι Παμμακεδονικές Ενώσεις Υψηλίου για τη «Συμφωνία των Πρεσπών» Από την κ. Νίνα Γκατζούλη Συντονίστρια Παμμακεδονικών Ενώσεων Υψηλίου (Ιούνιος 2019)	265
Ανοικτή Επιστολή Προς τον Πρόεδρο του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κυριάκο Κ. Μητσοτάκη (19 Ιουνίου 2019).....	270
Προς την <i>Εφημερίδα των Συντακτών</i> Από τον κ. Δημ. Θ. Καραμήτσο, Πρόεδρο ΣΠΜΘ (25 Ιουνίου 2019).....	277
Προς την Εφημερίδα <i>Η Καθημερινή</i> Από τον κ. Δημ. Θ. Καραμήτσο, Πρόεδρο ΣΠΜΘ (4 Ιουλίου 2019).....	281
ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ.....	283

Προλεγόμενα

Το παρόν βιβλίο δημιουργήθηκε από το ΔΣ του «Συνδέσμου Προάσπισης Μακεδονίας-Θράκης» (ΣΠΜΘ) και περιλαμβάνει μια επιλογή από Ψηφίσματα, Ανακοινώσεις και Επιστολές που αναφέρονται στο Σκοπιανό ζήτημα και τη «Συμφωνία των Πρεσπών». Επιπλέον έχουν προταχθεί –για λόγους πληρέστερης πληροφόρησης του αναγνώστη– ένα κεφάλαιο με τίτλο *Μικρή ιστορική αναδρομή για το Σκοπιανό ζήτημα* και άλλο ένα κεφάλαιο για τον *Μακεδονικό Αγώνα*.

Πιστεύουμε ότι ο αναγνώστης, μετά την ανάγνωση έστω και μέρους του βιβλίου αυτού, θα ενημερωθεί:

α. Για το πόσο αντίθετοι προς τη συμφωνία των Πρεσπών είναι οι Έλληνες και

β. Για τους κινδύνους που θα προκύψουν στο άμεσο και απώτερο μέλλον, αν εφαρμοστεί η ετεροβαρής συμφωνία των Πρεσπών, με την οποία η Ελλάδα παραδίδει το ελληνικό όνομα Μακεδονία μαζί με την αναγνώριση Μακεδονικής ταυτότητας (εθνότητα) και γλώσσας στο κράτος των Σκοπίων. Σε αντάλλαγμα παίρνει μόνο υποσχέσεις, υποσημειώσεις και αστερίσκους. Με όλα αυτά η χώρα μας μπαίνει σε μια βαθιά εθνική κρίση.¹

Ο Πρόεδρος
Δημ. Θ. Καραμήτσος
Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ

Ο Γραμματέας
Κων. Πολυζωίδης
Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ

¹ Το βιβλίο βασίστηκε κυρίως σε αναζητήσεις στο διαδίκτυο. Ασφαλώς υπάρχουν και άλλα σημαντικά κείμενα. Η παράλειψή τους δεν έγινε σκοπίμως.

Πρόλογος Γ΄ έκδοσης²

Αγαπητοί φίλοι

Το βιβλίο —με τα ψηφίσματα και ανακοινώσεις συλλόγων, σημαντικών φορέων και προσώπων για το σκοπιανό ζήτημα και τη «Συμφωνία των Πρεσπών»— δημιουργήθηκε κάτω από την πίεση των γεγονότων που εκτυλίσσονταν στο διάστημα λίγο πριν από την ψήφιση της επαίσχυντης συμφωνίας στην Βουλή των Ελλήνων. Το βιβλίο εκδόθηκε σε Α΄ έκδοση τον Δεκέμβριο 2018, και Β΄ έκδοση τον Ιανουάριο 2019. Η Β΄ έκδοση στάλθηκε εγκαίρως σε όλους τους βουλευτές που μας αντιπροσώπευαν τότε στη Βουλή των Ελλήνων, στον πρωθυπουργό κ. Τσίπρα και στον πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Δυστυχώς το περιεχόμενο αυτού του βιβλίου —που είναι ένα πολύτιμο ιστορικό τεκμήριο της ευρείας και σχεδόν γενικευμένης αντίθεσης του ελληνικού λαού στη συμφωνία των Πρεσπών— δεν ελήφθη υπόψη από τους βουλευτές, αυτούς τους «προθύμους και δήθεν λογικούς» που ψήφισαν θετικά στην ψηφοφορία για την επικύρωση της «Συμφωνίας των Πρεσπών». Βουλευτές που ανήκαν στον κυβερνητικό συνασπισμό ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αλλά και μερικοί ακόμη ενώθηκαν για να ψη-

² Για πρακτικούς λόγους στην Γ΄ έκδοση συντομεύθηκε ο τίτλος.

φίσουν μια συμφωνία στην οποία ήταν αντίθετη η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, όπως εκφράστηκε με τα ογκώδη συλλαλητήρια, τις σχετικές δημοσκοπήσεις και τα ψηφίσματα σημαντικών συλλόγων και φορέων, δηλώσεις επιφανών προσώπων, αλλά και ψηφίσματα συλλόγων της ομογένειας.

Είναι τραγικό ότι μερικοί από τους ψηφίσαντες τη «Συμφωνία των Πρεσπών» βουλευτές είχαν κάνει παλαιότερα δηλώσεις ότι «το όνομα της Μακεδονίας δεν παραχωρείται» κ.ο.κ. Άλλοι άλλαξαν την κομματική τους ένταξη με σαφή ανταλλάγματα που τους δόθηκαν είτε πριν από την ψήφιση της συμφωνίας είτε λίγο αργότερα. Όλα αυτά αποτελούν φαλκίδευση της Δημοκρατίας στον τόπο μας και καταράκωση του κύρους της.

Η Δημοκρατία μας δεν λειτούργησε όπως όφειλε και η θέληση του λαού δεν ελήφθη υπόψη από τους αντιπροσώπους μας βουλευτές. Ο ΣΠΜΘ πιστός στις καταστατικές αρχές του συνεχίζει τον αγώνα, ο οποίος τώρα μεταφέρεται στο επίπεδο της ακύρωσης και απαλλαγής από την επαισχυντη συμφωνία. Για να απαλλαγούμε από τη «Συμφωνία των Πρεσπών» οι δρόμοι είναι δύο:

A. Καταγγελία μονομερώς από μια θαρραλέα ελληνική πατριωτική κυβέρνηση της επαισχυντης συμφωνίας ως απαράδεκτης και βλαπτικής για την Ελλάδα.

B. Ακύρωση της συμφωνίας μέσω της νομικής οδού διεθνών δικαστηρίων, δεδομένου ότι έρχεται σε αντίθεση με το διεθνές δίκαιο και επιπλέον δεν τηρήθηκαν όλες οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις για την ψήφισή της. Ήδη ειδική επιτροπή εργάζεται για τον σκοπό αυτό.

Τα αποτελέσματα των αυτοδιοικητικών εκλογών έδειξαν ότι ειδικά στη Μακεδονία απέτυχαν οι υποψήφιοι που δεν

είχαν ταχθεί με σαφήνεια κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών. Ακόμη χειρότερα αποτελέσματα εισέπραξαν όσοι λαιδόρησαν τους Μακεδόνες για τη στάση τους απέναντι στην επαίσχυντη συμφωνία. Απεναντίας υποψήφιοι που είχαν εκδηλώσει σαφή αντίθεση στη συμφωνία είχαν συντριπτικό προβάδισμα απέναντι στους αντιπάλους τους, με χαρακτηριστικά παραδείγματα τον περιφερειάρχη Κεντρικής Μακεδονίας κ. Απ. Τζίτζικώστα 62,03% 1^η ψηφοφορία, τον νέο περιφερειάρχη Αττικής κ. Γ. Πατούλης 65,79 2^η ψηφοφορία, και τον δήμαρχο Αμπελοκίπων-Μενεμένης κ. Λαζ. Κυρίζογλου 69,81 με την 1^η ψηφοφορία.

Ο ΣΠΜΘ προχώρησε στη Γ΄ έκδοση αυτού του βιβλίου —κατάλληλα εμπλουτισμένου και με κείμενα που δημοσιεύθηκαν και μετά την επικύρωση της συμφωνίας στη Βουλή των Ελλήνων— και θεωρεί ότι αυτό αποτελεί μια κατάθεση ιστορικού τεκμηρίου για τους ιστορικούς του μέλλοντος. Η Γ΄ έκδοση θα δοθεί στα μέλη του συλλόγου και θα αναρτηθεί σε μορφή PDF στο διαδίκτυο από τον δικτυακό τόπο του συνδέσμου μας. <https://macedoniaandthrace.wordpress.com/>

Επίσης θα σταλεί σε μορφή PDF στους βουλευτές της Βουλής των Ελλήνων.

Μικρή ιστορική αναδρομή για το Σκοπιανό ζήτημα

Από τον κ. Δημ. Θ. Καραμήτσο, Πρόεδρο του ΣΠΜΘ

Η αρχαία Μακεδονία βρισκόταν πάντοτε στα όρια της σημερινής ελληνικής Μακεδονίας με ελάχιστες διαφορές. Οι βορειότερες περιοχές του κράτους των Σκοπίων —η Παιονία και η Δαρδανία— δεν ανήκαν στη Μακεδονία. Ένα μικρό μέρος στα νότια της χώρας της FYROM (αρχαία Πελαγονία με αρχαίους κατοίκους τους Πελαγόνες που ήταν Ηπειρωτικό φύλλο) μετά από κατακτητικό πόλεμο υπήχθηκε στο κράτος του Φιλίππου αλλά από γεωγραφική άποψη παρέμενε ως Πελαγονία.

Την εποχή της Οθωμανικής αυτοκρατορίας στη γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας κατοικούσαν Ρωμιοί με ελληνική εθνική συνείδηση (ελληνόφωνοι, σλαβόφωνοι και βλαχόφωνοι), Τούρκοι, Αλβανοί, Βούλγαροι, Σέρβοι, Αρμένιοι, Εβραίοι, Ρουμάνοι, αλλά και άλλοι λιγότεροι. Είναι γνωστό πως τότε οι Σλάβοι που κατοικούσαν στις περιοχές της γεωγραφικής Μακεδονίας αποκαλούνταν από τους Ευρωπαίους Βούλγαροι, λόγω παρόμοιας σχετικά γλώσσας. Η Βουλγαρία ήδη από τα μέσα του 19ου αιώνα είχε αρχίσει σύντονη προσπάθεια βουλγαροποίησης της ιστορικής Μακεδονίας, με πρόσχημα και μέσον τη διαφοροποίηση του Βούλγαρου Αρχιεπισκόπου με τον τίτλο «Έξαρχος» από το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως. Έτσι προέκυψε ο Μακεδονικός Αγώνας ο οποίος εντάθηκε τα χρόνια 1904-1908.

Στη συνθήκη του Βουκουρεστίου το 1913, με την οποία καθορίστηκαν τα σύνορα μετά τον Β΄ Βαλκανικό πόλεμο, δεν αναφέρεται πουθενά η λέξη Μακεδονία. Τα αναφερόμενα από μερικούς συγγραφείς περί μιας κατανομής της Μακεδονίας κατά 55% στην Ελλάδα, 10% στη Βουλγαρία και 35% στη Σερβία, δεν είναι σωστά, γιατί το Σαντζάκι των Σκοπίων (βιλαέτι Κοσσυφοπεδίου) και σχεδόν το σύνολο της FYROM δεν ανήκε στην ιστορική Μακεδονία.

Μετά το 1920 άρχισε να αναφέρεται από κομμουνιστές ο όρος «Μακεδόνες», για σλαβοφώνους χωριών βόρειων περιοχών της ελληνικής Μακεδονίας και η ανάγκη «αυτονομίας της περιοχής» για ίδρυση «Σοβιετικής Δημοκρατίας των Βαλκανίων». Το 1934 αποφασίστηκε από την 3η κομμουνιστική διεθνή (Κομιντέρν) να επιδιωχθεί η συγκρότηση «Μακεδονικής Δημοκρατίας των Εργαζόμενων Μαζών» και το 1935 εκδόθηκε απόφαση να δημιουργηθεί ένα «Ενωμένο Ανεξάρτητο Μακεδονικό Κράτος». Γραμματέας της Κομιντέρν για τα βαλκανικά θέματα υπήρξε τότε ο Γιόσιπ Μπρόζ Τίτο, μετέπειτα δικτάτωρ της Γιουγκοσλαβίας. Ο Ν. Ζαχαριάδης ως Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ ζητούσε ήδη από το 1925 τον σχηματισμό ενός «αυτελούς κράτους Μακεδονίας» (Ριζοσπάστης 27-1-1925). Η 6η Ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ τον Ιανουάριο του 1934 καθόρισε ως υποχρέωση του κόμματος την απόσχιση της Μακεδονίας σε συνεργασία με τους Βουλγάρους». Τον Ιανουάριο του 1949 η 5η Ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ ψήφισε ομοφώνως την εισήγησή του Ν. Ζαχαριάδη για δημιουργία «Ανεξάρτητου Μακεδονικού Κράτους». Από τα παραπάνω φαίνεται ότι η δημιουργία κράτους «Μακεδονίας» με συνεπακόλουθα τη «Μακεδονική ταυτότητα και γλώσσα» αποτελούσε επιδίωξη των κομμουνιστών και του Τίτο, ο οποίος υπερφαλάγγισε τους Βουλγάρους και βρήκε αργότερα φανατική υποστήριξη στις αρκετές

χιλιάδες Ελλήνων σλαβόφωνων και μη, που ως ηττημένοι του ελληνικού Εμφυλίου πολέμου βρέθηκαν μόνιμα εγκατεστημένοι στη επαρχία Βαρντάσκα της Γιουγκοσλαβίας και δρουν έκτοτε ως Γενίτσαροι.

Με τη λήξη της κομμουνιστικής ανταρσίας το 1949 η Ελλάδα υπήρξε πολύ εξαρτημένη και υποχρεωμένη στις ΗΠΑ λόγω της Αμερικανικής βοήθειας. Οι ΗΠΑ προσπαθούσαν να πάρουν τον Τίτο στο δυτικό στρατόπεδο και κατά συνέπεια «η Ελλάδα δεν έπρεπε να δημιουργεί προβλήματα στην περιοχή»! Εξάλλου η Βαρντάσκα που είχε ονομαστεί μετά το 1944 σε «Ομόσπονδη Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Μακεδονίας», δεν εκφραζόταν σε διεθνείς οργανισμούς ως κράτος, αλλά ως τμήμα κράτους. Η διατήρηση καλών σχέσεων της Ελλάδας με τη Γιουγκοσλαβία του Τίτο ήταν πρακτικά μονόδρομος.

Μετά τη διάσπαση της Γιουγκοσλαβίας το 1992 δημιουργήθηκε η ψευδεπίγραφη «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Το 1993 αναγνωρίστηκε στον ΟΗΕ ως προσωρινό όνομα το «FYROM» (Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας) και το 1995 υπογράφηκε η Ενδιάμεση Συμφωνία Αθηνών-Σκοπίων, την οποία συστηματικά παραβίαζαν μέχρι πρόσφατα οι γείτονές μας: α) Προβάλλοντας εδαφικές βλέψεις κατά της Ελλάδας (χάρτες, βιβλία, διαδίκτυο), κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 4 και 7.1 της συμφωνίας. β) Ενισχύοντας επεκτατικές διεκδικήσεις και υποδαυλίζοντας Σκοπιανά εθνικιστικά αισθήματα, κατά παράβαση του άρθρου 6.2. γ) Χρησιμοποιώντας την ονομασία «Δημοκρατία της Μακεδονίας» και όχι FYROM στους διεθνείς οργανισμούς και στον ΟΗΕ, κατά παράβαση της σχετικής δεσμεύσεως στον ΟΗΕ (άρθρο 11.1). Αυτή η επιλογή αποτελεί επιβίωση της πολιτικής του Τίτο και είναι σαφώς εχθρική και επεκτατική σε βάρος της Ελλάδας. Η δε κατασκευή φαραωνικών αγαλμάτων και η παγκόσμια προπαγάνδα περί

απογόνων των αρχαίων Μακεδόνων στη FYROM, αν και οι Σλάβοι εγκαταστάθηκαν στη Βαλκανική χίλια χρόνια αργότερα, μόνο θυμηδία προκαλεί.

Επιθυμία της πλειονότητας των Ελλήνων (βλ. τα ογκώδη συλλαλητήρια και δημοσκοπήσεις) είναι ότι στο όνομα του κράτους αυτού δεν πρέπει να περιέχεται η λέξη Μακεδονία. Στο όνομα που συμφωνήθηκε στις Πρέσπες «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας» είναι πλέον από βέβαιο ότι η λέξη «Βόρεια» θα παραλείπεται και θα χρησιμοποιείται η επιθυμητή από τους Σλάβους των Σκοπίων ονομασία «Μακεδονία». (Στην πράξη το έκανε συνεχώς ήδη στις Πρέσπες ο κ. Ζάεφ εμπρός στον αμήχανο κ. Τσίπρα και τον πανευτυχή κ. Κοτζιά.

Αν τα Σκόπια συμφωνούσαν σε ένα ουδέτερο όνομα που δεν θα έθιγε την Ελλάδα, τότε δεν θα υπήρχε πρόβλημα με εθνικότητα και γλώσσα. Όσο για τον «επεκτατισμό» ο οποίος καταχρηστικά αναφέρεται συχνά ως «αλυτρωτισμός», δεν μπορούμε να τον αποτρέψουμε, όσες πρόνοιες και αν υπάρχουν στη συμφωνία, γιατί κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει τους δασκάλους στα σχολεία της FYROM να συνεχίσουν να είναι φορείς της ανθελληνικής προπαγάνδας τους.

Αν η «Συμφωνία των Πρεσπών» ψηφιστεί στη Βουλή των Ελλήνων, τότε μόνο δεινά θα έχουμε να αντιμετωπίζουμε στο μέλλον. Τα απαράδεκτα στοιχεία της συμφωνίας έχουν επισημανθεί από πολλούς. Η ασυμφωνία του ονόματος της χώρας με την Εθνικότητα και τη Γλώσσα είναι ανήκουστη. Αλλά και η επιλογή του επιθετικού χαρακτηρισμού ως «Βόρεια» είναι η χειρότερη. Χίλιες φορές προτιμότερη ονομασία θα ήταν το *Northmacedonia* σε μια λέξη, με εθνικότητα και γλώσσα αντίστοιχες μονολεκτικές ονομασίες. Αλλά ο υπουργός Εξωτερικών κ. Κοτζιάς τους έδωσε το δικαίωμα να διαλέξουν ένα από τα ονόματα που πρότεινε ο μεσολαβητής κ. Νίμιτς και διάλεξαν φυ-

σικά το καλύτερο για αυτούς. Το λογικό θα ήταν ως συνέπεια να ονομαστούν η εθνικότητα και η γλώσσα τους «βορειομακεδονικές». Εδώ έγινε άλλο ένα ατόπημα για το οποίο δεν χρειάζονται περαιτέρω επεξηγήσεις και δεν χωρούν δικαιολογίες.

Συμπερασματικά: η συμφωνία των Πρεσπών είναι μια εξέλιξη που αποτελεί ήττα της Ελλάδας και πηγή μελλοντικών προβλημάτων. Η συνέχιση του επεκτατισμού μέσω της εθνικότητας και γλώσσας, η χρήση των λιμανιών της Θεσσαλονίκης και Καβάλας, καθώς και δικαιώματα στη θάλασσα (Αλιεία, ΑΟΖ) είναι τα σοβαρότερα. Η αλλαγή των ονομασιών κρατικών οργανισμών, των εμπορικών οίκων και προϊόντων (τώρα αναφέρονται ως Μακεδονία, και Μακεδονικά) είναι επίσης πολύ σοβαρά ζητήματα.

Τέλος τίθεται θέμα φαλκίδευσης της αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας στη χώρα μας, μια που για ένα τόσο σοβαρό θέμα δεν υπήρξε καμιά μνεία προεκλογικώς στις εξαγγελίες και τα debate των κομμάτων. Για θέματα δημοσιονομικά (μνημόνιο 2ο για τα οικονομικά) ο κ. Τσίπρας προσέφυγε —αντισυνταγματικά— σε δημοψήφισμα. Για το ζήτημα της συμφωνίας με τα Σκόπια, που ουσιαστικά αποτελεί παραχώρηση εθνικής κυριαρχίας, ένα δημοψήφισμα είναι εκ των ων ουκ άνευ. Εν προκειμένω η κυβέρνηση του κ. Τσίπρα ακολουθεί το καφενειακό επιχείρημα «δικό μου είναι το τάβλι και όπως θέλω το παίζω». Οι ευθύνες των πολιτικών της Ελλάδας όσον αφορά το ζήτημα της Συμφωνίας των Πρεσπών είναι τεράστιες για το μέλλον της χώρας. Όσοι ψηφίσουν στη Βουλή τη Συμφωνία των Πρεσπών θα μείνουν στην ιστορία ως Εφιάλτες.

Ο Μακεδονικός Αγώνας

Από τον κ. Δημ. Θ. Καραμήτσο, Πρόεδρο του ΣΠΜΘ

Στη Μακεδονία το 1900 κατοικούσαν Ρωμιοί (πρώην Ρωμαίοι πολίτες) με ελληνική εθνική συνείδηση (ελληνόφωνοι, σλαβόφωνοι και βλαχόφωνοι), Τούρκοι, Αλβανοί, Βούλγαροι, Σέρβοι, Αρμένιοι, Εβραίοι, Ρουμάνοι, αλλά και άλλοι λαοί σε μικρούς αριθμούς. Τα σλαβικά έθνη είχαν εγκατασταθεί σε εδάφη του Ανατολικού Ρωμαϊκού Κράτους τον 6ον αιώνα μΧ. Η προσπάθεια της Βουλγαρίας να ενσωματώσει τη Μακεδονία άρχισε επίσημα, με την ίδρυση της σχισματικής βουλγαρικής «Εξαρχίας» το 1871 και της Βουλγαρικής Ηγεμονίας το 1878 – με υποκινητή τη Ρωσία – που μέσω της Βουλγαρίας επεδίωκε να αποκτήσει πρόσβαση στο Αιγαίο. Ειδικό φερμάνι του σουλτάνου Αβδούλ Αζίζ (Πάτρωνας ο Ρώσος πρεσβευτής Ιγνάτιεφ) το 1870, προέβλεπε δυνατότητα απόσχισης μητροπόλεων από την εξουσία του Πατριαρχείου, αν το ζητούσαν τα 2/3 μιας κοινότητας. Έτσι Βούλγαροι πράκτορες, προπαγάνδιζαν την ένταξη στην Εξαρχία, ιερουργούσαν στη βουλγαρική γλώσσα και βάφτιζαν τους χωρικούς. Όμως βαθμιαία οι Βούλγαροι άρχισαν να χρησιμοποιούν βία —ψυχολογική και σωματική— σε βάρος των ανθιστάμενων στις πιέσεις τους πατριαρχικούς χωρικούς. Έως το 1900 η Εξαρχία κατόρθωσε να έχει στη δικαιοδοσία της 6 από 32 επισκοπές της Μακεδονίας.

Στις πόλεις της σημερινής ελληνικής Μακεδονίας (εξαιρέση το Κιλκίς), επικρατούσαν οι Έλληνες (πατριαρχικοί), υπήρχαν όμως αμιγή χωριά με σλαβόφωνους ή δίγλωσσους, μικτά χωριά με σλαβόφωνους και ελληνόφωνους, καθώς και χωριά με αποκλειστικά ελληνόφωνους κατοίκους – φυσικά πατριαρχικούς. Στα χωριά νοτίως και βορείως των σημερινών βόρειων συνόρων της Ελλάδας υπήρχε μια μικτή ζώνη ελληνοφωνίας, σλαβοφωνίας, και όσο νοτιότερα βρίσκονταν οι πληθυσμοί επικρατούσε στα χωριά η ελληνοφωνία. Οι σλαβόφωνοι άνδρες συνήθως ήταν δίγλωσσοι και η ιδιόμορφη μητρική γλώσσα τους σε μεγάλο βαθμό έμοιαζε με τη βουλγαρική, της οποίας μπορούσε να θεωρηθεί διάλεκτος, αλλά περιείχε επίσης πολλές τουρκικές, αλβανικές και ελληνικές λέξεις.³ Στην ερώτηση «τι γλώσσα μιλάτε;» οι δίγλωσσοι σλαβόφωνοι απαντούσαν «ντόπια», δηλαδή γλώσσα τοπική χωρίς να την προσδιορίζουν εθνικά. Η εθνική τους συνείδηση ήταν απροσδιόριστη και ρευστή. Επρόκειτο μάλλον για Σλάβους που είχαν με τους Βουλγάρους αρκετά όμοια γλώσσα και άγνωστο βαθμό φυλετικής συγγένειας. Σίγουρα υπήρχε ανάμειξη αίματος με Έλληνες, δεδομένου ότι είχαν κοινό χριστιανικό δόγμα και πολλά χωριά είχαν ανάμικτο πληθυσμό. Εκείνα τα χρόνια οι σλαβόφωνοι της Μακεδονίας χαρακτηρίζονταν «Βούλγαροι» από τους ξένους και από τους Βουλγάρους, άσχετα αν όλοι οι σλαβόφωνοι δεν θεωρούσαν οι ίδιοι πως είναι Βούλγαροι και οι εξ αυτών αμόρφωτοι δεν είχαν καν κάποια εθνική συνείδηση. Η

³ Πολλές λέξεις —επιπλέον από τους επιστημονικούς όρους που χρησιμοποιούνται διεθνώς— είναι φανερά ελληνικής προέλευσης, π.χ., φτασάκ από το έφτασα, Βαγγέλι από το Ευαγγέλιο, σκολιό από το σχολείο, σίτο από το σίτος, αργάτ από το εργάτης, αυλία από το αυλή, τραπέζ από το τραπέζι, ναγορά από το αγορά, παναγούρ από το πανηγύρι, δεμάτ από το δεμάτι, ούσι από το ους (αυτί) κ.ά.π.

επικρατούσα γλώσσα στις πόλεις και στη Θεσσαλονίκη ήταν η ελληνική, γιατί τη μιλούσε σχεδόν το πλείστον όλων των άλλων εθνοτήτων.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντίνος ο Ε΄ αντέδρασε στην πολιτική προπαγάνδα της Εξαρχίας και απέστειλε στις επισκοπές της Μακεδονίας νέους δυναμικούς επισκόπους, οι οποίοι δραστηριοποιήθηκαν αμέσως στον Μακεδονικό Αγώνα. Σημαντική συμβολή στην οργάνωση και τη διεύθυνση του Μακεδονικού Αγώνα είχαν κατεξοχήν ο μητροπολίτης Καστοριάς Γερμανός Καραβαγγέλης⁴ και ο γενικός πρόξενος στη Θεσσαλονίκη Λάμπρος Κορομηλάς. Προς τον Κορομηλά προσέφεραν μεγάλη βοήθεια και οι μορφωμένοι Βλάχοι της Θεσσαλονίκης, γεγονός που επίσης δείχνει την ελληνική εθνική συνείδηση των Βλάχων της Ελλάδας.

Ως Μακεδονικός Αγώνας ορίζεται κλασικά ο αντάρτικος αγώνας των Ελλήνων εναντίον των Βουλγάρων ανταρτών για την υποστήριξη της αφοσίωσης του πληθυσμού στον Πατριάρχη και τη διάσωση της ελληνικότητας της Μακεδονίας. Τυπικά ο αγώνας εντοπίζεται στα έτη 1904-1908, αλλά είχε αρχίσει πολύ ενωρίτερα. Οι αντίπαλοι λειτουργούσαν κάτω από την καθοδήγηση δυο οργανώσεων. Της βουλγαρικής «Εσωτερικής Μακεδονικής Επαναστατικής Οργάνωσης» και του «Ελληνικού Μακεδονικού Κομιτάτου».

Η ΕΜΕΟ (Εσωτερική Μακεδονική Επαναστατική Οργά-

⁴ Ο επίσκοπος Καραβαγγέλης ιεραρχούσε ως πρώτιστο εχθρό τους Βουλγάρους και έπειτα τους Τούρκους και οργάνωσε ένοπλα σώματα για προστασία των πατριαρχικών χωριών πριν ακόμη δραστηριοποιηθεί η ελληνική κυβέρνηση. Οι Τούρκοι το 1907 ζήτησαν από τον Πατριάρχη να τον απομακρύνει από την Καστοριά και έτσι βρέθηκε μητροπολίτης στη Σαμψούντα (Αμισό) του Πόντου το 1908, όπου και συνέβαλε στη δημιουργία του ποντιακού ανταρτοπολέμου. Πέρασε για λίγο από τα Ιωάννινα ως μητροπολίτης και έπειτα τοποθετήθηκε έξαρχος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στη Βιέννη. Πέθανε πτωχός αλλά περήφανος το 1935.

ωση, VMRO στα βουλγαρικά), που την αποτελούσαν οι λεγόμενοι Σεντραλιστές ήταν μια μυστική, βουλγαρόφωνη και τρομοκρατική οργάνωση που δημιουργήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1893. Σκοπός της ήταν «η απελευθέρωση της Μακεδονίας από τους Τούρκους και η διατήρηση της βουλγαρικής εθνικής ταυτότητας στα Βαλκάνια. Η ΕΜΕΟ είχε το σύνθημα «Η Μακεδονία στους Μακεδόνες» αλλά η ιδέα αυτονομίας της Μακεδονίας ήταν καθαρά πολιτική επιδίωξη (το μέσον) χωρίς να υπάρχει άρνηση της βουλγαρικής εθνικότητας. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός της Βουλγαρίας Ντάνεφ δήλωσε στη Βουλή: «Η αυτονομία της Μακεδονίας είναι για μας μέσον και όχι σκοπός»!

Ο Γάλλος πρεσβευτής της Σόφιας έγραψε το 1902 στη γαλλική «Κίτρινη Βίβλο»: «Το πρόγραμμα του κοιτάτου συνοψίζεται στο... Η Μακεδονία για τους Μακεδόνες, εκείνο όμως που εννοεί είναι... Η Μακεδονία για τους Βουλγάρους.». Μέσα στην ΕΜΕΟ, όμως, υπήρχαν και αριστεροί που υποστήριζαν τη δημιουργία μιας Βαλκανικής Σοσιαλιστικής Ομοσπονδίας με ηγέτη τους τον Σαντάνσκι. Πάντως είναι περισσότερο από βέβαιο ότι μέσω της επιδιωκόμενης αυτονόμησης του γεωγραφικού χώρου της Μακεδονίας οι Βούλγαροι θα επεδίωκαν τη μελλοντική ενσωμάτωση της Μακεδονίας στη Βουλγαρία, κατά το προηγούμενο της ελληνικότατης Ανατολικής Ρωμυλίας (Βόρειας Θράκης).

Παράλληλα με τους Σεντραλιστές είχε ιδρυθεί στη Σόφια το 1894 και η Εξωτερική Μακεδονική Επαναστατική Οργάνωση (στα βουλγαρικά ΒΜΚ), η οποία επεδίωκε χωρίς ενδιάμεσο στάδιο την άμεση ενσωμάτωση της Μακεδονίας στη Βουλγαρία.

Οργανωτής των πρώτων ένοπλων σωμάτων Βουλγάρων στη Μακεδονία ήταν ο Μπόρις Σαράφωφ (αξιωματικός του

βουλγαρικού στρατού που είχε παραιτηθεί από το στράτευμα για να γίνει αντάρτης. Ο Σαράφωφ περιόδευε και στην Ευρώπη όπου έδινε συνεντεύξεις και δημοσίευε κείμενα για την αυτονομία της Μακεδονίας. Μεταξύ των δυο οργανώσεων (Σεντραλιστών και Βερχοβιστών) υπήρχε σημαντική πολιτική αντιπαλότητα και σε κάποιες περιπτώσεις συνέβησαν μεταξύ τους ακόμη και ένοπλες συγκρούσεις.

Οι Βερχοβιστές είχαν και αναρχικά στοιχεία στην οργάνωσή τους (επονομαζόμενοι Βαρκάρηδες) που έκαναν μετά από πολύμηνη προετοιμασία βομβιστικές ενέργειες στη Θεσσαλονίκη. Προκάλεσαν έκρηξη σε ένα γαλλικό πλοίο και έβαλαν βόμβες στις εγκαταστάσεις φωταερίου, στον μητροπολιτικό Ναό, στην οθωμανική τράπεζα, στη γερμανική λέσχη, σε νοσοκομεία, στην εβραϊκή σχολή, στο ελληνικό θέατρο, στο ταχυδρομείο και σε μερικά καταστήματα. Στις βομβιστικές αυτές επιθέσεις οι Οθωμανοί αντέδρασαν έντονα και σκοτώθηκαν 50 άτομα, αλλά εντελώς αδίκως μεταξύ αυτών και δεκαπέντε Έλληνες. Τους αναρχικούς βομβιστές τους ενίσχυσε υλικά ο Σαράφωφ. Με τη δράση των παραπάνω δυο βουλγαρικών οργανώσεων άρχισαν μαζικά κυρίως από το 1900 —αλλά και πρωτίτερα— οι πολιτικές δολοφονίες. Οι Σέρβοι υπολόγισαν ότι το 1899 και 1900 δολοφονήθηκαν από τους Βούλγαρους κομιτατζήδες συνολικά 175 Σέρβοι και Έλληνες στο βιλαέτι Μοναστηρίου και 193 στο βιλαέτι των Σκοπίων.

Το 1902 στη Μακεδονία επιχειρήθηκε μικρή δοκιμαστική εξέγερση που προκάλεσαν οι Βερχοβιστές, η οποία απέτυχε. Τον Αύγουστο του 1903 εκδηλώθηκε η «επανάσταση του Προφήτη Ηλία» που ξέσπασε με επίκεντρο την περιοχή του Μοναστηρίου και ονομάστηκε «Ίλιντεν». Συμμετείχαν 1.200 περίπου ένοπλοι άνδρες. Στις περισσότερες πόλεις που εκδηλώθηκε

το Ίλιντεν υπήρχαν πολλοί βλαχόφωνοι και σλαβόφωνοι κάτοικοι, οι οποίοι σφαγιάστηκαν ανηλεώς από τους Τούρκους είτε συμμετείχαν είτε όχι στην εξέγερση. Με την ευκαιρία του Ίλιντεν φονεύθηκαν επιλεκτικά και αρκετοί Γρεκομάνοι (=σλαβόφωνοι φανατικοί πατριαρχικοί) από τους Βούλγαρους κομιτατζήδες. Το κίνημα εξουδετερώθηκε πλήρως μετά από λίγες εβδομάδες. Μεγάλα μέρη του Κρουσόβου, του Νυμφαίου και της Κλεισούρας υπέστησαν σοβαρές καταστροφές από τους Οθωμανούς. Στο Κρούσοβο πυρπολήθηκαν 366 οικίες και 203 καταστήματα της ελληνικής συνοικίας. Η βουλγαρική συνοικία έμεινε περιέργως ανέπαφη.

Η εξέγερση του Ίλιντεν ενίσχυσε τον βουλγαρικό εθνικισμό, αλλά ήταν και αιτία για την αφύπνιση των Ελλήνων πολιτικών στην Αθήνα και την αποστολή ένοπλων σωμάτων στη Μακεδονία. Τα σώματα αυτά με την υποστήριξη των πατριαρχικών —ελληνόφωνων Μακεδόνων, αλλά και των Γρεκομάνων— διεξήγαγαν τον Μακεδονικό Αγώνα. Η οθωμανική Τουρκία υποχρεώθηκε να εφαρμόσει κάποιες εκσυγχρονιστικές μεταρρυθμίσεις για να ανακουφιστεί ο χριστιανικός πληθυσμός. Τις μεταρρυθμίσεις θα εξασφάλιζε η παρουσία Ευρωπαίων αξιωματικών (διοικητής ο Ιταλός στρατηγός Ντε Τζόρτζι), αλλά εξ αυτών οι Ρώσοι, δρούσαν κυριολεκτικά σαν να ήταν πράκτορες των Βουλγάρων.

Το Ελληνικό Μακεδονικό Κομιτάτο

Ο Ίωνας Δραγούμης (γιος του πρώην υπουργού Στ. Δραγούμη) το 1902 ήταν υποπρόξενος στο Μοναστήρι και φρόντισε να οργανωθεί ως αντίβαρο στην ΕΜΕΟ μια ελληνική μυστική οργάνωση στη Μακεδονία με την ονομασία «Άμυνα». Ο Δραγούμης δρούσε μυστικά, χωρίς να έχει σχετική ενημέρωση η ελλη-

νική κυβέρνηση.⁵ Τον Νοέμβριο του 1904 ιδρύθηκε στην Αθήνα το «Ελληνικό Μακεδονικό Κομιτάτο» υπό την προεδρία του Δημητρίου Καλαποθάκη, διευθυντού της εφημερίδας Εμπρός. Με τον ίδιο σκοπό ιδρύθηκε η «Μακεδονική Φιλική Εταιρεία». Το έργο του Ίωνα Δραγούμη, όταν μετατέθηκε στη Φιλιππούπολη, συνέχισε ο αντικαταστάτης του Φίλιππος Κοντογούρης.

Πληθυσμοί στη Μακεδονία και η «μάχη» των σχολείων

Οι ελληνικής εθνικής συνείδησης κάτοικοι της Μακεδονίας ήταν πολύ περισσότεροι από αυτούς που ένιωθαν Βούλγαροι όπως φαίνεται στον Πίνακα 1.

Μεγάλο βάρος έδωσαν οι Βούλγαροι στον τομέα της ίδρυσης σχολείων. Παρά την έντονη προσπάθειά τους τα ελληνικά σχολεία στη Μακεδονία το 1900 ήταν συνολικά πολύ περισσότερα από τα βουλγαρικά στις διοικητικές περιοχές (βιλαέτια) Μοναστηρίου και Θεσσαλονίκης (Πίν. 2).

Η προσπάθεια της Ρουμανίας και της Σερβίας

Τα ρουμανικά σχολεία ιδρύθηκαν και εντάχθηκαν στην προσπάθεια της Ρουμανίας να προσεταιριστεί τους βλαχοφώνους, των οποίων η γλώσσα έμοιαζε με τη ρουμανική. Όμως, οι περισσότεροι βλαχοφώνοι είχαν ελληνική εθνική συνείδηση και προτιμούσαν τα ελληνικά σχολεία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα υπήρξε η άρνηση των βλαχοφώνων κατοίκων του Μετσόβου να δεχθούν ρουμανική χρηματοδότηση, μη αποδεχθέντων την προϋπόθεση να έχουν υποχρεωτικά Ρουμάνους δασκάλους.

Οι Βλάχοι Απόστολος Μαργαρίτης και Λάζαρος Δούμας,

⁵ Εν προκειμένω ο Δραγούμης έγραψε στο ημερολόγιό του: «Δεν δουλεύω για την κυβέρνηση, δουλεύω για τον Ελληνισμό. Δεν αγαπώ την κυβέρνηση, αγαπώ τον Ελληνισμό».

επιθεωρητές των ρουμανικών σχολείων της Μακεδονίας, συνεργάζονταν με τους Βουλγάρους, αλλά απέτυχαν να παρασύρουν τη μεγάλη μάζα των λατινόφωνων Ελλήνων. Το 1905 διακόπηκαν οι διπλωματικές σχέσεις Ελλάδας με Ρουμανία λόγω της στάσης των Ρουμάνων στο Μακεδονικό ζήτημα.

Πίνακας 1. Η κατανομή των Ελλήνων και Βουλγάρων κατά βιλαέτι σύμφωνα με στατιστική του Τούρκου Χιλμί πασά το 1900 (αναφ. από D. Dakin)

Βιλαέτι Θεσσαλονίκης			
Έλληνες	373.227	Βούλγαροι	207.317
Βιλαέτι Μοναστηρίου			
Έλληνες	261.283	Βούλγαροι	178.412

Πίνακας 2. Σχολεία και μαθητές στο σύνολο των διοικητικών περιοχών Μοναστηρίου και Θεσσαλονίκης το 1900, κατά τη στατιστική του Τούρκου Χιλμί πασά.

Σχολεία		Μαθητές	
Ελληνικά:	988	Έλληνες:	59.640*
Βουλγαρικά:	561	Βούλγαροι:	18.311
Ρουμανικά:	49	Ρουμάνοι	2.002
Σερβικά:	53	Σέρβοι:	1.674

* Ελληνόφωνοι, σλαβόφωνοι, βλαχόφωνοι

Τα λίγα σερβικά σχολεία ιδρύθηκαν γιατί και οι Σέρβοι είχαν βλέψεις στη Μακεδονία αν και σε αριθμό πληθυσμού ήσαν οι λιγότεροι και γενικά δεν έπαιξαν σημαντικό ρόλο στα γεγονότα της εποχής αυτής. Κυριαρχούσαν όμως πληθυσμιακά στα ακραία βόρεια διαμερίσματα της Μακεδονίας, όπου και

αντιπαρατέθηκαν με τους Βούλγαρους κομιτατζήδες. Σε πολλές περιπτώσεις οι Έλληνες συνεργάστηκαν με τους Σέρβους απέναντι —στον κοινό εχθρό τους— στους Βουλγάρους.

Η Ελλάδα δραστηριοποιείται για τη Μακεδονία

Το 1904 στη Μακεδονία δρούσαν πάνω από 20 συμμορίες Βουλγάρων, οι οποίοι τρομοκρατούσαν τους πατριαρχικούς. Αρχίζαν με προπαγάνδα και απλές απειλές, αλλά ακολουθούσαν ξυλοδαρμοί ή και δολοφονίες ιερέων, δασκάλων και διακεκριμένων πολιτών που δεν ανήκαν στη βουλγαρική Εξαρχία, αρπαγές ποιμνίων, περιουσιών και πυρπολήσεις σπιτιών. Δολοφονίες φυσικά έγιναν κι από τις δυο αντιμαχόμενες πλευρές, αλλά οι Βούλγαροι είχαν αρχίσει πρώτοι. Τον Μάιο του 1904 ο εξαρχικός επίσκοπος Γρηγόριος συνάντησε μεγάλη αντίδραση από τους Καστοριανούς και τον επίσκοπο Καραβαγγέλη και δεν μπόρεσε να εγκατασταθεί στην Καστοριά. Σημαντικός σλαβόφωνος Γρεκομανός οπλαρχηγός και χαρισματική προσωπικότητα ήταν ο καπετάν Κώττας. Οι Τούρκοι τον συνέλαβαν μετά από προδοσία και τον καταδίκασαν σε θάνατο με απαγχονισμό. Τα δυο αγόρια του Κώττα σπούδασαν στη Σχολή Ευελπίδων της Αθήνας.

Ο Παύλος Μελάς, υπολοχαγός του ελληνικού στρατού και γαμπρός του πολιτικού Στέφανου Δραγούμη, μετά από δυο δοκιμαστικές αναγνωρίσεις του χώρου, βρέθηκε για τρίτη φορά στη Μακεδονία με το ψευδώνυμο Μίκης Ζέζας, επικεφαλής 35 ανδρών, που ήταν Μακεδόνες, Μανιάτες και Κρητικοί, για να συντονίσει τον αγώνα εναντίον των εξαρχικών. Οι περιodes του Παύλου Μελά άρχισαν να τονώνουν το ηθικό των πατριαρχικών και να ενοχλούν τις βουλγαρικές ομάδες. Πολλά εξαρχικά χωριά επανήλθαν στο Πατριαρχείο.

Στις 13 Οκτωβρίου 1904 ο Βούλγαρος κομιτατζής Μήτρος Βλάχος κατάφερε να κατευθύνει τους Τούρκους πάνω στον Π. Μελά, ο οποίος τραυματίστηκε θανάσιμα, από μια μόνο βολή όπλου και πέθανε σχετικά σύντομα. Το πώς ακριβώς σκοτώθηκε ο Π. Μελάς δεν έχει διευκρινιστεί. Οι παρόντες αγωνιστές στο σημείο που σκοτώθηκε (Πύρζας, Στρατινάκης, Χατζητάσης, Ντίνας) δεν συμφωνούν στις περιγραφές τους. Η συγκίνηση από τον θάνατο του Π. Μελά ήταν πολύ μεγάλη με αποτέλεσμα να ευαισθητοποιηθούν πολλοί Έλληνες και να αυξηθούν τα ελληνικά σώματα στη Μακεδονία. Σημαντικοί Έλληνες οπλαρχηγοί στον Μακεδονικό αγώνα ήταν οι Καουδής, Κατεχάκης (Ρούβας), Τσόντος (Βάρδας), Καραβίτης, Βολάνης, Βρόντας, Πηχεών, Οθωναίος, Μαζαράκης Κ (Ακρίτας), Μαζαράκης Αλ., Σπυρομήλιος (Μπούας), Αγαπηνός (Άγρας), Δεμέστιχας (Νικηφόρος), Γύπαρης, Μωραϊτής (Κόδρος), Κονδύλης, Γαρέφης, Βλαχάκης (Λίτσας), αλλά και άλλοι πολλοί. Αυτοί έδωσαν αποφασιστικά πλήγματα στους Βούλγαρους κομιτατζήδες και αναπτέρωσαν το ηθικό των πατριαρχικών Μακεδόνων, ελληνόφωνων και σλαβόφωνων. Οι επικεφαλής των σωμάτων αυτών ήταν εντόπιοι οπλαρχηγοί ή Έλληνες αξιωματικοί που εμφανίζονταν με ψευδώνυμο και πλαστά ατομικά έγγραφα. Οι σλαβόφωνοι της Μακεδονίας είτε ασπάσθηκαν τη βουλγαρική προπαγάνδα, είτε μαζί με τους Έλληνες πολέμησαν με φανατισμό τους Βουλγάρους κομιτατζήδες.

Οι αντάρτες του Μακεδονικού Αγώνα –Έλληνες και Βούλγαροι– σε μεγάλο βαθμό δρούσαν ως τρομοκράτες. Δολοφονούσαν αντίπαλους πράκτορες, προύχοντες, δασκάλους, πληροφοριοδότες, ιερείς, και έκαιγαν θρησκευτικά βιβλία. Η βία που μεταχειρίστηκαν οι Βούλγαροι ήταν κατά πολύ μεγαλύτερη και είχε προηγηθεί, οπότε η ελληνική συμμετοχή ήταν η φυσιολο-

γική αντίδραση στη βία και την τρομοκρατία. Γενικά οι αντίπαλοι του Μακεδονικού Αγώνα απέφευγαν τις ευρείες μεταξύ τους συγκρούσεις, γιατί τότε επενέβαιναν τα οθωμανικά αποσπάσματα.

Η βία των κομιτατζήδων Βουλγάρων σε βάρος των Ελλήνων της Μακεδονίας περιγράφεται στην «Κυανή Βίβλο» που εκδόθηκε από τη βρετανική κυβέρνηση το 1903: «Η δολοφονία είναι το κυριότερον όπλον των βουλγαρικών Κομιτάτων. Προ ουδενός υποχωρούσιν. Οι Έλληνες είναι κυρίως τα θύματά των. Κατά χιλιάδας εφονεύθησαν οι Έλληνες κατά τα τελευταία πέντε ή εξ έτη». Και παρακάτω αναφέρει: «[...]και αθών και αόπλων εκβιάσεις, ληστεΐαι, δολοφονΐαι, ανδρών και γυναικών, ανελεήμονα βασανιστήρια ιερέων, ιατρών, διδασκάλων κατακρεουργήσεις, ναών εμπρησμοί [...] γενική τρομοκρατία, πλημμύρα αίματος».

Ο Γάλλος Στιγκ, γενικός πρόξενος στη Θεσσαλονίκη, έγραψε στη γαλλική «Κίτρινη Βίβλο» ότι «Οι κομιτατζήδες σκοτώνουν με πρωτοφανή αγριότητα όχι μόνο εκείνους που έχουν προγράψει, αλλά και τις οικογένειές τους και καΐγουν τα σπίτια τους».

Οι Οθωμανοί διοικητές τον πρώτο χρόνο της δράσης των ελληνικών σωμάτων ενδεχομένως δεν επενέβαιναν εναντίον τους, γιατί έβλεπαν τους Έλληνες ως αντίβαρο στη βουλγαρική επαναστατικότητα. Μετά τον θάνατο του Π. Μελά αυξήθηκε πολύ το ρεύμα μετάβασης Ελλήνων αξιωματικών επικεφαλής εθελοντών για να πολεμήσουν ως αντάρτες τους Βούλγαρους αντάρτες επονομαζόμενους κομιτατζήδες. Το Μακεδονικό Κομιτάτο συνέβαλε τα μέγιστα στην οργάνωση του Μακεδονικού Αγώνα, αρχικά χωρίς την ανάμειξη του ελληνικού κράτους και

έπειτα με τη συγκαλυμμένη βοήθειά του, με πρωθυπουργό τον Γ. Θεοτόκη.

Μεγάλος αγώνας έλαβε χώρα στην ελώδη λίμνη των Γιαννιτσών. Οι Έλληνες και Βούλγαροι αντάρτες κατασκεύαζαν τεχνητές νησίδες με καλύβες μέσα στον βάλτο που τις χρησιμοποιούσαν ως ενδιαίτημα και ορμητήριο. Βαθμιαία οι Έλληνες απώθησαν τους κομιτατζήδες και απέκτησαν τον έλεγχο στο μεγαλύτερο μέρος της λίμνης, αλλά δεν κατάφεραν να επικρατήσουν ολοκληρωτικά. Ο καπετάν Άγρας προσπάθησε να πάρει με το μέρος του μερικούς κομιτατζήδες που του φάνηκαν να είναι αμφιρρέποντες, αλλά αυτοί τον ξεγέλασαν και τον σκότωσαν.

Η ελληνική πλευρά κατηγορείται ότι σε αντίποινα για δολοφονίες Ελλήνων έκανε δυο υπερβολικές ενέργειες. Την επίθεση σε γλέντι γάμου στο χωριό Σκλήθρο το 1904 (25 νεκροί) και την επίθεση στο άντρο των κομιτατζήδων στο χωριό Ζαγορίτσανη το 1905 (60 έως 70 νεκροί).

Από το 1906 άρχισε η ζυγαριά να γέρνει υπέρ των Ελλήνων και να χάνουν έδαφος οι Βούλγαροι. Ήδη το καλοκαίρι οι Έλληνες αριθμούσαν 1.500 αντάρτες (70 με 80 σώματα). Το 1908 η ελληνική υπεροχή, ιδίως στη σημερινή ελληνική Μακεδονία, ήταν σχεδόν καθολική σύμφωνα με τον ιστορικό του Μακεδονικού αγώνα Douglas Dakin⁶.

Το 1908 πραγματοποιήθηκε η επανάσταση των Νεοτούρκων οι οποίοι έδιναν υποσχέσεις για δημοκρατικές διαδικασίες σε όλους τους κατοίκους της οθωμανικής αυτοκρατορίας, δη-

⁶ *The Greek Struggle in Macedonia 1897-1913.*

Ο Douglas Dakin συνέγραψε και μια πολύ αντικειμενική ιστορία της εθνεγερσίας του 1821 (*The Greek Struggle for Independence, 1821 – 1833*)

μοκρατικό Σύνταγμα, συμμετοχή μη Τούρκων στην Εθνοσυνέλευση και γενική αμνηστία, οπότε ο Μακεδονικός Αγώνας διακόπηκε. Πραγματοποιήθηκαν τότε στη Θεσσαλονίκη συγκεντρώσεις του κόσμου σε πλατείες και εκφωνήθηκαν λόγοι που γέμιζαν ενθουσιασμό το πολυεθνικό ακροατήριο. Σύντομα όμως αποδείχθηκε ότι οι Νεότουρκοι εθνικιστές είχαν ως σκοπό να ανήκει «η Τουρκία στους Τούρκους» και οι λοιποί κάτοικοι της οθωμανικής αυτοκρατορίας έπρεπε να εξωθηθούν σε αποχώρηση από τα τουρκικά εδάφη (εθνοκάθαρση) ή και να δολοφονηθούν (γενοκτονία).

Με τον Μακεδονικό Αγώνα υποστηρίχθηκε σθεναρά η Ελληνικότητα της Μακεδονίας και η θρησκευτική παραμονή της κάτω από τη σκέπη του οικουμενικού Πατριάρχη. Με τους Βαλκανικούς πολέμους 1912-1913, που ακολούθησαν τέσσερα χρόνια αργότερα, απελευθερώθηκαν η Μακεδονία και η Ήπειρος και διπλασιάστηκε η έκταση της Ελλάδας.⁷

Δημ. Θ. Καραμήτσος
Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ

⁷ Το άρθρο βασίστηκε σε κεφάλαιο βιβλίου του συγγραφέα (Ιστορία της νεότερης Ελλάδας, εκδ. Univ. Studio Press, Θεσσαλονίκη 2016).

Ψήφισμα με περισσότερους από 1.250 επιφανείς Μακεδόνες

19 Νοεμβρίου 2007

Οι υπογράφωντες Έλληνες Μακεδόνες διαπιστώνουμε ότι το πολυεθνικό Κράτος «Former Yugoslav Republic of Macedonia»:

- Παραβιάζει συστηματικά σε βάρος της Ελλάδος την Ενδιάμεση Συμφωνία του έτους 1995, τις σχετικές Διεθνείς Συνθήκες και το Ευρωπαϊκό κεκτημένο. Περιφρονεί επίσης τις αποφάσεις 817/1993 και 845/1993 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (όπως διαπιστώθηκε και στην πρόσφατη σύνοδο της Γενικής Συνελεύσεως του ΟΗΕ). Αγνοεί τις αποφάσεις που πήρε η Ε.Ε. στις Βρυξέλλες (16.12.1991), στο Γκιμαράες (3.5.1992), στη Λισαβόνα (27.6.1992) και στο Εδιμβούργο (12.12.1992).
- Ασκεί αλυτρωτική προπαγάνδα σε βάρος της Ελληνικής Μακεδονίας.
- Διατηρεί αυτή την εχθρική προπαγάνδα ενσωματωμένη στα διδακτικά βιβλία όλων των βαθμίδων του εκπαιδευτικού του συστήματος.
- Μονοπωλεί, για επεκτατικούς λόγους, το όνομα της Μακεδονίας.
- Σφετερίζεται την Ελληνική Ιστορία και πολιτισμική κληρονομιά μας.
- Χρησιμοποιεί κατά της Ελλάδος, ως αντιστρεφόμενο

όπλο, την ανεκτίμητη οικονομική υποστήριξη, που παρά ταύτα ολόπλευρα η Ελλάδα της προσφέρει.

- Προκαλεί με διάφορες ενέργειες τον Ελληνικό λαό.
- Αρνείται, παρά τη διεθνή νομική δέσμευσή του, να αποδεχθεί μια αμοιβαία αποδεκτή διεθνή ονομασία.

Εμείς, 2,5 εκατομμύρια Έλληνες Μακεδόνες, απαιτούμε από την Κυβέρνησή μας να ασκήσει το δικαίωμα της αρνησικυρίας (Veto) σε κάθε ενταξιακή διαδικασία της FYROM στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ατλαντική Συμμαχία μέχρις ότου η FYROM συγκατατεθεί σε μια αμοιβαία αποδεκτή λύση και να προσφύγει σε Δημοψήφισμα.

Η Ελλάδα και ο λαός της και ιδιαίτερα εμείς οι Έλληνες Μακεδόνες βλέπουμε σήμερα με αφορμή την ονομασία της FYROM να διακυβεύονται ανενδοίαστα στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης η πολιτισμική μας κληρονομιά, το ανθρωπινό δικαίωμά μας στη διατήρηση της ταυτότητάς μας και στον αυτοπροσδιορισμό μας.

Ζητούμε την αλληλεγγύη της διεθνούς κοινότητας προς τους Έλληνες Μακεδόνες, οι οποίοι είναι Ευρωπαίοι πολίτες. Αυτή η αλληλεγγύη, που βασίζεται επί της διεθνούς και κοινοτικής νομιμότητας, ταυτόχρονα αποτελεί υποχρέωση σύμφωνα με το άρθρο 58 της υπό ψήφιση Συνταγματικής Συνθήκης της Ευρώπης. Για την προσχώρηση χώρας στην Ε.Ε. ορίζεται ως κριτήριο ο σεβασμός στις αξίες των άρθρων 1 και 2. Και συγκεκριμένα στο άρθρο 2 απαιτείται (το ίδιο επαναλαμβάνεται και στο άρθρο 61) ο σεβασμός και η προστασία της αξιοπρέπειας των άλλων μελών. Μεταξύ των αξιών είναι **το όνομα, οι αρχές, τα σύμβολα, η ιστορία, η παράδοση** κτλ.

Υπενθυμίζουμε προηγούμενες περιπτώσεις όπου έγινε προσπάθεια καταχρηστικής χρησιμοποίησης ονόματος και τους

επεβλήθη αλλαγή, όπως της Αυστρίας, του Ηνωμένου Βασιλείου, της Τσεχίας, της Σερβίας κ.ά.

Απευθυνόμαστε στους Διεθνείς Οργανισμούς, στις Κυβερνήσεις των χωρών που έχουν αναγνωρίσει τη FYROM με το συνταγματικό λεγόμενο όνομά της και σε κάθε εμπλεκόμενο και τονίζουμε ότι:

Το όνομα καθαυτό δεν θα ήταν η ουσία του προβλήματος αν αυτό δεν αποτελούσε το όχημα αλυτρωτισμού σε βάρος της Ελλάδος. Το πρόβλημα της γνωστής πλαστογράφησης της ιστορίας και του ονόματος προκαλεί τον ελληνικό λαό και οδηγεί σε αποσταθεροποίηση την ευρύτερη περιοχή της Ν.Α. Ευρώπης. Σας παρακαλούμε πολύ αποτρέψατε την αποσταθεροποίηση των Βαλκανικών χωρών.

Η Ελλάδα διακονεί και προστατεύει τον πολυεθνικό πληθυσμό του γειτονικού μας Κράτους-FYROM, όπου οι Ελληνικές επιχειρήσεις κατέχουν την πρώτη θέση των επενδυτών. Ενδιαφέρεται δε περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη χώρα για τη σταθερότητα στην περιοχή.

Να είστε βέβαιοι ότι η αλληλεγγύη σας προς τους Έλληνες Μακεδόνες αναδεικνύεται ταυτόχρονα αλληλεγγύη προς τη «Former Yugoslav of Macedonia» και, φυσικά, προς το κοινό Ευρωπαϊκό ιδεώδες.

Με βάση τις θεμελιώδεις αρχές που πρέπει να διέπουν τη λειτουργία της Ε.Ε. και του ΟΗΕ, ζητούμε την αρωγή σας στην εξεύρεση μιας λύσης η οποία δεν θα οδηγεί στον σφετερισμό ελληνικής ταυτότητας και δεν θα συνεπάγεται «δυνάμει» εδαφικές διεκδικήσεις σε βάρος γειτονικών κρατών!

Σημείωση: Για οικονομία χώρου παραλείπονται τα ονόματα τα οποία καταλαμβάνουν πολλές σελίδες.

Ψήφισμα - Έκκληση Θεσσαλονικέων με πρωτοβουλία πανεπιστημιακών και επιχειρηματιών της πόλης

Φεβρουάριος 2016

Λαμβάνοντας υπόψη την αυξημένη κινητικότητα, που παρατηρείται τελευταία στο θέμα της ονομασίας του κράτους της FYROM και ύστερα από πρωτοβουλία πανεπιστημιακών και επιχειρηματιών της πόλης μας, 1.500 και πλέον Θεσσαλονικείς, εκπρόσωποι όλων των κοινωνικών τάξεων (δήμαρχοι, ακαδημαϊκοί, πανεπιστημιακοί, γιατροί, ανώτατοι αξιωματικοί, δικαστικοί, νομικοί, εκπαιδευτικοί, επιχειρηματίες κλπ.) αποφασίσαμε να σας προωθήσουμε το παρακάτω κείμενο-ψήφισμα:

Ως Έλληνες πιστεύουμε και στηρίζουμε το δικαίωμα του κράτους των Σκοπίων να εισέλθει στους διεθνείς οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του NATO. Αλλά θέλουμε να καταστήσουμε σαφές ότι δεν πρόκειται να δεχθούμε να χρησιμοποιεί το ιστορικό όνομα της Μακεδονίας. Ως Έλληνες Μακεδόνες αισθανόμαστε την τιμή και την ευθύνη να μην επιτρέψουμε την εξαφάνιση, κάτω από πολιτικές σκοπιμότητες, της ιστορικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Υπενθυμίζουμε ότι 20 και πλέον χρόνια το πολυεθνικό κράτος της FYROM παραβιάζει συστηματικά σε βάρος της Ελλάδας την «Ενδιάμεση συμφωνία» του 1995, τις σχετικές διεθνείς συνθήκες και

το «ευρωπαϊκό κεκτημένο». Δεν συμμορφώθηκε με τις αποφάσεις του Σ.Α. του ΟΗΕ (817/1993, 845/1993), αγνοεί τις αποφάσεις της ΕΕ των Βρυξελλών στις 16.12.1991, του Γκιμαράες στις 3.5.1992, της Λισσαβώνας στις 27.6.1992, του Εδιμβούργου στις 12.12.1992 και του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι το 2008. Αντίθετα, επικαλούμενο το γεγονός της τυπικής του αναγνώρισης από διάφορες χώρες με το όνομα «Μακεδονία» και κυρίως την αναγνώριση και την πολιτική του υποστήριξη από τις ΗΠΑ, εμμένει, αψηφώντας και την ιστορική αλήθεια και τις ελληνικές θέσεις, στη χρήση της ιστορικά πλαστής «μακεδονικής» εθνωθυμίας του. Επιπλέον επιμένει στον αυτόκλητο (και αποκλειστικό) αυτοπροσδιορισμό των κατοίκων της επικράτειάς του ως «Μακεδόνων» και της σλαβικής τους γλώσσας ως «μακεδονικής». Και, τέλος, οι ηγέτες της FYROM, ξεκινώντας από την αρχική αυτή απάτη, προχωρούν, επικαλούμενοι τον «μακεδονισμό» τους, στην προβολή «αλυτρωτικών» βλέψεων σε βάρος της ελληνικής Μακεδονίας, της όμορης δηλαδή με την επικράτειά τους και μεγαλύτερης περιφέρειας του ελληνικού κράτους.

Ουσιαστικά, δεν πρόκειται μόνο για απόπειρα εθνογένεσης (που αφορά ένα ιδιόμορφο και όψιμα δημιουργημένο κράτος), αλλά για την καλλιέργεια κλίματος έντασης που στρέφεται εναντίον μιας γειτονικής και φιλικής χώρας, της Ελλάδας, στην επικράτεια της οποίας ανήκει και η ιστορική Μακεδονία. Το κλίμα αυτό του ανιστόρητου και απαρχαιωμένου «αλυτρωτισμού» υποδαυλίζεται με ποικίλες ενέργειες, που ξεκινούν από την πλαστογράφηση της διδασκόμενης ιστορίας στην εκπαίδευση και καταλήγουν σε αλλόκοτο στήσιμο ανδριάντων ιστορικών προσώπων της αρχαίας μακεδονικής ιστορίας, ανάλογες μετονομασίες οδών και αεροδρομίων κλπ. Ανά-

λογες ενέργειες γίνονται από την FYROM και προς την Βουλγαρία. Ως Έλληνες Μακεδόνες δεν μπορούμε να ανεχόμαστε αδιαμαρτύρητα τον σφετερισμό της δικής μας ιστορικής και εθνικής ταυτότητας εν ονόματι κάποιας αδιευκρίνιστης (για τις μελλοντικές της συνέπειες) πολιτικής σκοπιμότητας.

Οι λαοί, που αναζητούν κάποια εθνική ονομασία για να αυτοπροσδιοριστούν, δεν έχουν το δικαίωμα να το κάνουν σε βάρος άλλων –και μάλιστα γειτονικών– λαών. Εξάλλου, και οι ίδιοι οι γείτονές μας έχουν κατά καιρούς ομολογήσει τα αδιέξοδα στα οποία τους οδηγεί η τακτική τους αυτή. Θυμίζουμε:

– Τη δήλωση του πρώτου Προέδρου της FYROM Κίρο Γκλιγκόρωφ του 1992, ότι οι κάτοικοί της είναι Σλάβοι, ότι ήρθαν χίλια και πλέον έτη μετά το βασίλειο του Φιλίππου και του Μ. Αλεξάνδρου και ότι δεν έχουν καμία σχέση με το ελληνικό κράτος των αρχαίων Μακεδόνων.

– Το δημοσίευμα του διακεκριμένου Αμερικανού καθηγητή Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Berkeley, Calif., Stephen G. Miller στο επίσημο δελτίο του Αρχαιολογικού Ινστιτούτου των ΗΠΑ Archaeology Magazine·

– Την επιστολή 374 καθηγητών Πανεπιστημίων από όλον τον κόσμο προς τον Πρόεδρο των ΗΠΑ Barack Obama, με την οποία καταγγέλλουν τον σφετερισμό εκ μέρους των Σκοπίων του ονόματος της Μακεδονίας, καταγγέλλοντας και την ανάλογη παραποίηση της ιστορίας.

– Το γεγονός ότι ως και τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο η γιουγκοσλαβική περιοχή της σημερινής FYROM δεν ονομαζόταν «Μακεδονία» ούτε οι κάτοικοί της «Μακεδόνες»· Τέλος, υπενθυμίζουμε ότι σε ανάλογες προγενέστερες περιπτώσεις (π.χ. της Αυστρίας, του Ηνωμένου Βασιλείου, της Τσεχίας, της Σερβίας κλπ.), κατά τις οποίες είχε γίνει απόπειρα καταχρηστικής

χρησιμοποίησης «εθνικής» ονομασίας μιας χώρας, επιβλήθηκε η δέουσα αλλαγή.

Ύστερα από τα παραπάνω: Καλούμε τους αποδέκτες της έκκλησής μας να πράξουν το καθήκον, που τους επιβάλλει η θέση τους, ώστε:

- Να καταστήσουν ανέφικτη την είσοδο της FYROM σε διεθνείς οργανισμούς με την πλαστή εθνωθυμία «Μακεδονία»·
- Να αποτρέψουν την προβολή διεκδικήσεων του κράτους αυτού σε βάρος των ομόρων κρατών (Ελλάδος και Βουλγαρίας) στο πλαίσιο που επιβάλλουν οι διεθνείς κανόνες στις σχέσεις καλής γειτονίας·
- Να αποθαρρύνουν την επιστράτευση της εκπαίδευσης στην καλλιέργεια αλυτρωτικής προπαγάνδας·
- Να ενθαρρύνουν τη συμμόρφωση της πολιτικής ηγεσίας της FYROM με τις παραπάνω αποφάσεις του ΟΗΕ, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ·
- Να υποδείξουν την ανάγκη για την επιλογή της τελικής εθνικής ονομασίας της FYROM, που να είναι συμβατή με τη δική της ιστορία και τον πολιτισμό των δικών της υπηκόων·
- Να ενημερώσουν και τις κυβερνήσεις των χωρών που έσπευσαν να αναγνωρίσουν τη FYROM με το όνομα «Μακεδονία» για τις μελλοντικές επιπτώσεις που μπορεί να έχει η τακτική τους αυτή στη σταθερότητα των Βαλκανίων. Θα θέλαμε, στρεφόμενοι προς τους συμμάχους και εταίρους της Ελλάδας και τους διεθνείς οργανισμούς, να καταστήσουμε σαφές ότι, εάν προωθηθεί λύση στο πρόβλημα του ονόματος, που θα ταπεινώνει τους πολίτες της χώρας μας (και μάλιστα σε μια περίοδο δοκιμασίας των οικονομικών και κοινωνικών μας αντοχών), θα κλονιστεί όχι μόνο η εμπιστοσύνη των Ελλήνων προς τους θεσμούς αυτούς, αλλά και θα προκληθούν ανατροπές

στην σταθερότητα και την ασφάλεια στον ευρύτερο χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Με τη βεβαιότητα ότι οι σκέψεις μας αυτές θα τύχουν της δέουσας προσοχής σας και ότι θα έχουμε την συμπαράστασή σας.

Σας ευχαριστούμε.

Με τιμή

Οι συντονιστές

Μήτκας Περικλής

Πρύτανης Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Ζαπράνης Αχιλλέας

Πρύτανης Πανεπιστημίου Μακεδονίας

Βαλεργάκης Νικόλαος

Πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης

Βλαχογιάννης Εμμανουήλ

Α' Αντ/δρος Εμπορικού & Βιομηχανικού Επιμελητηρίου

Θεσ/νίκης

Καραθανάσης Αθανάσιος

Πρόεδρος Εταιρείας Μακεδνικών Σπουδών

Σημείωση: Στο διαδίκτυο ακολουθούν στις επόμενες σελίδες της ανάρτησης οι υπογράφωντες με τα ονόματά τους.

**326 καθηγητές πανεπιστημίων
από τη διεθνή κοινότητα
υπεραμύνονται των δικαιωμάτων της Ελλάδος
για την Μακεδονία**

Αύγουστος 2009

Προς τον αξιότιμο
Barack Obama
Πρόεδρο των Η.Π.Α.

Αγαπητέ Πρόεδρε Obama,

Οι υπογράφωντες πανεπιστημιακοί Καθηγητές σε τομείς της Ελληνικής και Ρωμαϊκής αρχαιότητας, ζητούμε με σεβασμό την παρέμβασή σας, για να ξεκαθαρίσουν διάφορα ιστορικά ερείπια, που έχουν εναπομείνει στη νοτιοανατολική Ευρώπη, από προηγούμενες αμερικανικές κυβερνήσεις.

Την 4^η Νοεμβρίου 2004, δύο ημέρες μετά την επανεκλογή του Προέδρου George W. Bush, η Κυβέρνηση του ανεγνώρισε μονομερώς τη «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Η ενέργεια αυτή, όχι μόνο ακύρωσε γεωγραφικά και ιστορικά γεγονότα, αλλά παράλληλα προκάλεσε μια επικίνδυνη επιδημία ιστορικού ρεβιζιονισμού, της οποίας το πλέον εμφανές σύμπτωμα είναι η

κατάχρηση από την Κυβέρνηση των Σκοπίων του πλέον διασήμου από όλους τους Μακεδόνες, του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Πιστεύουμε ότι αυτή η ανοησία έχει πάει πολύ μακριά και οι Η.Π.Α. δεν έχουν δουλειά να υποστηρίξουν την ανατροπή της ιστορίας.

Η υπό συζήτηση χώρα, με την σύγχρονη πρωτεύουσα της, τα Σκόπια, στην αρχαιότητα ονομαζόταν Παιονία. Τα βουνά Βαρνούς και Όρβηλος, τα οποία είναι σήμερα τα βόρεια όρια της Ελλάδος, αποτελούν ένα φυσικό σύνορο, το οποίο διαχώριζε και διαχωρίζει την Μακεδονία από το βόρειο γείτονά της. Η μόνη πραγματική σύνδεση είναι κατά μήκος του ποταμού Αξιού/Βαρδάρη, αν και ακόμη αυτή η κοιλάδα, δεν αποτελεί γραμμή επικοινωνίας, διότι διακόπτεται από φαράγγια.

Παρά το ότι είναι αληθινό πως οι Παίονες κατακτήθηκαν περί το 358 π.Χ. από τον Φίλιππο τον ΙΙ, πατέρα του Αλεξάνδρου, οι Παίονες δεν ήταν Μακεδόνες, και δεν ζούσαν στην Μακεδονία. Παρομοίως, π.Χ. οι Αιγύπτιοι, οι οποίοι κατακτήθηκαν από τον Αλέξανδρο, διοικήθηκαν από τους Μακεδόνες, στους οποίους περιλαμβάνεται και η περίφημη Κλεοπάτρα, αλλά ποτέ δεν ήταν οι Αιγύπτιοι Μακεδόνες, και ποτέ η Αίγυπτος δεν ονομαζόταν Μακεδονία.

Η Μακεδονία και οι Έλληνες Μακεδόνες είναι τουλάχιστον εδώ και 2.500 έτη, εκεί που ευρίσκεται και η σημερινή Ελληνική επαρχία της Μακεδονίας. Η ίδια ακριβώς σχέση ισχύει για την Αττική και τους Αθηναίους Έλληνες, το Άργος και τους Αργείους Έλληνες, την Κόρινθο και τους Κορινθίους Έλληνες κτλ.

Δεν καταλαβαίνουμε πως οι σημερινοί κάτοικοι της Παιονίας, που ομιλούν σλαβικά, γλώσσα που εισήχθη στα Βαλκάνια περίπου μια χιλιετία μετά το θάνατο του Αλεξάνδρου, μπο-

ρούν να τον παρουσιάζουν ως εθνικό τους ήρωα. Ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν καθ' ολοκληρία και αναμφισβήτητα Έλληνας. Ο προ-προπάππος του Αλέξανδρος I, είχε πάρει μέρος σε Ολυμπιακούς Αγώνες, στους οποίους η συμμετοχή περιοριζόταν αποκλειστικά και μόνο σε Έλληνες. Ακόμη και πριν από τον Αλέξανδρο I, οι Μακεδόνες έλκυαν την καταγωγή των από το Άργος, και πολλοί Μακεδόνες Βασιλιάδες χρησιμοποίησαν σε νομίσματα τους την κεφαλή του Ηρακλή, που αποτελούσε την πεμπτουσία του Έλληνα Ήρωα. Ο Ευριπίδης, που πέθανε και ενταφιάστηκε στη Μακεδονία, έγραψε στην ελληνική γλώσσα το έργο του «Αρχέλαος», προς τιμή του θείου του Αλεξάνδρου. Ευρισκόμενος ο Ευριπίδης στη Μακεδονία, έγραψε και το έργο του «Βάκχες», επίσης στην ελληνική γλώσσα. Προφανώς, το Μακεδονικό ακροατήριο καταλάβαινε διαβάζοντας τη γλώσσα στην οποία είχε γράψει ο Ευριπίδης, και καταλάβαινε επίσης αυτή τη γλώσσα όταν την άκουγε.

Ο πατέρας του Αλεξάνδρου Φίλιππος, κέρδισε νίκες σε ιππικά αγωνίσματα στην Ολυμπία και τους Δελφούς, σε δύο από τα πλέον ελληνικά ιερά από όλα τα ιερά της αρχαίας Ελλάδας, στους αγώνες των οποίων μόνον Έλληνες είχαν δικαίωμα συμμετοχής. Με άλλα λόγια, ο πατέρας του Μεγάλου Αλεξάνδρου και οι πρόγονοί του ήσαν Έλληνες 100%. Ελληνική ήταν η γλώσσα που χρησιμοποιούσε ο Δημοσθένης και η Αθηναϊκή αντιπροσωπεία, η οποία επεσκέφθη τον Φίλιππο το 346 π.Χ..

Ο Αριστοτέλης, ένας ακόμη Έλληνας από τη Βόρεια Ελλάδα, εφοίτησε για είκοσι περίπου χρόνια στην Ακαδημία του Πλάτωνα. Ο Αριστοτέλης επιστρέφοντας στη Μακεδονία, έγινε δάσκαλος του Αλεξάνδρου III. Στα μαθήματά τους χρησιμοποιούσαν την Ελληνική Γλώσσα, όπως μπορούμε και σήμερα

ακόμη να διαπιστώσουμε κοντά στη Νάουσα, πόλη της Μακεδονίας. Ο Αλέξανδρος είχε μαζί του σε όλες τις εκστρατείες του, την Ιλιάδα του Ομήρου, που είχε εκδώσει ο Αριστοτέλης. Επίσης ο Αλέξανδρος διέδωσε την Ελληνική Γλώσσα και τον Ελληνικό Πολιτισμό σε όλη του την Αυτοκρατορία, εγκαθιδρύοντας πόλεις και κέντρα σπουδών. Έτσι συναφείς επιγραφές που αφορούν σε τέτοια, τυπικά Ελληνικά Ιδρύματα και Γυμνάσια, ανακαλύπτονται σήμερα ακόμη και μέχρι το μακρινό Αφγανιστάν. Όλες αυτές οι επιγραφές είναι γραμμένες στην Ελληνική Γλώσσα.

Μετά τα προαναφερόμενα προκύπτουν ερωτήσεις όπως: Γιατί η Ελληνική ήταν κοινή γλώσσα σε όλη την Αυτοκρατορία του Αλεξάνδρου, εάν αυτός ήταν «Μακεδόνας» και όχι Έλληνας; Γιατί η Καινή Διαθήκη, για παράδειγμα, εγράφη στην Ελληνική Γλώσσα;

Οι απαντήσεις είναι ξεκάθαρες. Ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν Έλληνας και όχι Σλάβος. Οι Σλάβοι και η γλώσσα τους, που εμφανίστηκαν 1.000 χρόνια αργότερα, δεν είχαν τίποτε το κοινό με τον Αλέξανδρο ή την πατρίδα του. Αυτή η διαπίστωση μας επιστρέφει στη γεωγραφική περιοχή, που κατά την αρχαιότητα ήταν γνωστή ως Παιονία.

Γιατί οι σημερινοί κάτοικοι αυτής της περιοχής ονομάζουν τους εαυτούς τους Μακεδόνες και τη χώρα τους Μακεδονία;

Γιατί υποκλέπουν μια πλήρως Ελληνική προσωπικότητα και την αναγορεύουν σε εθνικό τους Ήρωα;

Οι αρχαίοι Παίονες, είναι πιθανόν να ήσαν ή να μην ήσαν Έλληνες, αλλά εξελληνίστηκαν και δεν ήσαν ποτέ Σλάβοι. Επίσης δεν ήσαν Μακεδόνες. Η αρχαία Παιονία, ήταν μέρος της Μακεδονικής Αυτοκρατορίας, όπως επίσης ήσαν η Ιωνία,

η Συρία, η Παλαιστίνη, η Αίγυπτος, η Μεσοποταμία, η Βαβυλωνία, η Βακτριανή και πολλές άλλες περιοχές. Μπορεί οι προαναφερόμενοι τόποι να έγιναν προσωρινά «Μακεδονικοί», αλλά κανένας από αυτούς δεν αποτέλεσε τη «Μακεδονία». Δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η κλοπή του Φιλίππου και του Αλεξάνδρου, από μια χώρα που ποτέ δεν υπήρξε Μακεδονία.

Οι παραδόσεις της αρχαίας Παιονίας, μπορούν να γίνουν αποδεκτές από τους σημερινούς της κατοίκους με σημαντική κατανόηση. Δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η επέκταση της γεωγραφικής ονομασίας «Μακεδονία», στη Νότια Γιουγκοσλαβία. Ακόμη και στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, αυτή η κατάχρηση δείχνει αρρωστημένες εδαφικές διεκδικήσεις.

Τα ίδια κίνητρα διαφαίνονται και σε σχολικούς χάρτες στη Σλαβική Γλώσσα, που δείχνουν την ψευδο-μεγάλη Μακεδονία να εκτείνεται από τα Σκόπια μέχρι και τον Όλυμπο. Οι ίδιοι χάρτες και διεκδικήσεις εμφανίζονται σε ημερολόγια, τραπεζικά χαρτονομίσματα, αυτοκόλλητα κλπ., τα οποία κυκλοφορούν από το 1991, που η περιοχή αποσχίσθηκε και ανεξαρτητοποιήθηκε από την Γιουγκοσλαβία.

Γιατί μια χώρα περικόλειστη από στεριές απετόλμησε αυτή την ιστορική ανοησία; Γιατί αναιδέστατα εμπαιζει και προκαλεί τον γείτονά της;

Όπως και να χαρακτηριστεί η προαναφερόμενη συμπεριφορά, δεν αποτελεί προφανώς ιστορική αλήθεια και δεν συμβάλλει στην σταθερότητα των Βαλκανίων. Είναι λυπηρό οι Η.Π.Α. να υποκινούν και υποβοηθούν αυτή τη συμπεριφορά.

Απευθυνόμαστε σε σας κ. Πρόεδρε, προκειμένου, όπως σεις κρίνετε ενδεδειγμένο, να βοηθήσετε την κυβέρνηση των Σκοπίων να αντιληφθεί ότι δε μπορεί να δημιουργήσει μια εθνική ταυτότητα σε βάρος της ιστορικής αλήθειας. Η κοινή

διεθνής μας κοινωνία, δεν μπορεί να επιβιώσει, όταν αγνοείται η ιστορία, ιδίως δε όταν η Ιστορία κατασκευάζεται.

Ειλικρινώς,
Ακολουθούν τα ονόματα
326 Πανεπιστημιακών διαφόρων χωρών.

Κοινή δήλωση 15 πρέσβων ε.τ. για το όνομα της FYROM

5 Φεβρουαρίου 2017

Όλες οι ενδείξεις ενισχύουν την πεποίθησή μας πως τα Σκόπια, ό,τι και αν δεχθούν να πουν ή να κάνουν για να μπουν στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ, δεν θα εγκαταλείψουν το επεκτατικό τους ιδεολόγημα. Θα συνεχίσουν, κατά συνέπεια, να το προβάλλουν χρησιμοποιώντας το όνομα «Μακεδονία», έστω και αν σε αυτό προστεθεί γεωγραφικός, εθνικός ή χρονικός προσδιορισμός. Διότι ένα γεωγραφικό προσδιορισμό οι Σκοπιανοί θα τον μεταχειρίζονται για να προωθούν την προπαγάνδα τους περί διηρημένης Μακεδονίας που θα πρέπει να επανενωθεί με διεύρυνση του κράτους των Σκοπίων. Ένας τέτοιος προσδιορισμός (Άνω Μακεδονία, Βόρεια Μακεδονία) θα επιτρέπει στους Σκοπιανούς να επιμένουν πως είναι οι μόνοι πραγματικοί Μακεδόνες, με δικό τους ελεύθερο μακεδονικό κράτος, ενώ «τα άλλα τμήματα της Μακεδονίας», το «ελληνικό» και το «βουλγαρικό», έχουν υποστεί κατάληψη ή/και εθνοκάθαρση.

Ένας εθνικός ή χρονικός προσδιορισμός, εξάλλου, θα παραπέμπει στην πλαστή ιστορία περί των Σλάβων που δήθεν αναμίχθηκαν με τους Αρχαίους Μακεδόνες και γέννησαν τους σημερινούς Σκοπιανούς. Τα ίδια ισχύουν και για μικτούς προσδιορισμούς, π.χ. Γκορναμακεντόνια = Άνω Μακεδονία ή *Novomakedonija*. Θα πρέπει όλοι να θυμούνται την επίσημη κρατική

εγκύκλιο-προειδοποίηση του άλλοτε Υπουργού των ΗΠΑ Stettinius της 26ης Δεκεμβρίου 1944 που έγκαιρα, μόλις δημιουργήθηκε από τον Τίτο το τεχνητό μórφωμα του «Μακεδονισμού», έλεγε μεταξύ άλλων επί λέξει: «Η Κυβέρνηση μας (των ΗΠΑ) εκτιμά ότι αναφορές σε "Μακεδονικό Έθνος", "Μακεδονική Πατρίδα" η "Μακεδονική Εθνική Ταυτότητα" συνιστούν αβάσιμη δημαγωγία, που δεν αντιπροσωπεύει εθνική η πολιτική πραγματικότητα, και διαβλέπει στην σημερινή αναζωογόνηση τους ένα προπέτασμα για επιθέσεις εναντίον της Ελλάδος.»

Η πολιτιστική ενότητα που δημιούργησε η δράση του Μεγάλου Αλεξάνδρου έφερε τον Ελληνικό Πολιτισμό και την ελληνική γλώσσα, ως «κοινή», από την Ευρώπη μέχρι τα σύνορα της Κίνας, επί αιώνες. Κανένας δεν μπορεί να καπηλεύεται το πραγματικό αυτό γεγονός και είμαστε βέβαιοι ότι αυτή την μοναδική προσφορά του Ελληνισμού στον κόσμο καμιά ελληνική υπογραφή δεν θα σβήσει σήμερα.

Για τους λόγους αυτούς, ποτέ δεν πρέπει να συναινέσουμε σε όνομα των Σκοπίων που να περιέχει την λέξη Μακεδονία, ό,τι και αν κάνουν άλλες χώρες, ώστε να μη νομιμοποιήσουμε εμείς οι ίδιοι μπερλιαλιστικές επιθέσεις εναντίον της πατρίδας μας και χάλκευση της Ιστορίας, ελληνικής και παγκόσμιας.

ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ

Αλιάγας Σπύρος	Πατισκάκης Βασίλειος
Δοκιανός Σπύρος	Πολίτης Κωνσταντίνος
Κοραντής Ιωάννης	Σιδέρης Αναστάσιος
Κουνινιώτης Νικόλαος	Σπέτσιος Ιάκωβος
Μεγαλοκονόμος Εμμανουήλ	Στοφορόπουλος Ευθύμιος
Νομικός Αντώνιος	Τριτάρης Κωνσταντίνος
Παπαδόπουλος Ιωάννης	Χρυσανθόπουλος Λεωνίδας
Παπασιλιώτης Απόστολος	

Ψήφισμα Περιφερειακής Ένωσης Δήμων Κεντρικής Μακεδονίας

15 Ιανουαρίου 2018

«Υπενθυμίζουμε ότι 20 και πλέον χρόνια το πολυεθνικό κράτος της FYROM παραβιάζει συστηματικά σε βάρος της Ελλάδας την «Ενδιάμεση συμφωνία» του 1995, τις σχετικές διεθνείς συνθήκες και το «ευρωπαϊκό κεκτημένο». Δεν συμμορφώθηκε με τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ (817/1993, 845/1993), αγνοεί τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) των Βρυξελλών στις 16.12.1991 (ακολούθησε στις 13.4.1992 η τελευταία σύσκεψη των τότε πολιτικών αρχηγών, υπό την προεδρεία του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή με θέμα την ονομασία του Κράτους των Σκοπίων, με ανακοίνωση της απόφασης: «Σχετικά με το θέμα των Σκοπίων, η πολιτική ηγεσία της χώρας, με εξαίρεση το ΚΚΕ, συμφώνησε ότι η Ελλάδα θα αναγνωρίσει ανεξάρτητο κράτος των Σκοπίων, μόνον αν τηρηθούν και οι τρεις όροι που έθεσε η ΕΟΚ, στις 16 Δεκεμβρίου 1991, με την αυτονόητη διευκρίνιση ότι στο όνομα του κράτους αυτού δεν θα υπάρχει η λέξη "Μακεδονία"»), του Γκιμαράες στις 3/5/1992, της Λισσαβώνας στις 27/6/1992, του Εδιμβούργου στις 12/12/1992 και του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι το 2008.

Αντίθετα, επικαλούμενο το γεγονός της τυπικής του αναγνώρισης από διάφορες χώρες με το όνομα «Μακεδονία» και κυρίως την αναγνώριση και την πολιτική του υποστήριξη από τις ΗΠΑ, εμμένει, αψηφώντας και την ιστορική αλήθεια και τις ελληνικές θέσεις, στη χρήση της ιστορικά πλαστής «μακεδονικής» εθνωθυμίας του. Επιπλέον επιμένει στον αυτόκλητο (και αποκλειστικό) αυτοπροσδιορισμό των κατοίκων της επικράτειάς του ως «Μακεδόνων» και της σλαβικής τους γλώσσας ως «μακεδονικής». Και, τέλος, οι ηγέτες της FYROM, ξεκινώντας από την αρχική αυτή απάτη, προχωρούν, επικαλούμενοι τον «μακεδονισμό» τους, στην προβολή «αλτρωτικών» βλέψεων σε βάρος της Ελληνικής Μακεδονίας, της όμορης δηλαδή με την επικράτειά τους και μεγαλύτερης περιφέρειας του ελληνικού κράτους. Ουσιαστικά, δεν πρόκειται μόνο για απόπειρα εθνογένεσης (που αφορά ένα ιδιόμορφο και όψιμα δημιουργημένο κράτος), αλλά για την καλλιέργεια κλίματος έντασης που στρέφεται εναντίον μιας γειτονικής και φιλικής χώρας, της Ελλάδας, στην επικράτεια της οποίας ανήκει και η ιστορική Μακεδονία. Το κλίμα αυτό του ανιστόρητου και απαρχαιωμένου «αλτρωτισμού» υποδαυλίζεται με ποικίλες ενέργειες, που ξεκινούν από την πλαστογράφηση της διδασκόμενης ιστορίας στην εκπαίδευση και καταλήγουν σε αλλόκοτο στήσιμο ανδριάντων ιστορικών προσώπων της αρχαίας μακεδονικής ιστορίας, ανάλογες μετονομασίες οδών και αεροδρομίων κλπ. Ανάλογες ενέργειες γίνονται από την FYROM και προς τη Βουλγαρία.

Ως Έλληνες Μακεδόνες δεν μπορούμε να ανεχόμαστε αδιαμαρτύρητα τον σφετερισμό της δικής μας ιστορικής και εθνικής ταυτότητας εν ονόματι κάποιας αδιευκρίνιστης (για τις μελλοντικές της συνέπειες) πολιτικής σκοπιμότητας. Οι λαοί, που αναζητούν κάποια εθνική ονομασία για να αυτοπροσδιορι-

στούν, δεν έχουν το δικαίωμα να το κάνουν σε βάρος άλλων –και μάλιστα γειτονικών– λαών. Εξάλλου, και οι ίδιοι οι γείτονές μας έχουν κατά καιρούς ομολογήσει τα αδιέξοδα στα οποία τους οδηγεί η τακτική τους αυτή. Θυμίζουμε:

– Τη δήλωση του πρώτου Προέδρου της FYROM Κίρο Γκλιγκόρωφ του 1992, ότι οι κάτοικοί της είναι Σλάβοι, ότι ήρθαν χίλια και πλέον έτη μετά το βασίλειο του Φιλίππου και του Μ. Αλεξάνδρου και ότι δεν έχουν καμία σχέση με το ελληνικό κράτος των αρχαίων Μακεδόνων.

– το δημοσίευμα του διακεκριμένου Αμερικανού καθηγητή Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Berkeley, Calif., Stephen G. Miller στο επίσημο δελτίο του Αρχαιολογικού Ινστιτούτου των ΗΠΑ Archaeology Magazine.

– την επιστολή 374 καθηγητών Πανεπιστημίων από όλον τον κόσμο προς τον τ. Πρόεδρο των ΗΠΑ Barack Obama, με την οποία καταγγέλλουν τον σφετερισμό εκ μέρους των Σκοπίων του ονόματος της Μακεδονίας, καταγγέλλοντας και την ανάλογη παραποίηση της ιστορίας.

– το γεγονός ότι ως και τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο η γιουγκοσλαβική περιοχή της σημερινής FYROM δεν ονομαζόταν «Μακεδονία» ούτε οι κάτοικοί της «Μακεδόνες».

Τέλος, υπενθυμίζουμε ότι σε ανάλογες προγενέστερες περιπτώσεις (π.χ. της Αυστρίας κλπ.), κατά τις οποίες είχε γίνει απόπειρα καταχρηστικής χρησιμοποίησης «εθνικής» ονομασίας μιας χώρας, επιβλήθηκε η δέουσα αλλαγή».

Ύστερα από τα παραπάνω:

Καλούμε πρωτίστως την Ελληνική Κυβέρνηση αλλά και όλα τα Ελληνικά Πολιτικά Κόμματα να πράξουν το καθήκον, που τους επιβάλλει η θέση τους, ώστε να:

- καταστήσουν ανέφικτη την είσοδο της FYROM σε διεθνείς οργανισμούς με την πλαστή εθνωνυμία «Μακεδονία».
- να αποτρέψουν την προβολή διεκδικήσεων του κράτους αυτού σε βάρος των όμορων κρατών (Ελλάδος και Βουλγαρίας) στο πλαίσιο που επιβάλλουν οι διεθνείς κανόνες στις σχέσεις καλής γειτονίας.
- να αποθαρρύνουν την επιστράτευση της εκπαίδευσης στην καλλιέργεια αλυτρωτικής προπαγάνδας.
- να ενθαρρύνουν τη συμμόρφωση της πολιτικής ηγεσίας της FYROM με τις παραπάνω αποφάσεις του ΟΗΕ, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ.
- να υποδείξουν την ανάγκη για την επιλογή της τελικής εθνικής ονομασίας της FYROM, που να είναι συμβατή με τη δική της ιστορία και τον πολιτισμό των δικών της υπηκόων.
- να ενημερώσουν και τις κυβερνήσεις των χωρών που έσπευσαν να αναγνωρίσουν τη FYROM με το όνομα «Μακεδονία» για τις μελλοντικές επιπτώσεις που μπορεί να έχει η τακτική τους αυτή στη σταθερότητα των Βαλκανίων.

Η Ελληνική Κυβέρνηση, έχοντας υπόψη την απόφαση των πολιτικών αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της 13.4.1992, να στραφεί προς τους συμμάχους και εταίρους της Ελλάδας και τους διεθνείς οργανισμούς, να καταστήσει σαφές ότι, εάν προωθηθεί λύση στο πρόβλημα του ονόματος, που θα ταπεινώνει τους πολίτες της χώρας μας (και μάλιστα σε μια περίοδο δοκιμασίας των οικονομικών και κοινωνικών μας αντοχών), θα κλονιστεί όχι μόνο η εμπιστοσύνη των Ελλήνων προς τους θεσμούς αυτούς, αλλά και θα προκληθούν ανατροπές στην σταθερότητα και την ασφάλεια στον ευρύτερο χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης».

Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών Ψήφισμα

16 Ιανουαρίου 2018

Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών υπερασπίζεται, από την ίδρυσή της το 1939, με επιστημονικά επιχειρήματα και την αδέκαστη Ιστορία, την Μακεδονία. Ως επιστημονικό Ίδρυμα, με τα ικανά στελέχη της και την τηριξη των εταίρων της, προσέφερε και προσφέρει, της φορές αφανώς, πολύτιμη βοήθεια στην Ελληνική Πολιτεία στην αντιμετώπιση των εθνικών θεμάτων. Αυτονόητα δεν ασκεί εξωτερική πολιτική. Οι τελευταίες εξελίξεις που αφορούν την ψευδωνυμία του γειτονικού κράτους ανησυχούν και προκαλούν την Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών να λάβει θέση. Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών ασφαλώς και τάσσεται υπέρ των σχέσεων καλής γειτονίας με της όμορες χώρες. Τούτο το έχει δείξει εμπράκτως, έχοντας ενεργά συμβάλει στα μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης.

Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών παρακολουθεί με απόλυτη ικανοποίηση τα ψηφίσματα της Εκκλησίας της Ελλάδος, των τοπικών Αυτοδιοικήσεων της χώρας, των Ομογενειακών Οργανώσεων και άλλων κοινωνικών συσσωματώσεων υπέρ της Μακεδονίας. Παρακολουθεί μάλιστα με αισθήματα συγκίνησης την εκφρασμένη παντοιοτρόπως βούληση συμπτάντων των Μακεδόνων να μη δεχτούν τον σφετερισμό από την γείτονα της ιστορικής και πολιτισμικής κληρονομιάς της Μακεδο-

νίας, που αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της Ελληνικής Ιστορίας. Γιατί η Μακεδονία ομιλεί με τα μνημεία της, τον βαρύτιμο αρχαιολογικό πλούτο της, της θυσίες των Μακεδόνων και όλων των Ελλήνων, ότι είναι Ελληνική. Γιατί η Μακεδονία είναι η ψυχή του Ελληνισμού. Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών με το παρόν ψήφισμα εκφράζει την βαθύτατη ανησυχία της για την φημολογούμενη ονοματοδοσία του γειτονικού κράτους, που θα περιλαμβάνει το όνομα Μακεδονία ή παράγωγο του. Ενδεχόμενη ελληνική υποχώρηση θα ενισχύσει πάραυτα τον συνεχιζόμενο αλυτρωτισμό του κράτους, που διδάσκεται εμφαντικά στα σχολεία του και διαχέεται στην κοινωνία του.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, εν όψει της διαπραγμάτευσης, ΑΠΟΚΛΕΙΕΙ παντελώς την άμεση ή έμμεση χρήση του ονόματος της Μακεδονίας και οποιουδήποτε παραγώγου της. Θεωρεί απαραίτητη την απόλειψη όλων των αλυτρωτικών στοιχείων, την διαρρύθμιση της σχετικής διάταξης του Συντάγματος της γείτονος χώρας, με της επεκτατικές της ελληνικές περιοχές βλέψεις και την απόλειψη των ίδιων αλυτρωτικών στοιχείων από τα σχολικά βιβλία. Θεωρούμε, επίσης, ότι μέγιστο πρόβλημα για την Ορθόδοξη Εκκλησία δημιουργεί η υφιστάμενη Σχισματική «Μακεδονική» Εκκλησία, η οποία δεν αναγνωρίζεται από το Οικουμενικό Πατριαρχείο και της λοιπές Αυτοκέφαλες Ορθόδοξες Εκκλησίες. Ως εκ τούτου, η όποια παραχώρηση θα είναι μεγίστη ιστορική απάτη σε βάρος της Ελλάδος με συνακόλουθη τη συνέχιση του σκοπιανού αλυτρωτισμού. Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, με το παρόν ψήφισμα, καλεί την Ελληνική Πολιτεία να πράξει το ιστορικό και πατριωτικό της καθήκον υπερασπιζόμενη την ιστορία και τον πολιτισμό της Μακεδονίας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Παμμακεδονικές Οργανώσεις Υψηλίου Επιστολή-Έκκληση

21 Ιανουαρίου 2018

Προς
Τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας
Εξοχώτατο κ. Προκόπη Παυλόπουλο
Τους Αρχηγούς των Ελληνικών Κομμάτων
Τους Έλληνες Βουλευτές και την Πνευματική Ηγεσία
Τους Απανταχού Έλληνες και Φιλέλληνες

***Μακεδονία το “όν ούκ άνευ”
των Ελλήνων και του παγκόσμιου πολιτισμού***

Αν σήμερα ασελήσουμε στην ιστορία και παραχωρήσουμε το Ελληνικό όνομα της Μακεδονίας σε μη Ελληνικό κράτος, αύριο θα αντιστραφούν τα πράγματα και θα κατηγορηθούμε πώς είμεθα εισβολείς και ότι πρέπει να αποχωρήσουμε από όλη την Μακεδονία. Θεωρούμε πως η πραγματική συναδέλφωση και ειρηνική-δημοκρατική συμβίωση ανθρώπων και λαών, γειτονικών ή μακρινών, επιτυγχάνεται μόνο μέσα από τον σεβασμό και την κατανόηση της αλήθειας και της ιστορίας κάθε λαού. Όσα επομένως ακολουθούν, όχι μόνον δεν συνιστούν άρνηση στήριξης ενός γειτονικού μας λαού, όπως οι Σλάβοι και οι Αλβανοί κάτοικοι της FYROM. Ήδη, η άλλοτε τεταμένη σχέση

Ελλάδος και Βουλγαρίας έχει σήμερα αντικατασταθεί από πραγματικές σχέσεις φιλίας, συνεργασίας και δημιουργικής συμβίωσης σε κάθε επίπεδο. Το ίδιο ευχόμεθα να συμβεί με τη FYROM και την Αλβανία.

Η Ελλάδα υποχρεούται να προσφέρει σε κάθε άνθρωπο και κάθε λαό τον διαχρονικό πολιτισμό της. Δεν υποχρεούται όμως να συναινεί στην πλαστογράφηση της ιστορίας και να αποδέχεται ότι η Μακεδονία δεν ήταν ανέκαθεν ελληνική γη και ελληνική πατρίδα όπως τόσες άλλες. Η ελληνική γλώσσα ήταν πάντοτε η κοινώς ομιλουμένη γλώσσα της Μακεδονίας, από τους μυθικούς χρόνους μέχρι σήμερα. Η σλαβική γλώσσα εμφανίζεται βόρεια της Μακεδονίας μαζί με την εμφάνιση των σλαβικών φύλων σχεδόν χίλια χρόνια μετά την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Αυτό το παραδέχονται όλοι οι ιστορικοί, ακόμη και μεγάλοι Σκοπιανοί ιστορικοί ή πολιτικά πρόσωπα από το κράτος της FYROM, όπως ο Γκλιγκόροφ και άλλοι.

Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας,
Αγαπητοί φίλοι και συμπατριώτες,

Ποιός αλήθεια, είτε Έλληνας είτε όποιος άλλος που γνωρίζει ιστορία, αγνοεί πως η Μακεδονία είναι ελληνική πατρίδα όπως η Πελοπόννησος, η Στερεά Ελλάδα η Κρήτη, η Ήπειρος, η Θράκη, η Θεσσαλία και τα νησιά μας; Και αν η Μακεδονία είναι σαφώς ελληνική και μάλιστα ελληνικότατη ιστορική πραγματικότητα εξαρχής, που δεν την κατακτήσαμε από κάποιους άλλους λαούς, ως Έλληνες ή Μακεδόνες, αλλά εδώ έχουμε υπάρξει από τους μυθικούς και προϊστορικούς ακόμη χρόνους, ποιός Έλληνας πολιτικός, ή όποιος άλλος, μπορεί να υπογράψει και να αποδεχθεί κράτος ονομαζόμενο Μακεδονία χωρίς Έλληνες;

Η άρνησή μας να υπάρξει κράτος εκτός της Ελλάδος αλλά γειτονικά της Ελλάδος με ελληνική ονομασία, έστω και συνθετικά, όπως Βόρεια ή Σλαβική –ή ό,τι άλλο– Μακεδονία, δεν είναι προϊόν εθνικιστικής μονομέρειας, φυλετικής ή ρατσιστικής αντίληψης και ιδεολογίας. Αντιθέτως, είναι προϊόν επιστημονικής, ιστορικής και γεωπολιτικής συνείδησης και αγωνίας για την ειρήνη, την συνεργασία, την συμβίωση και την δημοκρατία όλων των λαών στα Βαλκάνια.

Είναι σαφές ότι η όποια αποδοχή εκ μέρους της Ελλάδος ενός συνθετικού, έστω, ελληνικού μακεδονικού ονόματος για το κράτος των Σκοπίων, την επόμενη ημέρα θα σημάνει σαφώς εδαφικές διεκδικήσεις και αρχή νέων ωδινών, όμοιων με αυτές της Κύπρου ή του Αιγαίου, ενώ θα ακολουθήσει αντίστοιχη εδαφική διεκδίκηση και στην Ήπειρο. Αυτά που δεν μπόρεσε να πετύχει εναντίον της ελληνικής αλλά και της βαλκανικής πραγματικότητας το Τρίτο Ράϊχ με τον Πρώτο και Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, επιδιώκει τώρα να τα πετύχει μέσω της οικονομικής κρίσης. Δηλαδή, τον προπηλακισμό και την εξαφάνιση ιστορικών λαών που του αντιστάθηκαν και το εμπόδισαν να επιβάλει μία, ρατσιστική, φεουδαρχική και αντιδημοκρατική πραγματικότητα. Σεβόμεθα κάθε πολίτη της FYROM και κάθε πολίτη της Αλβανίας. Αλλά συγχρόνως σεβόμεθα και τον δικό μας λαό και την δική του ελληνική ιστορία.

Οι Έλληνες πολιτικοί οφείλουν να κινηθούν στον χώρο της αλήθειας και όχι των προκατασκευασμένων ιστορικών και γεωπολιτικών ψευδών και μυθευμάτων. Εάν και όσοι Έλληνες πολιτικοί άνδρες δεχθούν γειτονικό, σαφώς σλαβικό, κράτος με πλαστογραφημένο από τους ίδιους τους Έλληνες, ελληνικό όνομα, θα καταγραφούν στην παγκόσμια ιστορία ως οι πλέον

ανιστόρητοι και ανεύθυνοι πολιτικοί «άνδρες» που συνειδητά ή ασυνειδητά, εκόντες ή άκοντες, θα έχουν συμπράξει στην μεγαλύτερη εθνική καταστροφή. Μία εθνική καταστροφή ισότιμη με αυτές της Μικράς Ασίας ή της Κύπρου.

Εάν ο πρόσφατος διασυρμός και καταδίκη του ελληνικού λαού στην κόλαση των μνημονίων, που λειτουργούν ακόμη ως διωγμός των Ελλήνων από την Ελλάδα και την ιστορία, ήταν, είναι και έχει καταγραφεί από την ιστορία ως μία εθνική προδοσία, τουλάχιστον οι Έλληνες πολιτικοί ας μην επιτρέψουν στους εαυτούς των σήμερα μία νέα μορφή εθνικής καταστροφής και προδοσίας, ή ενός νέου διωγμού των Ελλήνων από την Ελλάδα και την Μακεδονία, όπως ακριβώς θα συμβεί με την αποδοχή εκ μέρους των ενός νέου κράτους με όνομα ελληνικό στα σύνορα της Ελλάδος και με αναμφισβήτητες επεκτατικές βλέψεις εις βάρος όλης της βορείου Ελλάδος.

Μπορεί οι φίλοι μας στα Σκόπια να ονομάζουν όπως θέλουν τον εαυτό των. Εμείς όμως δεν θα γίνουμε το άλλοθι των για την μεγαλύτερη γεωπολιτική και ιστορική απάτη που επιβάλλουν μέσω αυτών τα σύγχρονα νεο-φεουδαρχικά και νεοφασιστικά κέντρα αποφάσεων για τον περαιτέρω κατακερματισμό των Βαλκανίων, αρχής γενομένης με την Σερβία και τον σερβικό λαό.

Δεν δικαιούνται οι Έλληνες πολιτικοί άνδρες και τα κόμμάτά των από μόνοι των να «κυπροποιήσουν» την Μακεδονία, την Θράκη και την Ήπειρο, όπως συνέβη κατά τις μοιραίες συνθήκες της Ζυρίχης και του Λονδίνου, όπου οι Έλληνες ξαναέβαλαν με δικές τους υπογραφές την Τουρκία στην Κύπρο. Μπορεί ο ελληνικός λαός να υπομένει μέχρι σήμερα την δουλεία των μνημονίων και την οικονομική εξαθλίωσή του και απεμπόληση του ελληνικού εθνικού πλούτου, όμως δεν θα

υπομείνει την απεμπόληση του μέγιστου πλούτου του, που δεν είναι άλλος από την ιστορία του, τη γεωγραφία του, τη γλώσσα του, την παιδεία του και τον πολιτισμό του.

ΣΥΝΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ:

International Hellenic Association, Παμμακεδονική Ένωση ΗΠΑ, Παμμακεδονική Ένωση Ευρώπης, Παμμακεδονική Ένωση Αυστραλίας, Παμμακεδονική Ένωση Καναδά, Παμμακεδονικά Σωματεία Αφρικής, Ελληνοκαναδικό Κογκρέσο, Ελληνοαμερικανικό Εθνικό Συμβούλιο, Ομοσπονδία Ελληνικών Σωματείων Νέας Υόρκης, Ομοσπονδία Ελληνικών Σωματείων Νέας Αγγλίας, Ομοσπονδία Ελληνικών Σωματείων Ιλινόις, Ομοσπονδία Ελληνικών Σωματείων Φιλαδέλφειας, Ομοσπονδία Ελληνικών Σωματείων Νιού Τζέρσεϊ, Ομοσπονδία Ελληνικών Σωματείων Φλόριδας, Ομοσπονδία Σωματείων Ελληνοαμερικανικής Νεολαίας, Πανκορινθιακή Ομοσπονδία, Ομοσπονδία Στερεάς Ελλάδας ΗΠΑ, Ομοσπονδία Καφαλλήνων & Ιθακησίων, Ομοσπ. Ελλήνων Εκπαιδευτικών ΗΠΑ, Πανηλιακή Ομοσπονδία ΗΠΑ & Καναδά, Χιακή Ομοσπονδία, Παναρκαδική Ομοσπονδία ΗΠΑ, Πανηπειρωτική Ομοσπονδία ΗΠΑ, Ομοσπονδία Μυτηλιναίων, Ιόνιος Πολιτιστική Ομοσπονδία, Πανποντιακή Ομοσπονδία ΗΠΑ, Παμμεσηνιακή Ομοσπονδία ΗΠΑ, Πανθρακική Ομοσπονδία ΗΠΑ, Πανικαριακή Ομοσπονδία ΗΠΑ, Πανκρητική Ομοσπονδία ΗΠΑ, Κυπριακή Ομοσπονδία, Μακεδονικές οργανώσεις Θεσσαλονίκης, ΠΟΠΣΜ, Ελληνικός Λαός που μετέχει στο Συλλαλητήριό μας.

Ομάδα 21 Μακεδονίας-Θράκης. Δελτίο Τύπου Το μήνυμα της Θεσσαλονίκης

21 Ιανουαρίου 2018

Η μεγαλειώδης συγκέντρωση της 21ης Ιανουαρίου 2018 στη Θεσσαλονίκη ήταν ένα σάλπισμα του λαού για τη σωτηρία της Μακεδονίας και της εθνικής αξιοπρέπειας της Ελλάδος. Ταυτόχρονα είναι ένα παράγγελμα/σήμα για γενικό ξεσηκωμό του Ελληνικού λαού να απαιτήσει το σεβασμό στην Ιστορία μας, τον πολιτισμό μας και να διατρανώσει την πίστη μας στην Ελληνικότητα της Μακεδονίας και την απόφασή του να υπερασπίσει με κάθε θυσία τα όσια και τα ιερά του Έθνους και της Φυλής.

Ήταν συγκινητική η προσέλευση του κόσμου. Έβλεπες ανθρώπους κάθε ηλικίας, νέους, ηλικιωμένους, μητέρες με βρέφη και καρότσια, όλους να κρατούν τη γαλανόλευκη και να πάλλονται από εθνικό ενθουσιασμό. Δεν υπήρξε τίποτε το εθνικιστικό, το ακροδεξιό, το φασιστικό. Όλα δήλωναν πατριωτικό παλμό.

Καυτηριάζουμε την προσπάθεια απαξίωσης που εκδηλώθηκε με τη σιγή των ΜΜΕ, την υποβάθμιση του όγκου της συμμετοχής που ξεπέρασε τις 500.000 αγνών πατριωτών, τη σιγή των κινητών τηλεφώνων, την παρεμπόδιση των λεωφορείων που μετέφεραν κόσμο για τη συγκέντρωση.

Συνοψίζουμε τα συμπεράσματα από τη Θεσσαλονίκη.

- Το συλλαλητήριο είναι ιστορικής σημασίας.

- Οι εκατοντάδες χιλιάδες λαού που έσπευσαν να διαδηλώσουν ελαύνονται από αγνό πατριωτισμό, προέρχονται από όλες τις πολιτικές παρατάξεις χωρίς κανένα κομματικό χρωματισμό.
- Οι χώρες που ανεγνώρισαν τα Σκόπια ως Μακεδονία πρέπει να αισθάνονται ντροπή ενώπιον της Ιστορίας. Δεν μας επηρεάζει ο αριθμός τους.
- Ο λαός προστάζει να μην αγνοήσουμε τα κελεύσματα της Ιστορίας, να μην υποκύψουμε σε πιέσεις, να μην παραδώσουμε το ιερό όνομα της Μακεδονίας ή παράγωγά του και να μην υποσκάψουμε το μέλλον της Ελλάδας.
- Όποιος θέλει να βάλει τα Σκόπια στο ΝΑΤΟ και την Ε.Ε. με το όνομα της αιματοβαμμένης Μακεδονίας μας θα πρέπει να το σκεφθεί καλύτερα.
- Δεν ζητούμε τίποτε άλλο από τα Σκόπια παρά να μην κλέβουν την ιστορία μας και να μην μας επιβουλεύονται. Ας επιλέξουν οποιοδήποτε άλλο όνομα για το κράτος τους. Εμείς θέλουμε να έχουμε καλές σχέσεις μαζί τους.

Το μέλλον της Ελλάδος συνδέεται άμεσα με την Ιστορία της. Η συνειδητοποίηση αυτής της πραγματικότητας δικαιολογεί απόλυτα την αντίσταση του λαού. Λαός οργανωμένος και ενημερωμένος έχει φοβερή δύναμη, τόση ώστε να ανατρέψει αποφάσεις αντίθετες προς τα κελεύσματα της Ιστορίας του και να χαλυβδώνει αντιστάσεις προς οποιοσδήποτε πιέσεις. Τα «ΟΧΙ» της Ελλάδος διαμέσου της Ιστορίας αποδεικνύουν τη δύναμη της φωνής του λαού.

Η επιτυχία της Θεσσαλονίκης επιβάλλει την πάνδημη συμμετοχή στο συλλαλητήριο της 4ης Φεβρουαρίου στην Αθήνα, ώστε ο λαός να διατρανώσει την αμετάκλητη απόφασή του για την υπεράσπιση της Μακεδονίας.

Το Δ.Σ. της Ομάδας 21 Μακεδονίας- Θράκης

**Δήλωση του προέδρου
της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών
κ. Β. Πάππα**

13 Ιουνίου 2018

Ο Πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών κ. Βασίλειος Ν. Πάππας, μεταξύ άλλων δήλωσε:

«Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, πιστή στο καθήκον της, υπερασπίζεται για δεκαετίες την Ιστορία της Μακεδονίας μας. Παρακολουθεί τις εξελίξεις και εκφράζει την ανησυχία της για όσα μέσω του Τύπου διαρρέουν τις τελευταίες ημέρες. Παραμένει αταλάντευτη στα όσα προσφάτως διακήρυξε ως Εταιρεία στα δύο Ψηφίσματά της περί μη παραχωρήσεως του ονόματος της Μακεδονίας. Θα τοποθετηθεί όμως επίσημα όταν λάβει γνώση των όρων της προεξαγγελθείσης Συμφωνίας. Άλλωστε, το Μακεδονικό Ζήτημα είναι ένα ζήτημα που σχετίζεται με ευρύτερα γεωστρατηγικά και διπλωματικά συμφέροντα. Ως εκ τούτου, θα εξακολουθήσει να μας απασχολεί ακόμη και αν οι ηγεσίες των δύο χωρών, Ελλάδας και Π.Γ.Δ.Μ., καταλήξουν σε μια μεταξύ τους συμφωνία».

Ψήφισμα του ΔΣ του Συνδέσμου Αποφοίτων της ΣΣΑΣ για την Μακεδονία

15 Ιουνίου 2018

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Αποφοίτων της Στρατιωτικής Σχολής Αξιωματικών Σωμάτων (ΣΣΑΣ) λόγω των άκρως σοβαρών και δυσμενών για το έθνος μας εξελίξεων για το Μακεδονικό ζήτημα, συνεδρίασε εκτάκτως σήμερα 15η Ιουνίου 2018 και αποφάσισε ομόφωνα να απευθυνθεί στα μέλη του και στην κοινωνία με το ακόλουθο ψήφισμα-ανακοίνωση:

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η - Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

1. Υπενθυμίζουμε και διατηρούμε πλήρως σε ισχύ το αντίστοιχο ψήφισμα του Συνδέσμου για το Μακεδονικό Ζήτημα, που εγκρίθηκε από το ΔΣ στις 16 Ιανουαρίου 2018, εποχή που ξεκινούσαν οι αντίστοιχες διπλωματικές διαβουλεύσεις και οι παλλαϊκές συγκεντρώσεις-συλλαλητήρια στη Θεσσαλονίκη και Αθήνα.
2. Επαναλαμβάνουμε ότι ο Σύνδεσμος δεν φιλοδοξεί να ασκήσει εξωτερική πολιτική, πλην όμως η εξωτερική πολιτική δεν διεξάγεται εν κενώ και φυσικά πρέπει να αντικατοπτρίζει τις απόψεις των πολιτών και ολόκληρης της κοινωνίας, αναπόσπα-

στο τμήμα της οποίας είναι και οι υπηρετούντες αλλά και όσοι υπηρέτησαν στις Ένοπλες Δυνάμεις, στους οποίους περιλαμβάνονται οι Μαθητές και οι απανταχού Απόφοιτοι της ΣΣΑΣ, της μοναδικής Παραγωγικής Σχολής των ΕΔ που έχει την έδρα της στη Μακεδονία, στη Θεσσαλονίκη.

3. Διαφωνούμε κάθετα με τετελεσμένες ενέργειες και ατυχείς διπλωματικούς χειρισμούς, από όπου και αν προέρχονται, που καθιστούν ένα αδύναμο και θνησιγενές κράτος, αυτό της ΠΓΔΜ, να υφαρπάζει με την έγκριση της Ελληνικής πλευράς το Όνομά, τη Γλώσσα, την Ιθαγένεια, την Εθνικότητα και την Ιστορία μας και με την ανοχή μας να συνεχίσει να καλλιεργεί τον αλυτρωτισμό και την προπαγάνδα σε βάρος των εθνικών και εμπορικών μας συμφερόντων.

4. Αδιαφορούμε για την αναγνώριση της ΠΓΔΜ από μεγάλο μέρος της διεθνούς κοινότητας καθόσον στην πράξη μόνο η εξ Ελλάδος αναγνώριση μετράει για τη σλαβική ηγεσία των Σκοπίων προκειμένου να ενταχθούν στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Η επικείμενη αναγνώρισή των Σκοπιανών εκ μέρους της Ελλάδος θα σημαίνει ότι αποδεχόμαστε επίσημα πλέον, είτε την “απλή” (συνταγματική)”, είτε την “σύνθετη” παραχάραξη της ιστορίας των Ελλήνων.

5. Καλούμε τα κόμματα και όλες τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας μας να επιδείξουν ενότητα και ομοψυχία, παραμερίζοντας τις ήσσονος σημασίας διαφορές τους και τα λάθη του παρελθόντος και να ενώσουν τον Ελληνικό λαό σε αυτό το μείζονος σημασίας εθνικό ζήτημα χωρίς διχαστικές επιλογές και σκοπιμότητες σεβόμενοι άπαντες την ιστορία τους Έθνους που θα κρίνει όλους με βάση τις σημερινές επιλογές τους.

6. Ζητούμε λοιπόν από όλες τις πολιτικές δυνάμεις να σταθούν με Ευθύνη στο ύψος των περιστάσεων, ανεξάρτητα από

τυχόν πιέσεις-παρεμβάσεις και πιθανά ανταλλάγματα διεθνών οργανισμών και άλλων κρατών, που επιδιώκουν για δικά τους συμφέροντα μια πρόχειρη και βιαστική επίλυση του Μακεδονικού Ζητήματος, εξασφαλίζοντας όλα όσα αποφασίστηκαν στις 13-4-1992 στο Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών υπό τον τότε Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας.

7. Σε κάθε περίπτωση ο κυρίαρχος Ελληνικός Λαός είναι ώριμος πολιτικά και μπορεί σίγουρα με την ετυμηγορία του σε πιθανό δημοψήφισμα να αποφασίσει για το μέλλον του και για τα συμφέροντα των παιδιών του.

8. Δηλώνουμε emphaticά και απερίφραστα ότι

– Δεν υπάρχει Μακεδονικό Έθνος και Μακεδονική Ιθαγένεια.

– Καταδικάζουμε οποιαδήποτε αναφορά του όρου «Μακεδονία» στο όνομα της ΠΓΔΜ, είτε ως σύνθετο όνομα, είτε ως επιθετικός ή γεωγραφικός προσδιορισμός.

– Δεν υπάρχει Μακεδονικό Κράτος ούτε Μακεδονική Γλώσσα τα οποία είναι εφευρήματα του ψυχρού πολέμου με τα οποία τότε οι γείτονες μας σφετερίστηκαν και χάλκεψαν την ιστορία του Ελληνισμού με σκοπό να δημιουργήσουν ένα νέο κράτος, την «Μακεδονία του Αιγαίου» με πρόσβαση στη θάλασσά μας, η οποία τους παραχωρείται τώρα χωρίς ανταλλάγματα με την ελεύθερη πρόσβαση και χρήση του λιμανιού της Θεσσαλονίκης.

– Η Μακεδονία είναι μία και μοναδική και αυτή είναι Ελληνική.

9. Ας αναλογιστούμε όλοι μας ότι, η Μακεδονία αποτελεί την επιτομή του διαχρονικού Ελληνικού Μεγαλείου πού έλαμψε ανά την οικουμένη, ενώνοντας πρώτα, τις Ελληνικές πόλεις κράτη υπό τον Φίλιππο και ακτινοβολώντας τον Ελληνικό

πολιτισμό σε όλη την οικουμένη υπό τον Αλέξανδρο.

10. Αγωνιζόμαστε, ως Σύνδεσμος, σθεναρά, δημοκρατικά και ειρηνικά, για τη Μακεδονία μας και είμαστε βέβαιοι ότι έχουμε το Δίκαιο με το μέρος μας και πιστεύουμε ότι στο τέλος το σωστό και το δίκαιο θα επικρατήσουν έχοντας μαζί μας και «τον θεό της Ελλάδος».

11. Ας θυμηθούμε τέλος, αυτό που είπε το 1907 ο πολιτικός και διανοητής Ίωνας Δραγούμης για την υπεράσπιση της Μακεδονίας μετά τον θάνατο του Μακεδονομάχου Ηρωα Παύλου Μελά: *«Να ξέρετε πως εάν τρέξουμε να σώσουμε την Μακεδονία, η Μακεδονία θα μάς σώσει. Θα μας σώσει από την μετριότητα... Αν τρέξουμε να σώσουμε την Μακεδονία, εμείς θα σωθούμε».*

**Η Συμφωνία των Πρεσπών
αποτελεί εσχάτη προδοσία
Από τον κ. Σάββα Καλεντερίδη
Γεωστρατηγικό Αναλυτή**

16 Ιουνίου 2018

Στο άρθρο μας της Παρασκευής έγινε μια προσπάθεια περιγραφής της γεωπολιτικής κατάστασης που έχει διαμορφωθεί στην περιοχή και τις αποφάσεις που έχουν ληφθεί για την ενσωμάτωση και ένταξη των δυτικών Βαλκανίων στο ΝΑΤΟ και την Ε.Ε.

Το 2009, για να άρουμε το βέτο μας και να γίνει η Αλβανία μέλος του ΝΑΤΟ, υπογράφηκε η συμφωνία οριοθέτησης των θαλασσιών ζωνών, την οποία στη συνέχεια, με δόλιο τρόπο πάγωσε το Συνταγματικό Δικαστήριο της χώρας αυτής. Πάντως, έστω και μ' αυτόν τον τρόπο, η Ελλάδα τότε διαπραγματεύτηκε και κάτι πήρε από την Αλβανία, το οποίο όμως δεν το κατοχύρωσε, πράγμα που πρέπει να γίνει μάθημα για την ελληνική διπλωματία, τώρα που «παζαρεύεται» ξανά η ίδια συμφωνία, με χειρότερους όρους για την Ελλάδα, για να άρουμε το βέτο και να αρχίσουν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Αλβανίας με την Ελλάδα.

Δυστυχώς, στη συμφωνία με τα Σκόπια, που υπογράφει ο Έλληνας πρωθυπουργός την ώρα που διαβάζει ο αναγνώστης

αυτές τις γραμμές, η Ελλάδα όχι μόνο δεν πήρε τίποτα, αλλά έδωσε τα πάντα. Τη στιγμή που δεν υπάρχει γεωγραφική Μακεδονία, γλώσσα και ταυτότητα, με την επαίσχυντη αυτή συμφωνία τα αναγνωρίζουμε, αποδυναμώνοντας την εθνική άμυνα και ασφάλεια της Ελλάδας στη Θράκη και δημιουργώντας προϋποθέσεις ακόμα και διαμελισμού της πατρίδας μας.

Ιδού οι αποδείξεις.

Κατ' αρχάς, η Ελλάδα, προτού υπογράψει οποιαδήποτε συμφωνία, έπρεπε να αναζητήσει και να βρει την απάντηση στο εξής ερώτημα: Γιατί οι Σκοπιανοί και όλοι εκείνοι που βρίσκονται από πίσω τους, επιμένουν σε κάτι που και οι ίδιοι γνωρίζουν ότι δεν τους ανήκει; Γιατί επιμένουν στο όνομα Μακεδονία, τη μακεδονική γλώσσα και ταυτότητα, τη στιγμή που γνωρίζουν ότι η περιοχή τους δεν είναι Μακεδονία, ότι η γλώσσα τους είναι η βουλγαρική και ότι οι ίδιοι είναι σλαβοβούλγαροι;

Η απάντηση είναι απλή. Γιατί θέλουν να διεκδικήσουν τις περιοχές που διεκδικούσαν στη διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνα, στις οποίες κατοικούσαν πληθυσμοί που μιλούσαν την ίδια γλώσσα μαζί τους. Πρόκειται για περιοχές των νομών Φλώρινας, Κοζάνης, Πέλλας, Ημαθίας, Πιερίας, Θεσσαλονίκης, Κιλκίς, Σερρών και Δράμας, όπου υπάρχουν χωριά των οποίων οι κάτοικοι μιλούν τη γλώσσα που η ελληνική κυβέρνηση, με την υπογραφή της συμφωνίας, αναγνωρίζει ως «μακεδονική».

Έχω στα χέρια μου τη στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο, μια έκδοση της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, με τίτλο «Αφανείς Γηγενείς Μακεδονομάχοι (1903-1913), των εκδόσεων UNIVERSITY STUDIO PRESS, στην οποία καταγράφονται τα βιογραφικά των σπουδαιότερων Μακεδονομάχων από αυτές τις περιοχές, οι οποίοι πολέμησαν εναντίον των κο-

μιτατζήδων και στο πλευρό του ελληνικού στρατού, για να απελευθερωθεί η Μακεδονία από τους Οθωμανούς και να μην περάσει στα χέρια των Βουλγάρων. Είναι οι πρόγονοι των περιοχών, όπου σε κάποιο βαθμό μιλιέται ακόμα από τους κατοίκους η γλώσσα, που οι κ. Τσίπρας και Κοτζιάς αναγνωρίζουν ως «μακεδονική».

Ο σεβασμός μου στους πληθυσμούς αυτούς είναι δεδομένος και γνωρίζω τους αγώνες που έκαναν και το αίμα που έχυσαν, για να παραμείνουν Έλληνες, ιδιαίτερα την περίοδο της Κατοχής, όταν οι βουλγαρικές αρχές γυρνούσαν από χωριό σε χωριό και ζητούσαν από τους κατοίκους να δηλώσουν ότι είναι «Βούλγαροι» και να γλυτώσουν τα «τάγματα εργασίας», να μην γίνουν δηλαδή ντουρντουβάκια. Όσοι δήλωναν, έπαιρναν τρόφιμα από την βουλγαρική επιμελητεία και είχαν την προστασία των βουλγαρικών αρχών κατοχής.

Ελάχιστοι ήταν εκείνοι που δήλωσαν και γι' αυτό δικαιούνται τον τίτλο του ήρωα οι συντριπτική πλειονότητα των κατοίκων αυτών των περιοχών, που εντοπίζονται ανατολικά του Στρυμόνα ποταμού, όπου και η βουλγαρική κατοχή.

Όμως, στις περιοχές δυτικά του Στρυμόνα, που ήταν γερμανοκρατούμενες και ιταλοκρατούμενες, παίχτηκαν παιχνίδια στις πλάτες αυτών των ανθρώπων αυτών, κυρίως από κέντρα που είχαν ως στόχο τον έλεγχο της ευρύτερης περιοχής, μετά τη λήξη της Κατοχής.

Στο πλαίσιο αυτών των γεωπολιτικών σχεδιασμών, το Νοέμβριο του 1943, με την υποστήριξη του ΚΚΕ ιδρύθηκε στη Δυτική Μακεδονία το «Σλαβομακεδονικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο», γνωστό και ως ΣΝΟΦ, το οποίο αυτοδιαλύθηκε τον Μάιο του επόμενου έτους για να το διαδεχθεί το ΝΟΦ, τον Απρίλιο του 1945, με έδρα τα Σκόπια και στελεχωμένο από

σλαβόφωνους Έλληνες που κατέφυγαν εκεί. Στόχος και του ΣΝΟΦ και το ΝΟΦ, ήταν –και παραμένει– η δημιουργία της «ενιαίας ανεξάρτητης Μακεδονίας», με πρωτεύουσα τη Θεσσαλονίκη.

Αυτή είναι εξαιρετικά περιληπτικά η ιστορία και εκεί κρύβεται το μεγάλο μυστικό, η επιμονή των Σκοπιανών και όσων κρύβονται πίσω τους να διεκδικούν κάτι που δεν τους ανήκει, δηλαδή τη γεωγραφική Μακεδονία και τη «μακεδονική γλώσσα και ταυτότητα». Στόχος τους είναι να διεκδικήσουν «πελατεία» από τις περιοχές της Μακεδονίας που κατοικούν πληθυσμοί που μιλούν την αναγνωρισμένη από την Ελλάδα «μακεδονική» γλώσσα, να διεκδικήσουν «μακεδονική εθνική ταυτότητα», που η Ελλάδα έχει ήδη αναγνωρίσει, για να δημιουργήσουν μια εθνική «μακεδονική» μειονότητα στην Ελλάδα και στη συνέχεια να διεκδικήσουν τα εδάφη αυτά και την Θεσσαλονίκη, αφού χρόνια τώρα ο κ. Μπουτάρης έχει κάνει κατάλληλη προεργασία, ελπίζουμε άκων, διαλαλώντας ότι η Θεσσαλονίκη είναι μια πόλη πολυεθνική.

Πάμε τώρα στο θέμα της εθνικής άμυνας:

Στο παρελθόν είχαν καταγραφεί κινήσεις του πρέσβη της Τουρκίας στις περιοχές αυτές και επαφές με κύκλους των σλαβόφωνων που διεκδικούν χρόνια τώρα το δικαίωμα να λέγονται «εθνικά Μακεδόνες». Είναι γνωστή η σύμπλευση και η συνεργασία κύκλων της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης με τους κύκλους που επιδιώκουν τη δημιουργία «μακεδονικής» μειονότητας στη Βόρειο Ελλάδα.

Η συμφωνία που υπογράφει την ώρα αυτή ο κ. Τσίπρας, διευκολύνει τα σχέδια αυτά και δημιουργεί προϋποθέσεις για να εντείνουν τη δράση τους στην Ελλάδα ντόπιοι και ξένοι κύκλοι, που έχουν στα σχέδιά τους τη δημιουργία αυτής της μειο-

νότητας, με τελικό στόχο τον διαμελισμό της Ελλάδας.

Υπό αυτές τις συνθήκες, μπορεί να αντιληφθεί ο καθένας, χωρίς να είναι επιτελικός αξιωματικός, πόσο δύσκολη αν όχι αδύνατη θα είναι η άμυνα στον Έβρο και τη Θράκη. Με άλλα λόγια, γκρεμίζονται και πάνε στράφι εθνικοί αγώνες 120 ετών, με την συμφωνία Τσίπρα-Καμένου-Κοτζιά με τον Ζάεφ.

Οι αναγνώστες γνωρίζουν ότι ο γράφων δεν κινδυνολογεί. Και γι' αυτό η συμφωνία αυτή μπορεί να χαρακτηριστεί μόνο με μια λέξη: Εσχάτη προδοσία.

Κίνδυνος διαμελισμού της Ελλάδας

**Από τον κ. Σταύρο Καλεντερίδη,
πολιτικό επιστήμονα, διεθνολόγο**

18 Ιουνίου 2018

Ας ξεχάσουμε λίγο την εσωτερική πολιτική σκηνή της χώρας μας. Άλλωστε οι προδότες δεν ενδιαφέρονται αν θα επανεκλεγούν και δεν λογαριάζουν το πολιτικό κόστος της προδοσίας, μιας και αποκλειστικό τους μέλημα ήταν να πλήξουν ανεπανόρθωτα τον Ελληνισμό. Αυτό επετεύχθη de facto στις 12 Ιουνίου και de jure στις 17 Ιουνίου 2018. Ας εξετάσουμε λοιπόν τις επιπτώσεις αυτής της προδοσίας για την Ελλάδα σε διεθνές επίπεδο.

1. Τα Σκόπια εισέρχονται στο NATO και πραγματοποιείται η επίσημη έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την ΕΕ. Οι Σκοπιανοί αποκτούν ό,τι επιθυμούσαν από τους Έλληνες και πλέον μπορούν να είναι αδιάλλακτοι.
2. Τα Σκόπια αποκτούν ΑΟΖ στον Θερμαϊκό και στο Αιγαίο. Αξιοποιούν πλήρως το λιμάνι της Θεσσαλονίκης το οποίο και χρησιμοποιούν για τις εμπορικές τους συναλλαγές, αποκτώντας ανεμπόδιστη έξοδο στη θάλασσα.
3. Όπως έχει αποδείξει η ιστορία μας με το φασιστικό μόρφωμα της Τουρκίας, η ΝΑΤΟική συμμαχία δεν εξασφαλίζει φιλικές σχέσεις. Η παραδοσιακή και ουσιαστική συμμαχία

Σκοπίων και Τουρκίας, προμηνύουν παρόμοιες εθνικές δοκιμασίες για την Ελλάδα στα βόρεια σύνορα, σαν αυτές που αντιμετωπίζουμε στο Αιγαίο και τη Θράκη.

4. Το επίθετο «Βόρεια» παύει να χρησιμοποιείται στην καθομιλουμένη. Είτε χάριν συντομίας, είτε λόγω σκοπιμότητας, τα Σκόπια γίνονται η μία και μοναδική, αληθινή Μακεδονία για τη διεθνή κοινότητα. Στα επίσημα έγγραφα, ο σύνθετος προσδιορισμός διατηρείται ως βασικός μοχλός για την επίτευξη των αλτρωτικών και ιμπεριαλιστικών στόχων των Σκοπιανών.

5. Σύλληψη Ελλήνων πολιτών που διαμαρτύρονται την αρχή του τέλους της Μακεδονίας. Από το σημείο αυτό κάμπτεται κάθε μορφή αντίστασης.

6. Μετονομασία αεροδρομίου «Μακεδονία» σε «Νίκος Γκάλης». Αντίστοιχη μετονομασία σταθμών, δημοσίων κτιρίων, μνημείων και οδών.

7. Αναθεώρηση Συντάγματος Σκοπίων. Με την υποστήριξη και ενθάρρυνση Τουρκίας, ΗΠΑ, και Γερμανίας, το γειτονικό κράτος μετονομάζεται με μονομερή απόφαση σε «Μακεδονία», στα πρότυπα της Υπεριορδανίας (1949), όταν και μετονομάστηκε σε Ιορδανία.

8. Οικειοποίηση αρχαίων Μακεδονικών συμβόλων (Ήλιος Βεργίνας, κτλ.) και ηρώων (Φίλιππος, Μ. Αλέξανδρος, κτλ.) από τα Σκόπια. Πλέον τα εν λόγω σύμβολα και οι προσωπικότητες δεν αναγνωρίζονται ως Ελληνικά αλλά ως «Μακεδονικά».

9. Οι Σκοπιανοί με την ευγενή συνδρομή της Τουρκίας, ανασύρουν μέσω οθωμανικών αρχείων περιουσίες που ανήκουν σε Σκοπιανούς «Μακεδόνες», με απώτερο σκοπό την νομική τους διεκδίκηση σε «σκλαβωμένες» περιοχές της Μακεδονίας, που βρίσκονται δηλαδή εντός ελληνικού εδάφους.

10. Δικαίωση Σκοπιανών πολιτών από διεθνή και εγχώρια δικαστήρια.
11. Εποικισμοί Σκοπιανών της διασποράς εντός Ελληνικού εδάφους.
12. Η αναγνώριση «Μακεδονικής ιθαγένειας» από την Ελλάδα δημιουργεί μια νέα «Μακεδονική εθνική ταυτότητα». Αναγνώριση από τα Σκόπια «Μακεδονικής μειονότητας» εντός της Ελλάδας. Με άλλα λόγια, οι Σκοπιανοί ξεκινούν να μιλούν για αδικημένους ομοεθνείς τους «Μακεδόνες» εντός της Ελληνικής επικράτειας.
13. Δημιουργία «Μακεδονικού θέματος» από τους Σκοπιανούς για υποτιθέμενη καταπίεση των ομοεθνών τους στην Ελλάδα και μη σεβασμού των ειδικών μειονοτικών δικαιωμάτων τους από την Ελληνική κυβέρνηση. Προώθηση του «Μακεδονικού» ζητήματος σε διεθνείς οργανισμούς, φορείς και φόρα.
14. Άσκηση πιέσεων στην Ελλάδα από Σκόπια, τους συμμάχους, και υποστηρικτές τους (και όσους βρίσκονται από πίσω) για αναγνώριση Μακεδονικής μειονότητας εντός Ελλάδος, για δημιουργία Μακεδονικών πολιτιστικών σωματείων (με αντίστοιχη διεξαγωγή εκδηλώσεων), σχολείων και διδασχή της αναγνωρισμένης από την Ελλάδα «Μακεδονικής γλώσσας».
15. Άσκηση πιέσεων στην Ελλάδα από Σκόπια, τους συμμάχους, και υποστηρικτές τους (και όσους βρίσκονται από πίσω) για συνδιαχείριση της Μακεδονικής πολιτιστικής κληρονομιάς, μνημείων, μουσείων και αρχαιολογικών χώρων εντός της Ελληνικής επικράτειας. Ξεκινάει η συνδιαχείριση με κοινά διοικητικά συμβούλια και επιμερισμό τουριστικών εσόδων σε Βεργίνα, Δίον, Φιλίππους, Πέλλα, Αμφίπολη, κτλ.
16. Με «σεβασμό» στην «Μακεδονική μειονότητα», ξεκινάει η εμφάνιση δίγλωσσων πινακίδων στις πόλεις της Ελληνικής

περιφέρειας της Μακεδονίας, δηλαδή στα Ελληνικά και στην αναγνωρισμένη από την Ελλάδα «Μακεδονική γλώσσα» (π.χ. Δράμα – Драма, Φλώρινα – Лерин, Σέρρες – Сер και Θεσσαλονίκη – Солун). Το ίδιο συμβαίνει και στις δημόσιες ιστοσελίδες της περιοχής και τα δημόσια έγγραφα.

17. Ξεκινούν περιοδείες του Σκοπιανού Πρωθυπουργού στη Φλώρινα, Σέρρες, κτλ. δίνοντας ομιλίες σε φορείς, σωματεία και σχολεία της «Μακεδονικής μειονότητας» αποκαλώντας τους «αδέρφια» του, όπως ακριβώς κάνει σήμερα ο Ερντογάν στη Θράκη αποκαλώντας τους Έλληνες μουσουλμάνους, «Τούρκους» και «αδέρφια» του, με την ανοχή και υποστήριξη της Ελληνικής κυβέρνησης.

18. Ο Σκοπιανός Πρωθυπουργός εγκαινιάζει προξενείο της «Μακεδονίας» και στη Δυτική Ελληνική Μακεδονία, το οποίο θα εδρεύει στην Κοζάνη.

19. Από το κεντρικό Σκοπιανό προξενείο στη Θεσσαλονίκη, το οποίο σταδιακά μεταμορφώνεται σε δεύτερη Πρεσβεία των Σκοπίων, ο Σκοπιανός Πρωθυπουργός κανονίζει τα ραντεβού του με ντόπιους Έλληνες βουλευτές και τους αποκαλεί μπροστά στις κάμερες «δικούς του» και «φωνή των αληθινών Μακεδόνων στο Ελληνικό κοινοβούλιο».

20. Αναγνώριση και υποδοχή του Σκοπιανού Πρωθυπουργού στην Ελληνική περιφέρεια της Μακεδονίας με υποδοχές και τιμές εγχώριου πρωθυπουργού, με την ανοχή και υποστήριξη της Ελληνικής κυβέρνησης.

21. Κατηγορία Σκοπίων κατά της Ελλάδας για ιστορική εθνοκάθαρση κατά της «Μακεδονικής μειονότητας», εγκλημάτων πολέμου, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και γενοκτονία.

22. Αναγνώριση της γενοκτονίας από την Ελλάδα. Οι Μακεδονομάχοι Παύλος Μελάς, Κώττας Χρήστου, κ.ά. χαρακτηρί-

ζονται εγκληματίες πολέμου και καταδικάζονται μετά θάνατον. Αποκαθήλωση μνημείων και προτομών από Κρήτη, Μάνη κτλ.
23. Η Ελλάδα αναγκάζεται να αποζημιώσει τη «Μακεδονία» και τη «Μακεδονική μειονότητα» για τα διεθνή μας εγκλήματα.

24. Σκοπιανή οικειοποίηση Μακεδονικών προσωπικοτήτων των γραμμάτων και των τεχνών (Αριστοτέλης, Πτολεμαίος, Αμερίας, Ερμαγόρας, Μαρσύας, Ποσειδίππος, κτλ.). Μετάφραση και προώθηση βιβλίων Μακεδόνων φιλοσόφων και επιστημόνων στην «καθαρή» και «πρωτότυπη» τους γλώσσα, την αναγνωρισμένη από την Ελλάδα «Μακεδονική γλώσσα» (Πολιτικά, Ηθικά Νικομάχεια, κτλ.).

25. Αλλαγή και αναθεώρηση Ελληνικών διδακτικών βιβλίων και σχολικών εγχειριδίων για την ιστορική αναγνώριση όλων των ανωτέρω, καθ' υποδείξη της Κοινής Διεπιστημονικής Επιτροπής Εμπειρογνομόνων.

26. Ξεκινάει εκ των έσω εκστρατεία επανένωσης της «Μακεδονίας του Αιγαίου» (πρώην Ελληνική περιφέρεια Μακεδονίας) με την ιστορική «Μακεδονία» (πρώην Σκόπια).

27. Άσκηση πιέσεων στην Ελλάδα από Σκόπια, τους συμμάχους, και υποστηρικτές τους (και όσους βρίσκονται από πίσω) για διενέργεια δημοψηφίσματος στα πρότυπα της Κριμαίας για «επανένωση».

28. Ιδρύεται εν μέσω πανηγυρισμών η «Μεγάλη Μακεδονία», με πρωτεύουσα τη Θεσσαλονίκη και πραγματοποιείται η απελευθέρωση των «Μακεδονικών κατεχόμενων» πόλεων από την φασιστική Ελλάδα.

29. Διαμελισμός του Ελληνισμού σε Μακεδόνες του Βορρά, Ισλαμοθράκες, Κρήτες του Νότου, Ενετοεπτανήσιους, διασκορπισμένους Πόντιους, Έλληνες της Αττικής κτλ. Συλλογή

λαών και φύλων στην ανατολική λεκάνη της Μεσογείου.

30. Διάλυση του Ελληνικού κράτους.

***Ο μόνος τρόπος για να αποφύγουμε τα ανωτέρω,
τα οποία νομοτελειακά έρχονται κατά πάνω μας,
είναι να αντιδράσουμε.***

Δεν αρκεί να ρίξουμε την προδοτική κυβέρνηση, μιας και οι αποφάσεις τους προς το παρόν μας δεσμεύουν. Πρέπει εμείς οι πολίτες, και όχι τα κόμματα, να αποκτήσουμε την εξουσία. Έπειτα, να απελευθερώσουμε τη δικαστική εξουσία για να επιληφθεί τους προδότες και να τους κρίνει δίκαια και ελεύθερα για κατάχρηση εξουσίας και εσχάτη προδοσία. Αν τους καταδικάσει ως προδότες μια επιτέλους ανεξάρτητη δικαιοσύνη, τότε όλες οι πολιτικές τους πράξεις και συμφωνίες ακυρώνονται.

Τέλος, πρέπει να περάσουμε σε πολίτευμα δημοκρατίας. Για πρώτη φορά στη σύγχρονη ιστορία μας. Αυτή η νέα πολιτειακή πραγματικότητα θα έχει τη δυνατότητα να χαρακτηρίσει τους προδότες του σήμερα σφετεριστές και υφάρπαγες, και το νέο κράτος που θα δημιουργηθεί δεν θα διέπεται από τις προδοτικές αποφάσεις των προγενέστερων. Μόνο έτσι καθαρίζουμε και ξεπλένουμε την προδοσία. Και γλιτώνουμε μια και καλή από τους σάπιους πολιτικούς του σήμερα και τις κομματικές τους συμμορίες.

Αυτός είναι πλέον ο μονόδρομος για να σώσουμε την Μακεδονία και τη χώρα.

**Η γλώσσα και η ιθαγένεια των βορείων
γειτόνων μας δεν είναι μακεδονική
Από τον κ. Περικλή Μήτκα, Πρύτανη ΑΠΘ
Δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα *Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ***

18 Ιουνίου 2018

«Διακόπτουμε το πρόγραμμά μας για να ακούσουμε το διάγγελμα του πρωθυπουργού». Έτσι απροετοίμαστο με βρήκε, καθ' οδόν προς μια εκδήλωση, η ανακοίνωση της «συμφωνίας». Κι όσο προχωρούσαμε σε αναγνώριση γλώσσας με αστερίσκους και σε αναγνώριση ιθαγένειας με υποσημειώσεις, το αίσθημα του εμπαιγμού και το σφίξιμο στο στομάχι όλο και δυνάμωνε. Απώλεια οριστική και αμετάκλητη. Έτσι άραγε να ένιωθαν οι δύο παππούδες, ο Περικλής κι ο Αριστείδης, όταν, εικοσάχρονοι στο Μοναστήρι, άκουγαν τον τότε Έλληνα πρωθυπουργό να τους ανακοινώνει από το μπαλκόνι του ελληνικού προξενείου ότι το αποτέλεσμα των εθνικών αγώνων του 1904-12 τους έβρισκε υπηκόους του Βασιλείου της Σερβίας;

Διακόπτουμε λοιπόν την πολύχρονη εθνική προσπάθεια να πείσουμε τη διεθνή κοινότητα ότι η γλώσσα και η ιθαγένεια των βορείων γειτόνων μας δεν είναι μακεδονική. Ανεξάρτητα από την τελική έκβαση του όλου εγχειρήματος, το γράψαμε και το συμφωνήσαμε *erga omnes* για να μας στοιχειώνει στο διηνεκές. Τόσα χρόνια ποιος έλεγε αλήθεια και ποιος έκανε προπαγάνδα;

Διακόπτουμε και τις όποιες ατομικές προσπάθειες να πείσουμε καλόπιστους και κακόπιστους συνομιλητές για τη διαφορά μεταξύ Ελλήνων Μακεδόνων και Σλαβομακεδόνων. Υποστέλλουμε τις σημαίες και υποχωρούμε.

Οι παππούδες στο Μοναστήρι είχαν να κάνουν με Βούλγαρους, Σέρβους, Αρβανίτες και Τούρκους. Μερικές δεκαετίες αργότερα, οι Βούλγαροι έγιναν Σλαβομακεδόνες και από σήμερα, με τη δική μας βούλα, Μακεδόνες. Εκπληκτική πορεία σε έναν μόνο αιώνα.

Τόσο η καταγωγή μου όσο και το γεγονός ότι σήμερα υπηρετώ το μεγαλύτερο πανεπιστήμιο της χώρας, που φέρει τον εμβληματικό τίτλο του ιδρυτή της σύγχρονης επιστήμης, του μεγαλύτερου Μακεδόνα φιλοσόφου Αριστοτέλη, με έδρα την πρωτεύουσα της Μακεδονίας, αποτελούν προσωπικό φορτίο που γεννά αισθήματα τεράστιας περηφάνιας αλλά και συνακόλουθου καθήκοντος. Αντιλαμβάνομαι το επιχείρημα όσων αξιώνουν ρεαλιστική προσέγγιση των πραγμάτων, αλλά σπανίως πρόκειται για αυτούς που φέρουν ανάλογα φορτία. Η εμπειρία δείχνει ότι για να λειτουργήσεις έτσι, πρέπει ή να μη διαθέτεις ή να έχεις για κάποιον ακαθόριστο λόγο απολέσει αυτά τα «πατριωτικά βαρίδια», που ομολογώ εμένα ακόμη με παρασέρνουν. Γι' αυτό δεν μπορώ να πανηγυρίσω για «τη νίκη του πραγματισμού έναντι της ακρότητας». Επιχειρώ νηφάλια να προβλέψω εάν σε δέκα ας πούμε χρόνια από σήμερα θα μπορώ να ισχυρίζομαι ότι η Θεσσαλονίκη είναι η πρωτεύουσα της Μακεδονίας, δίχως να αισθάνομαι ότι προκαλώ σύγχυση σε κάθε έστω καλοπροαίρετο συνάδελφό μου, όπου γης, που δεν είναι υποχρεωμένος ούτε τα νομικά κείμενα και τις συμφωνίες να διαβάσει ούτε να γνωρίζει παρά ελάχιστα για την ελληνική Ιστορία και τίποτε για το «Μακεδονικό».

Ούτε η αισιόδοξη ανάγνωση που αναφέρεται στα κείμενα και τις επιφυλάξεις που «κατορθώσαμε» να επιβάλουμε με αναπαύει ούτε οι ακραίες και φανατικές αντιρρήσεις με βρίσκουν σύμφωνο. Πρέπει όμως να κάνουμε μια αναγκαία παραδοχή: Δεν αναγιγνώσκουμε με τον ίδιο τρόπο όλοι οι Έλληνες τα πράγματα, αφού δεν μας αγγίζουν το ίδιο. Με άλλη μεζούρα μετράμε τους φόβους, τις ελπίδες και τις προσδοκίες μας αναφορικά με το Μακεδονικό όσοι είμαστε Μακεδόνες, έτσι όπως οι Κύπριοι ή οι Μικρασιάτες είναι πολύ πιο ευαίσθητοι με ό,τι συμβαίνει στους δικούς τους τόπους καταγωγής. Και φυσικά αλλιώς γευόμαστε και τις ήττες μας. Πιο έντονα, πιο επώδυνα, πιο βαθιά.

Σαν να θάμπωσε η λάμψη, το κλέος, η περηφάνια, σαν να στέρεψε μια παλιά πηγή, σαν να πνίγεται η φωνή της ράτσας που πρέπει να αντηχεί μέσα μας. Δεν είμαι ο μόνος που το νιώθει, και η αίσθηση αυτής της κάθε άλλο παρά αναπόφευκτης απώλειας είναι αβάσταχτη.

Η ιστορική αποτίμηση αυτών των στιγμών θα κρίνει, όπως συνήθως, τις πράξεις των πολιτικών προσώπων. Αν όμως τεθεί το ερώτημα, τι έπραξε η πνευματική ηγεσία αυτού του τόπου, δηλώνω πως, σε ό,τι με αφορά, έδωσα τον αγώνα με συνέπεια και μετριοπάθεια, ακολουθώντας την εθνική γραμμή. Και τώρα νιώθω προδομένος και βαθιά απογοητευμένος από την πολιτική ηγεσία.

Το ψήφισμα από τη διευρυμένη συνεδρίαση του Περιφερικού Συμβουλίου και των Δημοτικών Συμβουλίων Κ. Μακεδονίας

27 Ιουνίου 2018

Η Συμφωνία των Πρεσπών (17.6.2018) συνιστά πολύ σοβαρή διπλωματική και εθνική ήττα και είναι επιζήμια για τα συμφέροντα και το μέλλον της χώρας και των Ελλήνων πολιτών.

Καμιά ελληνική κυβέρνηση στο παρελθόν δεν είχε αναγνωρίσει «μακεδονική» εθνότητα ή «μακεδονική» γλώσσα, που συνιστούν τη ρίζα του αλυτρωτισμού των γειτόνων μας.

Η «συμφωνία» αυτή δεν είναι βιώσιμη και δεν μπορεί να σταθεί ούτε τώρα, ούτε στο μέλλον. Η κυβέρνηση κατάφερε το χειρότερο δυνατό αποτέλεσμα, παρά την καλύτερη από κάθε άλλη φορά συγκυρία και παρά τις καλύτερες από κάθε άλλη φορά συνθήκες.

Ως Έλληνες πιστεύουμε και στηρίζουμε το δικαίωμα του κράτους των Σκοπίων να εισέλθει στους διεθνείς οργανισμούς της ΕΕ και του ΝΑΤΟ. Αλλά θέλουμε να καταστήσουμε σαφές ότι δεν πρόκειται να δεχτούμε το σφετερισμό της Ιστορίας, της ταυτότητας, της γλώσσας και του ονόματος της Μακεδονίας.

Ως Αυτοδιοικητικοί της Μακεδονίας:

1. Δηλώνουμε την αντίθεσή μας με τη «συμφωνία των Πρεσπών».

2. Καλούμε πρωτίστως την ελληνική κυβέρνηση αλλά και όλα τα πολιτικά κόμματα να μην επικυρώσουν ποτέ αυτή την εθνικά επιζήμια «συμφωνία» και να αποτρέψουν τη δημιουργία τετελεσμένων.
3. Καλούμε, εκτός από την κυβέρνηση και την αξιωματική αντιπολίτευση, όλα τα πολιτικά κόμματα της ελάσσονος αντιπολίτευσης να μην αποχωρήσουν, αλλά να συμμετέχουν και να ψηφίσουν ενάντια στη «συμφωνία των Πρεσπών» όταν εισαχθεί προς κύρωση στην ελληνική Βουλή.
4. Αναλαμβάνουμε πρωτοβουλίες τόσο στο εσωτερικό της χώρας, όσο και στο εξωτερικό, για την ενημέρωση της κοινής γνώμης, των ηγετών ξένων κρατών και των επικεφαλής όλων των διεθνών οργανισμών για το ζήτημα των Σκοπίων.
5. Ζητούμε από την κυβέρνηση να διενεργήσει δημοψήφισμα για τη «συμφωνία των Πρεσπών», ώστε να δοθεί στους πολίτες της χώρας το νόμιμο δικαίωμά τους να επικυρώσουν ή να απορρίψουν αυτή τη «συμφωνία», που αφορά μείζον εθνικό θέμα, την Ιστορία και τον πολιτισμό της Ελλάδας.

Το παρόν ψήφισμα θα επιδοθεί στην κυβέρνηση και στα πολιτικά κόμματα και αποτελεί τη θέση της Αυτοδιοίκησης της Μακεδονίας στο ζήτημα των Σκοπίων.

Στη διευρυμένη συνεδρίαση έδωσαν μεταξύ άλλων το παρών ο Πρόεδρος της ΚΕΔΕ **Γιώργος Πατούλης**, ο Πρόεδρος της ΕΝΠΕ **Κ. Αγοραστός**, ο Περιφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας **Απόστολος Τζιτζικώστας**, ο Περιφερειάρχης Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης **Χρήστος Μέτιος**, ο Πρόεδρος της Περιφερειακής Ένωσης Δήμων (ΠΕΔ) Κεντρικής Μακεδονίας, **Λάζαρος Κυρίζογλου**, ο Πρόεδρος της ΠΕΔ Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης **Ευάγγελος Λαμπάκης**, η αντιπρόεδρος της ΠΕΔ Δυτικής Μακεδονίας, **Παρασκευή Βρυζίδου**, ο

Περιφερειάρχης Δυτικής Μακεδονίας **Θεόδωρος Καρυπίδης**, ο Πρόεδρος της ΠΕΔ Πελοποννήσου **Δ. Καμπόσος** και πλήθος δημάρχων και δημοτικών συμβούλων από όλη τη Μακεδονία. Συνολικά ήταν παρόντες 258 αιρετοί της αυτοδιοίκησης από την Κεντρική Μακεδονία, 54 αιρετοί από τη Δυτική Μακεδονία, 45 αιρετοί από την Ανατολική Μακεδονία και Θράκη, 15 Μητροπολίτες και 90 εκπρόσωποι φορέων.

Η Συμφωνία με τα Σκόπια είναι επικίνδυνη
Από τον κ. Κώστα Ν. Χατζηκωστή
εκδότη της εφημερίδας Σημερινή
και του τηλεοπτικού σταθμού Σίγμα στην Κύπρο

28 Ιουνίου 2018

Νομικά, πολιτικά και χρονικά, η Συμφωνία με τα Σκόπια δεν είναι απλώς κακή. Είναι επικίνδυνη. Ήδη η ερμηνεία της στη Βουλή των Σκοπίων λέγει ότι η Ελλάδα αναγνωρίζει με τη Συμφωνία των Πρεσπών Μακεδονικό Έθνος. Τι θα γίνει, λοιπόν, με τους «Έλληνες Μακεδόνες»; Οι Έλληνες Μακεδόνες ανήκουν στο Ελληνικό Έθνος... Το ένα Έθνος θα συνεχίζει να λέγεται Ελληνικό και το γειτονικό θα λέγεται Μακεδονικό Έθνος.

Η Συμφωνία, στόχο ουσιαστικά είχε την αποτροπή του Αλυτρωτισμού. Πέτυχε ακριβώς το αντίθετο. Άνοιξε Κερκόπορτες νομικές και πολιτικές για εδαφικές, αλυτρωτικές στοχεύσεις. Με γεωμετρική ακρίβεια σε πολύ λίγο χρόνο θα αρχίσουν, κατά τη γνώμη μας, οι έμπρακτες εκδηλώσεις των αλυτρωτικών διεκδικήσεων των Σκοπίων εις βάρος της Ελλάδος.

Χρονικά ήταν ακατάλληλος ο χρόνος. Τόσο στα Σκόπια, όσο και στην Αθήνα υπάρχουν αδύναμες Κυβερνήσεις. Έχουν συντριπτικές πλειοψηφίες εναντίον τους. Έχουν αδυναμία να πείσουν ότι αυτό που υπέγραψαν είναι καθαρό, αμοιβαίως επωφελές και λειτουργήσιμο. Η εσωτερική προπαγάνδα και οι λαϊ-

κισμοί επιδεινώνουν τις ουσιαστικού περιεχομένου ενστάσεις για το περιεχόμενο της Συμφωνίας.

Πολιτικά είναι πολύ ζοφερό τι θα γίνει σε περίπτωση αλλαγής Κυβερνήσεων. Και στην Αθήνα και στα Σκόπια. Μιλούν στα Σκόπια για προδοτική Συμφωνία. Αντίστοιχα περίπου ακούονται και στην Ελλάδα. Τι θα γίνει, λοιπόν, όταν θα αλλάξουν Κυβερνήσεις και σχετικές πολιτικές; Η Συμφωνία που έγινε, με στόχο να λυθεί ένα πρόβλημα, θα δημιουργήσει πολύ χειρότερα και πολύ πιο περίπλοκα προβλήματα.

Δεν πρέπει ταυτοχρόνως να λησμονείται ότι, στο βάθος του μόνιμου σχετικού σκηνικού, βρίσκεται η Τουρκία με όλη την ήδη σχεδιασμένη, δόλια πολιτική της κατά της Ελλάδος. Με εργαλεία Βαλκανικές χώρες υπό τουρκική επιρροή. Η Τουρκία θα παίξει αποφασιστικό ρόλο στην περιοχή στο άμεσο μέλλον. Και όταν τα Σκόπια μπουν στο NATO (που θα μπουν), η Τουρκία θα ενδυναμωθεί και στο NATO. Πέραν του ότι θα εργασθεί παρασκηνιακά, ώστε να πέσει η σημερινή Κυβέρνηση στα Σκόπια και να επανέλθουν οι φίλοι και συνεργάτες της πολιτικοί ηγέτες στην εξουσία.

Αντί να λυθεί μια πολύχρονη εκκρεμότητα, θα υπάρξουν νέα και πιο περίπλοκα σχετικά προβλήματα. Η Συμφωνία των Πρεσπών, αν τελικώς επικυρωθεί δεόντως, τότε θα γεννήσει στο προσεχές μέλλον τεράστια προβλήματα στην περιοχή. Αν δεν επιτύχει επικύρωση ή αν δεν λειτουργήσει η Συμφωνία, τότε τα προβλήματα θα είναι ακόμα πιο περίπλοκα. Αν μπει στο NATO και υπάρχουν προβλήματα εφαρμογής της, τι θα γίνει; Θα επαναλάβει το NATO ό,τι είπε και λέγει για τις εντάσεις Τουρκίας-Ελλάδος; Δηλαδή, θα πει, λύστε μόνοι σας τις διαφορές σας;

Νέα, δυσοίωνα προβλήματα προστίθενται ήδη στην τάλαιπωρημένη και συρόμενη Ελλάδα. Με τουρκοκρατούμενη την Κύπρο, με συρόμενη την κυριαρχία και οικονομία της, τι θέλει ο Πρόεδρός της να... ενθουσιάζεται και να χαιρετά τη Συμφωνία αυτή; Έχει κάποιο λόγο να θαυμάζει και να χαιρετά μια εθνικά θλιβερή και επικίνδυνη Συμφωνία; Από άγνοια ή από άλλους πονηρούς δικούς του σχεδιασμούς ως προς την πορεία του Κυπριακού εκθειάζει τη Συμφωνία; Συνάμα και σ' αυτά τα ερωτήματα θα υπάρξουν σχετικές θλιβερές απαντήσεις.

Το ΔΣ του Ιδρύματος του Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα για τη Συμφωνία των Πρεσπών

6 Ιουλίου 2018

A. Θεωρεί:

- Ιδιαίτερα αρνητική και επιζήμια για την Ελλάδα και το ελληνικό έθνος την αποδοχή μιας μικτής οριστικής ονομασίας, η οποία, αν και τυπικά είναι *erga omnes*, με άλλα άρθρα της συμφωνίας αναιρείται και εν τέλει γίνεται αποδεκτή από ελληνικής πλευράς η χρήση του όρου Μακεδονία ως ταυτόσημου με την επικράτεια της γείτονος.
- Αχρείαστη τη γραπτή παραδοχή από ελληνικής πλευράς της ονομασίας της γλώσσας του γειτονικού κράτους ως «μακεδονικής». Η αποδοχή εκ μέρους της ΠΓΔΜ ότι αυτή εντάσσεται στην οικογένεια των νοτιοσλαβικών γλωσσών δεν συνιστά εκ μέρους της κάποια υποχώρηση, καθώς ουδέποτε ισχυρίστηκε ότι η επίσημη γλώσσα της έλκει την καταγωγή της από την αρχαία ελληνική μακεδονική διάλεκτο.
- Σημαντική υποχώρηση την αποδοχή της ονομασίας της υπηκοότητας του γειτονικού κράτους ως «μακεδονικής», αφού το άρθρο (4) του τρέχοντος συντάγματος του γειτονικού κράτους (για την υπηκοότητα των πολιτών) προσδιορίζει απλώς πως οι πολίτες της «Δημοκρατίας της Μακεδονίας» έχουν την

«υπηκοότητα της Δημοκρατίας της Μακεδονίας»). Είναι προφανές ότι η αναμενόμενη σύγχυση υπηκοότητας/ιθαγένειας και εθνότητας υπονομεύει την ουσία της συμφωνίας σε βάρος της Ελλάδος.

Β. Εκφράζει την ανησυχία του για:

– Την πρόβλεψη μακρού χρόνου για την υλοποίηση ιδιαίτερα σημαντικών δεσμεύσεων της γειτονικής χώρας, με δεδομένο ότι εκ της συμφωνίας στο μεσοδιάστημα θα δημιουργηθούν τετελεσμένα γεγονότα, τα οποία, σε περίπτωση μη κύρωσης των συμπεφωνημένων από την ελληνική Βουλή, δεν θα είναι δυνατόν να ανατραπούν χωρίς μεγάλες και αρνητικές συνέπειες για την Ελλάδα.

– Την ανάθεση σε επιτροπή της επίλυσης ζητημάτων χρήσης του επιθετικού προσδιορισμού «Μακεδονικός» για εμπορικούς και άλλους σκοπούς, χωρίς σαφές περίγραμμα, αλλά και χωρίς την ύπαρξη πρόνοιας για την περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας επί του συνόλου ή και μέρους αυτών. Η επίλυση των ζητημάτων αυτών θα έπρεπε να αποτελεί μέρος της συμφωνίας και προϋπόθεση για τη συνομολόγησή της.

Γ. Επισημαίνει:

– Ότι ακόμη και η ρητή αποποίηση της αρχαίας ελληνικής ιστορίας της Μακεδονίας από τη γείτονα, διεκδίκηση η οποία προστέθηκε μετά την Ενδιάμεση Συμφωνία, δεν λύνει το πρόβλημα του επιμερισμού της ιστορικής κληρονομιάς. Το ιδεολόγημα του «Μακεδονισμού» και της «Μεγάλης Μακεδονίας», κατά τους μεσαιωνικούς χρόνους, καθώς και ο αλυτρωτισμός, του 19ου και κυρίως του 20ού αιώνα, αποτελούν ζητήματα που δεν αντιμετωπίζονται από τη συμφωνία, αν και άπτονται κεφαλαίων και της ελληνικής ιστορίας. Αντιθέτως, η Ελλάδα αναγνωρίζει ρητά και ως μη όφειλε, με το 7ο άρθρο της συμφω-

νίας, ως «μακεδονική» την ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά της γείτονος. Προφανώς η Ελλάδα δεν ήταν ούτε είναι σε θέση να υπαγορεύσει το ιστορικό αφήγημα εντός ξένης επικράτειας. Όμως τέτοια γραπτή παραδοχή αναιρεί όλες τις ελληνικές επιστημονικές και πολιτικές επιφυλάξεις 150 ετών.

– Ότι ακόμη κι αν η Συμφωνία των Πρεσπών δεν επικυρωθεί ή δεν καρποφορήσει για λόγους διαδικαστικούς, το προχειρογραμμένο κείμενο που υπογράφηκε θα παραμένει στην ιστορία ως ένα ολίσθημα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, ως ένα τεκμήριο ότι δεν έχει ισχυρές απόψεις ακόμη και για ζητήματα για τα οποία έχει αναλώσει τεράστιο πολιτικό κεφάλαιο στο εσωτερικό και το εξωτερικό.

Δ. Δηλώνει:

– Πως, τιμώντας την ιστορική και πολιτισμική κληρονομιά των προγόνων μας, την οποία έχει ταχθεί να διαφυλάξει και να αναδείξει, θα συνεχίσει να αγωνίζεται, με όποιο μέσο διαθέτει, προς αποτροπή τετελεσμένων που θα αμαυρώσουν τις θυσίες τους και θα διαφυλάξει πάση θυσία την ταυτότητα του Μουσείου του Μακεδονικού Αγώνα, αν αυτή δεχθεί κριτική στο πλαίσιο εφαρμογής των όρων της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Και τώρα τί κάνουμε; Μα το αυτονόητο⁸ Από τον κ. Ι. Κ. Χασιώτη, Ομ. Καθηγητή Νεότερης Ιστορίας του ΑΠΘ

16 Ιουλίου 2018

Η χρήση του όρου «Μακεδονία» και των παραγώγων του από τη σημερινή Βόρεια Μακεδονία (που, κατά τη γνώμη μου, αποτέλεσε τη χειρότερη ονοματολογική επιλογή, σε σχέση π.χ. με το «Νέα Μακεδονία») δεν θα αποτρέψει –μετά τη Συμφωνία των Πρεσπών– τη δημιουργία στο μέλλον ποικίλων τριβών (και όχι μόνο εξαιτίας ιστορικών διαμφισβητήσεων) καταρχήν μεταξύ των δυο πλευρών, αλλά κατά περιόδους, μεταξύ και των άλλων γειτονικών χωρών (της Αλβανίας και Βουλγαρίας, κατά κύριο λόγο, αλλά και της Σερβίας). Δεν χρειάζεται να επαναλάβουμε εδώ ότι η Συμφωνία των Πρεσπών, έτσι όπως οργανώθηκε και όπως διαμορφώθηκε στο τελικό της κείμενο (ιδίως στα άρθρα 6-8), αποτελεί ένα διπλωματικό *fait accompli*, που οδηγεί σε μια νέα και (και, κατά τη γνώμη μου) δύσκολα αναστρέψιμη πραγματικότητα στο διεθνές περιβάλλον. Συνεπώς το ζήτημα που απομένει να αντιμετωπίσουμε είναι η αποφυγή των χειρότερων, αποδεχόμενοι πλέον αναγκαστικά το «μή χειρόν», δηλαδή τη διασφάλιση κάποιων σχετικά λειτουργικών

⁸ Επεξεργασμένο κείμενο επιστολής, που δημοσιεύτηκε περικομμένο στην εφημ. *ΤΑ ΝΕΑ*, 16 Ιουλίου 2018.

προϋποθέσεων, πέρα βέβαια από τα σχετικά με το Σύνταγμα και τα σύμβολα, αλλά και την προβολή του «αλυτρωτισμού» της ψευδομακεδονικής εθνότητας (τα τελευταία, ας μην έχουμε ψευδαισθήσεις, θα εξακολουθήσουν να προβάλλονται και να καλλιεργούνται, επειδή συνιστούν θεμελιώδη «συγκολλητικά» συστατικά τής «εθνικής» ή εθνοτικής ταυτότητας της πλειονότητας των γειτόνων μας).

Οι τρίτες χώρες θα κρατήσουν –στην επίσημη διακρατική αλληλογραφία και στις δημόσιες διακηρύξεις– τη νέα ονομασία της «Βόρειας Μακεδονίας», παραβλέποντας και το συμφωνημένο για τους πολίτες της, αλλά ήδη άκυρο, κολοβό και συνεπώς ανενεργό στην πράξη *erga omnes*. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς προφήτης, για να προβλέψει ότι οι εκπρόσωποι πολλών κρατών (και βέβαια και τα αντίστοιχα ΜΜΕ) θα «ξεχνούν» συχνά –κατά κανόνα, για ευκολία, αλλά και σκόπιμα– το γεωγραφικό επίθετο «Βόρεια». Το φαινόμενο άλλωστε παρατηρήθηκε και στη χρήση του οπωσδήποτε δυσκολότερου και μάλλον γελοίου ΠΓΔΜ/FYROM, και αφορούσε τόσο την ονομασία της γειτονικής μας χώρας όσο και τους υπηκόους της και τη γλώσσα τους («Μακεδονία», «Μακεδόνες», «μακεδονικά»).

Για εμάς όμως τα νέα δεδομένα επιβάλλουν νέες πρωτοβουλίες, αφού οι λαϊκές κινητοποιήσεις αποδείχτηκαν αναποτελεσματικές (σε μεγάλο βαθμό ακόμα και στις εθνικές εκλογές) και οι πολιτικές δηλώσεις και οι *εκ των υστέρων* νομικές και διπλωματικές αναλύσεις μάλλον άσφαιρες σκιαμαχίες, για να μειώσουν την πίκρα της τραυματικής μας υποχώρησης. Οι πρωτοβουλίες αυτές αφορούν κατά κύριο λόγο τις τακτικές που θα πρέπει να ακολουθήσουμε εντός του συνόλου της ελληνικής επικράτειας και –ακόμα περισσότερο– εντός του χώρου

της Μακεδονίας, ώστε οι αρνητικές επιπτώσεις της Συμφωνίας να μην προκαλέσουν χρόνια πλέον ιδεολογική σύγχυση. Οι προσπάθειές μας δεν θα πρέπει να επικεντρώνονται και πάλι αποκλειστικά στην ιστορική και πολιτιστική μας κληρονομιά (ιδιαίτερα του αρχαιοελληνικού παρελθόντος, που, ως ένα βαθμό, μας εγκλώβισε σε αγώνες άγονους στο καθαυτό πολιτικό πεδίο), αλλά –περισσότερο– σε σύγχρονες παραμέτρους του προβλήματος. Επειδή το ζήτημα αυτό, ακόμα κι αν θεωρηθεί ότι έχει «λυθεί» (με τον τρόπο που «λύθηκε») στον τομέα των διμερών ή και των διεθνών διακρατικών σχέσεων, παραμένει εκκρεμές στο εσωτερικό της χώρας· και αφορά πρακτικά ζητήματα (π.χ. τις οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές σχέσεις μας με τους «άλλους», γείτονες και μη, αλλά και τη μεταξύ μας συνεννόηση). Αν αυτό δεν αντιμετωπιστεί έγκαιρα, ενιαία και αταλάντευτα, υπάρχει κίνδυνος να έχουμε μέσα στην Ελλάδα και ιδιαίτερα στη Μακεδονία (αλλά και στη Διασπορά, όπου εδώ και χρόνια επικρατεί απελπιστική σύγχυση) καταστάσεις κατά πολύ χειρότερες από όσες προκάλεσε η παραταθείσα επί δεκαετίες εκκρεμότητα του ονοματολογικού.

Με το σημείωμα αυτό δεν πρόκειται να πρωτοτυπήσω: Θα αναφερθώ σε αυτονόητες πρακτικές που ήδη είναι σε χρήση εδώ και πολλά χρόνια, τουλάχιστον στη Μακεδονία. Οι πρακτικές αυτές, μολονότι κρίθηκαν προσωρινές και *κατ' οικονομίαν*, αποδείχτηκαν ανθεκτικές στον χρόνο και –το σημαντικότερο– δεν έθιγαν τη φιλοτιμία ούτε τη δική μας ούτε των γειτόνων μας· δεν χρειάστηκαν (και δεν θα χρειαστούν και στο μέλλον) την παρέμβαση της πολιτείας, αφού αφορούν αποκλειστικά τους Έλληνες πολίτες και κανέναν άλλον. Εξάλλου, όπως και οι γείτονές μας (αλλά και κάθε λαός) διεκδικούν το δικαίωμα στον δικό τους εθνικό αυτοπροσδιορισμό, έτσι και οι άλλοι

(συνεπώς και εμείς) έχουν το δικαίωμα να αυτοπροσδιορίζονται με βάση τις δικές τους ιστορικές, ιδεολογικές και λειτουργικές προτεραιότητες. Αλλά και το φαινόμενο της *εξωνομίας*, της ονομασίας ενός λαού και της χώρας του από τους «άλλους», είναι και διάχυτο και καθιερωμένο σε όλον τον κόσμο, τόσο στην καθημερινή και δημόσια χρήση όσο και στη διεθνή πρακτική, ακόμα και στους διεθνείς οργανισμούς· γι' αυτό και δεν προκάλεσε και δεν προκαλεί ζητήματα στις σχέσεις της μιας χώρας με την άλλη. Μερικά από τα πιο γνωστά παραδείγματα αρκούν: Η Γερμανία και οι Γερμανοί (*Deutschland* και *Deutsche* στο εσωτερικό) είναι στη Γαλλία *Allemagne* και *Allemands*, στην Ιταλία *Germania* και *Tedeschi*, στη Ρωσία *Germaniya* και *Nemtsi* (και ανάλογα σε όλες σχεδόν τις σλαβικές χώρες) κ.ο.κ. Αλλά και πλήθος άλλων χωρών, μολονότι έχει την εσωτερική εθωνομία, δεν έχει κανένα πρόβλημα με την εξωτερική: Μαζι στο εσωτερικό, Αίγυπτος στο εξωτερικό, Haya-stan/Armenia/Αρμενία, Sakartvelo/Georgia/Γεωργία, Suomi/Finland/Φινλανδία κ.α., και ανάλογα και η ονομασία των κατοίκων τους. Αλλά και η δική μας βασική εθωνομία αλλάζει, μόλις περάσουμε τα σύνορά μας: *Greece* και *Greeks* (με τα αντίστοιχά τους στις δυτικές και σλαβικές γλώσσες), *Yunanistan* και *Yunanlar* στην Τουρκία και με παραλλαγές σε άλλες ασιατικές χώρες (τα *Hellas* και *Hellenes*, παρά τις προσπάθειες πολλών ετών, παρέμειναν δική μας υπόθεση). Συνεπώς, άσχετα από την επίσημη ονομασία τής «Βόρειας Μακεδονίας», στην Ελλάδα έχουμε όλα τα δικαιώματα (νομικά και βέβαια και ιστορικά) να αποκαλούμε στην καθημερινή μας ομιλία τους κατοίκους τής χώρας αυτής όχι *Βορειομακεδόνες* (και ακόμα λιγότερο *Μακεδόνες*), αλλά *Σκοπιανούς* (και μάλιστα άσχετα από την εθνική τους προέλευση, αλβανική, σλαβική κ.ά.), το επίθετο

σκοπιανικός (και όχι βορειομακεδονικός, αλλά ούτε και το διάχυτο και παντελώς ανελλήνιστο σκοπιανός) κ.ο.κ. Αυτούς τους λειτουργικούς προσδιορισμούς διαθέταμε ως σήμερα και αυτούς νομίζω ότι θα πρέπει να συνεχίσουμε να χρησιμοποιούμε και στο εξής. Μόνο που τώρα θα πρέπει να γίνεται ενιαία και χωρίς παρεκλίσεις.

Το γεγονός επίσης ότι μια πόλη (η πρωτεύουσα) είναι ομώνυμη με την επικράτεια δεν είναι μοναδικό (ούτε και υποτιμητικό, όπως υποστηρίζουν μερικοί δήθεν ευαίσθητοι στα ξένα εθνωνύμια συμπατριώτες μας), με πιο γνωστά τα παραδείγματα του Μεξικού (Μέχικο ως χώρα και ως πρωτεύουσα), της Γουατεμάλας, του Παναμά κ.ά. Από την άλλη μεριά, τα επίσης χρησιμοποιούμενα ή προτεινόμενα «Σλαβική Μακεδονία», «Σλαβομακεδόνες» και τα παράγωγά τους είναι ιδεολογικά και φορτισμένα και ετεροβαρή· επιπλέον ανοίγουν νέα ζητήματα με τις άλλες εθνότητες των γειτόνων μας, που θα πρέπει τώρα να αποκτήσουν νεολογικούς προσδιορισμούς (π.χ. «Αλβανομακεδόνες», «Σερβομακεδόνες», «Βουλγαρομακεδόνες» κλπ.), οι οποίοι ενέχουν επίσης ιδεολογικές παγίδες.

Με ανάλογα κριτήρια δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει το δικαίωμά μας να χρησιμοποιούμε στο εσωτερικό για την ελληνική Μακεδονία τους όρους *Μακεδονία* (δυτική, κεντρική, ανατολική κλπ.) και *Μακεδόνας* και *μακεδονικός*, όλα με την ως τώρα καθιερωμένη γεωγραφική και ιστορική τους σημασία. Πιστεύω μάλιστα ότι οι όροι μπορούν να χρησιμοποιούνται κάλλιστα και στις διεθνείς οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές μας σχέσεις. Αλλά στην περίπτωση αυτή, για να αποφύγουμε τη σύγχυση, θα πρέπει να καθιερώσουμε με σταθερότητα την προσθήκη στα *Μακεδονία*, *μακεδονικός* των διευκρινιστικών όρων *Ελλάδα*, *ελληνικός/Greece*, *Greek* κλπ.

Τελικά, είναι καιρός οι Έλληνες και ειδικότερα οι Μακεδόνες επιχειρηματίες, που έχουν διευρύνει τις οικονομικές τους δραστηριότητες στις διεθνείς αγορές, να μην αναμένουν τις αποφάσεις κάποιων διορισμένων επιτροπών, αλλά να υιοθετήσουν αυτοί από μόνοι τους από τώρα και χωρίς καθυστέρηση την προσθήκη του επιθέτου *ελληνικός* παντού, αποσαφηνίζοντας έτσι και την περιοχή και τη χώρα προέλευσης των προϊόντων τους. Συνεπώς σε όσα προέρχονται από τη Μακεδονία θα πρέπει να σημειώνονται στα εμπορικά τους σήματα, τις διαφημίσεις και στη σχετική αλληλογραφία τα: *Ελληνική Μακεδονία|Ελλάδα* και τα αντίστοιχα στις ξένες γλώσσες (με το επίθετο *Hellenic* και όχι *Greek*): *Hellenic Macedonia|Greece, Macédoine Hellénique|Grèce, Macedonia Helénica|Grecia, Hellenische Mazedonien|Griechenland* κλπ.

Η τακτική βέβαια αυτή δεν θα πρέπει να περιοριστεί μόνο στο οικονομικό-εμπορικό πεδίο· θα πρέπει να εμπεδωθεί σε όλους τους τομείς επικοινωνίας, τουλάχιστον σε όσους αφορούν το Εξωτερικό. Συνεπώς η προσθήκη στην αλληλογραφία (ατομική, εμπορική κλπ.) των διασαφήσεων που αναφέρθηκαν θα συντελέσει στην εξάλειψη επίπλοκων καταστάσεων και διλημμάτων, για να μην αναφερθούμε στην επικρατούσα ήδη ιδεολογική αμηχανία (και σ' εμάς και τους συμπατριώτες μας της Διασποράς, αλλά και στους ξένους με τους οποίους συναλλάσσουμε). Οπωσδήποτε η παγίωση αυτής της τακτικής δεν θα πρέπει να αφηθεί μόνο στη βούληση των πολιτών· επιβάλλεται να διαχυθεί –και μάλιστα χωρίς καθυστέρηση– και στη δημόσια σφαίρα και ιδιαίτερα στα ΜΜΕ και γενικά στις επαγγελματικές και κοινωνικές ομάδες που ασκούν μεγάλη επιρροή τόσο στην ευρεία χρήση παλαιών και ιστορικών όρων και εκφράσεων όσο και στην καθιέρωση νεολογισμών. Πι-

στεύω ότι σταδιακά θα κάνουν το ίδιο και οι κρατικές, δημοτικές και άλλες υπηρεσίες της περιφέρειας της Μακεδονίας (δυτικής, κεντρικής, ανατολικής), υιοθετώντας στο λογότυπό τους τις διευκρινίσεις αυτές, τουλάχιστον στην αλληλογραφία τους με το Εξωτερικό (κατά προτεραιότητα με τις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης).

Προϋπόθεση βέβαια για όλα αυτά αποτελεί η σταθερή βούληση των Ελλήνων να διασφαλίσουν τη χρήση των εθνωνυμίων που αφορούν τους ίδιους και την εθνοτοπική τους ιδιοπροσωπία. Αρκεί να πιστέψουν ότι η χρήση αυτή δεν εξαρτάται από καμιά κρατική υπηρεσία ή διακρατική συμφωνία (καλή ή κακή), αλλά ότι μπορεί *από τη βάση* να κατοχυρωθεί στην πράξη στις σχέσεις μας με τους άλλους λαούς, ιδιαίτερα τους γειτονικούς.

Δεν δεχόμαστε τετελεσμένα
Δήλωση του περιφερειάρχη κεντρικής Μακεδονίας⁹
κ. Απ. Τζιτζικώστα

27 Ιουλίου 2018

Δεν θα σταματήσουμε στιγμή να αναδεικνύουμε την ιστορικότητα, τη μοναδικότητα και την ελληνικότητα της Μακεδονίας. Δεν δεχόμαστε τετελεσμένα. Δεν δεχόμαστε σε καμία περίπτωση και για κανέναν λόγο να παραδώσουμε στα Σκόπια, «μακεδονική» ταυτότητα, εθνικότητα, γλώσσα, και όνομα. Δεν θα αφήσουμε οι Πρέσπες να γίνουν το Βατερλώ της χώρας, Βατερλώ θα γίνουν για εκείνους που υπέγραψαν τη «συμφωνία». Και τώρα είναι η ώρα της ευθύνης. Δεν χωρούν πλέον ούτε μισόλογα ούτε «ναι μεν αλλά» από κανέναν. Τα μείζονα εθνικά ζητήματα δεν σηκώνουν μεταγενέστερα mea culpa, δεν σηκώνουν μεταγενέστερες δικαιολογίες για άγνοια και αυταπάτες. Τώρα κρίνεται το μέλλον αυτού του τόπου. Τώρα είναι η ώρα της εθνικής ευθύνης για όλους και για τον καθένα ξεχωριστά. Τώρα είναι η ώρα όμως και της δημοκρατικής ευθύνης. Γιατί, επιλεκτικές δημοκρατικές ευαισθησίες δεν υπάρχουν. Καλούμε όλα τα κόμματα να μην επικυρώσουν τη συμφωνία στη Βουλή. Καλούμε όλα τα κόμματα της ελάσσοнос αντιπολίτευσης, να

⁹ Έγινε σε συνεδρίαση περιφερικών συμβουλίων και δημοτικών συμβουλίων Κεντρικής Μακεδονίας

μην απέχουν από την ψηφοφορία και να ψηφίσουν όχι στη «συμφωνία». Καλούμε την κυβέρνηση να δώσει επιτέλους το δικαίωμα στον ελληνικό λαό να εκφράσει δημοκρατικά τη γνώμη του για τη «συμφωνία» με δημοψήφισμα. Ας σταθούμε όλοι στο ύψος των περιστάσεων. Δημοψήφισμα τώρα! Ο λόγος στους Έλληνες!

Ζητούμε Δημοψήφισμα Αίτημα (Petition) μέσω του Change.org

Αύγουστος 2018

Τον Αύγουστο του 2018 ο υπό εκκώλαψη «Σύνδεσμος Προάσπισης της Μακεδονίας-Θράκης» οργάνωσε διαδικτυακό αίτημα για Δημοψήφισμα με το παρακάτω συνοδευτικό κείμενο. Το παρακάτω κείμενο το προσυπέγραψαν περισσότεροι από 5.000 Έλληνες σε μικρό χρονικό διάστημα.

«Ζητούμε να γίνει Δημοψήφισμα»

Η υπόθεση της ονομασίας του κράτους των Σκοπίων έχει φτάσει στην κόψη του ξυραφιού. Φημολογείται ότι θα παραδοθεί το όνομα Μακεδονία για μια σύνθετη ονομασία. Οι υπογραφόμενοι πολίτες διαφωνούμε σε μια τέτοια επιλογή. Επιμένουμε στην απόφαση των πολιτικών αρχηγών του 1992 ότι «δεν πρέπει να υπάρχει το όνομα Μακεδονία ή παράγωγό του στην ονομασία του κράτους των Σκοπίων». Το όνομα αποτελεί το μείζον και είναι το όχημα του αλυτρωτισμού. Όλα τα άλλα που συζητούνται δεν θα υπήρχαν στο τραπέζι αν δεν υπήρχε το όνομα. Αν δοθεί το όνομα θα συνεχιστεί ο «Μακεδονισμός» με όσα αυτός συνεπάγεται και κυρίως εχθρότητα και επεκτατισμό σε βάρος της χώρας μας.

Ζητούμε από την κυβέρνηση και όλα τα κόμματα της ελληνικής Βουλής να μη δεχθούν συμφωνία με τα Σκόπια που να περιλαμβάνει σύνθετη ονομασία με την χρήση της λέξης Μακεδονία.

Ζητούμε από την κυβέρνηση να διενεργηθεί δημοψήφισμα στο οποίο ο ελληνικός Λαός θα κληθεί να απαντήσει με ένα ΝΑΙ ή ΟΧΙ αν δέχεται την προτεινόμενη ονομασία του κράτους των Σκοπίων που θα προκύψει από τη συμφωνία των δυο κυβερνήσεων. Σε ένα τόσο σοβαρό εθνικό θέμα η λύση μπορεί να γίνει δεκτή ή να απορριφθεί μόνο με δημοψήφισμα. Αυτή η διαδικασία αποτελεί τη μόνη έντιμη και δημοκρατική επιλογή. Όλα τα άλλα είναι πονηρές μεθοδεύσεις».

**Ποιοι στηρίζουν τα Σκόπια και γιατί;
Από τον κ. Ιωάννη Μάζη, καθηγητή ΕΚΠΑ
Δημοσιεύθηκε στο SLpress**

1 Οκτωβρίου 2018

Τα ερείσματα των Σκοπίων ανήκουν πρωτίστως σε κύκλους γερμανικής και δευτερευόντως ιταλικής προελεύσεως και εμπνεύσεως για λόγους οι οποίοι έγιναν σαφείς από εδαφικής απόψεως ήδη από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Αμέσως μετά την διάλυση της Γιουγκοσλαβίας στη Γερμανία ιδρύθηκαν ισχυρώς χρηματοδοτούμενα «ερευνητικά κέντρα» τα οποία εστόχευαν τον –ναζιστικής εμπνεύσεως– πολυτεμαχισμό και την διάλυση της Βαλκανικής στη «βιολογική βάση» του (φανταστικού) DNA των εθνοτήτων, τις οποίες φρόντιζαν να ανακαλύψουν σαν καταπιεζόμενες.

Ένα λαμπρό παράδειγμα αποτελεί το «Ευρωπαϊκό Κέντρο Μειονοτήτων», ιδρυθέν το 1996, και προσωπικότητες όπως ο τότε διευθυντής του, και μετέπειτα «γενικός πρόξενος» στο, μη ανεγνωρισμένο ως κράτος, Κόσσοβο(!) Στέφαν Τραιμπστ. Τον Στέφαν Τραιμπστ τον γνώρισα προσωπικά σε πρόσφατη ερευνητική συνεργασία του Εργαστηρίου Γεωπολιτικής, το οποίο διευθύνω στο Πανεπιστήμιο Αθηνών με το Πανεπιστήμιο της Λειψίας στο πλαίσιο προγράμματος διευθυνομένου από το DAAD.

Οι αντιεπισημονικές θέσεις του σχετικά με την περιοχή μας και την Ελλάδα μου έκαναν ιδιαίτερα εντύπωση και έψαξα

σχετικώς με την δράση του. Μεταξύ αυτών που ανεκάλυψα ήταν ότι διηύθυνε το ανωτέρω γερμανικό «Ευρωπαϊκό Κέντρο Μειονοτήτων». Ο εν λόγω Τραιμπστ, σε διάλεξή του σε Συμπόσιο του Ιδρύματος Καρλ Φρίντριχ φον Ζίμενς, η οποία εδόθη εις το Μόναχο, περί των «προβλημάτων των εθνοτήτων» και τις «περιφέρειες» στην Κεντρο-Ανατολική Ευρώπη, δημοσιευθείσα στη λίαν «έγκυρη» επιστημονική επιθεώρηση «Südost-europa» τ. 7-8/1992. (Το ίδρυμα φέρει το όνομα του Γερμανού βιομηχάνου και «ευπατρίδη», ο οποίος πέραν της λοιπής στενής συνεργασίας του με το Ναζιστικό Ράιχ ήτο και ο κατασκευαστής των κρεματορίων του Εβραϊκού Ολοκαυτώματος των ναζιστικών στρατοπέδων συγκεντρώσεως)..

Στη διάλεξή του ο Τραιμπστ ανέφερε τα εξής: «Στον μόλις το 1912 εξελληνισθέντα Βορρά (sic!) θα είναι, άραγε, οι εναπομείναντες Νοτιοσλάβοι ή οι Τούρκοι, οι εκεί διαβιούντες Πομάκοι ή οι Αρωμόνοι, οι Μεγλενοί, οι Αλβανοί, οι Σαρακατσάνοι, οι Σεφαρδείμ, οι Ρώμα, οι Γύφτοι ή οι Γιουρούκοι –ή ποιοι άλλοι– εκείνοι που πρώτοι θα αξιώσουν τα μειονοτικά τους δικαιώματα –ως προστάδιο της ίδιας κρατικής υπάρξεώς τους, ή της ενόσεως με ένα εκ των γειτονικών κρατών;».

Η καταγραφή 282(!) εθνοτικών ομάδων από αυτά τα γερμανικά «ειδικά ερευνητικά κέντρα» αποτελεί στόχευση. Υπαγορεύεται εδώ και 100 χρόνια από την από την ανάγκη του γερμανικού (και, εν τω μεταξύ, του ευρωπαϊκού) Κεφαλαίου να δημιουργήσει τις καλύτερες δυνατές προϋποθέσεις που θα του επιτρέψουν να ανταγωνιστεί επιτυχώς, κατά τον 21ο αιώνα, το αμερικανικό Κεφάλαιο. Και αυτό επίσης βαδίζει με αργά βήματα προς την περιχαράκωση του δικού του στρατοπέδου, από την Αλάσκα μέχρι την Λατινική Αμερική.

Το μήνυμα του Συλλαλητηρίου

Το περσινό συλλαλητήριο έκαμε σαφές ότι ο ελληνικός Λαός αντιλαμβάνεται ότι σε καμία περίπτωση δεν παγιδεύεται, ούτε και θυσιάζει την συνολική εθνική του μνήμη, ενότητα και ταυτότητα στον βωμό των ανωτέρω συμφερόντων. Διότι είναι διαυγέστατος ο μηχανισμός της μοριοποίησεως και κατόπιν πολτοποίησης των εθνικών ταυτοτήτων που χρησιμοποιείται από τα κέντρα αυτά.

Όπου το εθνικό συναίσθημα έχει υποχωρήσει, βαλλόμενο τόσο από τον διεθνιστικό κεφαλαιοκρατικό κοσμοπολιτισμό όσο και από έναν διεστραφέντα «νεοφιλελεύθερο διεθνισμό» μιας εξίσου νεοφιλελεύθερης, υποτιθέμενης Αριστεράς, οι άνθρωποι καταφεύγουν στο άμεσο και εγγύτερο: στην τοπική κοινότητα ή περιφέρεια, όπου διασώζονται ακόμη κάποια στοιχεία –ας είναι και μια διάλεκτος– που θα μπορούσαν να διακρίνουν «εμάς» από τους «άλλους».

Οπότε η τοπική ιδιαιτερότητα ανακηρύσσεται σε «εθνοτική/μειονοτική ταυτότητα» και ανάγεται από τους απελπισμένους στον ωκεανό της «Νέας Τάξεως» και της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας σε σανίδα σωτηρίας. Και ο λυσιτελέστερος, λιγότερο επώδυνος και ηθικώς λιγότερο μεμπτός τρόπος αποσταθεροποίησης της Ευρώπης των μη-γερμανικών κρατών, προς όφελος του «Νέου Βερολίνου», είναι σήμερα το υπονομευτικό παίγνιο με τις τεχνητές ή/και πραγματικές «εθνοτικές» αλλά και «γλωσσικές μειονότητες». Παραδείγματος χάριν, η ομηρική ελληνική κυπριακή ή ποντιακή ή κρητική διάλεκτος θα παρουσιασθεί από τα διεθνή αυτά «Κέντρα» κάποια στιγμή, σαν «εθνοτική γλώσσα».

Γι' αυτόν τον λόγο και πρέπει να απωλέσει ο Έλληνας την γνώση της συνέχειας της γλώσσας του από την αρχαία ελλη-

νική στη βυζαντινή, στην μεταβυζαντινή και τέλος στη νεοελληνική σε όλες της τις μορφές. Γι' αυτό και τα αρχαία ελληνικά πρέπει να θεωρηθούν «νεκρή γλώσσα» και να μην διδάσκονται, προϊόντως του χρόνου, εις ουδένα Έλληνα μαθητή. Τέτοιοι είναι οι λόγοι, για τους οποίους έχουν ενταθεί, στη νέα περίοδο που διανύουμε διεθνώς μετά τις κοσμοϊστορικές αλλαγές των ετών 1989-92 (διάλυση της ΕΣΣΔ), οι προσπάθειες προς επαναχάραξη του χάρτη της Ευρώπης με γνώμονα τις «μειονότητες».

Η αμερικανική ανάμειξη

Οι ΗΠΑ δεν είχαν-έχουν παρά μίαν και μόνη μέριμνα: την εισδοχή του πολυεθνικού κρατιδίου των Σκοπίων εις το NATO τον περασμένο Ιούλιο του 2018, ώστε να προληφθεί η ρωσική προβολή ισχύος στα Κεντρικά Βαλκάνια και μέσω του σλαβικού στοιχείου των Σκοπίων. Μία ρωσική προβολή ισχύος στην περιοχή θα ανέτρεπε το βασικό δόγμα δυτικής, αλλά και αμερικανικής αντιλήψεως, ασφαλείας: το Δόγμα του Αναχωματικού Δακτυλίου.

Μια πιθανή «δίοδος», λοιπόν, των –σλαβικής επιρροής και σλαβοορθόδοξου κλίματος– Σκοπίων προς το Αιγαίο θα σήμαινε την διακινδύνευση της αγγλοσαξωνικής ισορροπίας ισχύος στη Νοτιοανατολική πτέρυγα του NATO. Και μάλιστα σε μια περίοδο όπου η Νοτιοανατολική πτέρυξ του NATO δεν διέρχεται και τις καλύτερες στιγμές της. Είναι δεδομένη η απολύτως αφερέγγυος συμπεριφορά της ισλαμιστικής Τουρκίας έναντι της Ουάσιγκτον και οι ερντογανικές επιλογές προς την πλευρά ακριβώς, της Μόσχας και –έτι ενοχλητικότερον– της Τεχεράνης.

Επίσης, δεν είναι ορθολογικό να θεωρείται ότι υπό τις προαναφερθείσες, νέες γεωστρατηγικές δυναμικές στη Νοτιοανατολική πτέρυγα του NATO και της Μέσης Ανατολής, οι ΗΠΑ θα μπορούσαν ποτέ να επιτρέψουν σε μία χερσαία δύναμη της Heartland (κατά N.J. Spykman), γεωστρατηγικά και γεωγραφικά μελλοντική σύμμαχο της Μόσχας, όπως είναι η Γερμανία, να αποκτήσει τους λιμένες της Θεσσαλονίκης, της Καβάλας και της Αλεξανδρουπόλεως.

Αν το επιτύγχαναν σε συνεργασία με την αναδυόμενη Κίνα, τακτική σύμμαχο της Ρωσίας, θα έθεταν υπό τον έλεγχο τους το διεθνές εμπόριο από τον Ειρηνικό μέχρι τους λιμένες του Άμστερνταμ και του Ρότερνταμ. Και αυτό είναι κάτι το οποίο κατέστη σαφές ήδη από τον πρώτο γενικό γραμματέα του NATO τον Λόρδο Ismev. Στο ερώτημα γιατί δημιουργήθηκε το NATO είχε απαντήσει με το γνωστό βρετανικό φλέγμα: *«Για να κρατήσει την Αμερική εντός [της Ευρώπης], την Ρωσία εκτός και την Γερμανία κάτω»!*

Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών ζητάει δημοψήφισμα Ψήφισμα του ΔΣ

8 Νοεμβρίου 2018

Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών στα Ψηφίσματά της, της 16ης Ιανουαρίου και της 1ης Ιουνίου 2018, έλαβε θέση εναντίον της παραχώρησης του ονόματος της Μακεδονίας στην ΠΓΔΜ, με οποιαδήποτε μορφή. Αποτιμώντας τη Συμφωνία των Πρεσπών, στις 22 Ιουνίου 2018, η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών επισήμανε ότι αυτή όχι μόνο παραχωρεί το όνομα, αλλά και αναγνωρίζει μακεδονική εθνικότητα και γλώσσα στη γείτονα χώρα. Δυστυχώς, διαφαίνεται ότι και η περίφημη αναθεώρηση του Συντάγματος των Σκοπίων δεν θα ανταποκριθεί στην απαίτηση για εξοβελισμό των διατάξεων που θεσμοθετούν τον επεκτατισμό των Σκοπίων σε βάρος της χώρας μας. Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών εκφράζει τη βαθιά ανησυχία της για τις προτεινόμενες τροπολογίες που αφορούν σε αλλαγές του Συντάγματος της ΠΓΔΜ, όπως αυτές ανακοινώθηκαν από τον Πρωθυπουργό της γείτονος κ. Ζόραν Ζάεφ με βάση τις προβλέψεις της Συμφωνίας των Πρεσπών. Πιο συγκεκριμένα, η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών εκφράζει ενστάσεις για το γεγονός ότι το άρθρο 36 του Συντάγματος της ΠΓΔΜ, με βάση το οποίο η γειτονική χώρα εγγυάται δικαιώματα κοι-

νωνικής ασφάλισης σε όλους όσοι συμμετείχαν στους αποκαλούμενους «μακεδονικούς εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες», δεν πρόκειται να αναθεωρηθεί. Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών επισημαίνει ότι το συγκεκριμένο άρθρο αποτελεί συστατικό στοιχείο του ιδεολογήματος του μακεδονισμού, με έντονες αλυτρωτικές διαστάσεις, αφού η έννοια των «εθνικοαπελευθερωτικών αγώνων» του γειτονικού λαού συνδέεται άμεσα με τις κατά το παρελθόν προσπάθειες διαφόρων εξωελλαδικών Κέντρων να αποσπάσουν τμήματα της ελληνικής επικράτειας τα οποία βρίσκονται στον γεωγραφικό χώρο της Μακεδονίας.

Επειδή η Συμφωνία των Πρεσπών θα δεσμεύσει τη χώρα μας σε ένα ανυπολόγιστης σημασίας εθνικό ζήτημα, η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών ζητεί τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, προκειμένου το περιεχόμενο της Συμφωνίας των Πρεσπών να τεθεί στην κρίση του ελληνικού λαού.

Ψήφισμα Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης μελών της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών

25 Νοεμβρίου 2018

Με τη Συμφωνία των Πρεσπών η Ελλάδα αναγνωρίζει ως «Βόρεια Μακεδονία», το κράτος των Σκοπίων, το οποίο στο εξής θα φέρει το μακεδονικό όνομα διεθνώς και με την δική μας συγκατάθεση. Επιπλέον, η χώρα μας αναλαμβάνει ένα πλήθος από υποχρεώσεις, προκειμένου να εξυπηρετηθούν ανάγκες των Σκοπίων, ενώ επιτρέπει την ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ. Παράλληλα, η Συμφωνία αναγνωρίζει «μακεδονική» εθνότητα και γλώσσα των κατοίκων της γειτονικής χώρας. Η εθνική ιδεολογία των γειτόνων, ο «Μακεδονισμός», στηρίζεται και ενισχύεται μέσω της αναγνώρισης αυτής, πράγμα το οποίο δημιουργεί σοβαρούς κινδύνους για την χώρα μας. Ήδη η συμπεριφορά της κυβέρνησης των Σκοπίων, μετά την υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών, καθιστά προφανές ότι η Συμφωνία αυτή όχι μόνο δεν εξοβελίζει αλλά, αντίθετα, ενισχύει τον αλυτρωτισμό των Σκοπίων, ο οποίος στην πραγματικότητα είναι επεκτατισμός στρεφόμενος κατά της Ελλάδος. Για όλους τους παραπάνω λόγους, τα Μέλη της Γενικής Συνέλευσης της Ε.Μ.Σ.:

1. Διακηρύσσουν την αντίθεσή τους στην ετεροβαρή σε βάρος της Ελλάδος και εθνικά επιζήμια Συμφωνία των Πρεσπών

και θεωρούν ότι δεν πρέπει να κυρωθεί αυτή από το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Οι Μακεδόνες Έλληνες δεν πρόκειται ποτέ να την αποδεχθούν.

2. Επειδή πρόκειται για ένα κορυφαίας σημασίας εθνικό ζήτημα, ζητούν την διεξαγωγή δημοψηφίσματος προκειμένου να εκφρασθεί η βούληση του Ελληνικού Λαού.

**Επιστολή της Πανελληνίας Ομοσπονδίας
Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων
προς τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας**

29 Νοεμβρίου 2018

Εξοχότατε κ. Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας

Σήμερα 29 Νοεμβρίου 2018 κλείνει ένας χρόνος από την επίσκεψή μας στο Προεδρικό Μέγαρο, όπου σας παραδώσαμε ψήφισμα 205 Πολιτιστικών Συλλόγων μελών μας και συνεργαζόμενων σωματείων από όλη την Ελλάδα. Σας ζητήσαμε να επιμείνετε στην επίσημη θέση του Ελληνικού κράτους περί μη χρήσης του όρου «Μακεδονία» σε σύνθετη μορφή ή παραγώγων αυτού όπως συμφώνησε το Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών το 1992. Σας ζητήσαμε να πιέσετε τον Πρωθυπουργό να διεξάγει δημοψήφισμα σε περίπτωση που η κυβέρνηση παρέκκλιने από την επίσημη θέση του 1992. Μας δεχθήκατε εγκάρδια και μας συχαρήκατε για τον ενεργό ρόλο που έχουμε αναλάβει για τη μακεδονία μας.

Με εκείνη την επίσκεψη ξεκίνησε η μαραθώνια εκστρατεία μας για την αποφυγή της εθνικής τραγωδίας για την Μακεδονία. Έκτοτε πραγματοποιήσαμε δεκάδες δράσεις και συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε για την προάσπιση των δικαιών της Μακεδονίας. 220.000 πολίτες υπέγραψαν αίτημα προς τον

Πρωθυπουργό της χώρας για ΜΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ του ονόματός μας. 43 Δημοτικά Συμβούλια της Μακεδονίας εξέδωσαν ψήφισμα περί ΜΗ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗΣ του ονόματος των Μακεδόνων. Διοργανώσαμε τα μεγάλα συλλαλητήρια σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, συμμετείχαμε σε δεκάδες άλλα μικρότερα στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό. Η απάντηση της κυβέρνησης ήταν τόνοι χημικών και ξυλοδαρμοί διαδηλωτών που κρατούσαν την Ελληνική σημαία. Εξαντλήσαμε ΟΛΑ τα ένδικα μέσα (εξώδικα, μηνύσεις) και στις 7 Δεκεμβρίου εκδικάζεται η αίτηση ακύρωσης της «συμφωνίας» στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Μας είπατε ότι θα συγκαλέσετε εσείς Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών όπως έπραξε και ο προκάτοχός σας το 1992. ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ. Μας είπατε ότι ένα όνομα (δεν ήταν γνωστό ότι θα προταθεί το όνομα Βόρεια Μακεδονία) με γεωγραφικό προσδιορισμό θα είναι μη αποδεκτό κι ότι αυτό θα καλλιεργεί αλυτρωτισμό από τους γείτονες, διότι σύμφωνα με τα δικά σας λόγια «όταν υπάρχει ΒΟΡΕΙΑ Μακεδονία συνεπάγεται ότι υπάρχει και ΝΟΤΙΑ, άρα στο μέλλον θα ζητηθεί η ένωσή τους». Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΥΠΕΓΡΑΨΕ ΤΟ «ΒΟΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ». Δεν αντιδράσατε. Μας είπατε να φύγουμε ήσυχοι έχοντας στο πρόσωπό σας έναν σύμμαχο στον αγώνα για τη Μακεδονία. Η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ το ιερό όνομα της Μακεδονίας μας. Το παραδέχθηκε και ο ίδιος ο πρωθυπουργός στο Γαλλικό περιοδικό *Le Point* τον περασμένο Ιούνιο. Τι είδους ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ έχουμε όταν ο ίδιος ο Πρωθυπουργός παραδέχεται ότι πηγαίνει κόντρα στην βούληση του κυρίαρχου Ελληνικού λαού; Δεδομένης της αναληθσίας της κυβέρνησης στο δίκαιο αίτημα του Ελληνικού λαού για ΜΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ του ονόματός μας ζητούμε από εσάς

να κάνετε πράξη τις υποσχέσεις που μας δώσατε στην περσινή μας επίσκεψη στο Προεδρικό Μέγαρο.

Ζητούμε να δικαιώσετε με τις πράξεις σας την προσμονή του Ελληνικού λαού για προάσπιση των δικαιών της Μακεδονίας. Ζητούμε να μας προστατεύσετε από τις ΜΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ μεθοδεύσεις που ακολουθεί η κυβέρνηση. Ζητούμε να αναλάβετε δράση για το αδίκημα του ΣΦΕΤΕΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ και την κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της κυβέρνησης.

Ζητούμε να συμμεριστείτε την ΑΓΩΝΙΑ των χιλιάδων μαθητών, οι οποίοι σήμερα ξεχύθηκαν στους δρόμους και τις πλατείες σε όλη την Ελλάδα κρατώντας την Ελληνική σημαία, δείχνοντας ότι δεν συμβιβάζονται με κάτι λιγότερο από αυτό που τους ανήκει.

ΖΗΤΟΥΜΕ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Για το ΔΣ
Γεώργιος Ευθ. Τάτσιος
Πρόεδρος ΠΟΠΣΜ

Τα πατριωτικά αισθήματα της νεολαίας
Από την κ. Φανούλα Αργυρού
Ερευνήτρια/δημοσιογράφο/συγγραφέα
Λονδίνο

2 Δεκεμβρίου 2018

Σε μια χώρα που βρίσκεται στο στόμα του λύκου (Τουρκίας) με καθημερινές παραβιάσεις, παρενοχλήσεις, εκβιασμούς, απειλές και αντιμετωπίζει από τα χερσαία σύνορά της εχθρικές διαθέσεις για την εδαφική της ακεραιότητα, σχέδια αλλαγής της Ιστορίας της εντός και εκτός συνόρων, ενοχλήθηκαν κάποιοι επιτήδειοι (ελαφρυντικός ο χαρακτηρισμός) γιατί ξαφνικά ευαισθητοποιήθηκε η μαθητιώσα νεολαία να διαμαρτυρηθεί!

Ξεσηκώθηκαν λοιπόν οι μαθητές στη Βόρεια Ελλάδα «κάτά της προδοσίας των πολιτικών και του ξεπουλήματος της Μακεδονίας, είναι μια πραγματική Ελληνική «ιντεφάντα» (στα Αραβικά σημαίνει «σεισμός», έγραψε ο Αιμίλιος Σάλαζαρ 1.12.2018 στον Ινφογνώμων. Το οποίο άρθρο τιτλοφόρησε η ιστοσελίδα ως «Εκπληκτικό, διαβάστε και διαδώστε το παντού! Η γενιά της Μακεδονίας θα σώσει τη χώρα από τη γενιά του πολυτεχνείου...».

«Υπάρχει κάτι πιο αχρείο, άθλιο και αισχρό από το να κατηγορεί κανείς μαθητές 15-16 χρονών για φασισμό και τρα-

μπουκισμό;» έγραψε ο αρθρογράφος του infognomonpolitics. (http://infognomonpolitics.blogspot.com/2018/11/blog-post_381.html)

Το εθνικό ξεσήκωμα της μαθητιώσας νεολαίας μας μπορεί να θεωρηθεί και ως μια βαρυσήμαντη προειδοποίηση προς όλους. Από εκείνους στους οποίους ανήκει το αύριο. Και οι οποίοι θυμούνται εκείνους που θυσιάστηκαν παλαιότερα για την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ αυτού του τόπου που λέγεται ΕΛΛΑΔΑ. Και γιατί ντρέπονται για το βιασμό της Ιστορίας από ξένους με δικούς μας εγκάθετους. Και το πώς κατάντησαν οι σημερινοί ‘ηγέτες’ του Ελληνισμού τα ιερά χώματα για τα οποία θυσιάστηκαν τόσες εκατοντάδες χιλιάδες ψυχές Ελλήνων και άλλων.

Τα νεαρά μας παιδιά έχουν κάθε δικαίωμα να ξεσηκωθούν. Γιατί με τους «άθλιους και αισχρούς» που κυβερνούν σήμερα το τόπο, θα χάσουν την πατρίδα τους, τα δικαιώματά τους, την κληρονομιά τους, που τους ανήκει και δεν θέλουν να επιτρέψουν σ’ αυτούς να τους τα στερήσουν όλα αυτά για τα οποία πολέμησαν οι πρόγονοί μας.

Εφόσον δε η χώρα δέχεται να βρίσκεται εγκλωβισμένοι σε κομματικά, οικονομικά και άλλα συμφέροντα με μια μερίδα μάλιστα, αποβλακωμένη στο καναπέ απολαμβάνοντας τουρκικές προπαγανδιστικές ταινίες στην μικρή οθόνη καθώς η Τουρκία προειδοποιεί σε όλα τα επίπεδα, σε αυτά τα παιδιά εναπόκεινται προφανώς πλέον το ζύπνημα των υπολοίπων.

Αυτά τα παιδιά το 1955 ενόχλησαν τους αποικιοκράτες Βρετανούς στην Κύπρο για τις διαδηλώσεις τους για Ένωση με την Ελλάδα

Και αυτά τα παιδιά εν έτη 2018 ενόχλησαν τους επιτήδειους στην Ελλάδα για την διεκδίκηση της Μακεδονίας ως Ελληνικής

Οι επιθέσεις εναντίον της μαθητιώσας νεολαίας, θυμίζουν τις επιθέσεις που δέχονταν οι μαθητές/τριες της αποικίας Κύ-

πρου το 1955 με την έναρξη του Αγώνος της ΕΟΚΑ 1955-59 για Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. Με αποτέλεσμα να τιμωρούνται για το ‘αμάρτημά’ τους να ζητούν ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ και ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ της πατρίδας τους. Τιμωρούσαν και ανήλικα παιδιά οι αποικιοκράτες, με Corporal punishment – σωματική τιμωρία και στο Λονδίνο ερευνούσαν στο Γραφείο Αποικιών και Υπουργείο Εξωτερικών να βρουν και άλλες χώρες που τιμωρούσαν ανήλικους, για να δικαιολογούν τις αντιδημοκρατικές των πράξεις και παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων...

Σήμερα στην Κύπρο

Σήμερα, βέβαια δεν εξασκείται η ίδια τακτική, αλλά, και επειδή γνωρίζουν ότι η ΝΕΟΛΑΙΑ είναι το βασικό στοιχείο που πρέπει να φοβούνται για ένα ξεσηκωμό, τι έκαναν; Εμπνεύστηκαν την δημιουργία (με ξένες χρηματοδοτήσεις επί τω πλείστον) λεγόμενους μη κυβερνητικούς οργανισμούς/συνδέσμους (τους οποίους και προβάλουν με κάθε ευκαιρία) και δολοφονώντας τους με διάφορες δι-κοινοτικές εκδηλώσεις, χρηματικά και άλλα βραβεία τους πουλούν πλύση εγκεφάλου για τάχατες λύση επανένωσης, με την βρετανο-τουρκική Δι-κοινοτική, Δι-ζωνική Ομοσπονδία, όπου όλοι θα ζουν σε ένα ονειρεμένο ... χρηματικό παράδεισο δίχως προβλήματα αγκαλιά η μια κοινότητα στην άλλη! Και εξέδωσαν και ένα κατάπτυστο λεγόμενο γλωσσάρι για να μην χρησιμοποιούν πλέον τις λέξεις ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ, ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ, ΕΞΩ ΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΚΑΤΟΧΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ να μην μιλούν για τουρκικά εγκλήματα πολέμου που διεπράχθησαν από τους βάρβαρους εισβολείς Τούρκους. Και όλα για να διαγραφούν τα τουρκικά εγκλήματα και να χρησιμοποιούν ουσιαστικά την νεολογία εναντίον των ιδίων των γονιών, αδελφών παππούδων

και γιαγιάδων της που έζησαν και ακόμα θυμούνται τις τουρκικές θηριωδίες.

Να γιατί τους ενοχλεί το ξεσκήκωμα της μαθητιώσας νεολαίας για την ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Την φοβούνται την νεολαία. Φοβούνται το αγνό της αίσθημα να μην τους χαλάσει τις απαράδεκτες των δραστηριότητες. Το ίδιο ισχύει τόσο στην Κύπρο όσο και στην Ελλάδα... Το κίνητρο παραμένει το ίδιο. Όπως και το κλισέ της επίθεσης...

Η Μακεδονία είναι Ελληνική όπως και η Κύπρος. Βέβηλοι οι βιαστές και πλαστογράφοι της Ιστορίας, υποκινούμενοι από ξένα συμφέροντα συγγραφείς αλλαγής των ιστορικών βιβλίων...

Όσο υπάρχουν αυτοί οι νέοι, μπορούμε να λέμε υπάρχει Ελπίδα. Γιατί όπως ορθώς λέγεται, η Ελπίδα πεθαίνει τελευταία...

Από International Hellenic Association Δελτίο Τύπου και Διακήρυξη

4 Δεκεμβρίου 2018

Η Οργάνωση International Hellenic Association συγκέντρωσε διαδικτυακά πάνω από 1000 υπογραφές Ελλήνων προσωπικοτήτων από την Ελλάδα και το Εξωτερικό, οι οποίοι καταγγέλλουν την Συμφωνία των Πρεσπών με το παρακάτω κείμενο υπογραφών, ως απαράδεκτη και βλαπτική για την Ελλάδα. Μέσα στα ονόματα περιλαμβάνονται πρέσβεις ε.τ., ακαδημαϊκοί, καθηγητές Πανεπιστημίων, στρατηγοί, εκπαιδευτικοί, νομικοί, ιατροί, μηχανικοί, επιχειρηματίες, δημοσιογράφοι, καλλιτέχνες και άνθρωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Η «Συμφωνία των Πρεσπών» της 17ης Ιουνίου 2018 παραδίδει το όνομα της Μακεδονίας στο κράτος των Σκοπίων (σαν «Βόρεια Μακεδονία») και αναγνωρίζει σε αυτό «Μακεδονική εθνότητα» και «Μακεδονική γλώσσα». Το όνομα «Μακεδονία» είναι το όχημα του ανυπόστατου και απαράδεκτου αλυτρωτισμού των Σκοπιανών, ενώ η εθνότητα και η γλώσσα αποτελούν σαφώς συνεπακόλουθα του ονόματος.

Σύμφωνα και με την απόφαση του Αρείου Πάγου (Απόφαση 1448/2009 (Δ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ) δεν υπάρχει Μακεδονική εθνότητα, ούτε Μακεδονική γλώσσα. Το όνομα Βόρεια Μακεδονία είναι απαράδεκτο, γιατί ευθέως υπονοεί μια Μακεδονία

χωρισμένη σε βόρεια και νότια και θα τονώνει αενάως τον αλυτρωτισμό και τις εξ αυτού επεκτατικές βλέψεις των Σκοπίων.

Τα κόμματα που κυβερνούν δεν ανέφεραν στις προεκλογικές τους εξαγγελίες ότι θα επιδιώξουν συμφωνία με τα Σκόπια παραδίδοντας τα πάντα. Άρα δεν νομιμοποιείται η κυβέρνηση να προβαίνει σε σχετική συμφωνία και είναι απαράδεκτο το ότι επιδιώκει να κυρωθεί η «Συμφωνία των Πρεσπών» στη Βουλή των Ελλήνων με απλή πλειοψηφία των παρόντων, ως απλό νομοσχέδιο, ενώ θα έπρεπε έστω να ακολουθούνταν «κατ' αναλογία» με το άρθρο 28,β του Συντάγματος η πλειοψηφία των 3/5, δηλαδή 180 βουλευτών. Θα έπρεπε για μια τόσο σοβαρή υπόθεση να ερωτηθεί και αποφανθεί ο κυρίαρχος ελληνικός λαός σε ένα δημοκρατικό Δημοψήφισμα, αν εγκρίνει με ένα “ΝΑΙ” ή απορρίπτει με ένα “ΟΧΙ” τη Συμφωνία των Πρεσπών».

Πρέπει να γνωρίζουν άπαντες εντός και εκτός Ελλάδας ότι υπογράφουν με την τυχόν κύρωση της συμφωνίας την αποσταθεροποίηση της περιοχής και την απάλειψη κάθε ειρηνικής συμβίωσης, καλής γειτονίας και αλληλεγγύης με όσους καλλιεργούν επεκτατικές βλέψεις εναντίον της εθνικής ανεξαρτησίας και εδαφικής ακεραιότητας της πατρίδα μας.

Ο ελληνικός λαός ποτέ δεν θα αποδεχτεί τετελεσμένα σε βάρος του.

Διακήρυξη ΙΗΑ

ΖΗΤΟΥΜΕ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ Ή ΜΗ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΕΣΠΩΝ

Προς:

κ. Προκόπη Παυλόπουλο,

Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

κ. Αλέξη Τσίπρα,

Πρωθυπουργό και υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας

κ. Πάνο Καμμένο,

Υπουργό Αμύνης

Κοινοποίηση:

Αρχηγούς όλων των Πολιτικών Κομμάτων

Όλα τα μέλη της Βουλής των Ελλήνων και τους

Έλληνες Ευρωβουλευτές

Οι κάτωθι υπογράφοντες, συντασσόμενοι με την συντριπτική πλειοψηφία του Ελληνικού λαού, διαφωνούμε με την Συμφωνία των Πρεσπών καθώς την θεωρούμε ανιστόρητη, επιζήμια για τα εθνικά συμφέροντα και επικίνδυνη για το μέλλον της χώρας και την σταθερότητα στην περιοχή.

Η εκχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας μέσω του γεωγραφικού προσδιορισμού είναι ανιστόρητη, διότι η ιστορική

Μακεδονία της αρχαιότητας αντιστοιχεί σχεδόν πλήρως στο σημερινό ελληνικό γεωγραφικό διαμέρισμα της Μακεδονίας, εκτός από μια στενή λωρίδα (Πελαγονία) στο νότιο τμήμα της σημερινής ΠΓΔΜ. Καμία διεθνής συνθήκη δεν όρισε τα όρια της Μακεδονίας ως γεωγραφική ενότητα. Η ελληνικότετη Πελαγονία (νοτιότερη περιοχή της ΠΓΔΜ) δεν ανήκε γεωγραφικά στη Μακεδονία αλλά ενσωματώθηκε όψιμα στο κράτος του Φιλίππου. Επί πλέον, ποτέ δεν υπήρξε Μακεδονική εθνότητα, και επομένως η αναγνώριση των κατοίκων της χώρας των Σκοπίων ως Μακεδόνων αποτελεί κατάφωρη παραχάραξη της ιστορίας.

Η συμφωνία είναι επιζήμια για τα εθνικά συμφέροντα, γιατί ο ανυπόστατος αλυτρωτισμός και οι επεκτατικές βλέψεις των γειτόνων μας που η εκχωρηθείσα από την συμφωνία των Πρεσπών ονομασία υποτίθεται ότι θα εξαλείψει, παραμένουν σε ισχύ στο ακέραιο και θα βρίσκουν στήριξη στο γεγονός ότι η ταυτότητα και η γλώσσα θα ονομάζονται «μακεδονικές». Ούτε και οι υποτιθέμενες αλλαγές του Συντάγματος των Σκοπίων είναι δυνατόν να πείσουν, όταν ο πρωθυπουργός της χώρας τους περιοδεύει πλέον καυχώμενος για την αναγνώριση του «Μακεδονισμού» που πέτυχε στις διαπραγματεύσεις. Μετά την συμφωνία των Πρεσπών και η κυβέρνηση των Σκοπίων και άλλοι διεθνείς οργανισμοί αποκαλούν πλέον την ΠΓΔΜ απλά Μακεδονία. Ο ισχυρισμός του κ. Κοτζιά ότι αυτό θα αλλάξει μόλις επικυρωθεί η συμφωνία, ακυρώνεται στην πράξη και δεν συνάδει με τον πολιτικό ρεαλισμό που θα πρέπει να διαπνέει όσους διαπραγματεύονται το επίμαχο ζήτημα του ονόματος.

Η συμφωνία είναι επιζήμια για το μέλλον της χώρας μας, όχι διότι κινδυνεύουμε από μία ενδεχόμενη επίθεση εκ μέρους του ίδιου του κράτους των Σκοπίων, το οποίο δεν έχει το εκτό-

πισμα να απειλήσει από μόνο του ουσιαστικά την χώρα μας. Οι επιδιώξεις όμως των Σκοπίων που στηριζόμενες σε ανυπόστατους «αλυτρωτισμούς» απειλούν την εδαφική ακεραιότητα της Ελλάδας, θα είναι εσαεί εργαλείο στα χέρια κάποιων δυνάμεων για να κρατούν υπό ομηρία την Ελλάδα και αντίπαλο δέος κατά την προσπάθεια ανεξάρτητης εξωτερικής πολιτικής της χώρας μας.

Τέλος, η συμφωνία είναι ετεροβαρής (δίνουμε το όνομα για να πάρουμε τι; ούτε μια στοιχειώδης πρόνοια δεν υπήρξε για τον χειμαζόμενο ελληνισμό της Πελαγονίας από την ελληνική διαπραγματευτική ομάδα), και με αυτήν διαιωνίζονται οι συνθήκες για τις γλωσσολογικά, γεωγραφικά, ιστορικά, λαογραφικά κι εθνολογικά αυθαίρετες και ατεκμηρίωτες διεκδικήσεις των Σκοπιανών. Η συμφωνία των Πρεσπών διατηρεί τις προϋποθέσεις για πιθανές παρεμβάσεις τρίτων, που σήμερα κιάλας εποφθαλμιούν την εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας μας, δημιουργούν τις συνθήκες για μόνιμη αστάθεια στην περιοχή και θα δηλητηριάζουν στο διηνεκές τις σχέσεις καλής γειτονίας με το άμεσο περιβάλλον μας.

Ως εκ τούτου, εμείς οι υπογράφωντες την επιστολή αυτή Έλληνες πολίτες, μέλη της Ακαδημαϊκής κοινότητας στην Ελλάδα και την Διασπορά, Δημοτικές και Κοινοτικές αρχές ανά την Ελλάδα, Διπλωμάτες, Ιεράρχες, Επιστήμονες (Δικηγόροι, Γιατροί, Μηχανικοί και πολλοί άλλοι) καθώς και άλλες προσωπικότητες, συναισθανόμενοι την κρισιμότητα των στιγμών, δηλώνουμε ότι διαφωνούμε με την εκχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας στα Σκόπια και καλούμε την κυβέρνηση να διενεργήσει δημοψήφισμα, προκειμένου να απορριφθεί ή να εγκριθεί η συμφωνία των Πρεσπών. Το δημοψήφισμα είναι μια απόλυτα δημοκρατική διαδικασία. Αντίθετα, δεν είναι δημο-

κρατικό να αποφασίζει η Βουλή των Ελλήνων, με μια κυβέρνηση που είναι ουσιαστικά μειοψηφική στον ελληνικό λαό, δεδομένου ότι το ένα κόμμα που μετέχει στην κυβέρνηση δηλώνει την αντίθεσή του στη συμφωνία των Πρεσπών. Το δημοψήφισμα αυτό οφείλει να έχει δεσμευτικό χαρακτήρα, ανεξαρτήτως του αποτελέσματος.

Σημείωση: Το σύνολο των ονομάτων των προσώπων που υπογράφουν τη διακήρυξη είναι αναρτημένο στο διαδίκτυο στην ιστοσελίδα της International Hellenic Association.

**Η συμφωνία των Πρεσπών
αποτελεί Εσχάτη Προδοσία
του κ. Σάββα Καλεντερίδη,
Συγγραφέα - Γεωστρατηγικού αναλυτή**

6 Δεκεμβρίου 2018

Το 2009, για να άρουμε το βέτο μας και να γίνει η Αλβανία μέλος του ΝΑΤΟ, υπογράφηκε η συμφωνία οριοθέτησης των θαλασσιών ζώνων, την οποία στη συνέχεια, με δόλιο τρόπο πάγωσε το Συνταγματικό Δικαστήριο της χώρας αυτής. Πάντως, έστω και μ' αυτόν τον τρόπο, η Ελλάδα τότε διαπραγματεύτηκε και κάτι πήρε από την Αλβανία, το οποίο όμως δεν το κατοχύρωσε, πράγμα που πρέπει να γίνει μάθημα για την ελληνική διπλωματία, τώρα που «παζαρεύεται» ξανά η ίδια συμφωνία, με χειρότερους όρους για την Ελλάδα, για να άρουμε το βέτο και να αρχίσουν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Αλβανίας με την Ελλάδα.

Δυστυχώς, στη συμφωνία με τα Σκόπια, που υπογράφει ο Έλληνας πρωθυπουργός την ώρα που διαβάζει ο αναγνώστης αυτές τις γραμμές, η Ελλάδα όχι μόνο δεν πήρε τίποτα, αλλά έδωσε τα πάντα.

Τη στιγμή που δεν υπάρχει γεωγραφική Μακεδονία, γλώσσα και ταυτότητα, με την επαίσχυντη αυτή συμφωνία τα αναγνωρίζουμε, αποδυναμώνοντας την εθνική άμυνα και ασφά-

λεια της Ελλάδας στη Θράκη και δημιουργώντας προϋποθέσεις ακόμα και διαμελισμού της πατρίδας μας.

Ιδού οι αποδείξεις.

Κατ' αρχάς, η Ελλάδα, προτού υπογράψει οποιαδήποτε συμφωνία, έπρεπε να αναζητήσει και να βρει την απάντηση στο εξής ερώτημα: Γιατί οι Σκοπιανοί και όλοι εκείνοι που βρίσκονται από πίσω τους, επιμένουν σε κάτι που και οι ίδιοι γνωρίζουν ότι δεν τους ανήκει; Γιατί επιμένουν στο όνομα Μακεδονία, τη μακεδονική γλώσσα και ταυτότητα, τη στιγμή που γνωρίζουν ότι η περιοχή τους δεν είναι Μακεδονία, ότι η γλώσσα τους είναι η βουλγαρική και ότι οι ίδιοι είναι σλαβοβούλγαροι;

Η απάντηση είναι απλή. Γιατί θέλουν να διεκδικήσουν τις περιοχές που διεκδικούσαν στη διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνα, στις οποίες κατοικούσαν πληθυσμοί που μιλούσαν την ίδια γλώσσα μαζί τους. Πρόκειται για περιοχές των νομών Φλώρινας, Κοζάνης, Πέλλας, Ημαθίας, Πιερίας, Θεσσαλονίκης, Κιλκίς, Σερρών και Δράμας, όπου υπάρχουν χωριά των οποίων οι κάτοικοι μιλούν τη γλώσσα που η ελληνική κυβέρνηση, με την υπογραφή της συμφωνίας, αναγνωρίζει ως «μακεδονική».

Έχω στα χέρια μου τη στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο, μια έκδοση της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, με τίτλο «Αφανείς Γηγενείς Μακεδονομάχοι (1903-1913), των εκδόσεων UNIVERSITY STUDIO PRESS, στην οποία καταγράφονται τα βιογραφικά των σπουδαιότερων Μακεδονομάχων από αυτές τις περιοχές, οι οποίοι πολέμησαν εναντίον των κομιτατζήδων και στο πλευρό του ελληνικού στρατού, για να απελευθερωθεί η Μακεδονία από τους Οθωμανούς και να μην περάσει στα χέρια των Βουλγάρων. Είναι οι πρόγονοι των περιοχών, όπου σε κάποιο βαθμό μιλιέται ακόμα από τους κατοί-

κους η γλώσσα, που οι κ. Τσίπρας και Κοτζιάς αναγνωρίζουν ως «μακεδονική».

Ο σεβασμός μου στους πληθυσμούς αυτούς είναι δεδομένος και γνωρίζω τους αγώνες που έκαναν και το αίμα που έχυσαν, για να παραμείνουν Έλληνες, ιδιαίτερα την περίοδο της Κατοχής, όταν οι βουλγαρικές αρχές γυρνούσαν από χωριό σε χωριό και ζητούσαν από τους κατοίκους να δηλώσουν ότι είναι «Βούλγαροι» και να γλυτώσουν τα «τάγματα εργασίας», να μην γίνουν δηλαδή ντουρντουβάκια. Όσοι δήλωναν, έπαιρναν τρόφιμα από την βουλγαρική επιμελητεία και είχαν την προστασία των βουλγαρικών αρχών κατοχής.

Ελάχιστοι ήταν εκείνοι που δήλωσαν και γι' αυτό δικαιούνται τον τίτλο του ήρωα η συντριπτική πλειονότητα των κατοίκων αυτών των περιοχών, που εντοπίζονται ανατολικά του Στρυμόνα ποταμού, όπου και η βουλγαρική κατοχή.

Όμως, στις περιοχές δυτικά του Στρυμόνα, που ήταν γερμανοκρατούμενες και ιταλοκρατούμενες, παίχτηκαν παιχνίδια στις πλάτες αυτών των ανθρώπων αυτών, κυρίως από κέντρα που είχαν ως στόχο τον έλεγχο της ευρύτερης περιοχής, μετά τη λήξη της Κατοχής.

Στο πλαίσιο αυτών των γεωπολιτικών σχεδιασμών, το Νοέμβριο του 1943, με την υποστήριξη του ΚΚΕ ιδρύθηκε στη Δυτική Μακεδονία το «Σλαβομακεδονικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο», γνωστό και ως ΣΝΟΦ, το οποίο αυτοδιαλύθηκε τον Μάιο του επόμενου έτους για να το διαδεχθεί το ΝΟΦ, τον Απρίλιο του 1945, με έδρα τα Σκόπια και στελεχωμένο από σλαβόφωνους Έλληνες που κατέφυγαν εκεί.

Στόχος και του ΣΝΟΦ και το ΝΟΦ, ήταν -και παραμένει- η δημιουργία της «ενιαίας ανεξάρτητης Μακεδονίας», με πρωτεύουσα τη Θεσσαλονίκη.

Αυτή είναι εξαιρετικά περιληπτικά η ιστορία και εκεί κρύβεται το μεγάλο μυστικό, η επιμονή των Σκοπιανών και όσων κρύβονται πίσω τους να διεκδικούν κάτι που δεν τους ανήκει, δηλαδή τη γεωγραφική Μακεδονία και τη «μακεδονική γλώσσα και ταυτότητα».

Στόχος τους είναι να διεκδικήσουν «πελατεία» από τις περιοχές της Μακεδονίας που κατοικούν πληθυσμοί που μιλούν την αναγνωρισμένη από την Ελλάδα «μακεδονική» γλώσσα, να διεκδικήσουν «μακεδονική εθνική ταυτότητα», που η Ελλάδα έχει ήδη αναγνωρίσει, για να δημιουργήσουν μια εθνική «μακεδονική» μειονότητα στην Ελλάδα και στη συνέχεια να διεκδικήσουν τα εδάφη αυτά και την Θεσσαλονίκη, αφού χρόνια τώρα ο κ. Μπουτάρης έχει κάνει κατάλληλη προεργασία, ελπίζουμε άκων, διαλαλώντας ότι η Θεσσαλονίκη είναι μια πόλη πολυεθνική.

Πάμε τώρα στο θέμα της εθνικής άμυνας.

Στο παρελθόν είχαν καταγραφεί κινήσεις του πρέσβη της Τουρκίας στις περιοχές αυτές και επαφές με κύκλους των σλαβόφωνων που διεκδικούν χρόνια τώρα το δικαίωμα να λέγονται «εθνικά Μακεδόνες».

Είναι γνωστή η σύμπλευση και η συνεργασία κύκλων της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης με τους κύκλους που επιδιώκουν τη δημιουργία «μακεδονικής» μειονότητας στη Βόρειο Ελλάδα.

Η συμφωνία που υπογράφει την ώρα αυτή ο κ. Τσίπρας, διευκολύνει τα σχέδια αυτά και δημιουργεί προϋποθέσεις για να εντείνουν τη δράση τους στην Ελλάδα ντόπιοι και ξένοι κύκλοι, που έχουν στα σχέδιά τους τη δημιουργία αυτής της μειονότητας, με τελικό στόχο τον διαμελισμό της Ελλάδας.

Υπό αυτές τις συνθήκες, μπορεί να αντιληφθεί ο καθένας, χωρίς να είναι επιτελικός αξιωματικός, πόσο δύσκολη αν όχι αδύνατη θα είναι η άμυνα στον Έβρο και τη Θράκη.

Με άλλα λόγια, γκρεμίζονται και πάνε στράφι εθνικοί αγώνες 120 ετών, με την συμφωνία Τσίπρα-Καμένου-Κοτζιά με τον Ζάεφ.

Οι αναγνώστες γνωρίζουν ότι ο γράφων δεν κινδυνολογεί. Και γι' αυτό η συμφωνία αυτή μπορεί να χαρακτηριστεί μόνο με μια λέξη: Εσχάτη προδοσία.

Κοινή δήλωση 22 Μητροπολιτών της Μακεδονίας για τη Συμφωνία των Πρεσπών

21 Δεκεμβρίου 2018

Προς

- την Αυτόῦ Θειοτάτην Παναγιότητα
Τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Βαρθολομαῖον,
- τὸν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
κ. Προκόπιον Παυλόπουλον,
- τὸν Ἀξιότιμον Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων
κ. Νικόλαον Βούτσην,
- τὸν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως
κ. Ἀλέξιον Τσίπραν,
- τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Ἱερώνυμον,
- τοὺς προέδρους τῶν Κομμάτων,
τὰ μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου

Πρὶν ἀπὸ ἓνα σχεδὸν χρόνο εἶχαμε ἐκφράσει δημόσια ἀλλὰ καὶ σὲ σᾶς προσωπικά τοὺς φόβους μας, τίς ἀνησυχίες μας καὶ τίς ἀπόψεις μας σχετικά μὲ τὴν προετοιμαζόμενη τότε συμφωνία μεταξύ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ γειτονικοῦ κράτους τῶν Σκοπίων σχετικά μὲ τὸ ὄνομα, σχετικά μὲ ἓνα φλέγον θέμα ποῦ ἀφορᾷ τὴν ἐθνικὴ μας ὑπόσταση, τὴν ταυτότητα, τὴν ἱστορία καὶ τὸν

πολιτισμό της Μακεδονίας μας, τόν όποιο άσύστολα καί άπροκάλυπτα σφετερίζονταν επί δεκαετίες οί γείτονές μας επιδιώκοντας μάλιστα τή δική μας συναίνεση.

Δηλώσαμε σέ όλους τούς τόνους καί μέ όλους τούς τρόπους ότι δέν έχουμε τίποτε έναντίον τής γειτονικής χώρας ούτε τής εντάξεώς της στό NATO ή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά αυτό δέν είναι δυνατόν νά γίνει εις βάρος τών έθνικων μας συμφερόντων, δέν είναι δυνατόν νά γίνει μέ ύποχωρήσεις από τή δική μας πλευρά καί άδιαλλαξία από τήν άλλη.

Έκφράσαμε τήν άνησυχία μας καί τούς φόβους μας ως Έλληνες Μακεδόνες, ως Μητροπολίτες πού διακονοϋμε έναν λαό ό όποιος άνησυχεί καί άγωνιά για τήν έκβαση τής κρισίμου αυτής υποθέσεως για τήν πατρίδα μας καί τή Μακεδονία μας.

Διατυπώσαμε επιχειρήματα, ύψώσαμε τή φωνή μας, κατηγορηθήκαμε γι' αυτό, παρότι είχαμε τονίσει πώς δέν θέλουμε νά άναμιχθοϋμε σέ θέματα έξωτερικής πολιτικής πού χειρίζεται ή έλληνική κυβέρνηση, αλλά δικαιούμεθα νά εκφράζουμε τήν άποψη μας ως πολίτες αυτής τής χώρας για ένα ζήτημα πού μās άφορā άμεσα καί μās πονā πολύ.

Προειδοποιήσαμε για τίς άλτρωτικές καί κακόβουλες διαθέσεις τής γειτονικής χώρας έναντι τής πατρίδος μας καί τής Μακεδονίας μας καί ζητήσαμε νά μήν ενδώσουμε ούτε στις άπαιτήσεις ούτε στις πιέσεις τών γειτόνων καί τών έταίρων μας καί ύπογράψουμε μία συμφωνία μέ τήν όποία θά παραχωρούσαμε τό όνομα τής Μακεδονίας ή παράγωγό του, γιατί αυτό θά άνοιγε μέ τήν ύπογραφή μας τήν πόρτα του άλτρωτισμοϋ καί του έπεκτατισμοϋ στους γείτονές μας, πού γαλουχήθηκαν μέ μία ψεύτικη ιστορία, πού έζησαν δεκαετίες μέ μία κίβδηλη ταυτότητα, πού ήθελαν καί θέλουν τήν έξοδο στό Αίγαίο.

Δυστυχῶς δέν εἰσακουσθήκαμε. Δυστυχῶς ἡ ἀδιαλλαξία τῶν γειτόνων μας μᾶς ἐπιβεβαίωσε μέ τόν πιό πανηγυρικό τρόπο. Πρίν ἀκόμη ὑπογραφεῖ ἡ συμφωνία τῶν Πρεσπῶν γιά τήν ὀνομασία τῆς γειτονικῆς χώρας ὡς «Βόρεια Μακεδονία» ὁ πρωθυπουργός της καί ὁ ὑπουργός ἐξωτερικῶν κατήγγησε τό «Βόρεια», ἐπιβεβαιώνοντας αὐτό πού ἀπό τήν ἀρχή λέγαμε ὅτι ὁποῖος προσδιορισμός καί ἄν συνοδεύει τόν ὄρο Μακεδονία στό ὄνομα τῆς γειτονικῆς χώρας αὐτό σύντομα θα ξεχασθεῖ καί θά μείνει μόνο τό «Μακεδονία». Πολλῶ μᾶλλον πού ἐμεῖς, ὑποχωρώντας κατά πρωτοφανῆ τρόπο, συμφωνήσαμε στό νά τούς ἀναγνωρίζεται «Μακεδονική» ταυτότητα/ἐθνότητα καί «Μακεδονική» γλώσσα.

Ποιό εἶναι τό ὄφελος τῆς Συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν γιά τή χώρα μας; Νά βρῖσκεται καί πάλι ἀντιμέτωπη μέ τήν ἀδιαλλαξία τοῦ γειτονικοῦ κράτους, τό ὁποῖο ἐνῶ ἀκόμη δέν ἔχει ὀλοκληρώσει τήν κύρωση τῆς Συμφωνίας καί ἡ Συμφωνία δέν ἔχει ἐγκριθεῖ ἀπό τή Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων τολμᾶ νά ἐπαναλαμβάνει μέ τόν πιό προκλητικό τρόπο τίς θέσεις πού μέχρι τώρα μᾶς ἔλεγαν ὅτι ἐκπροσωπεῖ μόνο ἡ ἐθνικιστική πτέρυγα τῆς Βουλῆς τῶν Σκοπίων πού ἀντιτίθεται στή Συμφωνία.

Ποιός ὅμως δέν ἄκουσε τήν 1η Δεκεμβρίου τόν πρωθυπουργό τῶν Σκοπίων καί δέν κατάλαβε ὅτι ἡ στάση τῆς γειτονικῆς χώρας ἐναντι τῆς Ἑλλάδος ὄχι μόνο δέν ἄλλαξε ἀλλά ἐγινε ἀκόμη πιό προκλητική ὅταν ὁ πρωθυπουργός τῆς γειτονικῆς χώρας ἀναφέρεται σε «Μακεδόνας» πού καταπιέζονται στήν Ἑλλάδα καί γιά τούς ὁποίους φροντίζει ὁ ἴδιος μέ τή Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν καί ὑποστηρίζει ὅτι «τώρα ἔχουμε καλύτερες πιθανότητες, τώρα ἔχουμε εὐκαιρίες γιά τά παιδιά στήν Ἑλλάδα νά μάθουν τή μακεδονική γλώσσα, μέχρι τώρα αὐτό ἀπαγορευόταν, ἦταν ἓνα θέμα ταμποῦ. Ἡ μακεδονική

γλώσσα ήδη διδάσκεται στη Μακεδονία. Έχουμε μία ευκαιρία νά τούς βοηθήσουμε αληθινά νά απομακρύνουμε τά σύνορα».

Πόσο διαφέρουν αυτές οι απόψεις από εκείνες πού είχαμε επισημάνει καί οι όποιες έκαναν λόγο για δήθεν γενοκτονία τῶν «Μακεδόνων» από τήν Ἑλλάδα καί για δήθεν «μακεδονική μειονότητα»! Οι ξεκάθαρες αυτές δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ Ζόραν Ζάεφ στη Βουλή τῆς χώρας τους αφήνουν έκθετους ὅσους υπέγραψαν ἢ προτίθενται νά ἐπικυρώσουν τή Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν καί ἀποδεικνύουν ἀβάσιμες ὅλες τίς διαβεβαιώσεις τους για μία «καλή συμφωνία».

Γιατί δέν υπῆρξε σθεναρή καί δυναμική ἀντίδραση τῆς ἡγεσίας τῆς χώρας μας σέ αυτές τίς δηλώσεις; Γιατί σιωποῦμε ὅταν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως Κρασιμίρ Καρακατσάνοφ σέ συνέντευξή του στίς 9 Δεκεμβρίου προειδοποίησε τά Σκόπια «νά σταματήσουν τήν παραχάραξη τῆς ἱστορίας» καί δήλωσε ὅτι «ἡ "Μακεδονία" δέν πρέπει νά ἐνταχθεῖ στό ΝΑΤΟ μέ αὐτή τή νοοτροπία» καί ἀπειλῆσε, νά ἀντιταχθεῖ, θέτοντας βέτο στήν ἐνταξη τῆς ΠΓΔΜ στήν Εὐρωπαϊκή ἔνωση καί τό ΝΑΤΟ ἐπειδή θεωρεῖ ὅτι ἡ κυβέρνηση τῶν Σκοπίων ἐπιχειρεῖ νά ἐκμεταλλευθεῖ τό θέμα τῆς δήθεν μακεδονικῆς γλώσσας», προσθέτοντας σέ ἀνάρτηση στό Facebook, ὅτι «Δέν ὑπάρχει τέτοια γλώσσα καί κανείς δέν μπορεῖ νά τήν καθιερώσει! Ἐάν ἀρνηθοῦν, δέν θά ἔχουν τήν ὑποστήριξή μας πρὸς τό ΝΑΤΟ καί τήν ΕΕ». Καί καταλήγει λέγοντας ὅτι «Ἡ ἱστορία τῆς Μακεδονίας πού προβάλλει ὁ πρωθυπουργός τῆς ΠΓΔΜ δέν ἴσχυε ἕως τό 1944».

Ἐμεῖς τί κάναμε για ὅλα αὐτά, τά ὅποια προκαλεῖ καί ἐνθαρρύνει ἡ ὑπογραφή τῆς Συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν; Τό μόνο πού κάναμε ἦταν νά κατηγοροῦμε ἄκριτα καί ἄδικα τούς μαθητές, τά παιδιά μας πού ξεσηκώθηκαν για νά ὑπερασπι-

σθοῦν τήν πατρίδα τους καί τήν ἱστορία της, ὅτι ὑποκινοῦνται ἀπό ἀκροδεξιὰ κόμματα καί φασιστικές ἰδεολογίες πού στήν συνείδηση ὄλων μας εἶναι ἀσφαλῶς καταδικαστέες. Γιατί ἀλήθεια; Εἶναι φασιστικό νά ὑπερασπίζεται κανεῖς τήν πατρίδα του καί τά συμφέροντά της; Ὅλοι μαζί δέν χειροκροτήσαμε καί δέν τιμοῦμε τούς νέους ἐκείνους πού ἀγωνίστηκαν μέ τήν ἐξέγερση τοῦ Πολυτεχνείου τό 1973; Τούς θεώρησε κανεῖς ὑποκινούμενους; Γιατί τώρα νά πληγώνουμε τήν ἀγνή ἀγάπη αὐτῶν τῶν παιδιῶν γιά τήν πατρίδα τους σπιλώνοντάς τα μέ τέτοιους χαρακτηρισμούς;

Δέν εἶναι ὅμως μόνο οἱ πολιτικοί τῆς γειτονικῆς χώρας, εἶναι καί «οἱ Μητροπολίτες» τῆς Σχισματικῆς «Μακεδονικῆς» Ἐκκλησίας, πού ἐπιδιώκουν τήν ἀναγνώριση καί τήν Αὐτοκεφαλία καί συμμερίζονται τίς ἴδιες ἀπόψεις. Εἶναι προφανές ἀπό τίς δηλώσεις τοῦ «μητροπολίτου» Ἀγαθαγγέλου στίς 12 Φεβρουαρίου 2018. «Ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἡ Παναγία Θεοτόκος εἶναι προστάτης τῆς δικῆς μας ἀγίας μακεδονικῆς γῆς! Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἶναι οἱ στύλοι πού δέν θά ἀφήσουν τίποτε νά λείπει ἀπό τούς δικούς μας μακεδονικούς χώρους!

Θά πρέπει λοιπόν νά δώσουμε θάρρος στους ἀδελφούς μας ἀπό τή Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου, στους ἀδελφούς μας ἀπό τή Μακεδονία τοῦ Πιρίν, αὐτοί δέν ἔχουν τό δικαίωμα νά μιλοῦν ἐκεῖ, αὐτοί εἶναι φοβισμένοι. Ἐκεῖνος ὁ λαός ἐκεῖ εἶναι φοβισμένος, ἀλλά δέν πρέπει νά φοβοῦνται! Τώρα, στόν 21ο αἰῶνα πρέπει νά ποῦν καί αὐτοί ὅτι εἶναι Μακεδόνες, ὄχι Ἕλληνες Μακεδόνες, ἀλλά Μακεδόνες!»

Εἶναι προφανεῖς ἀπό τίς δηλώσεις τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς κληρικολαϊκῆς συνελέουσας τῆς Σχισματικῆς «Μακεδονικῆς» Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία το 1994 ἐπικύρωσε τό «Σύνταγμα τῆς

Μακεδονικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» οἱ θέσεις τους ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, ὅταν ἀναφερόμενοι στή χώρα τους ὁμιλοῦν γιά τό «πρῶτο ἐλεύθερο ἔδαφος τῆς Μακεδονίας».

Δυστυχῶς αὐτή εἶναι ἡ κατάσταση στή γειτονική χώρα καί τήν Ἐκκλησία της. Δέν ἔχουν ἀπομακρυνθεῖ οὔτε χιλιστό ἀπό τίς θέσεις τους γιά τή «Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου», γιά τή «μακεδονική» γλώσσα καί τόν «μακεδονικό» πολιτισμό, διαφημίζοντας τή δῆθεν σλαβική καταγωγή τῶν Ἑλλήνων Θεσσαλονικέων ἰσαποστόλων ἁγίων ἀγαθέλων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλε ὁ ἅγιος καί σοφός πατριάρχης Φώτιος, ἀλλά καί τή δῆθεν ἴδρυση ἀνεξαρτήτου «Μακεδονικῆς» Ἐκκλησίας ἀπό τήν ἐποχή τοῦ «Μακεδονικοῦ» (Βουλγαρικοῦ) βασιλείου τοῦ Σαμουήλ, οὔτε ἔχουν διάθεση νά ἀποστοῦν ἀπό ὅλες αὐτές τίς ἀβάσιμες καί ἀνιστόρητες θέσεις καί τίς ἀλυστροτικές βλέψεις τους, ἐνῶ ἀντίθετα θά συνεχίζουν νά μᾶς πιέζουν γιά περαιτέρω ὑποχωρήσεις μέ τήν ἀλλαγὴ τῶν σχολικῶν βιβλίων τῆς ἱστορίας, γιά ἀπάλειψη τοῦ ὄρου Μακεδονία ἀπό θεσμούς, ἰδρύματα, φορεῖς, προϊόντα κλπ. Τελευταῖο θλιβερό παράδειγμα ἡ προτεινόμενη ἀφαίρεση τοῦ κεφαλαίου γιά τόν Παῦλο Μελά, τόν Γερμανό Καραβαγγέλη καί τόν Μακεδονικό Ἀγῶνα ἐν γένει ἀπό τό βιβλίον τῆς Ἱστορίας.

Μία ἐπικύρωση τῆς Συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν ἀπό τή Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ὅπως καί ἡ ἀναγνώριση Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Μακεδονίας ὄχι μόνο δέν θά ἀποτελέσουν τή βάση γιά τήν εἰρηνική συμβίωση καί συμπόρευση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί τοῦ λαοῦ τῆς γειτονικῆς χώρας, ἀλλά μόνιμη ἐστία καλλιέργειας ἀλυστροτισμοῦ καί ἐχθρότητας. Γιατί καμία συμφωνία δέν μπορεῖ νά εὐδοκιμήσει, ἐάν δέν βασίζεται στήν ἀλήθεια.

Μέ βαθειά συναίσθηση τῆς εὐθύνης μας ὡς κληρικῶν, ὡς ἱεραρχῶν πού διαποιμαίνουμε τήν ἱστορική καί ἁγιοτόκο αὐτή περιοχή τῆς πατρίδος μας, τή Μακεδονία, ὡς συνεχιστές ἁγίων καί μαρτύρων ἱεραρχῶν πού ἀγωνίσθηκαν καί θυσιάσθηκαν γιά τή διατήρηση τῆς ἑλληνικότητος τῆς Μακεδονίας μας καί τήν ἀπελευθέρωσή της, ὡς ποιμένων καί πνευματικῶν πατέρων πού ἀφουγκραζόμεθα τήν ἀγωνία τοῦ λαοῦ μας, ἀπευθύνουμε θερμοτάτη ἔκκληση πρός ὄλους τούς ὑπευθύνους, ἔστω καί τήν τελευταία αὐτή στιγμή νά μὴν ἐπικυρώσετε τή συμφωνία, νά μὴν θελήσετε νά βάλετε τήν ὑπογραφή σας σέ μία συμφωνία πού θά δημιουργήσει δυσμενῆ ἱστορικά τετελεσμένα γιά τήν πατρίδα μας καί τήν Ἐκκλησία μας. Δέν εἶναι δυνατόν νά ἀναγνωρίσουμε μία Ἐκκλησία πού θά φέρει τό ὄνομα τῆς Μακεδονίας μας καί, παρότι ἀρκετά ἀπό τά στελέχη της εὐεργετήθηκαν ἀπό τήν Ἑλλαδική Ἐκκλησία καί τό Ἅγιο Ὄρος, δηλητηριάζουν τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων παραχαράττοντας τήν ἀλήθεια καί τήν ἱστορία τῆς Μακεδονίας καί τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἀγνοώντας, ἔστω καί ἂν φαινομενικά δείχνουν νά τό σέβονται, συστηματικά τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο.

Δέν θέλουμε νά πιστεύσουμε ὅτι οὔτε ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ὁ ὁποῖος ἀντέδρασε ἤδη στίς πρόσφατες δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς γειτονικῆς χώρας, οὔτε ὁ πρωθυπουργός τῆς χώρας μας θά θελήσουν νά ἐπικυρώσουν μία συμφωνία καταστροφική γιά τήν πατρίδα μας καί τά συμφέροντά της, μία συμφωνία δυναμίτη στά θεμέλια τῆς Ἑλλάδας ἀλλά καί τῆς εἰρήνης στήν περιοχή μας, μία συμφωνία πού θά τούς καταστήσει ὑπόλογους ἔναντι τῆς ἱστορίας καί τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Δέν μπορούμε νά πιστεύσουμε ὅτι τά μέλη τοῦ ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου καί ἰδίως οἱ βουλευτές τῆς Μακεδονίας θά στηρίζουν μέ τή ψῆφο τους μία συμφωνία ἀντίθετη

στήν ιστορική ἀλήθεια γιά τή Μακεδονία μας καί θά ἀμαυρώσουν τό ὄνομά τους γιά πάντα.

Δέν διανοούμεθα κᾶν ὅτι τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο, τό ὁποῖο ἔχει καταδικάσει ὡς αἵρεση τόν ἔθνοφυλετισμό, θά ἀναγνωρίσει μία σχισματική Ἐκκλησία καί θά τῆς δώσει τήν ἀξία τῆς Αὐτοκεφαλίας, ὅταν οἱ «μητροπολίτες καί οἱ κληρικοί της» ἐκπροσωποῦν τή χειρότερη μορφή ἔθνοφυλετισμοῦ καί σύντομα θά στραφοῦν καί ἐναντίον του. Μᾶς ἐνισχύει ἡ διαβεβαίωση τοῦ Παναγιωτάτου μας Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στή σύναξη τῶν Ἀρχιερέων στήν Κωνσταντινούπολη ὅτι δέν πρόκειται νά ἀναγνωρίσει Ἐκκλησία μέ τό ὄνομα τῆς Μακεδονίας. Πρός τοῦτο ἀναμένουμε καί διά μίαν εἰσέτι φοράν ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνοδικῶς τήν συμπαράστασίν της.

Παρακαλοῦμε θερμῶς ὅλους σας νά ἀναλογισθεῖτε τίς ιστορικές σας εὐθύνες καί νά μήν θελήσετε νά βρεθεῖτε ἀνακόλουθοι ἀπέναντι στόν λαό μας καί στήν ἱστορία.

Ἐμεῖς δηλώνουμε ὅτι θά πράξουμε τό χρέος μας, ὑπεύκοντες στήν ἀρχιερατική μας συνείδηση καί στήν ἱστορική εὐθύνη πού ὅλοι ἔχουμε καί αἰσθανόμεθα αὐτή τήν κρίσιμη στιγμή, καί μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ θά συνεχίσουμε νά ἐκφράζουμε μέσα ἀπό ἕνα καθαρά ἐκκλησιαστικό καί πατριωτικό ἦθος, τήν κάθετη ἀντίθεσή μας σ' ὅτι ἀμαυρώνει τήν ἐνδοξη ἱστορία τῆς Μακεδονίας μας, ἐνδόξου καί μαρτυρικοῦ τμήματος τῆς Πατρίδος μας Ἑλλάδος, ἀπομειώνει τίς θυσίες τῶν ἐνδόξων πατέρων μας, κληρικῶν καί λαϊκῶν, ἀποσταθεροποιεῖ τήν περιοχή μας καί ἀνοίγει τήν πόρτα σέ ἀλυτρωτισμούς πού δημιουργοῦν συνθήκες πολύ ἐπικίνδυνων κρίσεων στήν εὐρύτερη περιοχή.

Ἄπαντες οἱ ἐν Μακεδονία διακονοῦντες Ἀρχιερεῖς

- † Ὁ Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος
- † Ὁ Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου Δημήτριος
- † Ὁ Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας Παντελεήμων
- † Ὁ Καστορίας Σεραφεῖμ
- † Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας Θεόκλητος
- † Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος
- † Ὁ Σερρῶν καὶ Νιγρίτης Θεολόγος
- † Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος
- † Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας Ἰωήλ
- † Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου Ἱερόθεος
- † Ὁ Ἐλευθερουπόλεως Χρυσόστομος
- † Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Παῦλος
- † Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Βαρνάβας
- † Ὁ Δράμας Παῦλος
- † Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης Παῦλος†
- † Ὁ Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου Ἐμμανουήλ
- † Ὁ Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης Ἰωάννης
- † Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγ. Ὀρους καὶ Ἀρδαμερίου Θεόκλητος
- † Ὁ Κίτρους καὶ Κατερίνης Γεώργιος
- † Ὁ Γρεβενῶν Δαυῖδ
- † Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς Ἰουστίνος
- † Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου Στέφανος

Επιστολή 136 Πανεπιστημιακών προς τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

27 Δεκεμβρίου 2018

Προς τον
Αξιότιμο Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας
κ. Προκόπη Παυλόπουλο,

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Με την παρούσα επιστολή οι υπογράφωντες εκφράζουμε την έντονη αντίθεσή μας στην προσυμφωνία που υπεγράφη την Κυριακή 17 Ιουνίου 2018 στο χωριό Ψαράδες των Πρεσπών ανάμεσα στους Υπουργούς Εξωτερικών της Ελλάδος, κ. Ν. Κοτζιά, και των Σκοπίων, κ. Ν. Ντιμιτρόφ, και είχε ως αντικείμενο την διευθέτηση διαφορών σχετικά με το όνομα του γειτονικού κράτους και των θεμάτων που σχετίζονται με αυτό.

Η αποδοχή από μέρους της ελληνικής κυβέρνησης ύπαρξης γειτονικού κράτους με το επίσημο όνομα «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας» και το σύντομο όνομα «Βόρεια Μακεδονία», καθώς και η αναγνώριση «Μακεδονικής ιθαγένειας» και «Μακεδονικής γλώσσας» που απορρέουν από αυτήν, αντίκεινται εξολοκλήρου στην ιστορική αλήθεια. Οι όροι «Μακεδονία», «Μακεδών» και «Μακεδονικός» αποτελούν αναπό-

σπαστο τμήμα του ελληνικού πολιτισμού και η χρήση τους είναι αποκλειστικό και αναφαίρετο δικαίωμα των Ελλήνων. Τόσο οι μαρτυρίες των αρχαίων συγγραφέων όσο και οι αρχαίες επιγραφές, αλλά και το σύνολο των αρχαιολογικών ευρημάτων, αποδεικνύουν πέραν πάσης αμφιβολίας την παραπάνω επιστημονική παραδοχή.

Ως θεράποντες του Ελληνικού Πολιτισμού και με πλήρη επίγνωση της επιστημονικής μας ευθύνης απέναντι στην ιστορική αλήθεια, καταδικάζουμε απερίφραστα την συγκεκριμένη, όπως και οποιαδήποτε άλλη προσπάθεια φαλκίδευσης της Ιστορίας. Λύσεις, όπως αυτή που προτάθηκε, μόνο παρανοήσεις και προβλήματα μπορούν να επιφέρουν σε βάθος χρόνου, συνέπειες οι οποίες δυναμιτίζουν αντί να συμβάλλουν στην καλή γειτονία των κρατών της περιοχής. Η ειρηνική συνύπαρξη και ειλικρινής φιλία των λαών είναι αναγκαίο να στηρίζονται στον πλήρη σεβασμό των βασικών στοιχείων της ταυτότητας των μερών, η οποία αναγνωρίζει την ιστορική συνέχεια και διασφαλίζει την μελλοντική ευημερία. Ως εκ τούτου, οποιαδήποτε ονομασία επιλεγεί ως λύση για το πρόβλημα προσδιορισμού της γείτονος χώρας, δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει τον όρο «Μακεδονία» ή παράγωγό του. Η οικειοποίηση όρων που γεννήθηκαν, χρησιμοποιήθηκαν και προσδιορίζουν τα βασικά στοιχεία της ταυτότητας τμήματος του ελληνικού πολιτισμού από ένα πολυπολιτισμικό πληθυσμό, ο οποίος εμφανίστηκε στην περιοχή αιώνες αργότερα, κρίνεται απαράδεκτη και δεν έχει κανένα ιστορικό έρεισμα.

Αποδοκιμάζοντας την επιλογή της ελληνικής κυβέρνησης να διαχειριστεί αυτό το κεφαλαιώδες εθνικό ζήτημα, χωρίς να έχει υποβάλει προηγουμένως τις προτάσεις της στην κρίση του ελληνικού λαού ή στον έλεγχο του εθνικού κοινοβουλίου, κα-

λούμε τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας και τα μέλη της Βουλής να ακυρώσουν άμεσα την προσυμφωνία και να προβούν στις απαραίτητες ενέργειες, οι οποίες θα διασφαλίζουν μελλοντικά την χώρα από παρόμοιες αυθαίρετες πολιτικές πρακτικές, οι οποίες θέτουν σε κίνδυνο τόσο την ακεραιότητά της όσο και την εθνική ομοψυχία και ενότητα των πολιτών της.

Με εκτίμηση
Ακολουθούν 136 ονόματα πανεπιστημιακών
κυρίως ιστορικών και αρχαιολόγων.

**Σύντομη αποτίμηση
της Συμφωνίας των Πρεσπών
Επιστολή κ. Ανδρέα Σταλίδη**

7 Ιανουαρίου 2019

Προς όλους
τους Έλληνες βουλευτές

Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι βουλευτές.

Σύντομη αποτίμηση της Συμφωνίας των Πρεσπών

Η Συμφωνία αυτή:

Πρώτον, δεν λύνει το ζήτημα της ονομασίας των Σκοπίων. Πόσο μάλλον, δεν το λύνει *erga omnes*. Ενώ προβλέπει ότι το κράτος θα ονομάζεται «Βόρεια Μακεδονία», εν τούτοις:

1. Η ιθαγένεια θα είναι σκέτο «μακεδονική» (αφορά σε όλους τους πολίτες της χώρας). Η ιθαγένεια δημιουργεί ταυτότητα, άρα αναγνωρίζει εθνότητα. Θα μπορούσε κανείς να το αμφισβητήσει (έστω και χωρίς να πείθει εντελώς) μόνο εάν η ιθαγένεια ήταν απλώς «κάτοικος της Βορείου Μακεδονίας».
2. Η γλώσσα θα ονομάζεται σκέτο «μακεδονική»
3. Τα διεθνή σύμβολα θα είναι MK και MKD, δηλαδή σκέτο «Μακεδονία».

4. Τα εμπορεύματά τους θα είναι σκέτο «μακεδονικά». Όσα ελληνικά προϊόντα χρησιμοποιούν σήμερα την ίδια ονομασία προέλευσης, θα πρέπει να κάνουν αίτηση για να το διατηρήσουν εάν εγκριθεί από κοινή εμπορική επιτροπή.

5. Το επίθετο «μακεδονικός/η/ο» όσον αφορά σε πρόσωπα, αντικείμενα, αφηρημένες έννοιες, θα μονοπωλείται από τα Σκόπια, δεδομένου ότι αυτοί θα το έχουν στο όνομα του κράτους. Παραμένει στο άρθρο 36 του Συντάγματος των Σκοπίων μετά τις τροποποιήσεις που έκαναν ή προτίθενται να κάνουν η αναφορά σε «μακεδονικό κράτος» χωρίς τον προσδιορισμό «βόρειο».

Η ασυμμετρία ότι για εκείνους το «Μακεδονία» θα είναι μέρος ονόματος μίας πολιτικής οντότητας με διεθνή εκπροσώπηση, υποκείμενο στο διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς σχέσεις, ενώ για την Ελλάδα θα είναι –στην καλύτερη περίπτωση– όνομα μίας εσωτερικής περιφέρειας, άρα μόνο εσωτερικής χρήσης, παράγει όλες τις παραπάνω προβληματικές επιφυλάξεις, με αποτέλεσμα όχι απλώς να μην λύνει το Μακεδονικό ζήτημα, αλλά να το διαιωνίζει και να το δυσχεραίνει ακόμη περισσότερο, εις βάρος μάλιστα των εθνικών μας συμφερόντων.

Δεύτερον, θέτει τις βάσεις για αναγνώριση «μακεδονικής μειονότητας» στην Μακεδονία

1. Η πρώτη «Στέγη Μακεδονικού Πολιτισμού» των υποτιθέμενων «εθνικά Μακεδόνων» ιδρύθηκε στην Φλώρινα τον Ιανουάριο του 1990, δηλαδή 21 ολόκληρους μήνες ΠΡΙΝ τον Σεπτέμβριο του 1991 όταν η πΓΔΜ αποσχίστηκε από την Γιουγκοσλαβία και αιτήθηκε διεθνούς αναγνώρισης. Δεν είναι καινούργιο, ούτε πρόκειται να σταματήσει.

2. Η υποτιθέμενη επιτυχία της Συμφωνίας ήταν το άρθρο 7 όπου διαχωρίζεται η έννοια της Μακεδονίας. Κανείς δεν διά-

βασε προσεκτικά την παράγραφο 5 που λέει τα εξής: «Τίποτα στην παρούσα Συμφωνία δεν αποσκοπεί στο να υποτιμήσει καθ' οιονδήποτε τρόπο, ή να αλλοιώσει ή να επηρεάσει τη χρήση από τους πολίτες εκάστου Μέρους». Δηλαδή δεν μπορεί η Ελλάδα να επηρεάσει την χρήση του όρου «Μακεδονία» από τους Σκοπιανούς.

3. Μετά τις πρόσφατες Συνταγματικές τροποποιήσεις στα Σκόπια στο άρθρο 36 παραμένει η αναφορά σε «Μακεδόνες», που δεν είναι πολίτες της χώρας, αλλά «κατοικούν στο εξωτερικό». Η αναφορά σ' αυτούς, ως σκέτο «Μακεδόνες» αφ' ενός αναγνωρίζει «εθνότητα Μακεδόνων», η οποία χρήζει φροντίδας και προστασίας από το «μακεδονικό κράτος» (είναι το ίδιο άρθρο με αυτό που αυτή η έκφραση παραμένει αναλλοίωτη, αφ' ετέρου εγγυάται τα δικαιώματα όσων «εκδιώχθηκαν ή κυνηγήθηκαν από μακεδονικούς εθνοαπελευθερωτικούς αγώνες». Ο μοναδικός τέτοιος αγώνας, σύμφωνα με το σκεπτικό τους, ήταν ο ελληνικός εμφύλιος πόλεμος. Θέτει λοιπόν η Συμφωνία τις βάσεις πίεσης προς την Ελλάδα να παύσει να «εκδιώκει» τους «εθνικά Μακεδόνες» στο έδαφός της, δηλαδή όσους σλαβόφωνους ζουν στην Ελλάδα.

4. Μετά τις πρόσφατες Συνταγματικές τροποποιήσεις στα Σκόπια, στο Προοίμιο παραμένει η αναφορά στην διακήρυξη της ΑΣΝΟΜ το 1944 (Αντιφασιστική Διάσκεψη για την Εθνική Απευθέρωση της Μακεδονίας). Στην διακήρυξη αυτή προβλέπεται ρητά ο στόχος «Ένωσης των Μακεδόνων της Ελλάδας, της Βουλγαρίας και της «Μακεδονίας» σε ένα κράτος».

5. Η έμμεση, αλλά σαφής, αναγνώριση «μακεδονικής εθνικής συνείδησης» γίνεται από την Ελλάδα για πρώτη φορά στην Ιστορία:

- Σε χάρτη κανενός περιηγητή του 19ου αιώνα δεν αναφέρονται «εθνικά Μακεδόνες»,
- Σε καμία Οθωμανική απογραφή δεν αναφέρονται «εθνικά Μακεδόνες»,
- Στην απογραφή του 1921 στην Γιουγκοσλαβία δεν αναφέρθηκε κανένας «Μακεδόνας» και καμία χρήση «μακεδονικής γλώσσας»,
- Έλληνας υπουργός εξωτερικών αναγνώρισε τους Σλαβόφωνους της Μακεδονίας ως «βουλγαρική μειονότητα» στο Πρωτόκολλο Πολίτη-Καλφώφ το 1924. Το Πρωτόκολλο δεν κυρώθηκε από το ελληνικό Κοινοβούλιο το 1925, άρα δεν εγκρίθηκε η αναγνώριση.
- Έλληνας υπουργός εξωτερικών αναγνώρισε τους Σλαβόφωνους της Μακεδονίας ως «σερβική μειονότητα» το 1926. Η συμφωνία της κυβέρνησης Θ. Παγκάλου δεν κυρώθηκε από το ελληνικό Κοινοβούλιο το 1927, άρα δεν εγκρίθηκε η αναγνώριση.
- Ερώτημα για αναγνώρισή τους ως «μακεδονική εθνότητα» δεν έθεσε ποτέ κανείς νωρίτερα, διότι δεν υφίσταται τέτοια εθνότητα.
- Με τη Συμφωνία των Πρεσπών γίνεται έμμεση αναγνώριση όσων απέμειναν στην Ελλάδα μετά τον πόλεμο ως «εθνικά Μακεδόνες». Απομένει η απόρριψη κύρωσης της συμφωνίας αυτής από το ελληνικό Κοινοβούλιο για τρίτη φορά.

Τρίτον, δεν είναι απλώς μία «συμφωνία για το όνομα» (άρθρο 1), αλλά μία πολύ γενικότερη συμφωνία κατά την οποία η Ελλάδα παραχωρεί την εμπειρία και τεχνογνωσία της σε όλα τα πεδία της ανθρώπινης δραστηριότητας. Δείτε τα άρθρα 9-18.

Πρόκειται για μία εθνικά απαράδεκτη Συμφωνία, η οποία υπονομεύει ευθέως τα συμφέροντα των Ελλήνων, η οποία επιβραβεύει και ενθαρρύνει έναν επιθετικό εθνικισμό εναντίον μας. Ο αλυτρωτισμός είναι δομικό στοιχείο του κράτους αυτού. Δεν νοείται χωρίς αλυτρωτισμό. Αν αυτοί είναι Μακεδόνες, τότε εμείς τι είμαστε;

Είστε οι εκπρόσωποι των Ελλήνων στο εθνικό Κοινοβούλιο. Η κοινοβουλευτική αυτή περίοδος είναι ένας κρίκος μίας μακράς αλυσίδας των πολιτικών εκπροσώπων του ελληνισμού. Δεν έχετε το δικαίωμα ούτε να αγνοείτε αυτήν την παράμετρο καταδικάζοντας άπαξ και δια παντός τις επόμενες γενιές σε μερική απώλεια της ιστορικής τους μνήμης και ταυτότητας, ούτε να αγνοείτε την ξεκάθαρη βούληση του ελληνικού λαού, ο οποίος την περυσινή χρονιά πραγματοποίησε 140 συλλαλητήρια στην Ελλάδα και το εξωτερικό διαδηλώνοντας την αντίθεσή του. Πράξτε τα δέοντα και αρνηθείτε να κυρώσετε την Συμφωνία σε όποιο κόμμα και αν ανήκετε.

Με τιμή,

Ανδρέας Σταλίδης

(MSc, MA, MPhil)

Μαθηματικός Αναλυτής, διαχειριστής Antibarο.gr,

αρθρογράφος της εφημερίδας ΕΣΤΙΑ

Ανοικτή επιστολή του Διπλωματικού κύκλου «πρώην πρέσβων»

7 Ιανουαρίου 2019

Προς τα μέλη
του ελληνικού Κοινοβουλίου

Αξιότιμοι Κυρίες και Κύριοι Βουλευτές,

Οι κάτωθι υπογράφοντες Πρέσβεις ε.τ. εκφράζουμε την ανησυχία μας και τον έντονο προβληματισμό μας, για την υπογραφή στις Πρέσπες την 17η Ιουνίου 2018 συμφωνία μεταξύ των Υπουργών Εξωτερικών της Ελλάδος και της Π.Γ.Δ.Μ. παρουσία των Πρωθυπουργών των δύο χωρών (Ελλάδας και Fyrom).

Η συμφωνία αυτή, όπως πιστεύουμε, αποτελεί πλήρη αποδοχή, και κατά συνέπεια δική μας υποχώρηση, των απαιτήσεων της σκοπιανής πλευράς, η οποία ήδη από της σύστασης του ομόσπονδου κρατιδίου των Σκοπίων μέσα στα πλαίσια της άλλοτε Γιουγκοσλαβίας, αλλά και σήμερα το προκύψαν μετά την διάλυση της Γιουγκοσλαβίας νέο κρατικό μόρφωμα της ΠΓΔΜ εξακολουθεί να εκδηλώνει «αλυτρωτικές» τάσεις κατά της χώρας μας, ενώ ταυτόχρονα δεν φαίνεται να έχει εγκαταλείψει την επεκτατική πολιτική του Τίτο περί «Ενοποίησης όλου του μακεδονικού χώρου συμπεριλαμβανομένης και της ελληνικής ιστορικής Μακεδονίας». Φοβούμεθα ότι ούτε η νέα

ονομασία που συμφωνήθηκε στις Πρέσπες, ούτε οι τροποποιήσεις των σχετικών με τον «αλυτρωτισμό» διατάξεων του σκοπιανού συντάγματος θα μπορέσουν να ανακόψουν τις επεκτατικές βλέψεις των «πολιτών της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας» και ιδιαίτερα της νέας γενιάς, η οποία γαλουχήθηκε με το όνειρο επέκτασης της χώρας τους στην κατ' αυτούς «Μακεδονία του Αιγαίου». Οι πολίτες της χώρας αυτής αρνούνται να δεχθούν την ιστορική αλήθεια, ότι η περιοχή των Σκοπίων ήταν τμήμα της Αρχαίας Δαρδανίας, ως τούτο επιβεβαιώνεται από αδιάσειστα αρχαιολογικά, εθνολογικά, γλωσσικά και άλλα στοιχεία. Ενδεικτικά παραθέτουμε περικοπή από το έργο (Περιηγηματικόν Πικτάκιον εκδοθέν στο Αμστερνταμ το 1706) του νεοέλληνα διανοητή που διακρίθηκε στον Ευρωπαϊκό χώρο Αναστασίου Μιχαήλ, όπου υπογραμμίζει ότι «με τη Μοισία (σημερινή Σερβία) προσομορούσιν (συνορεύουν) οι Δαρδανικοί Σκούποι» (δηλ. τα σημερινά Σκόπια).

Πέραν όμως της διαστρέβλωσης της ιστορικής αλήθειας, που επιχειρείται με την συμφωνία των Πρεσπών, η τελευταία θα δημιουργήσει σειρά προβλημάτων σε πολλαπλά επίπεδα και θα αποτελέσει αιτία προστριβών και αποσταθεροποίησης. Διότι αναγνωρίζεται, εντελώς εσφαλμένα, «η μακεδονική γλώσσα» και «ταυτότητα», ήτοι τα κυριότερα συστατικά στοιχεία για την δημιουργία μιας εθνικής οντότητας. Οι σχετικές διατάξεις της συμφωνίας των Πρεσπών παρέχουν το νομικό πλέον κάλυμμα για να συνεχίσει η σκοπιανή πλευρά την «αλυτρωτική» της πολιτική με άλλα πιο ισχυρά από τα μέχρι τώρα μέσα και μία πιο έντονη ρητορική προβολή τους. Οι δηλώσεις, άλλωστε, του Πρωθυπουργού της ΠΓΔΜ στις Πρέσπες, πριν καν στεγνώσει το μελάνι της υπογραφής της εν λόγω συμφωνίας, όπου διαχώρισε τους Έλληνες από τους «Μακεδόνες», ως και

εκείνες παρόμοιας φύσης άλλων αξιωματούχων του κράτους αυτού, δεν αφήνουν περιθώρια αισιοδοξίας ως προς τις προθέσεις των βορείων γειτόνων μας.

Έχοντας αντιμετωπίσει το πρόβλημα αυτό καθ' όλη την διάρκεια της θητείας μας στη διπλωματική υπηρεσία και γνωρίζοντας τις τακτικές, μεθόδους, υστεροβουλίες και αρνητικές έναντι της χώρας μας διαθέσεις των βορείων γειτόνων μας, θεωρούμε χρέος μας να επισημάνουμε, όπως έπραξε και ο διακεκριμένος Έλληνας πατριώτης Μίκης Θεοδωράκης, τις «ολέθριες συνέπειες» που θα επιφέρει η συμφωνία των Πρεσπών. Η εν λόγω συμφωνία θα αποτελέσει το εφιαλτήριο για τη συνέχιση της «αλτρωτικής» πολιτικής από τους βόρειους γείτονες μας, αναπροσαρμοσμένης στα νέα δεδομένα που τους παραχωρούνται (γλώσσα, ταυτότητα, εθνική υπόσταση) και θα ενσπείρει σύγχυση ως προς την ελληνικότητα της ιστορικής ελληνικής Μακεδονίας. Είναι δε εξωπραγματικό να πιστεύεται, ότι ο πολίτης μιας τρίτης χώρας (π.χ. Αφρικής, Λατινικής Αμερικής κλπ) θα ενδιαφερθεί να ανατρέξει στην παραπάνω συμφωνία, για να πληροφορηθεί ότι η «μακεδονική γλώσσα της Βορείου Μακεδονίας» είναι σλαβική και «ουδεμία σχέση έχει με την γλώσσα του Μεγάλου Αλεξάνδρου». Ομοίως δεν θα πρέπει να θεωρείται λήξαν το θέμα του «αλτρωτισμού» με την τροποποίηση ορισμένων διατάξεων του σκοπιανού συντάγματος, διότι οι διατάξεις αυτές είναι πλέον περιττές, εφόσον η σκοπιανή πλευρά με την συμφωνία των Πρεσπών –μια διεθνή συνθήκη– πήρε ό,τι μέχρι τώρα επεδίωκε.

Πέραν των ανωτέρω η εν λόγω συμφωνία, ως διαφαίνεται από τις μέχρι τώρα αντιδράσεις, τόσο στο εσωτερικό όσο και στην διασπορά, τείνει να επιφέρει διχασμό στην ελληνική κοινωνία. Συναφώς, με λύπη διαπιστώνουμε ότι χαρακτηρίζονται

από ορισμένους κύκλους ως «ακραίο» οι αντιτιθέμενοι στην συμφωνία αυτή. Δεν πρέπει όμως αυτοί οι κύκλοι, αλλά και οι ξένοι, να λησμονούν ότι οι Έλληνες απέδειξαν το 1940-1941 ότι μπορούν να συσπειρωθούν «ακραία» και αποτελεσματικά, όταν η χώρα απειλείται από ξένο επεκτατισμό φασιστικό ή άλλον.

Έχοντας υπ' όψη την ανωτέρω διαμορφωθείσα κατάσταση, ως και την πολύχρονη πείρα μας στον χειρισμό και εξέλιξη του εθνικού αυτού θέματος συντασσόμαστε και εμείς με την έκκληση της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών και

1. Διακηρύσσουμε την αντίθεσή μας στην ετεροβαρή και λεόντεια συμφωνία των Πρεσπών που βλάπτει τα εθνικά μας συμφέροντα.
2. Καλούμε τους εκπροσώπους του έθνους να μη συμβάλουν στην αποδοχή της συμφωνίας αυτής.
3. Καλούμε την Κυβέρνηση να εξετάσει την δυνατότητα – είμαστε πεπεισμένοι ότι τούτο επιθυμεί η πλειοψηφία του ελληνικού λαού– δημοψηφίσματος επί του κεφαλαιώδους σημασίας εθνικού αυτού θέματος.

Με ιδιαίτερη τιμή

Τα Μέλη του Διπλωματικού Κύκλου

Αλιάγας Σπύρος	Νομικός Αντώνιος
Βάσσης Κωνσταντίνος	Παπαδόπουλος Ιωάννης
Γεννηματάς Ιωάννης	Παπασιλιώτης Απόστολος
Δεναξιάς Ευάγγελος	Πολίτης Κωνσταντίνος
Δοκιανός Σπύρος	Σταματίου Εμμανουήλ
Δρακουλαράκος Ιωάννης	Στοφορόπουλος Θέμος
Θεοδωρακόπουλος Αθανάσιος	Φραγκούλης Ευάγγελος
Κοραντής Ιωάννης	Χισκακης Μιλτιάδης
Μεγαλοκονόμος Μάνος	Χρυσανθόπουλος Λεωνίδα

**Επιστολή από Παμμακεδονικές Ενώσεις
Υψηλίου προς Έλληνες Βουλευτές
Από την κ. Νίνα Γκατζούλη
Συντονίστρια Παμμακεδονικών Ενώσεων Υψηλίου**

10 Ιανουαρίου 2019

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Τα μέλη των Παμμακεδονικών Ενώσεων Υψηλίου διαφωνούμε ευθαρσώς με την προδοτική «Συμφωνία των Πρεσπών», καθώς αυτή βλάπτει καίρια την υπόσταση της Ελλάδας και τον ελληνισμό. Πρώτιστο και υψίστης σημασίας γεγονός είναι το ότι η «Συμφωνία» αυτή έρχεται σε κατάφωρη αντίθεση με τη θέληση της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, όπως και το ότι προέρχεται από μία διασπασμένη κυβέρνηση κατά την εισήγηση της εν λόγω «Συμφωνίας», η οποία δεν διέθετε πλειοψηφία, καθώς ο κυβερνητικός εταίρος, ΑΝΕΛ, απαραίτητος για την ύπαρξη της κυβέρνησης, επίσημα έχει δηλώσει την αντίθεσή του στην παραχώρηση του ονόματος της «Μακεδονίας».

Πιστεύουμε ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να κυβερνάται σαν κ-αθεστώς Πρωθυπουργικής δικτατορίας από ένα κόμμα το οποίο στις τελευταίες εκλογές έλαβε το απολύτως μειοψηφικό ποσοστό 19,3% επί όλων των Ελλήνων που έχουν δικαίωμα ψήφου.

Παράλληλα, δεν υπάρχει στη χώρα μας νομοθεσία από την οποία προκύπτει η αρμοδιότητα του Υπουργού Εξωτερικών να εκχωρεί από μόνος του την πανάρχαιη Εθνική μας Ιστορία, επιτρέποντας στους Σλαβοαλβανούς των Σκοπίων να αυτοαποκαλούνται «Μακεδόνες» και η Βουλγαροσλαβική γλώσσα τους «Μακεδονική».

Κορυφαίο ζήτημα είναι ότι καλείστε κυρίες και κύριοι βουλευτές να συμπράξετε με την ψήφο σας ως συνένοχοι σε ένα ανοσιούργημα κατά της ελληνικής δημοκρατίας, με ό,τι αυτό σημαίνει νομικά, καθώς δεν υπάρχει προηγούμενο στα ελληνικά πολιτικά χρονικά που να έχουν φαλκιδευτεί σε καιρό δημοκρατίας τα συνταγματικά δικαιώματα του Προέδρου της Δημοκρατίας μας. Γιατί η υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών εκ μέρους της χώρας μας εδράζεται στο άρθρο 36 του Συντάγματος της Ελλάδος και πρόκειται για υλοποίηση αρμοδιότητας του Προέδρου της Δημοκρατίας ως Διεθνούς Παραστάτη της Χώρας. Σύμφωνα με το άρθρο 36 παρ. 1 του Ελλ. Συντάγματος «ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, με τήρηση οπωσδήποτε των ορισμών του άρθρου 35 παράγραφος 1, εκπροσωπεί διεθνώς το Κράτος, [...] συνομολογεί συνθήκες ειρήνης, συμμαχίας, οικονομικής συνεργασίας και συμμετοχής σε διεθνείς οργανισμούς ή ενώσεις και τις ανακοινώνει στη Βουλή, με τις αναγκαίες διασαφήσεις, όταν το συμφέρον και η ασφάλεια του Κράτους το επιτρέπουν».

Οι προϋποθέσεις της άσκησης της συγκεκριμένης αρμοδιότητας του Π.τ.Δ. είναι δύο, και συγκεκριμένα: α) η τήρηση των ορισμών του άρθρου 35 παρ.1, Συντ. και β) η ανακοίνωση της συνθήκης στην Βουλή, με τις αναγκαίες διασαφήσεις.

Στην προκειμένη περίπτωση λοιπόν παραβιάστηκε καταφανώς το Ελλ. Σύνταγμα και η συμφωνία είναι ακυρώσιμη, αφού ο ΠτΔ ουδέποτε προέβη στην ανακοίνωση της Συμφωνίας των Πρεσπών στην Ελληνική Βουλή και ουδέποτε η υπογραφέισα Συμφωνία δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Δεύτερος, από τους πολλούς, αλλά κορυφαίος λόγος κατάφωρης παραβίασης του ελληνικού Συντάγματος είναι το ότι καλείστε να γίνεται συνένοχοι με την ψήφο σας σε μια εγκληματική πράξη κατά του πολιτεύματός μας, αφού σας ζητούν να υπερψηφίσετε μία «Συμφωνία» η οποία ήδη σήμερα, 10 Ιανουαρίου 2019 θεωρείται πλέον λήξασα. Πράγμα το οποίο συνιστά ουσιώδη λόγο παραβίασης του άρθρου 60 της Συνθήκης της Βιέννης (λόγω εκπνοής τεθείσης προθεσμίας), αφού στο Α΄ μέρος της «Συμφωνίας των Πρεσπών» το Άρθρο 1, παρ.4, εδαφ. ε, όριζε ότι: «η ΠΓΔΜ όφειλε να ολοκληρώσει στο σύνολό του (in toto) (στο σύνολό τους) τις συνταγματικές τροποποιήσεις έως το τέλος του 2018». Έτσι η μη έγκαιρος τροποποίηση του Συντάγματος της ΠΓΔΜ αντιβαίνει στην ίδια την «Συμφωνία των Πρεσπών».

Θέλουμε να τονίσουμε ξανά το γεγονός, ότι η «Συμφωνία των Πρεσπών» έγινε χωρίς την έγκριση του ελληνικού λαού (ο πρωθυπουργός κ. Α. Τσίπρας χωρίς αμφιβολία φοβήθηκε το δημοψήφισμα), ενώ το άρθρο του συντάγματος 1.2 αποσαφηνίζει πως «Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία». Ο ελληνικός λαός αποφάσισε σε πάνδημα, μεγαλειώδη συλλαλητήρια σε 24 πόλεις της Ελλάδος, με ειδικά ψηφίσματα σε 43 δήμους της Μακεδονίας μας, με συλλογή πολλών εκατοντάδων χιλιάδων υπογραφών στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ότι αυτή

η συμφωνία δεν είναι προς το συμφέρον του. Επομένως ο αριθμός των 151 βουλευτών είναι ελάχιστος για να αποφασίσει για την εκφρασμένη πλειοψηφία των 85% του ελληνικού λαού για ένα τόσο σοβαρό εθνικό θέμα. Άλλωστε το άρθρο 28.2 του συντάγματος αναφέρει: «Για την ψήφιση νόμου που κυρώνει αυτή την συνθήκη ή συμφωνία απαιτείται πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών».

Η Συμφωνία:

Πρώτον, δεν λύνει το ζήτημα της ονομασίας των Σκοπίων. Πόσο μάλλον, δεν το λύνει *erga omnes*. Και ενώ προβλέπει ότι το κράτος θα ονομάζεται «Βόρεια Μακεδονία», εν τούτοις:

1. Η ιθαγένεια θα είναι σκέτο «μακεδονική» (αφορά σε όλους τους πολίτες της χώρας). Η ιθαγένεια δημιουργεί ταυτότητα, άρα αναγνωρίζει εθνότητα. Η γλώσσα θα ονομάζεται σκέτο «μακεδονική».
2. Τα διεθνή σύμβολα θα είναι MK και MKD, δηλαδή σκέτο «Μακεδονία».
3. Τα εμπορεύματά τους θα είναι σκέτο «μακεδονικά». Όσα ελληνικά προϊόντα χρησιμοποιούν σήμερα την ίδια ονομασία προέλευσης, θα πρέπει να κάνουν αίτηση για να το διατηρήσουν, εάν εγκριθεί από κοινή εμπορική επιτροπή, ή να προσφύγουν σε διεθνή διαιτησία βάσει των κωδίκων Αλικάντε.
4. Το επίθετο «μακεδονικός/η/ο» όσον αφορά σε πρόσωπα, αντικείμενα, αφηρημένες έννοιες, θα μονοπωλείται από τα Σκόπια, δεδομένου ότι αυτοί θα το έχουν στο όνομα του κράτους.
5. Παραμένει στο άρθρο 36 του Συντάγματος των Σκοπίων μετά τις τροποποιήσεις που έκαναν ή προτίθενται να κάνουν η

αναφορά σε «μακεδονικό κράτος» χωρίς τον προσδιορισμό «βόρειο».

6. Η ασυμμετρία ότι για εκείνους το «Μακεδονία» θα είναι το όνομα μιας κρατικής οντότητας με διεθνή εκπροσώπηση, υποκείμενο στο διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς σχέσεις, ενώ για την Ελλάδα θα είναι –στην καλύτερη περίπτωση– όνομα μίας εσωτερικής περιφέρειας, άρα μόνο εσωτερικής χρήσης, παράγει όλες τις παραπάνω προβληματικές επιφυλάξεις, με αποτέλεσμα όχι απλώς να μην λύνει το «Μακεδονικό ζήτημα», αλλά να το διαιωνίζει και να το δυσχεραίνει ακόμη περισσότερο, εις βάρος μάλιστα των εθνικών μας συμφερόντων.

Δεύτερον, θέτει τις βάσεις για αναγνώριση «μακεδονικής μειονότητας» στην Μακεδονία.

1. Η πρώτη «Στέγη Μακεδονικού Πολιτισμού» των υποτιθέμενων «εθνικά Μακεδόνων» ιδρύθηκε στην Φλώρινα τον Ιανουάριο του 1990, δηλαδή 21 ολόκληρους μήνες ΠΡΙΝ τον Σεπτέμβριο του 1991 όταν η ΠΓΔΜ αποσχίστηκε από την Γιουγκοσλαβία και αιτήθηκε διεθνούς αναγνώρισης. Δεν είναι καινούργιο, ούτε πρόκειται να σταματήσει.

2. Η υποτιθέμενη επιτυχία της Συμφωνίας ήταν το άρθρο 7 όπου διαχωρίζεται η έννοια της Μακεδονίας. Κανείς δεν διάβασε προσεκτικά την παράγραφο 5 που λέει τα εξής: «Τίποτα στην παρούσα Συμφωνία δεν αποσκοπεί στο να υποτιμήσει καθ' οιονδήποτε τρόπο, ή να αλλοιώσει ή να επηρεάσει τη χρήση από τους πολίτες εκάστου Μέρους». Δηλαδή δεν μπορεί η Ελλάδα να επηρεάσει την χρήση του όρου «Μακεδονία» από τους Σκοπιανούς.

3. Μετά τις πρόσφατες Συνταγματικές τροποποιήσεις στα Σκόπια στο άρθρο 36 παραμένει η αναφορά σε «Μακεδόνες»,

που δεν είναι πολίτες της χώρας, αλλά «κατοικούν στο εξωτερικό». Η αναφορά σ' αυτούς, ως σκέτο «Μακεδόνες» αφ' ενός αναγνωρίζει «εθνότητα Μακεδόνων», η οποία χρήζει φροντίδας και προστασίας από το «μακεδονικό κράτος» (είναι το ίδιο άρθρο με αυτό που αυτή η έκφραση παραμένει αναλλοίωτη, αφ' ετέρου εγγυάται τα δικαιώματα όσων «εκδιώχθηκαν ή κυνηγήθηκαν από μακεδονικούς εθνοαπελευθερωτικούς αγώνες». Ο μοναδικός τέτοιος αγώνας, σύμφωνα με το σκεπτικό τους, ήταν ο ελληνικός Εμφύλιος πόλεμος. Θέτει λοιπόν η «Συμφωνία» τις βάσεις πίεσης προς την Ελλάδα, ώστε να παύσει να «εκδιώκει» τους δήθεν «εθνικά Μακεδόνες» στο έδαφός της, δηλαδή όσους σλαβόφωνους ζουν στην Ελλάδα.

4. Μετά τις πρόσφατες Συνταγματικές τροποποιήσεις στα Σκόπια, στο Προοίμιο παραμένει η αναφορά στην διακήρυξη της ΑΣΝΟΜ το 1944 (Αντιφασιστική Διάσκεψη για την Εθνική Απελευθέρωση της Μακεδονίας). Στην διακήρυξη αυτή προβλέπεται ρητά ο στόχος «Ένωσης των Μακεδόνων της Ελλάδας, της Βουλγαρίας και της «Μακεδονίας» σε ένα κράτος».

5. Η σαφής, αναγνώριση «μακεδονικής εθνικής συνείδησης» γίνεται από την Ελλάδα για πρώτη φορά στην Ιστορία με την «Συμφωνία των Πρεσπών». Ενώ:

- Δεν υπάρχει κανένας χάρτης περιηγητή του 19ου ή προηγούμενου αιώνα στον οποίον να αναφέρονται «εθνικά Μακεδόνες»,
- Σε καμία Οθωμανική απογραφή δεν αναφέρονται «εθνικά Μακεδόνες»,
- Στην απογραφή που είχε διενεργήσει ο Τούρκος Διοικητής του βίλαετιού Θεσσαλονίκης, και όχι «Μακεδονίας», ο Χιλμή Πασάς το 1905, δεν αναφέρονται καθόλου «Μακεδόνες».

- Στην απογραφή του 1921 στην Γιουγκοσλαβία δεν αναφέρθηκε κανένας «Μακεδόνας» και καμία ύπαρξη ή χρήση «μακεδονικής γλώσσας».
- Έλληνας υπουργός εξωτερικών αναγνώρισε τους Σλαβόφωνους της Μακεδονίας ως «βουλγαρική μειονότητα» στο Πρωτόκολλο Πολίτη-Καλφώφ το 1924. Το Πρωτόκολλο δεν κυρώθηκε από το ελληνικό Κοινοβούλιο το 1925, άρα δεν εγκρίθηκε η αναγνώριση.
- Έλληνας υπουργός εξωτερικών αναγνώρισε τους Σλαβόφωνους της Μακεδονίας ως «σερβική μειονότητα» το 1926. Η συμφωνία της δικτατορικής κυβέρνησης Θ. Παγκάλου δεν κυρώθηκε από το ελληνικό Κοινοβούλιο το 1927, άρα δεν εγκρίθηκε η αναγνώριση.
- Ερώτημα για αναγνώρισή τους ως «μακεδονική εθνότητα» δεν έθεσε ποτέ κανείς μέχρι σήμερα, διότι δεν υφίσταται τέτοια εθνότητα.

Με τη «Συμφωνία των Πρεσπών» γίνεται έμμεση αναγνώριση όσων απέμειναν στην Ελλάδα μετά τον πόλεμο και τον Εμφύλιο ως «εθνικά Μακεδόνες». Έτσι, απομένει η απόρριψη κύρωσης της συμφωνίας αυτής από το ελληνικό Κοινοβούλιο για τρίτη φορά, σήμερα.

Τρίτον, δεν είναι απλώς μία «Συμφωνία για το όνομα» (άρθρο 1), αλλά μία πολύ γενικότερη συμφωνία κατά την οποία η Ελλάδα παραχωρεί καταναγκαστικά την εμπειρία, τεχνογνωσία και τους πόρους της σε όλα τα πεδία της πολιτικής, κρατικής και άλλης ανθρώπινης δραστηριότητας. Δείτε τα άρθρα 9-18. Επιβάλλεται στην χώρα μας (άρθρο 13), λόγω του ότι τα Σκόπια είναι περικλειστο κράτος, να ισχύσουν οι «προβλέψεις της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της

Θάλασσας», αλλά και συμφωνίες που «θα εφαρμόζονται και όταν θα συνομολογούνται», δηλαδή στο μέλλον...! Έτσι η χώρα μας υποχρεώνεται να παραδώσει προς «συνεργασία» τώρα τα λιμάνια της Θεσσαλονίκης και Καβάλας και στο μέλλον την ΑΟΖ της. Επομένως η Ελλάδα δεν θα μπορεί να ξεφύγει απ' αυτήν την «Συμφωνία» ποτέ. Πρόκειται για μία εθνικά απαράδεκτη «Συμφωνία», η οποία υπονομεύει ευθέως τα συμφέροντα των Ελλήνων, και η οποία επιβραβεύει και ενθαρρύνει έναν επιθετικό εθνικισμό εναντίον μας. Ο επεκτατισμός είναι δομικό στοιχείο του κράτους της ΠΓΔΜ έτσι που δεν νοείται χωρίς αυτόν σε βάρος της Ελλάδος. Είναι τραγικό το ερώτημα που πιστοποιεί την αφαίρεση της πολιτιστικής και πολιτικής μας ταυτότητας: Αν αυτοί είναι Μακεδόνες, τότε εμείς τι είμαστε;

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, δεν έχετε το δικαίωμα να αγνοήσετε το γεγονός πως **εμείς είμαστε οι Μακεδόνες**. Όπως δεν έχετε κανένα δικαίωμα να καταδικάσετε τις επόμενες γενιές σε απώλεια της εθνικής τους ασφάλειας, ιστορικής τους μνήμης και ταυτότητας, ούτε να αγνοείτε την ξεκάθαρη βούληση του 85% του ελληνισμού, ο οποίος την περυσινή χρονιά, 2018, πραγματοποίησε στην Ελλάδα και το εξωτερικό περί τα 140 συλλαλητήρια διαδηλώνοντας την αντίθεσή του με τη «Συμφωνία των Πρεσπών».

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, σε οποιοδήποτε κόμμα και αν ανήκετε, κάνετε το καθήκον σας τηρώντας το Σύνταγμα και τους νόμους και πάνω από όλα κάνετε το καθήκον σας προς την πατρίδα μας: αρνηθείτε να κυρώσετε αυτή την συμφωνία.

Με τιμή

ΟΙ ΠΑΜΜΑΚΕΔΟΝΙΚΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ ΥΦΗΛΙΟΥ

Παμμακεδονική Ένωση ΗΠΑ,
Πρ.: Δημήτρης Φιλιππίδης

Παμμακεδονική Ομοσπονδία Αυστραλίας,
Συντον.: Παναγιώτης Ιασωνίδης,

Παμμακεδονική Ένωση Καναδά,
Πρ.: Χρήστος Καράτζιος,

Παμμακεδονική Ένωση Αφρικής,
Πρ.: Αμύντας Παπαθανασίου,

Παμμακεδονική Ομοσπονδία Καναδά,
Πρ.: Γεώργιος Παπαδάκης,

Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων
(Ελλάδα), Πρ.: Γεώργιος Τάτσιος

Συνυπογράφωντες

Γεώργιος Ν. Ρωμανός
(MSc) Συγγραφέας, Ιστορικός Ερευνητής

Ανδρέας Σταλίδης
(MSc, MA, MPhil) Μαθηματικός Αναλυτής

Ανοιχτή επιστολή 12 καθηγητών πανεπιστημίου

13 Ιανουαρίου 2019

Η δημόσια συζήτηση για την αποδοχή και την αναγκαιότητα της συμφωνίας των Πρεσπών μεταξύ Ελλάδας και ΠΓΔΜ περιλαμβάνει τρεις βασικές ανακρίβειες, οι οποίες πρέπει να αποκατασταθούν.

Το αδιέξοδο της διπλωματίας δεν οφειλόταν στην έλλειψη τόλμης ή ευφυΐας. Για 25 χρόνια το βάρος των διαπραγματεύσεων έπεσε στην εξεύρεση μιας μικτής ονομασίας, η οποία θα χαρακτήριζε και τη νέα χώρα και το έθνος που την κατοικεί και τη γλώσσα που ομιλείται, βάσει της αντίληψης ότι οι λαοί δίνουν την ονομασία τους στις χώρες και τις γλώσσες και όχι το αντίστροφο. Αυτή ήταν η κόκκινη γραμμή της ελληνικής διπλωματίας και από πουθενά δεν προκύπτει ότι υπήρξε ποτέ διαφορετική προσέγγιση. Δεν μπορούσε να την παραβλέψει καμιά κυβέρνηση, διότι, ασχέτως των επιστημονικών προσεγγίσεων, η ιστορία αποτελεί, πέρα από κάθε αμφιβολία, τη ραχοκοκαλιά του ελληνικού έθνους και θέμα εξαιρετικά μεγάλης ευαισθησίας στον ελληνικό Βορρά, στην ελληνική Μακεδονία. Η πραγματικότητα αυτή δεν ανατρέπεται ούτε αναθεωρείται με συνοπτικές διαδικασίες. Η Αθήνα δεν μπορούσε να αναγνω-

ρίσει ένα μακεδονικό έθνος δίπλα στον δικό της μακεδονικό πληθυσμό, ασχέτως της ονομασίας του γειτονικού κράτους, για την οποία πάντοτε υπήρχαν προτάσεις και συζητήσιμες λύσεις.

Δεν είναι έντιμος συμβιβασμός

Η συμφωνία των Πρεσπών δεν αποτελεί έναν έντιμο συμβιβασμό. Στην προσπάθειά να προφυλαχθεί –και όχι να καταπολεμηθεί, όπως μερικοί πιστεύουν–, το εθνικό αφήγημα και των δύο κρατών, εντέλει υπονομεύθηκε ανεπανόρθωτα το προβεβλημένο αντίδωρο των Σκοπίων στην Αθήνα, δηλαδή η μικτή ονομασία *erga omnes*. Εφόσον, κατά το περίφημο 7ο άρθρο, με τον όρο «Μακεδονία» νοείται και η επικράτεια της ΠΓΔΜ, η διεθνής ονομασία «Βόρεια Μακεδονία» θα συνυπάρχει χωρίς αντιρρήσεις με τη σκέτη «Μακεδονία», την οποία ουδόλως θα επισκιάσει. Εξάλλου, η ελληνική παραδοχή πως με το επίθετο «μακεδονικός –ή –ό» μπορούν να προσδιορίζονται «η γλώσσα, ο πληθυσμός και τα χαρακτηριστικά του, με τη δική τους ιστορία, πολιτισμό και κληρονομιά», συνιστά –για όσους πολιτικούς και εμπειρογνώμονες δεν το έχουν καταλάβει ακόμη– άμεση αναγνώριση από την Αθήνα μιας εθνότητας, που ονομάζεται «μακεδονική». Σε έναν κόσμο, όπου η άγνοια ιστορίας και γεωγραφίας είναι ο κανόνας, η ονομασία υπηκοότητας και εθνότητας συνάμα ως «μακεδονικών», δίνει στους γείτονες, εμμέσως πλην σαφώς, ασχέτως των όρων της συμφωνίας περί αρχαιότητας, απεριόριστη πρόσβαση στη μακεδονική κληρονομιά συνολικά και μάλιστα με την υπογραφή μας.

Είναι διάσπαση

Η συμφωνία των Πρεσπών δεν αποτελεί ουσιαστική συμβολή στην προσέγγιση των δύο γειτονικών λαών. Δεν επιλύει τη δια-

φωνία. Προσπαθώντας να δώσει ίσο βάρος σε δύο απολύτως αντιφατικές ιστορικές εκδοχές, παραβιάζει την κοινή λογική, αφού αναγνωρίζει ότι αμφότερες είναι κατ' όνομα «μακεδονικές». Η συνωνυμία αυτή δεν αποτελεί επωφελή λύση, γι' αυτό και την αντιμαχόμασταν ανέκαθεν. Εύκολα εκλαμβάνεται ως διάσπαση μιας και μοναδικής μακεδονικής ιστορικής ενότητας, ενώ ο εθνικός προσδιορισμός των «Βορείων» αναπόφευκτα υπερισχύει του τοπικού των «Νοτίων». Αφελής ήταν η αντίληψη των εμπνευστών της ότι οι δύο «αλήθειες» θα μπορούσαν να περιοριστούν και να ισχύουν μόνον μέσα στις αντίστοιχες επικράτειες.

Όπως προκύπτει από τις συνεχείς δηλώσεις των πολιτικών της χώρας ΠΓΔΜ, τα πρόσωπα αυτοπροσδιορίζονται εντός και εκτός της χώρας όπου διαμένουν με τον τρόπο που επιθυμούν. Επιπλέον, η ιστορία δείχνει ότι οι δύο εκδοχές δεν μπορούν να στεγανοποιηθούν μεταξύ τους. Η ελληνική εκδοχή της αρχαίας μακεδονικής ιστορίας αφορά και γεωγραφικό τμήμα της ΠΓΔΜ, ενώ, από την άλλη, οι λεγόμενοι «Αιγαιάτες» πολιτικοί πρόσφυγες και οι απόγονοί τους δεν πρόκειται να αποκηρύξουν τη δική τους ιστορική εκδοχή για τις «χαμένες πατρίδες» τους, όπως προκύπτει από τη διατύπωση του άρθρου 36 στο αναθεωρημένο Σύνταγμα της ΠΓΔΜ. Κοντολογίς η συζήτηση περί ιστορίας και ταυτοτήτων εντός του πλαισίου της συμφωνίας είναι ατελέσφορη και ασύμφορη.

Σφετερισμός και ακρωτηριασμός

Όλα αυτά, ασχέτως των συναισθημάτων που προκαλούν, δεν είναι οι κύριοι λόγοι που είμαστε αντίθετοι στη συμφωνία των Πρεσπών. Είμαστε αντίθετοι όχι γιατί η υπογραφή του υπουργού των Εξωτερικών αδυνατεί να αποτρέψει με πειστικό τρόπο

τον σφετερισμό ευαίσθητων ιστορικών δεδομένων, αλλά γιατί επιτρέπει ρητά αυτόν τον σφετερισμό· όχι γιατί αδυνατεί να συμβιβάσει τα ασυμβίβαστα, αλλά γιατί καταφεύγει σε λογικούς ακροβατισμούς, ώστε να μας πείσει πως το πέτυχε. ***Είμαστε αντίθετοι όχι γιατί η ελληνική κυβέρνηση διαπραγματεύθηκε, αλλά γιατί αδυνατεί να κατανοήσει ποια πράγματα είναι αδιαπραγμάτευτα.*** Αδυνατεί να κατανοήσει την ευαισθησία των πολιτών της για την ιστορική τους κληρονομιά, μιαν ευαισθησία που νοσηματοδοτείται σε πολλές συνταγματικές διατάξεις και έρχεται ως συνέπεια δύο αιώνων δημόσιας εκπαίδευσης.

Είμαστε αντίθετοι, τέλος, λόγω της ασυνέπειας σε μια εθνική γραμμή, η οποία προσδιόρισε την εσωτερική πολιτική και τη διεθνή θέση της χώρας για 25 χρόνια με τεράστιο κόστος, σε μια γραμμή η οποία συστράτευσε σχεδόν το σύνολο της κοινής γνώμης. Κι αν το πρόβλημα είχε «κακοφορμίσει», όπως έγραψε πρόσφατα ο τ. υπουργός των Εξωτερικών, ποιος αποφάσισε ότι ο «ακρωτηριασμός» ήταν η δέουσα λύση για την Ελλάδα; Το κράτος μας αντιφάσκει με τον εαυτό του, χωρίς να προτείνει μια βιώσιμη εναλλακτική λύση, ενώ η κυβέρνηση έχει εναποθέσει τη δυναμική της συμφωνίας στις μελλοντικές επιλογές των Σκοπίων.

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ

Βασίλης Κ. Γούναρης, Α.Π.Θ., Μάνος Καραγιάννης, King's College London, Σταύρος Κάτσιος, Ιόνιο Πανεπιστήμιο, Ιωάννης Σ. Κολιόπουλος, Α.Π.Θ., Κώστας Α. Λάβδας, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Δημήτρης Ξενάκης, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Δημήτρης Σκιαδάς, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, Άγγελος Συρίγος, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Μιχάλης Ι. Τσινισιζέλης, Ε.Κ.Π.Α., Κώστας Υφαντής, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Ι. Κ. Χασιώτης, Α.Π.Θ., Ευάνθης Χατζηβασιλείου, Ε.Κ.Π.Α.

**Δεν υπάρχει Μακεδονική εθνότητα
ούτε Μακεδονική γλώσσα
Από τον «Σύνδεσμο Προάσπισης Μακεδονίας-Θράκης»**

14 Ιανουαρίου 2019

Η Συμφωνία των Πρεσπών της 17ης Ιουνίου 2018 είναι απαράδεκτη, γιατί δεν λαμβάνει υπόψη την ιστορία, και είναι ετεροβαρής και βλαπτική για την Ελλάδα. Παραδίδει το όνομα της Μακεδονίας μας στο νεοπαγές κράτος των Σκοπίων (σαν «Βόρεια Μακεδονία»), και αναγνωρίζει σε αυτό «Μακεδονική εθνότητα» και «Μακεδονική γλώσσα». Επιπλέον η χώρα μας αναλαμβάνει ένα πλήθος από «δουλείες» (λιμάνια, αλιεία, ΑΟΖ, ενεργειακοί αγωγοί), για να εξυπηρετηθούν ανάγκες των Σκοπίων σαν να είναι η Ελλάδα ηττημένη χώρα σε πόλεμο.

Στο κράτος των Σκοπίων κατοικούν κυρίως Νοτιοσλάβοι και Αλβανοί και μιλούν μια τεχνητή βουλγαροσερβική γλώσσα. Ταυτιζόμενοι με την απόφαση του Αρείου Πάγου θεωρούμε ότι δεν υπάρχει Μακεδονική εθνότητα, ούτε Μακεδονική γλώσσα. Το όνομα Βόρεια Μακεδονία είναι απαράδεκτο, γιατί ευθέως υπονοεί μια Μακεδονία χωρισμένη σε βόρεια και νότια και θα τονώνει αενάως τον επεκτατισμό των Σκοπίων. Τα κόμματα που κυβερνούν δεν ανέφεραν στις προεκλογικές τους εξαγγελίες ότι θα επιδιώξουν συμφωνία με τα Σκόπια και παρέδωσαν τα πάντα σαν να είναι η Ελλάδα ηττημένη χώρα σε

πόλεμο. Άρα δεν νομιμοποιείται η κυβέρνηση να προβαίνει σε σχετική συμφωνία και έτσι να φαλκιδεύει τη Δημοκρατία. Τέλος έχουμε τη γνώμη ότι για μια τόσο σοβαρή υπόθεση πρέπει να ερωτηθεί ο ελληνικός λαός σε ένα δημοκρατικό και δεσμευτικό Δημοψήφισμα, αν εγκρίνει με ένα «ΝΑΙ» ή απορρίπτει με ένα «ΟΧΙ» τη συμφωνία των Πρεσπών.

Όλα τα μέλη του Συνδέσμου μας δηλώνουμε ότι στο μέλλον δεν πρόκειται να ψηφίσουμε υποψηφίους σε εθνικές και αυτοδιοικητικές εκλογές, οι οποίοι θα έχουν ταχθεί υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών με λόγους, ψήφο ή άλλες πράξεις ή μέσω του κόμματός τους.

Το ΔΣ ΣΠΜΘ

Πόρισμα
προς το Γραφείο Πρωθυπουργού,
όλα τα ελληνικά κόμματα και Βουλευτές
Πρωτοβουλία παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας
του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος

15 Ιανουαρίου 2019

Είναι γνωστό ότι η ονομασία (brand name) ενός ποιοτικού προϊόντος αποτελεί το διαβατήριό του, ενώ πολλές φορές συνιστά καθοριστικό λόγο επιλογής του από τον καταναλωτή. Οι λέξεις «Μακεδονία» ή «Μακεδονικός/ή/ό» στην ονομασία των περιφημων προϊόντων της Μακεδονικής Γης μπορεί να βρίσκονται στην επωνυμία ή στον διακριτικό τίτλο των επιχειρήσεων, στο όνομα των επιμέρους προϊόντων τους, στην ετικέτα ή στην διαφήμιση των προϊόντων ως τόπος παραγωγής κ.ο.κ. Συνεπώς, εκατοντάδες προϊόντα φέρουν το όνομα της Μακεδονίας μας, ενώ υπάρχει ο Μακεδονικός Τοπικός Οίνος και το Τσίπουρο Μακεδονίας που είναι προϊόντα Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης (ΠΓΕ). Και φυσικά υπάρχει η παράδοση χιλιάδων ετών στην παρασκευή τροφίμων και στην επινοήση συνταγών που αποτελεί το απόσταγμα του διαχρονικού Μακεδονικού Πολιτισμού με όλες τις ζυμώσεις του χρόνου, γι' αυτό και η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας δημιούργησε τα πρότυπα και το σήμα της «Μακεδονικής Κουζίνας».

Μέσα στο πέρασμα των χρόνων η ονομασία της Μακεδονίας έχει δοθεί σε διατροφικά προϊόντα και από άλλες κοινωνίες, όπως στη Γαλλία, όπου η φρουτοσαλάτα στα γαλλικά λέγεται συχνά *macédoine de fruits*, δηλαδή κατά λέξη «Μακεδονία φρούτων», ενώ *macédoine de legumes* λέγεται μια σαλάτα με ψιλοκομμένα λαχανικά, καρότα, μπιζέλια και τα λοιπά, που μοιάζει αρκετά με αυτό που λέμε στα ελληνικά ρώσικη σαλάτα. Μία πιθανή επίσημη και αναγνωρισμένη από την Ελλάδα χρήση της ονομασίας «Μακεδονικός/ή/ό» σε διατροφικά ή άλλα προϊόντα από επιχειρήσεις της ΠΓΔΜ μετά την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών θα έχει δυσμενέστερες συνέπειες για τα αντίστοιχα προϊόντα των ελληνικών επιχειρήσεων για πολλούς και διάφορους λόγους.

Τα ελληνικά αγροδιατροφικά προϊόντα είναι ποιοτικά και ελεγμένα, ενώ αντίθετα είναι γνωστό ότι στην ΠΓΔΜ δεν υπάρχουν τα πρότυπα και οι έλεγχοι (π.χ. για υπολείμματα γεωργικών φαρμάκων και άλλους επιμολυντές) που γίνονται στις Ευρωπαϊκές Περιφέρειες της Μακεδονίας (Δυτική, Κεντρική και Ανατολική). Το κόστος παραγωγής και οι τιμές των προϊόντων διαφέρουν, επίσης, κατά πολύ, με άμεση συνέπεια τον ορατό κίνδυνο για την παραπλάνηση του καταναλωτή ως προς την προέλευση, τον αθέμιτο ανταγωνισμό κ.ά. Δυστυχώς, η Συμφωνία των Πρεσπών, πέραν των άλλων προβλημάτων που δημιουργεί, αφήνει σε πλήρη αοριστία και το θέμα της εμπορικής ονομασίας, των εμπορικών σημάτων και της επωνυμίας των προϊόντων της Μακεδονικής Γης. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 1, παρ. 3, εδ. θ' υπάρχει μόνο ένα ευχολόγιο για έναν «ειλικρινή, δομημένο και με καλή πίστη διάλογο» μεταξύ των επιχειρηματικών κοινοτήτων και η αναφορά σε μια ακαθόριστη διμερή ομάδα ειδικών στο πλαίσιο της ΕΕ με συνεισφορά του

ΟΗΕ και του ΔΟΤ (ISO), η οποία θα δράσει επί τριετία μετά το 2019, ενώ καμία διαδικασία επιβολής των αποφάσεων της διμερούς ομάδας ειδικών δεν θεσπίζεται. Επιπροσθέτως, σύμφωνα με το άρθρο 1, παρ. 3, εδ. ζ' της Συμφωνίας των Πρεσπών οι ιδιωτικές οντότητες της ΠΓΔΜ θα μπορούν να χρησιμοποιούν για πάντα τους όρους «Μακεδονία» ή «Μακεδονικός/ή/ό» χωρίς τον επιθετικό προσδιορισμό «Βόρεια», γεγονός που σε συνδυασμό με τη «Μακεδονική» ιθαγένεια (nationality = εθνικότητα στο πρωτότυπο κείμενο) του άρθρου 1, παρ. 3, εδ. β' και τη «Μακεδονική» γλώσσα του άρθρου 1, παρ. 3, εδ. γ' θα επιτείνουν την σύγχυση. Παράλληλα, δεν υπάρχει σε κανένα άρθρο της Συμφωνίας μία ανάλογη ρητή κατοχύρωση ότι οι ιδιωτικές οντότητες της Ελλάδας θα μπορούν να χρησιμοποιούν για πάντα τους όρους «Μακεδονία» ή «Μακεδονικός/ή/ό».

Αδιανόητη και απόλυτα δυσμενής για τα Ελληνικά συμφέροντα, είναι και η προβλεπόμενη στο άρθρο 1, παρ. 3, εδ. ε' της Συμφωνίας των Πρεσπών χρήση από την ΠΓΔΜ των κωδικών χώρας MK και MKD για όλους τους σκοπούς, εκτός από τις πινακίδες των αυτοκινήτων, για τα οποία και μόνο προβλέπονται οι κωδικοί NM (από τα αρχικά της νέας ονομασίας North Macedonia = Βόρεια Μακεδονία) και NMK (λες και το πρόβλημα εντοπίζεται στο τι θα βλέπουν οι Έλληνες ως σήμανση στα αυτοκίνητα της ΠΓΔΜ όταν επισκέπτονται την Θεσσαλονίκη και την Χαλκιδική).

Αυτή και μόνο η πρόβλεψη ακυρώνει την erga omnes χρήση του νέου ονόματος της κρατικής οντότητας της ΠΓΔΜ, πόσο μάλλον που στο άρθρο 1, παρ. 10 της Συμφωνίας των Πρεσπών προβλέπεται ότι σε όλα επίσημα έγγραφα της ΠΓΔΜ που προορίζονται για διεθνή χρήση, η αλλαγή του ονόματος θα γίνει εντός 5 ετών, ενώ η αλλαγή στα έγγραφα που προορί-

ζονται για εσωτερική χρήση συνδέεται με την εξέλιξη της ενταξιακής διαδικασίας της ΠΓΔΜ στην Ευρωπαϊκή Ένωση με απροσδιόριστο χρονικό ορίζοντα.

Η πηγή των ασαφειών, των κινδύνων και των προβλημάτων, όμως, βρίσκεται κυρίως στο άρθρο 7. Είναι διαχρονικά γνωστό ότι οι δύο πλευρές προσέρχονταν σε αυτό τον διάλογο δίνοντας διαφορετική έννοια στον όρο «Μακεδονία». Η Ελληνική πλευρά έδινε κυρίως γεωγραφικό περιεχόμενο, ενώ η πλευρά της ΠΓΔΜ έδινε κυρίως εθνολογικό περιεχόμενο καταχρώμενη του ονόματος και πλαστογραφώντας την ιστορία.

Η διακήρυξη στο άρθρο 7, παρ. 1 ότι “τα Μέρη αναγνωρίζουν ότι η εκατέρωθεν αντίληψή τους ως προς τους όρους «Μακεδονία» και «Μακεδόνας» αναφέρεται σε διαφορετικό ιστορικό πλαίσιο και πολιτιστική κληρονομιά” αφήνει να διαπερνά όλη τη συμφωνία η πραγματικότητα ότι το κάθε μέρος κρατάει τις δικές του αντιλήψεις, οι οποίες επ’ ουδενί δεν καθορίζονται στο κείμενο της Συμφωνίας και δεν είναι στην πράξη συμβατές.

Η αναφορά σε Ελληνικό πολιτισμό στο άρθρο 7, παρ. 2 και σε αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό στο άρθρο 7, παρ. 4 σε καμία περίπτωση δεν διασφαλίζουν την Ελλάδα από την παραχάραξη της ιστορίας της, καθώς για παράδειγμα στο γεωγραφικό χώρο της Μακεδονίας υπήρχαν στην αρχαιότητα αποικίες των Αθηναίων, Κορινθίων, Χαλκιδαίων κλπ., όπως η Όλυνθος ή η Ποτίδαια, οι οποίες για την πλευρά της ΠΓΔΜ αποτελούν τους φορείς του Ελληνικού πολιτισμού στην γεωγραφική περιοχή και με τις οποίες ήρθε σε πολεμική σύρραξη ο Φίλιππος Β΄ ο Μακεδών.

Η αναφορά, λοιπόν, στον αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό, αποσυνδέει την «Βόρεια Μακεδονία» από τον Ελληνικό πολιτισμό και την ιστορία του, κατά την αντίληψη του κάθε μέ-

ρους, γεγονός παντελώς αδιάφορο για την ΠΓΔΜ, καθόσον το διακύβευμα για αυτήν θα ήταν εάν σαφώς αποσυνδέαμε τη «Βόρεια Μακεδονία» από την αρχαία Μακεδονία και την ιστορία του αρχαίου Μακεδονικού Βασιλείου. Συνεπώς, όχι μόνο δεν απαλείφονται με τη Συμφωνία των Πρεσπών η πλαστογράφηση της Μακεδονικής Ιστορίας και ο Αλυτρωτισμός των Σλάβων της ΠΓΔΜ, αλλά επιτείνονται και αποκτούν μια πολύ επικίνδυνη και επίσημη δυναμική, καθώς θα υπάρχει πλέον (μετά την κύρωσή της) μια κρατική οντότητα με το διεθνώς αναγνωρισμένο όνομα «Βόρεια Μακεδονία» και ένας «Μακεδονικός» λαός που θα μπορεί, κατά τη βούλησή του, να εργάζεται πλέον για την εθνική του ολοκλήρωση με την «απελευθέρωση» και προσάρτηση της «Νότιας Μακεδονίας (του Αιγαίου)».

Δεν είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς ότι μετά από μία πιθανή είσοδο της «Βόρειας Μακεδονίας» στην ΕΕ, σύντομα θα ζητηθεί η αλλαγή της ονομασίας των Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης προϊόντων μας που περιέχουν τους όρους «Μακεδονία» ή «Μακεδονικός/ή/ό» ή στην καλύτερη περίπτωση η συμπερίληψη σε αυτών και των αντίστοιχων της ΠΓΔΜ, και φυσικά αναμένεται η έντονη και συντονισμένη επιθετικότητα των επιχειρήσεων της ΠΓΔΜ με κάθε ένδικο μέσο στα Ελληνικά προϊόντα που, επίσης, φέρουν τους όρους «Μακεδονία» ή «Μακεδονικός/ή/ό».

Δεν μπορεί να αποκλεισθεί, ακόμη, ούτε το ενδεχόμενο η συναίνεση της «Βόρειας Μακεδονίας» μετά την ένταξη της στην ΕΕ για χρηματοδοτήσεις, προγράμματα κλπ. να περνάει μέσα από επώδυνες δεσμεύσεις της εκάστοτε Ελληνικής Κυβέρνησης, περί αναγνώρισης και παραχωρήσεων για «μακεδονική μειονότητα», αρχαίου μακεδονικού πολιτισμού, διευκολύνσεων στην «Ελληνική Μακεδονία» κλπ.

Το αποτέλεσμα όλων των αυτών των διεκδικήσεων, πέραν της οικονομικής εξάντλησης και της βλάβης των επιχειρήσεων μας, αναμένεται να είναι δυσμενές γιατί θα αντιπαρατίθεται μια χώρα με επίσημα κατοχυρωμένο τον όρο «Μακεδονία» στο όνομα της και στον καθομιλούμενο χαρακτηρισμό της και μια Ελληνική γεωγραφική περιοχή.

Δυστυχώς, η οικονομική ζημία σε κάποιες εκατοντάδες επιχειρήσεις (μόνο στο νομό Θεσσαλονίκης έχουν καταγραφεί 39 επιχειρήσεις αγροδιατροφικών προϊόντων με τον όρο «Μακεδονία» ή «Μακεδονικός/ή/ό» στην επωνυμία ή στον διακριτικό τίτλο τους, χωρίς να συνυπολογίζονται οι επιχειρήσεις που έχουν τους παραπάνω όρους μόνο στην επωνυμία των επιμέρους προϊόντων τους), όσο μεγάλη και αν είναι, δεν θα μπορεί να συγκριθεί με τον αναμενόμενο σφετερισμό και την κλοπή της Μακεδονικής Ιστορίας και Πολιτισμού των οποίων η αξία είναι ανεκτίμητη.

Στην περίπτωση κύρωσης της Συμφωνίας των Πρεσπών από την Ελληνική Βουλή με τα προαναφερθέντα προβλήματα, οι μόνοι τρόποι αντίδρασης για την αποφυγή μέρους των δυσμενών επιπτώσεων για τις Ελληνικές επιχειρήσεις είναι:

α) Η ενθάρρυνση των επιχειρήσεων του αγροδιατροφικού τομέα να καταθέσουν αιτήματα για καταχώρηση εμπορικών σημάτων στο Ευρωπαϊκό Γραφείο του Alicante ή σε οποιοδήποτε φορέα απαιτείται.

β) Η οργάνωση της κατάλληλης νομικής υποστήριξης που είναι ιδιαίτερα απαραίτητη στην περίπτωση διαμφισβητήσεων των σημάτων.

γ) Η οργάνωση και στελέχωση των Ελληνικών δημόσιων υπηρεσιών για τον έλεγχο της ποιότητας και της ασφάλειας των διακινούμενων προϊόντων.

δ) Η κατάλληλη υπεράσπιση των πιστοποιημένων αγροδιατροφικών προϊόντων σύμφωνα με τους Κανονισμούς της ΕΕ.

ε) Η δημιουργία Παρατηρητηρίου για την παρακολούθηση των υποβληθέντων αιτήσεων καταχώρησης σημάτων που περιλαμβάνουν τους όρους «Μακεδονία» ή «Μακεδονικός/ή/ό» από όμορες χώρες.

στ) Η άμεση συγκρότηση της επιτροπής ειδικών εμπειρογνομόνων του άρθρου 1, παρ. 3, εδ. θ'.

ζ) Η συστηματική προάσπιση των συμφερόντων των Ελληνικών επιχειρήσεων σε περίπτωση μελλοντικής διαδικασίας ένταξης της ΠΓΔΜ στην ΕΕ.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, η Συμφωνία των Πρεσπών θα δημιουργήσει πολύ σοβαρά προβλήματα στις Μακεδονικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον αγροδιατροφικό τομέα και σημαντικούς κινδύνους στην περιοχή της αρμοδιότητάς μας και για αυτό το λόγο σας καλούμε να μην προχωρήσετε στην κύρωσή της.».

Στην ομάδα εργασίας συμμετείχαν:

- 1) ο κ. Αθανάσιος Σαρόπουλος, Πρόεδρος της Δ.Ε. του Παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. και Συντονιστής της Ομάδας Εργασίας με αναπληρωτή τον κ. Δημήτριο Βαφειάδη, Αντιπρόεδρο της Δ.Ε.
- 2) ο κ. Στυλιανός Θεοδουλίδης, Μέλος του ΔΣ του Συνδέσμου Εξαγωγέων – ΣΕΒΕ με αναπληρωτή τον κ. Συμεών Διαμαντίδη, Οικονομικό Επόπτη του ΣΕΒΕ,
- 3) ο κ. Εμμανουήλ Βλαχογιάννης, Α' Αντιπρόεδρος του Εμπορικού & Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης (ΕΒΕΘ) με αναπληρωτή τον κ. Κωνσταντίνο Μωραϊτίδη, Υπεύθυνο Συμβουλευτικής Υποστήριξης Επιχειρήσεων ΔΣ του ΕΒΕΘ,

- 4) ο κ. Χρήστος Μαρμαρινός, Αναπληρωτής Πρόεδρος του Τμήματος Βιοτεχνών του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης (ΒΕΘ)
- 5) ο κ. Νικόλαος Σούλτος, Καθηγητής του Τμήματος Κτηνιατρικής της Σχολής Επιστημών Υγείας του Α.Π.Θ. με αναπληρωτή τον κ. Ιωάννη Αμβροσιάδη, Καθηγητή του Τμήματος Κτηνιατρικής της Σχολής Επιστημών Υγείας του Α.Π.Θ.
- 6) η κα Μαρία Γιακουλάκη, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια του Τμήματος Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος της Σχολής Γεωπονίας, Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του Α.Π.Θ. με αναπληρωτή τον κ. Αθανάσιο Παπαϊωάννου, Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος της Σχολής Γεωπονίας, Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του Α.Π.Θ.
- 7) η κα Ευθυμία Τσακίριδου, Καθηγήτρια, Διευθύντρια του Τομέα Αγροτικής Οικονομίας, του Τμήματος Γεωπονίας της Σχολής Γεωπονίας, Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του Α.Π.Θ. με αναπληρώτρια την κα Παναγιώτα Σεργάκη, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια του Τομέα Αγροτικής Οικονομίας, του Τμήματος Γεωπονίας της Σχολής Γεωπονίας, Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του Α.Π.Θ.
- 8) η κα Καλλιόπη Παπαοικονόμου, Μέλος της Δ.Ε. του Παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. με αναπληρώτρια την κα Σταυρούλα Κυρίτση, Μέλος της Δ.Ε. του Παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
- 9) η κα Μαρία Καλαϊτζίδου, Ταμίας της Δ.Ε. του Παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. με αναπληρωτή τον κ. Αγγελο – Λώρη Θώμα, Μέλος της Δ.Ε. του Παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Ψήφισμα του ΔΣ συνδέσμου αποφοίτων ΣΣΑΣ για τη συμφωνία των Πρεσπών

15 Ιανουαρίου 2019

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Αποφοίτων της Στρατιωτικής Σχολής Αξιωματικών Σωμάτων (ΣΣΑΣ) συνεδρίασε στις 15 Ιανουαρίου 2019 και αποφάσισε ομόφωνα για το ακόλουθο ψήφισμα-ανακοίνωση για τη Μακεδονία εν όψει της επικείμενης κύρωσης της Συμφωνίας:

1. Η Συμφωνία των Πρεσπών και οι επίσημες δηλώσεις του Πρωθυπουργού της ΠΓΔΜ κατά τη διάρκεια κύρωσής της στη βουλή της χώρας του επιβεβαίωσαν όσα επισημάνθηκαν στα ψηφίσματα του Συνδέσμου μας του 2018 που παραμένουν επίκαιρα. Με την συμφωνία αυτή χαρίζονται στην ΠΓΔΜ το Όνομά της Μακεδονίας, η Γλώσσα, η Ιθαγένεια, η Εθνότητα της Μακεδονίας και παρέχεται στο γειτονικό κράτος η δυνατότητα να καλλιεργήσει ελεύθερα τον αλυτρωτισμό και την προπαγάνδα σε βάρος των εθνικών και εμπορικών συμφερόντων της Ελλάδος.

2. Ζητούμε από όλους τους υπευθύνους να σταθούν αδιάφοροι σε τυχόν πιέσεις και παρεμβάσεις διεθνών οργανισμών και άλλων κρατών, που επιδιώκουν μια βιαστική και προφανώς «χρήσιμη» για αυτούς λύση στα Νοτιοδυτικά Βαλκάνια, ενώ η κοινή γνώμη και η συντριπτική πλειοψηφία του Ελληνικού

Λαού δεν επιθυμεί και καταδικάζει τη Συμφωνία αυτή ενώ θα μπορούσε να αποφανθεί δημοκρατικά σε σχετικό δημοψήφισμα.

3. Καλούμε όλους τους υπευθύνους να επιδείξουν ενότητα και ομοψυχία, να ενώσουν τον Ελληνικό λαό σε αυτό το μείζονος σημασίας εθνικό ζήτημα έτσι ώστε να τηρηθεί η Απόφαση του Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών της 13ης Απριλίου 1992, υπό τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή.

4. **Καταδικάζουμε οποιαδήποτε αναφορά του όρου «Μακεδονία» στο όνομα της ΠΓΔΜ, είτε ως σύνθετο όνομα, είτε ως επιθετικός ή γεωγραφικός προσδιορισμός και δεν αποδεχόμαστε την ύπαρξη Μακεδονικού Έθνους-Κράτους, Μακεδονικής Ιθαγένειας, Μακεδονικής Γλώσσας και Εθνικότητας και δηλώνουμε με έμφαση ότι : «η Μακεδονία είναι μια και μοναδική και είναι ελληνική»**

5. Ενθαρρύνουμε τα μέλη του Συνδέσμου και όλους τους αποφοίτους της αγαπημένης μας Σχολής, της ΣΣΑΣ, να στηρίζουν και δημόσια τις θέσεις του Συνδέσμου συμμετέχοντας δημοκρατικά και ειρηνικά σε ανάλογα καλέσματα της κοινωνίας.

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Πατσουράκος Φώτιος

Κυριακόπουλος Νίκος

**Από τον Μητροπολίτη Μεσογαίας
Σεβασμιώτατο κ.κ. Νικόλαο**

16 Ιανουαρίου 2019

Πρὸς
Τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς
Τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

Ὅπως ἀσφαλῶς θὰ ἔχετε πληροφορηθεῖ, τὴν Κυριακὴ 20 Ἰανουαρίου ὁργανώνεται παλλαϊκὴ ἐκδήλωση στὴν πλατεῖα Συντάγματος γιὰ τὴ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ μας. Ἐπειδὴ καὶ πάλι πολλοὶ ρωτοῦν γιὰ τὸ ἂν ὑπάρχει πρόβλημα μὲ τὴ συμμετοχὴ τους σὲ αὐτὸ τὸ συλλαλητήριο, θὰ ἤθελα νὰ ἐπαναλάβω στὴν ἀγάπη σας δυὸ λόγια ποὺ εἶχα πεῖ καὶ πέρσι.

Ἐνα ἀγνὸ πατριωτικὸ συλλαλητήριο, ποὺ μάλιστα στηρίζει τὰ ὅσα ἔχει πεῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος σὲ παλαιότερη Ἀνακοίνωσή της καὶ ὅσα πρόσφατα διετράνωσαν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Μητροπολιῖτες τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Μακεδονίας μας, ἀποτελεῖ, ὅπως καὶ οἱ ἐκλογές ἢ ἓνα δημοψήφισμα, ἔκφραση τῆς λαϊκῆς βούλησης, ἀρκεῖ νὰ μὴν τὸ κακοποιήσουν ἀκρότητες καὶ κρυφές ποταπὲς σκοπιμότητες. Τὰ περσινὰ συλλαλητήρια τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἀθηνῶν, τὰ τραγούδια τῶν μαθητῶν, καὶ οἱ

κινητοποιήσεις σε όλόκληρη την Ελλάδα, ήταν μία συγκλονιστική λαϊκή κραυγή, μιὰ φωνή αναστεναγμοῦ πανεθνικοῦ διαμετρήματος, ὅ,τι καλύτερο εἶδε ἡ πατρίδα μας τὰ τελευταῖα χρόνια. Ὁ τρόπος τῆς ἀντίδρασης καὶ τῆς πολεμικῆς αὐτῶν ποῦ τὸ ἀπορρίπτουν καὶ ἡ ἐπίμονη ἄρνηση τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς λεγόμενης «Συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν» νὰ ἀκούσουν τὸν ἀναστεναγμὸ τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας ἀπὸ μόνον τους φανερώνουν τὴ σημασία καὶ τὴν ἀξία του. Τὸ θέμα τῆς Μακεδονίας δὲν εἶναι πολιτικό· εἶναι ἐθνικὸ καὶ πνευματικὸ.

Εὐκαιρία νὰ μαζευτοῦμε ὅλοι μαζί στὴν Ἀθήνα, μπροστὰ στὴ Βουλὴ, καὶ νὰ διατρανώσουμε τὴν ἀγάπη μας στὴν πατρίδα καὶ τὴν ἀνάγκη μας γιὰ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια καὶ ὑπερηφάνεια. Ἀρκετὰ ἔχουμε πληρώσει τὰ λάθη μας. Καιρὸς νὰ ὀρθώσουμε ὡς λαὸς ὅλοι μαζί τὸ ἀνάστημά μας καὶ νὰ ἀναστήσουμε τὴν ἀξιοπρέπειά μας.

Ἄς πιέζουν καὶ ἄς ἐκβιάζουν τὰ κέντρα τῶν διεθνῶν συμφερόντων, ἄς ἀπειλοῦν οἱ ἐκφραστὲς τοῦ πολιτικοῦ συμβιβασμοῦ. Ἡ ἠχώ τῆς ἱστορίας δὲν σκεπάζεται καὶ ἡ κραυγὴ τοῦ ἀγνοῦ λαοῦ δὲν πνίγεται. Ἐμεῖς λοιπὸν θὰ δώσουμε φωνὴ στὴ συνείδησή μας καὶ θὰ καταθέσουμε τὴν ὁμολογία τῆς παρουσίας μας. Αὐτὸ εἶναι καὶ εὐκόλο ἀλλὰ καὶ πολὺ οὐσιαστικὸ. Ὅσοι λοιπὸν μορεῖτε καὶ τὸ θέλετε, μὴ διστάσετε νὰ τὸ κάνετε. Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ θὰ εἶναι μαζί σας. Μὴν ἀμφιβάλλετε καθόλου.

Ἐννοεῖται ὅτι κι ἐγώ, πρῶτα ὁ Θεός, θὰ εἶμαι παρὼν στὸ Σύνταγμα τὴν ἐρχόμενη Κυριακὴ 20 Ἰανουαρίου στὶς 2:00μ.μ. μαζί σας.

Μετὰ πολλῶν εὐχῶν,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ανακοίνωση της Ιεράς Κοινότητας του Αγίου Όρους

17 Ιανουαρίου 2019

Η Ιερά Κοινότης του Αγίου Όρους εν συνεχεία της από 26ης Ιουνίου 2018 ανακοινώσεως αυτής, με την οποία είχε εκφρασθεί η αντίθεσίς της προς την υπογραφείσα Συμφωνία των Πρεσπών, μετά την επικείμενη κατάθεση της Συμφωνίας προς ψήφιση από το Ελληνικό Κοινοβούλιο, τονίζει εκ νέου ότι το Άγιον Όρος θεωρεί ως περιφρόνηση της ιστορίας και της αληθείας την αναγνώριση «μακεδονικής γλώσσης» και «μακεδονικής εθνικότητας» υπό της Ελληνικής Πολιτείας εις το γειτονικό Κράτος.

Ζητεί από την Ελληνική Κυβέρνηση να σεβασθεί την βούληση του Ελληνικού λαού προχωρώντας εις την διεξαγωγή δημοψηφίσματος προ της κυρώσεως τής Συμφωνίας, δεδομένου ότι με αυτήν παραχωρείται το ιστορικό όνομα της Μακεδονίας εις γειτονικό έθνος με όλες τις συνέπειες τούτου. Επομένως θα πρέπει οπωσδήποτε να εκφρασθεί ο Ελληνικός λαός.

Επίσης η Ιερά Κοινότης απεφάσισε να αποστείλει εκπροσώπους της εις την συγκέντρωση διαμαρτυρίας, η οποία διοργανώνεται εις Αθήνας την ερχομένη Κυριακή, 20ή Ιανουαρίου, ενώνοντας την φωνή του Αγίου Όρους με την φωνή των Ελλήνων κατά της σχεδιαζομένης κυρώσεως της Συμφωνίας.

Δεόμενοι προς τον Θεόν και προς την προστάτιδα του Αγιωνύμου Τόπου Κυρίαν Θεοτόκον να διαφυλάττουν το Γένος μας, ποιούμεν υστάτην έκκλησιν προς τα μέλη του Ελληνικού Κοινοβουλίου, έστω και κατά την εσχάτην στιγμήν, να μην προχωρήσουν εις την κύρωση της Συμφωνίας, προ της διενεργείας δημοψηφίσματος.

ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ

Άπαντες οι εν τη κοινή Συνάξει
Αντιπρόσωποι και Προϊστάμενοι
των είκοσιν Ιερών Μονών του Αγίου Όρους Άθω».

Κοινή Δήλωση Αρχιερέων Ν.Δ. Ελλάδας και Ιονίων Νήσων

19 Ιανουαρίου 2019

Οί κατωτέρω αναγραφόμενοι Μητροπολίται τῆς Ν.Δ. Ἑλλάδος καί τῶν Ἰονίων Νήσων δηλοῦμεν πρὸς Ὑμᾶς τὰ ἐξῆς: Συμφωνοῦμεν ἀπολύτως καί προσυπογράφομεν ἐκθύμως τὴν ἀπὸ 19ης Δεκεμβρίου 2018 δήλωσιν τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀδελφῶν μας, τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Μακεδονίας μας, ἐν τῷ συνόλω αὐτῆς.

Συμμεριζόμεθα ἀπολύτως τὴν ἀνησυχίαν των, ἥτις ἐδράζεται εἰς τὰς ἀλυστροτικές καί κακοβούλους διαθέσεις τῶν ἡγετικῶν Πολιτικῶν τε καί Ἐκκλησιαστικῶν Παραγόντων τῆς γειτονικῆς χώρας ἔναντι τῆς φιλάτης ἡμῶν Πατρίδος καί εἰδικώτερον τῆς Μακεδονίας μας!

Ἡ μέθη τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τῶν Σκοπίων δέν ἔχει ὄρια! Ἐπιθυμεῖ νά ἰσοπεδώσῃ τὰ πάντα! Ὅπως αὐθαιρέτως οἰκειοποιεῖται καί προσεταιρίζεται τό ὄνομα τῆς Μακεδονίας μας! Ἡ Ἑλλάδα μας κινδυνεύει!

Βαθυσεβάστως καί λίαν ἐντίμως ὑπογραμμίζομεν ὅτι Μακεδονία εἶναι μία καί αὕτη εἶναι μόνον Ἑλληνική! Δέν θά τὴν ἄφησωμεν ἀνυπεράσπιστον! Σᾶς ἰκετεύομεν ὅπως μὴ ἐπικυρώσετε τὴν συμφωνίαν! Μὴ βάλετε τὴν ὑπογραφὴν σας εἰς μίαν Συμφωνίαν, ἡ ὁποία θά δημιουργήσῃ τεράστια προβλήματα καί

μεγάλην ἀναστάτωσιν τόσον εἰς τὴν φιλότιμην Πατρίδα μας, ὅσον καὶ εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν μας.

Ἐπ' εὐκαιρία, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν κ. Ἀλέξιον Τσίπραν, ἀναφωνοῦμεν: Τιμήσατε καὶ προσέξατε ἰδιαιτέρως τὸν ἱερόν Ἐφημεριακόν Κληρὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Σεβασθῆτε δεόντως τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν Μητέρα καὶ Τροφὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους! «Νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ ἀγών!»

ΟΙ ΠΡΟΣΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ

Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἀμβρόσιος

Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Ἀλέξανδρος

Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Νεκτάριος

Ὁ Κυθήρων Σεραφεῖμ

**Η Μακεδονία είναι Ελλάς,
δεν εκχωρείται, δεν χαρίζεται
Από τον κ. Γεώργιο Σ. Πουρνάρη
Αντιπρόεδρο Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών**

17 Ιανουαρίου 2019

Φίλες και φίλοι,

Το κρατίδιο των Σκοπίων ή Νοτιοσλαβία, ουδέποτε θα γίνει αποδεκτό στην συνείδηση των Ελλήνων ως Μακεδονία ή παράγωγό του, διότι το όνομα αυτής αποτελεί μέρος της εθνικής μας συνειδήσεως τουλάχιστον από το 1.100 π.Χ. με την κάθοδο των Δωριέων. Δεν υφίστανται μακεδονική γλώσσα και εθνότητα. Είναι έκτοτε ελληνικές και έτσι θα παραμείνουν. Η ιστορία γράφεται μία φορά. Εμείς είμεθα Μακεδόνες και οι άλλοι είναι Σλάβοι και Αλβανοί.

Η ιθαγένεια και υπηκοότητα είναι ταυτόσημες έννοιες. Όμως η εθνικότητα είναι διαφορετική έννοια. Είναι η σχέση του ατόμου με τον πολιτισμό, τις ηθικές αξίες, τα ήθη και τα έθιμα του τόπου από τον οποίο προέρχεται. Είναι έγκλημα τραγικό να δίνεις στον ανύπαρκτο πολυφυλετικό λαό της νοτίου άλλοτε Γιουγκοσλαβίας ένδοξη ιστορική εθνικότητα. Ουδείς έχει αυτό το δικαίωμα.

Η αλήθεια για το μείζον εθνικό μας θέμα, έχει πολλές εκφάνσεις. Ορισμένες όψεις, εκτίθενται παρακάτω, όπως είδαν το φώς της δημοσιότητας.

Ο Νοτιοσλάβος πρωθυπουργός κατά την υπογραφή της συνθήκης στα ελληνικά σύνορα ανέφερε ενώπιον πάντων, «εμείς οι Μακεδόνες και εσείς οι Έλληνες»!!!

Ο Βούλγαρος καθηγητής Μποζιντάρ Dimitrov είπε, «Εδώ και 70 χρόνια οι παγκόσμιες και βουλγαρικές σλαβικές μελέτες λένε ότι δεν υπάρχει μακεδονική γλώσσα».

Ο Βούλγαρος υπουργός Αμύνης προσφάτως διετράνωσε ότι, «δεν υπάρχει μακεδονική γλώσσα και κανείς δεν μπορεί να την καθιερώσει. Τα Σκόπια να σταματήσουν την παραχάραξη της ιστορίας. Η Βουλγαρία δεν θα επιτρέψει την γλώσσα που αυτοί θέλουν ως επίσημη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν θα επιτρέψουμε συμβιβασμό με την ιστορία μας».

Ο Tontor Petrov, Σλάβος καθηγητής της ιστορίας ανέφερε, «μόλις η Ελλάδα κυρώσει την σύμβαση, θα ζητήσουμε αποζημιώσεις τριών δισεκατομμυρίων ευρώ από το διεθνές δικαστήριο της Χάγης, διότι οι Έλληνες κατέχουν τμήμα της Μακεδονίας του Αιγαίου και για την γενοκτονία κατά του μακεδονικού λαού καθώς και για την εκμετάλλευση φυσικών πόρων και αρχαιολογικών θησαυρών από τους Βαλκανικούς πολέμους του 1912 -13 μέχρι σήμερα.Ο διωγμός 100.000 “Μακεδόνων” την περίοδο 1947-49 ήταν μια ξεκάθαρη πράξη γενοκτονίας».

Ο Γκλιγκόροφ, πρώην Νοτιοσλάβος πρόεδρος παραδέχθηκε ότι οι κάτοικοι της FYROM είναι Σλάβοι που ήρθαν στην περιοχή αυτή μετά τον 6^ο μ.Χ. αιώνα.

Ο νυν πρωθυπουργός κ. Τσίπρας είπε «είναι πατριωτική η συμφωνία των Πρεσπών, είναι ακροδεξιοί όσοι διαμαρτύρονται».

Ο ιστορικός Πολύβιος, έγραφε πολλούς αιώνες πριν ότι, «γάρ αιεί ποτ' αν εν μεγάλοις κινδύνοις τα κατά τους Ελληνες, ει μη Μακεδόνας είχομεν πρόφραγμα», δηλαδή θα διατρέχαμε μεγάλο κίνδυνο εμείς οι Ελληνες αν δεν είχαμε τους Μακεδόνες ως πρόφραγμα, δηλαδή προστασία.

Ο Nicolas Hammond διάσημος ιστορικός είπε, «Η αναγνώριση της Δημοκρατίας των Σκοπίων ως Μακεδονίας συνιστά βιασμό της ιστορικής αληθείας».

Ο πολιτικός Παναγιώτης Κανελλόπουλος ονομάζει στα κείμενά του, τον Μακεδονικό Αγώνα «αναμέτρηση συνειδήσεων». Αναμετρήθηκε τότε η ελληνικότητα με τον βουλγαρισμό και νίκησε η ελληνικότητα.

Ο στρατηγός Κωσταράκος μάς τονίζει ότι: «Ο αγώνας για την δική μας ελληνική μακεδονική ταυτότητα πρέπει να εντατικοποιηθεί. Καμία αλλαγή ονόματος ή εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων. Αλέξανδρος, Μακεδονία, Φίλιππος, Βεργίνα, Αιγές, Αριστοτέλης, Παύλος Μελάς, Τέλος Αγρας, Μακεδονικός Αγών, Βάλτος, όλα αυτά τα δικά μας, για τα οποία είμαστε υπερήφανοι, πρέπει να είναι και να παραμείνουν συνέχεια στο προσκήνιο. Στην πρώτη γραμμή της εθνικής μας δραστηριότητας, επικοινωνιακής πολιτικής και διεθνούς προβολής σε όλους τους χώρους».

Ο Μητροπολίτης Φιλίππων Στέφανος είπε: Η Μακεδονία έχει τιμηθεί από τους προγόνους μας με αγώνες, θυσίες, γλώσσα, πολιτισμό και θρησκεία. Οι πρόγονοί μας ήταν ελληνικό δωρικό φύλλο. Ο σλαβικός και αλβανικός λαός των Σκοπίων δεν δικαιούται να καπηλεύεται το πολιτιστικό αγαθό και το όνομα της Μακεδονίας.

Ο Κωνσταντίνος Χρυσόγονος, Ευρωβουλευτής έγραψε: Σε τελική αναφορά το ζητούμενο δεν είναι τι ζητούν οι Σλάβοι και Αλβανοί, αλλά πως αισθανόμαστε εμείς οι κάτοικοι της Ελληνικής Μακεδονίας. Εμείς είμαστε Έλληνες Μακεδόνες και ουδείς θα μπορέσει ούτε να παραχαράξει την ιστορία ούτε να αλλοιώσει την συλλογική μας ταυτότητα..

Ο Α. Σαμαράς πρώην πρωθυπουργός είπε: «Μας κυβερνούν αυτοί που δεν αγάπησαν τον Μέγα Αλέξανδρο, τον Παύλο Μελά και δεν ένιωσαν την ορθοδοξία σαν κομμάτι της εθνικής τους ταυτότητας. Οι άνθρωποι του ΣΥΡΙΖΑ υπερφορολόγησαν την μεσαία τάξη και υπονόμευσαν το μέλλον της χώρας μας. Έχουν διεθνιστική αντίληψη».

Η Ζωή Κωνσταντοπούλου είπε: «Η συμφωνία των Πρεσπών συνιστά εθνική προδοσία, διότι εκχωρεί κομμάτι της ιστορίας και μέρος της πατρίδος μας. Δίνεις όνομα δίνεις έδαφος...».

Ο Μητροπολίτης Μεσογαίας Νικόλαος μας προτρέπει, «Η εθνική μας υπερηφάνεια στηρίζεται σε μια ιστορία που όλοι τους ζηλεύουν. Οφείλουμε να μεταμορφώσουμε ξανά την Ελλάδα σε πατρίδα μας, την ιστορία της σε ταυτότητα μας, τα παραδείγματα των προγόνων μας σε βιώματα μας και να επιστρέψουμε: από τον ασύνετο νεοπλουτισμό στην αξιοπρεπή λιτότητα και ολιγάρκεια, από τις υποτελικές υποχωρήσεις στον ηρωισμό και από τον παγκόσμιο διασυρμό στην εθνική υπερηφάνεια και τον πανθομολογούμενο θαυμασμό...»

Ο Οδυσσέας Ελύτης άφησε παρακαταθήκη: «το μόνο όνομα με τον όρο Μακεδονία που είναι αποδεκτό για τα Σκόπια είναι Ψευδομακεδονία».

Ο Σαράντος Καργάκος, μακαριστός, με τεράστια προσφορά στο Έθνος μας έγραψε: «τρομερή συμφορά έρχεται εάν η

Ελλάς επιτρέψει στα Σκόπια να κλέψουν το όνομα Μακεδονία».

Ο Δήμος Βεροίας ανακοίνωσε: «ότι γράφτηκε με αίμα δεν ξεγράφεται με ψέμα».

Ο Σεφέρης μας είπε, «να νοσταλγείς τον τόπο σου ζώντας στον τόπο σου, τίποτε δεν είναι πιο πικρό (...) μας έλεγαν θα νικήσετε όταν υποταχτείτε, υποταχτήκαμε και βρήκαμε την στάχτη».

Η συμφωνία των Πρεσπών είναι τόσο κακή, που δεν επιδέχεται καμία διόρθωση και καμία διευκρίνιση. Αφού τους δόθηκε το όνομα Βόρειος Μακεδονία» γιατί δεν ονοματίζουν την γλώσσα και υπηκοότητα τους «Βορειομακεδονική»; Πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχει διακρατική συμφωνία που να ορίζει ποια γλώσσα ομιλεί το ένα από τα δύο κράτη. Η κύρωση της συμφωνίας αναγνωρίζει «μακεδονική» μειονότητα στην χώρα μας. Μετά την υπάρχουσα μουσουλμανική μειονότητα στην Θράκη η πατρίδα μας αντέχει και ακόμη μία; Οι πολιτικές δυνάμεις οφείλουν να πετάξουν το ταχύτερο δυνατόν την συμφωνία των Πρεσπών στο καλάθι των αχρήστων, ενώ στην επομένη απόπειρα επιλύσεως του προβλήματος με τους Σλαβοαλβανούς των Σκοπίων θα πρέπει να λάβουν υπόψιν τους την Ιστορία, την γεωγραφία και την βούληση του κυρίαρχου λαού.

Εμείς οι Έλληνες Μακεδόνες οφείλουμε να συνεχίσουμε την αγωνιστική προσπάθειά μας μέχρι την πλήρη αναγνώριση των εθνικών μας δικαιών, για όσο χρόνο και με όποιο κόπο απαιτηθεί. Επιθυμούμε συνεργασία και σύμπραξη με τους γειτονικούς λαούς στον δρόμο της ειρήνης και της προόδου. Όμως δεν δεχόμαστε την αρπαγή της εθνικής μας ταυτότητας από κανένα.

Τα μέλη του ελληνικού κοινοβουλίου δεν έχουν το δικαίωμα να αγνοούν την βούληση του λαού μας –που πραγματοποίησε παλλαϊκά συλλαλητήρια– και να καταδικάσει τις επόμενες γενιές σε μερική απώλεια της εθνικής τους μνήμης και ταυτότητας. Η κύρωση της συμφωνίας των Πρεσπών συνιστά εθνικό έγκλημα. Μόνο το 5,9 % των Βορειοελλαδιτών εγκρίνει την βλαπτική αυτή συμφωνία. Το 85% των πολιτών την απορρίπτει ως εθνικά επιζήμια.

Η Μακεδονία είναι Ελλάς. Δεν εκχωρείται, δεν πωλείται, δεν χαρίζεται.

Η Μακεδονία δεν θα σας το συγχωρήσει ποτέ
Από τον κ. Βασ. Θ. Θωμαΐδη, MD, FRA,
προς κάθε υπεύθυνο

17 Ιανουαρίου 2019

Η ώρα της αλήθειας έφθασε. Η Μακεδονία ανηφορίζει τον Γολγοθά της. Κι αυτοί που ψηφίζουν «σταυρωθήτω», ας μην ελπίζουν ότι θα ακουσθεί και πάλι «οὐ γὰρ οἶδασι τι ἐποίησαν». Γιατί όλοι γνωρίζουν τι πρόκειται να συμβεί εάν «περάσει» η Συμφωνία των Πρεσπών. Μια συμφωνία που από την πρώτη στιγμή δεν τη σεβάσθηκε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός των Σκοπίων, όταν προχθές ακόμα απεκάλεσε το κράτος του Μακεδονία και σήμερα, ο υπουργός των Εξωτερικών στην Άγκυρα απεκάλεσε την γλώσσα του Μακεδονική.

Επιχείρημα ορισμένων, που ίσως έχουν πρόθεση να ψηφίσουν θετικά, είναι ότι έτσι εμποδίζουμε την FYROM να πέσει στην αγκαλιά της Τουρκίας! Κάνουν σα να μην γνωρίζουν την πάγια τακτική της Άγκυρας να αγνοεί κάθε αρχή του Διεθνούς Δικαίου και να επιχειρεί σε κάθε ευκαιρία να διευρύνει τα γεωπολιτικά της σχέδια, αγνοώντας κάθε είδους «συμφωνία». Και αναφέρω ότι, όπου κρίνει ότι κάτι τής συμφέρει, επιχειρεί να παραβιάσει ακόμα και καθιερωμένες Συνθήκες, όπως η Συνθήκη της Λωζάνης, που ήδη από την πρώτη στιγμή της εφαρ-

μογής της το 1923, την παρεβίασε, αγνόησε το ειδικό άρθρο 14 που «προστατεύει» την Ίμβρο και την Τένεδο και οι κυβερνήσεις της Τουρκίας κατέστρεψαν τα δύο νησιά, τα άλλαξαν όνομα, εκτόπισαν τους γηγενείς κατοίκους και τα ενσωμάτωσαν στο τουρκικό κράτος.

Η αγκαλιά της Τουρκίας θα είναι πάντα ανοιχτή να δεχθεί όσους εξυπηρετούν τα επεκτατικά της σχέδια και ιδιαίτερα στο Αιγαίο, τη Μακεδονία και τη Θράκη. Κι' αυτό δεν θα μεταβληθεί με οποιαδήποτε αλλαγή στο όνομα της FYROM.

Ανερμήνευτη επίσης παραμένει η επιμονή των Σκοπιανών, αλλά και των υποστηρικτών τους, να αποκαλούν την ιθαγένεια (;) τους και την γλώσσα τους Μακεδονική, αφού στην ρηματική διακοίνωση τους δέχονται ότι η γλώσσα τους ανήκει στην ομάδα των Νοτιοσλαβικών γλωσσών και η εθνότητά τους είναι Σλαβική. Άραγε η τόση εμμονή τους στον χαρακτηρισμό «Μακεδονική» υποκρύπτει μελλοντικές διεκδικήσεις; Διεκδικήσεις που έρχονται από το σκοτεινό παρελθόν, όταν ο ΕΛΑΣ και άλλες «αντιφασιστικές» δυνάμεις, σε μια σειρά διαβουλεύσεων, απεφάσιζαν, μετά την αποχώρηση των Γερμανών (1944) να προχωρήσουν σε ένωση των τμημάτων της Μακεδονίας, που ανήκουν στην Ελλάδα, την Βουλγαρία και την Γιουγκοσλαβική «Μακεδονία»; Τότε το σχέδιο αυτό απέτυχε διότι ο στρατιωτικός αρχηγός του ΕΛΑΣ Μάρκος Βαφειάδης αρνήθηκε να υπογράψει και το θέμα έκλεισε. Ωστόσο όχι οριστικά. Τώρα μετά από 78 χρόνια, μια «συμφωνία» με το κρατίδιο των Σκοπίων, ανοίγει «κερκόπορτα» για μελλοντική αξίωση των Σλάβων για την δημιουργία της Μεγάλης Μακεδονίας, με πρωτεύουσα την Θεσσαλονίκη. Αν η σκέψη αυτή συνδυαστεί με την αναφορά της Συμφωνίας των Πρεσπών, σε «Μακεδόνες» που ζουν σε άλλες χώρες, εκτός της «Μακεδονίας», τότε έχου-

με ένα ολοκληρωμένο προσχέδιο αυτών που θα επιδιώξουν στο μέλλον οι Σκοπιανοί: Μια νέα «Μεγάλη Μακεδονία του Αιγαίου» στην οποία θα συναθροισθούν όλοι όσοι, μετά τον εμφύλιο, παρέμειναν εκτός Ελλάδος, όσοι Σλαβομακεδόνες διεκδικούν «προγονικές» περιουσίες στα χωριά της Μακεδονίας και «ό,τι άλλο ήθελε προκύψει!!! και θα φανεί στο μέλλον». Και η Ελλάδα δέσμια των Διεθνών Συνθηκών θα παρακολουθεί, ανήμπορη να σταματήσει την καταστροφή.

Και ο καθένας από εμάς τους «ιθαγενείς» της Μακεδονίας, τους Μακεδόνες κατοίκους της Ελλάδας πώς θα συστήνεται; Τι θα απαντά στους φίλους του τους ξένους, τους Άγγλους, τους Γάλλους, τους Γερμανούς όταν τον ρωτούν: «εσείς από πού είστε»; Κι όταν πείτε από την Νάουσα και σας ξαναρωτήσουν: «που είναι αυτή η πόλη»; και απαντήσετε «στην Μακεδονία», θα σας ξαναρωτήσουν: «Δηλαδή δεν κατοικείτε στην Ελλάδα»; και με το δίκιο τους. Αφού σ' όλο τον κόσμο οι Σκοπιανοί θα τρέξουν να μονοπωλήσουν το όνομα Μακεδονία για τη χώρα τους. Αφού εμείς τους το χαρίζουμε απλόχερα.

Ωστόσο, παραμένει ακατανόητη η σπουδή για υπογραφή μιας ανώφελης, όσο και δυνητικά επικίνδυνης για τα εθνικά μας συμφέροντα συμφωνίας, που διακυβεύει το όνομα και πιθανόν την υπόσταση της Μακεδονίας μας. Και αυτό η κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός οφείλουν να το διευκρινίσουν καθαρά. Γι' αυτό απευθύνω θερμή παράκληση προς κάθε υπεύθυνο. Σταματήστε τον κατήφορο τώρα. Γιατί αύριο θα είναι πολύ αργά.

**Δήλωση-Έκκληση
από τον Ομ. καθηγητή Συνταγματικού
Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών
κ. Γεώργιο Κασιμάτη**

19 Ιανουαρίου 2018

Με την ευθύνη του Έλληνα Πολίτη και του επιστήμονα, καθώς και με βάση τις επιστημονικές μου γνώσεις για το συμφέρον του Ελληνικού Λαού, διατυπώνω τις ακόλουθες θέσεις για τη Συμφωνία των Πρεσπών:

1. Πολιτικά, η Συμφωνία των Πρεσπών, ως πράξη εξωτερικής πολιτικής της Ελλάδας, είναι απαράδεκτη:

α. Γιατί αποτελεί παραχώρηση κυριαρχικού δικαιώματος, η οποία εξυπηρετεί κυριαρχικά και γεωπολιτικά συμφέροντα μόνο ξένων κρατών, ενώ αντίστοιχα βλάπτει ουσιαστικά τα συμφέροντα της Ελληνικής Πολιτείας.

β. Γιατί απειλεί και μειώνει καίρια: την ασφάλεια της εδαφικής κυριαρχίας.

γ. Γιατί αμφισβητεί σοβαρά την εθνική, την ιστορική και την πολιτισμική ταυτότητα της Ελλάδας.

2. Νομικά (από πλευράς κύρους), η Συμφωνία των Πρεσπών είναι άκυρη και ανυπόστατη, γιατί ουσιαστικά και διαδικαστικά παραβιάζει:

α. Το Σύνταγμα της Ελλάδας,

- β. Το Σύνταγμα των Σκοπίων και
- γ. Το Διεθνές Δίκαιο.

Η παραβίαση του Συντάγματος της Ελλάδας

α. Είναι ουσιαστική, γιατί η κυβερνητική απόφαση παραβιάζει την αρχή προστασίας της Κυριαρχίας της Ελληνικής Δημοκρατίας, ο χειρισμός του θέματος παραβίασε ήδη και παραβιάζει τη δημοκρατική αρχή και την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας.

β. Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι ανυπόστατη λόγω του ότι περιέχει παραχώρηση κυριαρχικού δικαιώματος, το οποίο δεν μπορεί, σύμφωνα με το Σύνταγμα, να είναι αντικείμενο ούτε διεθνούς σύμβασης, ούτε άσκησης κυβερνητικής και νομοθετικής εξουσίας. Το όνομα «Μακεδονία», δεν αποτελεί απλώς περιορισμό εθνικής κυριαρχίας ή ούτε μεταφορά αρμοδιοτήτων σε διεθνείς οργανισμούς, βάσει πάντοτε εθνικού συμφέροντος, που να αναγνωρίζεται ως τέτοιο από το Σύνταγμα, αλλά παραχώρηση στοιχείου ταυτότητας της Ελλάδας, ως κυρίαρχου κράτους. Αυτό αποτελεί κυριαρχικό δικαίωμα και δεν υπόκειται σε καμιά συντεταγμένη εξουσία.

γ. Είναι διαδικαστική τόσο με βάση το Σύνταγμα, όσο και με βάση το Διεθνές Δίκαιο.

Η παραβίαση του Συντάγματος των Σκοπίων είναι αμφίδρομη:

α. Η διαδικασία σύναψης της Συμφωνίας των Πρεσπών έγινε κατά παράβαση του Συντάγματος των Σκοπίων.

β. Η αναθεώρηση του Συντάγματος των Σκοπίων δεν τήρησε τη Συμφωνία των Πρεσπών, άρα, η τελευταία είναι, σύμφωνα με το αναθεωρημένο Σύνταγμα, αντισυνταγματική, ενώ

η Συμφωνία, αν και ήδη ανυπόστατη, υπόκειται σε καταγγελία για μη τήρησή της από την αντισυμβαλλόμενη Χώρα ως προς την αναθεώρηση.

Η παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου είναι ουσιαστική και τυπική:

α. Είναι τυπική, (είναι τυπικά άκυρη), γιατί δεν τηρήθηκαν οι κανόνες σύναψης και κύρωσης της Σύμβασης, που ορίζουν τα Συντάγματα και των δύο Χωρών.

β. Είναι ουσιαστική, γιατί ως άκυρη Σύμβαση αποτελεί παραβίαση της Κυριαρχίας της Ελλάδας και της συνταγματικής τάξης και των δύο μερών.

Με βάση τις παραπάνω θέσεις μου, απευθύνομαι προς στους πολιτικούς αντιπροσώπους του Ελληνικού Λαού, που έδωσαν τον όρκο πίστης στην πατρίδα και στη Δημοκρατία και τήρησης του Συντάγματος και κάνω με πλήρη συνείδηση την ακόλουθη έκκληση και δήλωση:

1. Να μην παραβιάσουν τον όρκο τους απέναντι στον Ελληνικό Λαό, ψηφίζοντας υπέρ της αντισυνταγματικής αυτής Συμφωνίας, η οποία παραβιάζει και απειλεί ζωτικά συμφέροντα κυριαρχίας της Ελλάδας.

2. Εάν, παρ' ελπίδα, υπάρξει πλειοψηφία αντιπροσώπων του Λαού, που θα υπερψηφίσουν τη Συμφωνία των Πρεσπών, παραβιάζοντας το Σύνταγμα και τον όρκο τους, η εν λόγω Συμφωνία δεν θα έχει καμιά απολύτως ισχύ και δε δημιουργεί καμιά υποχρέωση για την Ελλάδα. Την επόμενη ο Ελληνικό Λαός θα έχει το δικαίωμα και την υποχρέωση να συνεχίσει τον Αγώνα.

**Η κρίση της Ιστορίας και του ελληνικού λαού
θα είναι αμείλικτη
Δήλωση Μίκη Θεοδωράκη
Μουσικοσυνθέτη, πρώην Βουλευτή και υπουργού**

19 Ιανουαρίου 2019

Έχει περάσει σχεδόν ένας χρόνος από τότε που εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι, όλων των πολιτικών πεποιθήσεων, ενώθηκαν στο Σύνταγμα απαιτώντας να μην προχωρήσουν οι εθνικές παραχωρήσεις εις βάρος της Ελλάδας στο Μακεδονικό. Τότε, μίλησα σε εκείνους, όπως και σε όλους τους Έλληνες για τους μεγάλους κινδύνους που κρύβει για την πατρίδα μας αυτή η αναίτια υποχώρηση.

Η κυβέρνηση αγνόησε και τους κινδύνους και τον ελληνικό λαό και, χωρίς καμία λογική, αποφάσισε να προχωρήσει, με κάθε κόστος. Για ένα θέμα στο οποίο δεν έχουμε κανένα απολύτως λόγο να κάνουμε πίσω, ένα θέμα που δεν χρειάζεται να «λυθεί» γιατί για την Ελλάδα είναι λυμένο. Για να μας επιβληθεί μία συμφωνία που μόνο δεινά επιφυλάσσει για τη χώρα μας αλλά και για τα Βαλκάνια στο σύνολό τους.

Και μάλιστα, την ώρα που τα ίδια τα Σκόπια δεν έχουν από τότε μέχρι σήμερα σταματήσει επισήμως να μιλούν για «μακεδονικό» έθνος, «μακεδονική» γλώσσα και «μακεδονική» ταυτότητα, παραβιάζοντας καθημερινά ακόμα και αυτή την

ίδια τη Συμφωνία των Πρεσπών. ΟΛΟΙ. Από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας τους και την αντιπολίτευση μέχρι τον «καλών προθέσεων» πρωθυπουργό τους και τον υπουργό Εξωτερικών τους που τον ακούσαμε και προχθές ακόμα στην επίσημη επίσκεψή του στην Τουρκία.

Σήμερα απευθύνομαι όχι μόνο σ' εκείνους που θα διαδηλώσουν αύριο ξανά στο Σύνταγμα, αλλά κυρίως, σε όσους θα βρίσκονται μέσα στο κτίριο της Βουλής και θα πάρουν μια απόφαση που αφορά το μέλλον της Ελλάδας. Απευθύνω έκκληση προς όλους τους βουλευτές: μην προχωρήσετε σ' αυτό το έγκλημα εις βάρος της Ελλάδας. ***Η ζημιά που θα προκαλέσετε στον τόπο μας θα είναι ανεπανόρθωτη. Αλλά και η κρίση της Ιστορίας και του ελληνικού λαού θα είναι αμείλικτη.***

Σας θυμίζω την επίσημη ανακοίνωση που εκδόθηκε μετά τη λήξη του Συμβουλίου των τότε πολιτικών αρχηγών που συνεδρίασαν στις 13.4.1992 παρουσία του τότε προέδρου της Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή: «Η πολιτική ηγεσία της χώρας» (σ.σ.: Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, Ανδρέας Παπανδρέου, Μαρία Δαμανάκη (Συνασπισμός), Αλέκα Παπαρήγα), «με εξαίρεση το ΚΚΕ, συμφώνησε ότι η Ελλάδα θα αναγνωρίσει το ανεξάρτητο κράτος των Σκοπίων μόνο εάν τηρηθούν και οι τρεις όροι που έθεσε η ΕΟΚ στις 16 Δεκεμβρίου του 1991, με την αυτονόητη διευκρίνιση ότι στο όνομα του κράτους αυτού δεν θα υπάρχει η λέξη Μακεδονία».

ΚΑΘΟΛΟΥ. Με κανένα γεωγραφικό ή άλλο προσδιορισμό.

Η τυχόν απομάκρυνση από εκείνη την απόφαση πολιτικών ιστορικού διαμετρήματος που εκπροσωπούσαν σχεδόν ολόκληρο τον πολιτικό χώρο είναι πράξη ιστορικά απαράδεκτη, στα όρια της εθνικής μειοδοσίας και θα έχει ολέθρια αποτελέ-

σματα για το μέλλον της χώρας μας.

Τα Σκόπια με όχημα το όνομα «Μακεδονία» και παραμορφώνοντας τα ιστορικά γεγονότα σε βαθμό γελοιότητας, επιδιώκουν στην πραγματικότητα την επέκταση των συνόρων τους εις βάρος των δικών μας για τη δημιουργία της λεγόμενης «Μακεδονίας του Αιγαίου».

Είναι ανάγκη να αντιταχθούμε σ' αυτή την παραχάραξη της ιστορίας και να επαγρυπνούμε για την διαφύλαξη της εθνικής μας ακεραιότητας, που κινδυνεύει από τις διεθνείς δυνάμεις που στοχεύουν ανοιχτά στη σαλαμοποίηση της περιοχής των Βαλκανίων. Η περίπτωση της Γιουγκοσλαβίας είναι νωπή. Το επόμενο θύμα θα είναι η χώρα μας.

Αν τα Σκόπια γίνουν μέλος του ΝΑΤΟ και της Ευρώπης με την ψήφο τη δική μας, ώστε να μπορούν αύριο – μεθαύριο να μας απειλούν από ισχυρότερη θέση, τότε θα είμαστε άξιοι της Μοίρας μας.

Επειδή είναι ιστορικά αποδεδειγμένο ότι η Μακεδονία ήταν και είναι Ελληνική, δεν πρέπει να τους αναγνωρίσουμε ποτέ με το όνομα αυτό, αφού γνωρίζουμε ότι μόνον εμείς μπορούμε να τους δώσουμε την ιστορική νομιμοποίηση. Δεν έχει σημασία αν υπάρχουν χώρες που αναγνώρισαν τα Σκόπια με το όνομα «Μακεδονία» παραβλέποντας ότι έτσι γελοιοποιούνται μπροστά στην ιστορία. Θυμηθείτε το παράδειγμα της Δυτικής Γερμανίας, που δεν αναγνώρισε ως το τέλος την Ανατολική Γερμανία παρά το ότι δεκάδες χώρες είχαν συνάψει μαζί της διπλωματικές σχέσεις, θεωρώντας πως δεν μπορεί η αποδοχή από τους άλλους να παραχαράξει τελεσίδικα την ιστορία χωρίς τη δική τους νομιμοποίηση.

Βεβαίως πρέπει να συνεχίσουμε να στηρίζουμε την ειρηνική συνύπαρξη με το κράτος των Σκοπίων. Όμως, όσο εκφρά-

ζουν με κάθε τρόπο αλυτρωτικές τάσεις και διεκδικούν την ιστορική μας ταυτότητα προχωρώντας σε «παραχωρήσεις» που θα μπορούσαν να απευθύνονται μόνο σε λαό ηλιθίων και γονατισμένων και παραβιάζοντας προκλητικότερα (άρα ΑΚΥΡΩ-ΝΟΝΤΑΣ) και την ίδια την συμφωνία των Πρεσπών που υπέγραψαν, δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να έχουν την ψήφο μας για την ένταξή τους στην Ε.Ε. και στο ΝΑΤΟ.

Το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων δεν είναι ένα όποιο θέμα που εύκολα μπορεί πανεύκολα να ρυθμιστεί διαφορετικά. Η ψήφος του ελληνικού λαού δεν έδωσε σε κανένα εν λευκώ εξουσιοδότηση για χειρισμό του θέματος αυτού κατά το δοκούν. Καμιά κυβέρνηση (ακόμα κι αν ήταν κυβέρνηση πλειοψηφίας) δεν μπορεί να πάρει τόσο σοβαρές για την χώρα αποφάσεις. Γι' αυτό η μόνη συνετή απόφαση από πλευράς της σημερινής κυβέρνησης είναι να καταφύγει στην κρίση του Κυρίαρχου Ελληνικού Λαού με τη διενέργεια Δημοψηφίσματος.

Συνταγματικές παραβιάσεις
Από τον κ. Νικόλαο Σταυριανίδη
Εφέτη Δ.Δ.¹⁰

19 Ιανουαρίου 2019

Τά άρθρα 27 και 28 του Συντάγματος, παρέχουν **έξουσίες** που τελούν υπό τον **απαράβατο** όρο του άρθρου 1 παρ. 1 αυτού, ότι **άσκοῦνται ὑπέρ ... καί τοῦ ἔθνους**.

Μέ τή συμφωνία τῶν Πρεσπῶν ἐκχωρεῖται ἐθνική κυριαρχία καί στό ὄνομα Μακεδονία, ἀλλά καί στήν πρόσβαση στό λιμάνι τῆς Θεσσαλονίκης καί στήν θάλασσα περαιτέρω, ἄρα ἔχει καί τόν χαρακτῆρα δεσμευτικοῦ προσυμφώνου, γιά ἄσκηση δικῆς μας ἐθνικῆς κυριαρχίας, ἀπό τά Σκόπια, στήν θάλασσα καί δῆ καί στήν ΑΟΖ μας στό Αἰγαῖο.

1^{ον}) Ἄρθρο 27 τοῦ Συντάγματος,

Ἐκχώρηση ἐθνικῆς κυριαρχίας.

Ἡ ἀπόλυτη πλειοψηφία τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν (151 σήμερα) πού ἀναφέρονται στο ἀρθρο 27 τοῦ Συντάγματος, δέν ἀρκοῦν, γιά ἐκχώρηση ἐθνικῆς κυριαρχίας μέ τήν Συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ. Περί ἀμυντικοῦ διαπραγματευτικοῦ ὄπλου πρόκειται. Ὅχι γιά δυνατότητα Κυβερνήσεως νά φέρῃ στήν

¹⁰ Διπλωματούχος μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν Ἐμβριθύνσεως (D.E.A.) στό Δημόσιο Δίκαιο καί στη Φιλοσοφία τοῦ Δικαίου.

Βουλή, κατά βούληση, εκχώρηση έθνικῆς κυριαρχίος μας. Διότι τότε, δέν θά εἶχε νόημα τό άρ. 28 τοῦ Συντάγματος. Δηλαδή, κατ' όρθή έρμηνεία τοῦ άρθρου 27, αὐτό ἔχει λόγο ύπάρξεως καί εἶναι χρησιμοποίησιμο, μόνο σέ περίπτωση σοβαρῆς ἥττας σέ πόλεμο, ὥστε νά μετριασθῆ ἡ ἀναγκαστική εκχώρηση ἡ συνισταμένη σέ μεταβολή τῆς Ἐπικρατείας. Τοῦτο, διά τῆς προβολῆς τοῦ άρθρου αὐτοῦ, ἀπό τούς διαπραγματευτές μας. Δηλαδή, νά δύνανται νά προβάλλουν πειστικῶς, ὅτι ἔχει λόγο ὁ λαός στήν συμφωνία διά τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ του σώματος, ἔτσι ὥστε ὅ,τι εκχώρηση τυχόν συμφωνηθῆ λόγω τῆς ἥττας, νά εἶναι ὅσο πιά περιορισμένη γίνεται.

2^{ον}) Ἄρθρο 28 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος,

Διεθνεῖς συνθηκῆς γενικῶς

A) Τό ἄρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, ἀφορᾶ στήν ἐπικύρωση γενικῶς τῶν διεθνῶν συνθηκῶν, δηλαδή ἔχει γενικό χαρακτήρα, καί δέν ἀρκεῖ ἀπό μόνο του γιά τήν ἐπικύρωση τῆς Συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν, ἀφοῦ μέ αὐτήν εκχωροῦνται ἐθνικά κυριαρχικά δικαιώματα μεταξύ τῶν ὁποίων καί τό ὄνομα τῆς Μακεδονίας στό γειτονικό αὐτῆς κράτος.

B) Ἄρθρο 28 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, Ἀναγνώριση ἀρμοδιοτήτων ἀπό τό Σύνταγμα σέ διεθνεῖς ὀργανισμούς.

Τό ἄρθρο 28 παρ. 2 του Συντάγματος, ἀπαιτεῖ αὐξημένη πλειοψηφία 3/5 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, ὑπό πρόσθετες εἰδικές προϋποθέσεις – ὄχι ὅμως γιά τήν εκχώρηση κυριαρχικῶν δικαιωμάτων (ἄλλων πλὴν τῶν ἐπί τῆς Ἐπικρατείας κυριαρχικῶν δικαιωμάτων, πού καλύπτονται ἀπό τό ἄρθρο 27 με τήν προαναφερθεῖσα ἔννοιά του), ἀλλά – γιά τήν ἀπλή "ἀναγνώριση ἀρμοδιοτήτων κατά τό Σύνταγμα" σέ διεθνεῖς ὀργανισμούς. Δέν ἔχει τέτοιο κύριο ἀντικείμενο ἡ Συμφωνία

τῶν Πρεσπῶν.

Γ) Ἄρθρο 28 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος,

Περιορισμοί στήν ἄσκηση ἐθνικῆς κυριαρχίας

Τό ἄρ. 28 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος, δέχεται μέν ὅτι γιά τήν ἐξυπηρέτηση σπουδαίου ἐθνικοῦ συμφέροντος εἶναι δυνατόν νά ἀποφασισθοῦν περιορισμοί στήν ἄσκηση ἐθνικῆς κυριαρχίας, μέ 151 βουλευτές, ἀλλά

α) ὄχι ἐκχώρηση ἀσκήσεως ἐθνικῆς κυριαρχίας, σέ ξένη χώρα ἢ σέ διεθνῆ ὄργανισμό,

β) ὄχι ἀναγνώριση ἀρμοδιοτήτων κατά τό Σύνταγμα, σέ ξένη χώρα ἢ σέ διεθνῆ ὄργανισμό,

γ) ὄχι γιά βλάβη τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, ὅπως αὐτό ἀπορρέει ἀπό τό ἄρθρο 1 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, ἀλλά καί ὅπως ὅπως αὐτό ἔχει προσδιορισθῆ μέ τήν **ἀπόφαση τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν τοῦ 1992.**

Ἡ ἀπόφαση αὐτή, εἶναι πολιτικοῦ μέν χαρακτῆρος, ἀλλά εὐρίσκεται **ὑπεράνω τῆς τρεχούσης ἀσκήσεως κυβερνητικῆς ἐξουσίας,** ἔχει δεσμευτικό χαρακτῆρα γιά τήν ἄσκηση τῆς "κυβερνητικῆς" ἐξουσίας καί **ἀποτελεῖ πολιτικό μπόυσουλα, ὑποχρεωτικό κατά συνταγματικό ἔθιμο.** Πράγματι, **τό πολιτικό σύστημα δέν ἀπέστη αὐτῆς ἀπό τό 1992 μέχρι καί τό 2017,** δηλαδή ἐπί 25 χρόνια, καί **αὐτό τό συνταγματικό ἔθιμο** δέν παραβιάσθηκε ἐν τέλει οὔτε καί ὑπό τίς δυσμενέστατες συνθῆκες τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ 2008 (ὅποτε τέθηκαν στά Σκόπια ἀπό τήν Ἑλλάδα προϋποθέσεις αὐστηρότερες τοῦ τότε ὀρίου ὑποχωρήσεώς τους).

δ) Ὑπάρχουν καί ἄλλες προϋποθέσεις τοῦ ἁρθρου 28 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, πού θίγονται ἀπό τήν συμφωνία τῶν Πρεσπῶν, ὅπως ὅτι **δέν ὑπάρχει ἀμοιβαιότης γιά τήν ἐκχώρηση τοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας, οὔτε ἀμοιβαιότης γιά τήν**

πρόσβαση τῶν Σκοπίων στή θάλασσα. Δέν ὑπῆρξε ποτέ στό διεθνές δίκαιο, διαίρεση στά τρία τῆς Μακεδονίας, αὐτό εἶναι διαπιστωμένα ψεῦδος τῆς προπαγάνδας τῆς Βουλγαρίας πρό 100 καί πλέον ετῶν, καί δέν πέρασε στήν συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου τοῦ 1913. Τήν χρήση τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ γιά μέρος κράτους, τήν Γιουγκοσλαβία, τήν ἀνέχθηκε μέν ἡ Ἑλλάδα, ἀλλά πάντα ἀμφισβητώντας τήν de jure ἀλήθεια τῆς ὀνομασίας αὐτῆς. Συνεπῶς, γιά τή ἐκχώρηση τοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας σέ ἀνεξάρτητο κράτος, δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει ἀμοιβαιότητα –πολλῶ μᾶλλον καθ’ ὅσον στό κράτος αὐτό, ἐπί 65 ἔτη ἤδη, προωθείται ὁ «ἀλυτρωτικός» ἐπεκτατισμός εἰς βάρος τῆς Μακεδονίας. Ἔχουν, ἐξ ἄλλου, τά Σκόπια ποτάμια πού καθίστανται πλεύσιμα– τί ἀνταλλάγματα πήραμε; Κανένα.

ε) Τό σπουδαιότερο ἀπό ἀπόψεως διαδικασίας: **Οἱ 151 βουλευτές ἀρκοῦν γιά περιορισμούς στήν ἄσκηση ἐθνικῆς κυριαρχίας, μόνον ἐφ’ ὅσον "ἡ Ἑλλάδα προβαίνει ἐλεύθερα μέ νόμο..."** στήν λήψη τέτοιας ἀποφάσεως (ἀρ. 28 τοῦ Συντάγματος). **Μία Βουλή ὅμως, πού θά ἔχη τήν πίεση τοῦ NATO καί τῆς Ε.Ε., πραγματικῶς ἢ ἠθικῶς, νά κυρώση τήν συμφωνία τῶν Πρεσπῶν, δέν εἶναι ἐλεύθερη. Πολλῶ μᾶλλον, ἐάν τα Σκόπια ἔχουν ἤδη εἰσέλθει σέ ἐνταξιακές διπραγματεύσεις μέ τούς ἐν λόγῳ φορεῖς!**

Συμπέρασμα: Τά ἄρθρα 27 καί 28 τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος, ἔτσι ὅπως ἔχουν τά πράγματα, δηλαδή α) ἡ μέχρι τώρα διαδικασία, β) ἡ διαδικασία πού ἔχει ἀποφασισθῆ νά ἀκολουθηθῆ περαιτέρω, γ) τό περιεχόμενό της, καί δ) τό θέμα τῆς παραχωρήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος τῆς μοναδικῆς ἱστορικῶς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας σέ γειτονικό αὐτῆς κράτος, χωρίς δυνατότητα ἀμοιβαιότητος ἀπό μέρος του στό θέμα αὐτό, μέ πρόκληση ἔτσι ἀμέσου κινδύνου ἀμφι-

σβητήσεως τῶν ὀρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, **δέν ἐπι-
τρέπει στήν Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν νά περάση ἐγκύρως
ἀπό τήν Ἑλληνική Βουλή, καί νά ξεπεράση** ἔτσι, **τό ἐπίπεδο
μιᾶς ἀπλῆς «συμφωνίας κυρίων»** – ἀπό ἀπόψεως Ἑλληνικοῦ
Συνταγματικοῦ δικαίου, χωρίς προηγούμενη ἀπόφαση τῆς
Βουλῆς, εἶναι ἓνα ἀνεπίσημο ἔγγραφο ἐκφράσεως προσωπικῶν
προθέσεων αὐτῶν πού τό ὑπέγραψαν ἀπό τήν πλευρά τῆς
Ἑλλάδος, ἀφοῦ στεροῦνταν σχετικῆς πρός τοῦτο ἀρμοδιότητος
ἢ ἐξουσιοδοτήσεως.

Αὐτή ὅλη ἡ προοπτική τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνταγματικοῦ δι-
καίου, ἀληθῆς καί ἀκριβῆς, δέν εἶναι δυνατόν νά ἀγνοηθῆ ἀπό
τό διεθνές δίκαιο χωρίς παραμόρφωση τῶν ἀρχῶν του.

Σημείωση: Διατηρήθηκε το πολυτονικό σύστημα γραφῆς που
χρησιμοποίησε ο συγγραφέας.

**Στις Πρέσπες η Αθήνα αναγνώρισε
τον «Μακεδονισμό» των Σκοπίων
Δημοσιεύθηκε στο SLpress
Από τον κ. Σταύρο Λυγερό**

20 Ιανουαρίου 2019

Όπως είναι γνωστό, με τη Συμφωνία των Πρεσπών η κυβέρνηση Τσίπρα αποδέχθηκε αφενός οι πολίτες της ΠΓΔΜ να ονομάζονται "Μακεδόνες", αφετέρου η σλαβομακεδονική γλώσσα να ονομάζεται "μακεδονική". Αποδεχόμενη τη μετατροπή της σλαβομακεδονικής εθνικής ταυτότητας σε "μακεδονική", η Συμφωνία επικυρώνει τον "Μακεδονισμό", το ιδεολόγημα της "διαμελισμένης μακεδονικής πατρίδας". Είναι γελοίο η κυβέρνηση να ομιλεί για απαλοιφή αλυτρωτικών αναφορών στο Σύνταγμα της ΠΓΔΜ, όταν αποδέχεται το βασικό όχημα του αλυτρωτισμού που είναι το όνομα της ταυτότητας.

Όπως είχε διαφανεί σχεδόν από την αρχή, ο Κοτζιάς διαπραγματεύθηκε με λογική ανατολίτικου παζαριού. Το ομολόγησε ρητά ο ίδιος στις συνεντεύξεις που παραχώρησε τον περασμένο Ιούνιο και στην ΕΡΤ και στο ΚΟΝΤΡΑ. Προφανώς, σε μία διαπραγμάτευση υπάρχει πάρε-δώσε. Έχει κρίσιμη σημασία, όμως, η διαπραγμάτευση να εκκινεί από μία θέση αρχής, η οποία να αντανακλά την πραγματικότητα στην περιοχή και κατ' επέκτασιν να καθορίζει τις θεμιτές κόκκινες γραμμές.

Δεν το έκανε και γι' αυτό έχασε ένα κρίσιμο διαπραγματευτικό πλεονέκτημα.

Πολύ περισσότερο που η ίδια η σλαβομακεδονική ηγεσία είχε προσφέρει την ελληνική διπλωματία το επιχείρημα για να αποδομήσει τη διαπραγματευτική άμυνα των Σκοπίων. Και ο Ζάεφ και ο Ντιμιτρόφ έχουν ομολογήσει δημοσίως ότι δεν μπορούν να μονοπωλούν τον όρο "Μακεδονία", ο οποίος περιγράφει μία ευρύτερη γεωγραφική περιοχή από αυτήν που καταλαμβάνει το κράτος τους. Γι' αυτό και αποδέχθηκαν το Βόρεια Μακεδονία ως όνομα του κράτους τους. Η ομολογία τους αυτή από διαπραγματευτικής απόψεως είναι η αχίλλειος πτέρνα τους, η οποία δυστυχώς δεν αξιοποιήθηκε από την ελληνική πλευρά.

Ο Κοτζιάς όφειλε να θέσει στην άλλη πλευρά ένα απλό ερώτημα: αφού και οι ίδιοι οι Σλαβομακεδόνες αποδέχονται ότι το κράτος τους δεν μπορεί να ονομάζεται Μακεδονία, επειδή είναι ένα μέρος του ανήκει στη γεωγραφική Μακεδονία και σίγουρα δεν καταλαμβάνει όλη τη γεωγραφική Μακεδονία, πώς θέλουν οι ίδιοι να ονομάζονται Μακεδόνες και η γλώσσα τους μακεδονική; Δεν συνιστά αυτό μονοπώληση του Όλου από το Μέρος; Οι Σλαβομακεδόνες είναι μία από τις εθνότητες που κατοικούν στην ευρύτερη γεωγραφική Μακεδονία. Και η γλώσσα τους είναι μία από τις γλώσσες που ομιλούνται στην ευρύτερη γεωγραφική Μακεδονία.

Εξαρχής, όμως, ο Κοτζιάς υπέκυψε στο διαπραγματευτικό πλαίσιο που είχε διαμορφώσει ο Νίμιτς: Τα Σκόπια να αποδεχθούν σύνθετη ονομασία για το κράτος και η Αθήνα να αποδεχθεί "μακεδονική" ταυτότητα. Γι' αυτό και για τους Ζάεφ και Ντιμιτρόφ ήταν κόκκινη γραμμή να μείνει εκτός διαπραγματεύσεως το όνομα της εθνότητας και γλώσσας. Ο Κοτζιάς,

λοιπόν, έριξε όλο το βάρος του στην επιβολή μίας σύνθετης ονομασίας μόνο για το κράτος. Και μάλιστα, χωρίς καν να κάνουν διάκριση μεταξύ των σύνθετων ονομάτων που βρίσκονταν στο καλάθι του Νίμιτς. Για την ακρίβεια, ήταν έτοιμοι να αποδεχθούν και το "Νέα Μακεδονία", παρότι αυτό το όνομα αναφέρεται σε ολόκληρη της γεωγραφική Μακεδονία.

Εάν για τον Τσίπρα μπορείς να καταλογίσεις εγκληματική άγνοια για το ποιο πραγματικά είναι το εθνικό διακύβευμα σ' αυτή την υπόθεση, ο Κοτζιάς δεν έχει ούτε αυτό το ελαφρυντικό. Από αυτές εδώ τις στήλες τον είχαμε επανειλημμένως επαινέσει για τον εθνικά, επωφελή τρόπο που παλαιότερα είχε χειρισθεί το Κυπριακό. Υπογράφοντας τη Συμφωνία των Πρεσπών, όμως, έβλαψε καίρια τα θεμιτά εθνικά συμφέροντα. Το ίδιο, βεβαίως, και ο Τσίπρας και όσοι υπερψηφίσουν την κύρωσή της από την ελληνική Βουλή.

Δήλωση για τη Συμφωνία των Πρεσπών
Από τον κ. Πάρι Μπίλλια, Πρόεδρο ΤΕΕ/ΤΚΜ
Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Μακεδονία

20 Ιανουαρίου 2019

Μηχανικός ων, θα προσεγγίσω το θέμα ως οικοδόμημα και θα συνοψίσω την εκτίμησή μου σε μια φράση: αν ήταν κτίριο προς ανέγερση, δεν θα έπαιρνε άδεια από καμιά πολεοδομία! Διότι πολύ απλά, η στατική μελέτη πάσχει. Εκτιμώ ότι η Συμφωνία των Πρεσπών, τόσο από πλευράς «κεντρικής ιδέας», όσο και σαν νομικό κείμενο —προορισμένο μάλιστα να «σταδιοδρομήσει» σε διεθνές περιβάλλον— δημιουργεί νέα προβλήματα για την Ελλάδα, χωρίς κατ' ουσίαν να επιλύει κανένα από τα παλιά. Η «κεντρική ιδέα» της άρσης της καχυποψίας μεταξύ δυο γειτονικών λαών δεν υπηρετείται, αφού ο γεωγραφικός προσδιορισμός «Βόρεια» σε συνδυασμό με την αναγνώριση «μακεδονικής» εθνότητας και γλώσσας, λειτουργεί ως θρυαλλίδα ενός συγκεκαλυμμένου αλυτρωτισμού, με αποκαλυπτικές τις σχετικές αναφορές του ίδιου του Ζάεφ στη Βουλή των Σκοπίων, περί διδασκαλίας της «μακεδονικής γλώσσας» στα «παιδιά τους» που ζούνε στην Ελλάδα. Όταν δε σε ποσοστό άνω του 70% σε κάθε δημοσκόπηση, οι Έλληνες τοποθετούνται αρνητικά στη Συμφωνία, αντιλαμβάνεται κανείς, πως η Συμφωνία

προσκρούει στο λαϊκό αίσθημα. Τα προϊόντα Γεωγραφικής Ένδειξης της ελληνικής μακεδονικής γης μένουν απροστάτευτα. Υποχρεώσεις της γείτονος παραπέμπονται προς σταδιακή υλοποίηση σε βάθος χρόνου. Η Ελλάδα καλείται να αναπροσαρμόσει και τα δικά της σχολικά βιβλία σε συνεργασία με τον δράστη του σφετερισμού. Όλα αυτά καθιστούν τη Συμφωνία επιεικώς προβληματική για τα εθνικά μας συμφέροντα. Και την ευθύνη των βουλευτών που θα την ψηφίσουν ακόμη μεγαλύτερη...

Δήλωση για τη Συμφωνία των Πρεσπών
Από τον Δρ. Βενιαμίν Καρακωστανόγλου¹¹
Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Μακεδονία

20 Ιανουαρίου 2009

1. Η Ελλάδα, μετά το 1991, αμυνόμενη απέναντι στο σφετερισμό του Μακεδονικού ονόματος από τα Σκόπια και στον παρεπόμενο (ψευδο)αλυτρωτισμό κατά της Μακεδονίας μας, χρησιμοποίησε κυρίως τους Διεθνείς Οργανισμούς και την απειλή του θεσμικού «όπλου» του βέτο, για να επιτύχει αφενός την προάσπιση των νόμιμων συμφερόντων της και αφετέρου καλή γειτονία με τη γειτονική χώρα, στη βάση της ιστορικής αλήθειας και της διεθνούς νομιμότητας.

Αντίθετα τα Σκόπια δεν διαπραγματεύτηκαν καλόπιστα και παραβίασαν ή καταχράστηκαν, για την παγίωση των διεκδικήσεών τους, τα διεθνή κείμενα και την Ενδιάμεση Συμφωνία (1995).

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν αξιοποίησε το ελληνικό διπλωματικό κεκτημένο και την πειστική ανάγκη των Σκοπίων να εισέλθουν στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση και υπέγραψε μια εντελώς ετεροβαρή και βλαπτική για τη χώρα μας Συμφωνία, που εκχωρεί το όνομα Μακεδονία

¹¹ Διεθνολόγος, Μόνιμου Λέκτορα Νομικής Σχολής ΑΠΘ και πρώην Διπλωμάτη Διεθνών Οργανισμών στα Βαλκάνια.

(Βόρεια), γεγονός που αποτελεί όπλο ακαταμάχητο υπέρ των Σκοπίων, γιατί:

α) θα είναι διεθνές κρατικό όνομα (η Ελληνική Μακεδονία μόνο εσωτερική Περιφέρεια),

β) συνδυαζόμενο με την εκχώρηση της ιθαγένειας, της εθνότητας και της γλώσσας ως «Μακεδονικών», ολοκληρώνει το ιδεολόγημα του «Μακεδονικού Έθνους» που διεκδικούσαν από το 1944 οι Σλάβοι των Σκοπίων, τώρα και με την υπογραφή της επίσημης Ελλάδος!

2. Η Συμφωνία, όχι μόνο δεν λύνει ουσιαστικά τα μέχρι τώρα προβλήματα, αλλά δημιουργεί προϋποθέσεις εκδήλωσης και νέων σοβαρότερων. Θυμίζω ότι χύθηκε πολύ Ελληνικό αίμα για την απελευθέρωση και υπεράσπιση της ελληνικής Μακεδονίας διαχρονικά και τώρα ανοίγουν «οι ασκοί του Αιόλου»!

3. Οι Έλληνες αντιπρόσωποι του λαού στο Κοινοβούλιο, οφείλουν να απορρίψουν την Συμφωνία και (με μια άλλη κυβέρνηση βέβαια) να επιδιωχθεί μία δίκαιη και ισορροπημένη Συμφωνία.

Από την Επιτροπή Αγώνα για την Ελληνικότητα της Μακεδονίας

20 Ιανουαρίου 2019

Η τελευταία ομιλία στο συλλαλητήριο της 20^{ης} Ιανουαρίου που διακόπηκε από τα δακρυγόνα είναι η ακόλουθη:

Αδέρφια, Ελληνίδες και Έλληνες,

Εμείς, ο ελληνικός λαός, ο κυρίαρχος και το αφεντικό της χώρας, θα αφήσουμε ή θα εμποδίσουμε την ολοκλήρωση της εθνοκτόνου Συμφωνίας των Πρεσπών;

Η ελληνική «Βουλή των προθύμων» έχει ήδη αποφασίσει, έχει μαγειρέψει και ετοιμάζεται με μία πράξη της, την κύρωση της «Συμφωνίας των Πρεσπών», να διαπράξει δύο μεγάλα εγκλήματα:

1^ο: Ετοιμάζεται να παραχαράξει και να προδώσει τη βούληση του ελληνικού λαού, πλαστογραφώντας την. Ετοιμάζεται, να ακυρώσει de facto τη Δημοκρατία, με ό, τι αυτό σημαίνει για όλα τα θέματα που τυραννούν τον ελληνικό λαό. Από την Οικονομία, ως την Εθνική Άμυνα του.

2^ο: Ετοιμάζεται να παραδώσει σε αλλόφυλους, τα απαραίτητα. Αυτά που δεν παραδίδονται ούτε και μετά από πολεμική ήττα: Την ελληνικότητά της Μακεδονίας, μαζί με την έν-

δοξη ιστορία της και τη μελλοντική αμφισβήτηση τήξεδαφικής κυριαρχίας.

Και όλα αυτά, προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι τρέχουσες γεωπολιτικές επιδιώξεις των «προστατών» μας, συνεταιίρων και συμμάχων που, στο όνομα της Ειρήνης, οργανώνουν πόλεμο!

Θα επιτρέψουμε αυτό το διπλό εθνικό έγκλημα; Ή θα κάνουμε πράξη αυτό που αποφασίσαμε στα μεγάλα συλλαλητήρια;

Είμαστε ή δεν είμαστε, εμείς, ο κυρίαρχος λαός, το αφεντικό της χώρας;

Το ερώτημα απευθύνεται στον κάθε Έλληνα και Ελληνίδα.

Όσοι λέμε ΟΧΙ και είμαστε ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να μην επιτρέψουμε τον περαιτέρω εξευτελισμό της Δημοκρατίας μας και την παράδοση της Μακεδονίας μας, καλούμαστε από την Ιστορία μας, από τις θυσίες των προγόνων μας και από το Σύνταγμα (άρθρο 120.2 & 4) να αναλάβουμε δράση.

Αδέρφια Ελληνίδες και Έλληνες.

Τα λόγια τελείωσαν.

Μετά την υβριστική αγνόηση της Δημοκρατίας που επέδειξε ο φασισμός των κυβερνώντων απέναντι στην πρωτογενή λαϊκή βούληση που εκφράσθηκε με τα μεγάλα συλλαλητήρια που εμείς, ο λαός, δημιουργήσαμε,

Η μόνη πράξη που μένει να γίνει για να αποτρέψει τον εξευτελισμό, τόσο της Δημοκρατίας όσο και της εθνικής μας υπόστασης, είναι μία:

Στις επόμενες λίγες μέρες που μένουν για την αισχρή πράξη της κύρωσης της «Συμφωνίας των Πρεσπών», θα τους πάρουμε τα μολύβια από τα χέρια.

Πώς θα γίνει αυτό;

Σήμερα, βρίσκονται εδώ πολίτες που έφθασαν από κάθε μέρος της Ελλάδας με περισσότερα από τρεις χιλιάδες λεωφορεία.

Από αύριο, σε κάθε πόλη της Ελλάδας, κάθε λεωφορείο γίνεται ο πυρήνας της πόλης του που μαζεύεται κάθε μέρα και αποφασίζει για τις ενέργειές του.

Το κεντρικό σημείο αναφοράς, παραμένει η γνωστή σε όλους σας στο Facebook Σελίδα της Επιτροπής Αγώνα. Το παράδειγμα του Δημάρχου του ηρωϊκού Δοξάτου Δράμας που μας μίλησε, ο οποίος την επομένη της υπογραφής της «Συμφωνίας των Πρεσπών», έκλεισε το Δήμο του, ας γίνει παράδειγμα σε κάθε Δήμαρχο και σε κάθε πολίτη.

Η σημερινή ανεπανάληπτη πανελλαδική και παλλαϊκή αυτή εθνοσυνέλευση, δεν είναι η κορύφωση και το τέλος του αγώνα για την αποτροπή της κύρωσης της επαίσχυντης «Συμφωνίας των Πρεσπών». **Είναι η αρχή του!**

Σας πληροφορώ ότι, μεγάλες κοινωνικές ομάδες βρίσκονται ήδη «στο πόδι».• Οι αγρότες ζεσταίνουν τα τρακτέρ τους.• Σύσσωμος ο Κλήρος της Εκκλησίας της Ελλάδας βρίσκεται στο πλευρό μας.• Εργαζόμενοι στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα περιμένουν ένα σύνθημα.• Μικρομεσαίοι επαγγελματίες αδημονούν να συνεισφέρουν.• Οι Δήμαρχοι της Μακεδονίας και όχι μόνο είναι έτοιμοι να στηρίξουν κάθε προσπάθεια για την ακύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών.• Η μαθητική κοινότητα «βράζει».

Όλη η κοινωνία ΘΕΛΕΙ και ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ να ΔΩΣΕΙ κάτι στον αγώνα σωτηρίας της Μακεδονίας και της Δημοκρατίας. Οι αγωνιστές του Μακεδονικού αγώνα και των διαχρονικών αγώνων για τη Δημοκρατία, που έχουν προσφέρει τη ζωή τους

για εμάς, «τοίς κείνων ρήμασι πειθόμενοι», μας παρακολουθούν. Ο μεγάλος μας ποιητής Ανδρέας Κάλβος, μας χαιρετά:

*Όσοι το χάλκεον χέρι
βαρύ του φόβου αισθάνονται,
ζυγόν δουλείας άς έχωσι.
Θέλει αρετήν και τόλμην η Ελευθερία.*

Η διακήρυξη – ψήφισμα το οποίο δεν παραδόθηκε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας λόγω των δακρυγόνων και το οποίο θα παραδοθεί αύριο είναι το εξής:

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ - ΨΗΦΙΣΜΑ

Πανεθνική Λαϊκή Σύνοδος, που έγινε την Κυριακή 20 Ιανουαρίου 2019, στην Πλατεία Συντάγματος -Αθήνα

Εμείς, η Πανεθνική Λαϊκή Σύνοδος που εκπροσωπεί και τους απανταχού απόδημους Έλληνες, συγκεντρωθήκαμε εδώ, σήμερα, σε μια ελεύθερη, ανοιχτή και δημοκρατική συνέλευση για να δηλώσουμε ότι: η Μακεδονία είναι Ελλάδα και ως εκ τούτου αδιαπραγμάτευτη.

Έτσι, δεν παραδίδουμε την ιστορία μας, το ιερό όνομα της Μακεδονίας μας, αλλά ούτε αντίστοιχη εθνότητα και γλώσσα σε αλλοεθνείς.

Η σημερινή Πανεθνική Λαϊκή Σύνοδος αποτελεί συνέχεια των πάνδημων, μεγαλειωδών συλλαλητηρίων που έγιναν σε πλήθος πόλεων της Ελλάδος, εκφράζοντας τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού για την απόλυτη ελληνικότητα της Μακεδονίας μας. Για το ίδιο θέμα υπήρξαν ψηφίσματα 43 δήμων της Μακεδονίας μας, κοινή δήλωση 22 Μητροπολιτών της Βορείου Ελλάδος, δήλωση του Αγίου Όρους, ενώ κατετέθησαν δημοσίως επιστολές, ψηφίσματα και εκατοντάδες

χιλιάδες υπογραφών Ελλήνων πολιτών στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Μετά από όλες αυτές τις δημόσιες τοποθετήσεις του λαού δηλώνουμε ότι: Η «Συμφωνία των Πρεσπών» είναι άκυρη, καταστρέφει τη χώρα μας, είναι αντίθετη σε πολλές διατάξεις δημοσίου Διεθνούς Δικαίου και του Ελληνικού Συντάγματος και εκθέτει την πατρίδα μας σε άμεσο κίνδυνο διαμελισμού.

ΕΝΤΕΛΛΟΜΑΣΤΕ

1) Προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, να τηρήσει το Άρθρο 1, παράγραφος 2 του Συντάγματός μας όπου ρητά αναγράφεται ότι: «Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία» και την παράγραφο 3 που επιτάσσει, ότι: «Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα». Έτσι τον καλούμε να προβεί σε κάθε δυνατή ενέργεια για την ακύρωση της «Συμφωνίας των Πρεσπών» με ύστατη πράξη την υποβολή παραίτησής του.

2) Προς την Κυβέρνηση, να αναγνωρίσει τον λανθασμένο χειρισμό του θέματος και να ακυρώσει αμέσως, πριν την εισαγωγή της στη Βουλή, τη «Συμφωνία των Πρεσπών», καταγγέλλοντας την σκοπιανή πλευρά για τις παραβιάσεις της «Συμφωνίας» αυτής, από την επομένη της υπογραφής της. Άλλως να διενεργήσει αμέσως Δημοψήφισμα.

3) Προς τη Βουλή των Ελλήνων, να εκφράσει τη δηλωμένη επί του θέματος λαϊκή βούληση, καταψηφίζοντας τη «Συμφωνία των Πρεσπών».

4) Προς τη Δικαιοσύνη, να διενεργηθούν αμέσως τα προβλεπόμενα από αρμόδιους εισαγγελείς με αντικείμενο τη

διερεύνηση ποινικών αδικημάτων με σχέδιο, σκοπό και δόλο, από τους πολιτικούς εκπροσώπους μας στο κοινοβούλιο, όπως της εσχάτης προδοσίας, ενεργητικής ή παθητικής δωροδοκίας, πράγμα που αναφέρθηκε στο Υπουργικό Συμβούλιο, του σφετερισμού λαϊκής κυριαρχίας, και κατάχρηση κρατικής εξουσίας.

Παράλληλα, να καταγγελθούν διεθνώς και αρμοδίως όσοι συνήργησαν σε αυτήν τη διεθνή απάτη σε βάρος της χώρας μας, ώστε να επιβληθούν οι νόμιμες κυρώσεις και να απαιτηθούν αποζημιώσεις από αυτούς.

Η Πανεθνική Λαϊκή Σύνοδος μας ψηφίζει αυτή τη Διακήρυξη με ακλόνητη πίστη στην πατρίδα και τη δημοκρατία, έτοιμη να τηρήσει όσα προβλέπει το ακροτελεύτιο άρθρο 120 του Συντάγματος, και ειδικά στην παράγραφο 4 όπου καθορίζεται ρητά: «Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία».

**Δημοσιεύματα
μετά την ψήφιση
στη Βουλή των Ελλήνων
της
«Συμφωνίας των Πρεσπών»**

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΤΑ ΞΕΧΑΣΟΥΜΕ...
Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας
στη Βουλή των Ελλήνων

25 Ιανουαρίου 2019

Με 153 ψήφους εγκρίθηκε η «Συμφωνία των Πρεσπών» από την Ολομέλεια της Βουλής. Εκτός των 145 βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ τη Συμφωνία των Πρεσπών ψήφισαν ακόμη 8 βουλευτές.

«Ναι» στη Συμφωνία των Πρεσπών, εκτός των βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι ακολούθησαν την κομματική γραμμή του κόμματος, ψήφισαν και οι παρακάτω:

Κατερίνα Παπακώστα,
Σπύρος Δανέλλης,
Θανάσης Θεοχαρόπουλος,
Σπύρος Λυκούδης,
Σταύρος Θεοδωράκης,
Γιώργος Μαυρωτάς,
Θανάσης Παπαχριστόπουλος,
Έλενα Κουντουρά.

«Όχι» στη Συμφωνία των Πρεσπών ψήφισαν εκτός των βουλευτών της αντιπολίτευσης και ο Γιώργος Αμυράς, καθώς και ο Βασίλης Κόκκαλης. **«Παρών»** δήλωσε ο Γρηγόρης Ψαριανός.

Στην ονομαστική ψηφοφορία με την οποία ολοκληρώθηκε

η συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής, σε σύνολο 300 βουλευτών, 153 ψήφισαν «ναι», 146 «όχι» και ένας δήλωσε «παρών».

Δηλαδή με μια ισχυρή πλειοψηφία 153 βουλευτών ψηφίστηκε μια διμερής συμφωνία που παραχωρεί το ένδοξο ελληνικό αρχαίο όνομα της Μακεδονίας μας στην ονομασία του κράτους των Σκοπίων ως «Βόρεια Μακεδονία», αλλά ακόμη χειρότερο τους αναγνωρίζει «μακεδονική γλώσσα» και «μακεδονική εθνότητα». Η διαφορά απόδοσης του κειμένου στην ελληνική και στην αγγλική γλώσσα είναι απαράδεκτη και ύποπτη ότι έγινε εσκεμμένα (μετάφραση του «nationality» ως «ιθαγένεια» και όχι ως εθνότητα).

Η συμφωνία ενώ έγινε βάσει των συμφωνημένων στον ΟΗΕ για να ρυθμιστεί η διαφορά των δυο χωρών μόνο ως προς το όνομα, κατέστη (αντικανονικά) πολύ ευρύτερη και παραχωρεί τα πάντα στα Σκόπια, ενώ κληροδοτεί στην Ελλάδα ένα σωρό δουλείες και απαράδεκτες υποχρεώσεις. Ας σημειωθεί ότι τα Σκόπια δεν ενσωμάτωσαν κανονικά στο Σύνταγμά τους τις συμφωνηθείσες αλλαγές (τις καταχώρησαν μόνο ως υποσημειώσεις) και από την πλευρά τους το κείμενο της συμφωνίας δεν το υπέγραψε ο πρόεδρος της Δημοκρατίας τους, αλλά αντ' αυτού ο πρόεδρος της Βουλής τους.

Ο Έλληνας πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Πρ. Παυλόπουλος δέχθηκε δυστυχώς την έλλειψη της προεδρικής υπογραφής της άλλης πλευράς χωρίς να προβληματιστεί και χωρίς να αντιδράσει.

Τα παραπάνω καταγράφουμε για να μη ξεχαστούν. Οι Μακεδόνες δεν λησμονούν. Ούτε θα αποδεχθούν τη φαλκίδευση της Δημοκρατίας σε τόσο σοβαρό εθνικό θέμα.

Το ΔΣ του ΣΠΜΘ

**Η Πανελλήνια Ομοσπονδία
Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων
ξεσκέπασε την κυβέρνηση στην Ευρώπη
Δελτίο τύπου της ΠΟΠΣΜ**

4 Μαρτίου 2019

Την Δευτέρα 4 Μαρτίου 2019 ο Πρόεδρος της ΠΟΠΣΜ κ. Γεώργιος Τάτσιος ήταν κεντρικός ομιλητής στο Ευρωκοινοβούλιο στις Βρυξέλλες σε εκδήλωση που διοργάνωσαν οι ανεξάρτητοι ευρωβουλευτές κυρία Θεοχάρους (από την Κύπρο) και ο κ. Συναδινός, τους οποίους ευχαριστούμε πολύ για την πρόσκληση και την άριστη φιλοξενία. Στην εκδήλωση συμμετείχε και ο Αντιπρόεδρος Λοιπής Ελλάδος κ. Γεώργιος Τσαμπούρης. Πρόκειται για την αρχή μιας οργανωμένης προσπάθειας της ΠΟΠΣΜ και των Παμμακεδονικών Ενώσεων Υψηλίου για ενημέρωση της διεθνούς κοινής γνώμης για την αντιδημοκρατική συμπεριφορά της κυβέρνησης και τις συνέπειες της «συμφωνίας» των Πρεσπών, που ήδη σημαδεύουν τις σχέσεις των δύο χωρών. Στο παρασκήνιο της εκδήλωσης στο ευρωκοινοβούλιο πραγματοποιήθηκε συνάντηση των εκπροσώπων της ΠΟΠΣΜ με τον κ. Παπαχριστόπουλο, πρώην πρόεδρο της Παμμακεδονικής Ευρώπης.

Στην ομιλία του ο Πρόεδρος της ΠΟΠΣΜ κ. Γεώργιος

Τάτσιος αποκάλυψε τα ΨΕΜΜΑΤΑ που είπε η κυβέρνηση για να γίνει η τελική επικύρωση της «συμφωνίας» από την Βουλή. Κατηγόρησε τον Αλέξη Τσίπρα ότι επιχειρεί να αναβιώσει ένα εμφυλιοπολεμικό κλίμα μεταξύ των Ελλήνων. Επέλεξε το λιμάνι των Ψαράδων στις Πρέσπες από όπου ξεκίνησε κατά τον εμφύλιο πόλεμο η νικηφόρα πορεία του εθνικού στρατού. Είπε ότι από εκεί πέρασαν νικητές και ηττημένοι. Προφανώς επέλεξε εκείνο το συμβολικό μέρος για να δείξει ότι στον ίδιο τόπο οι χαμένοι του εμφυλίου παίρνουν εκδίκηση με την υπογραφή της παράδοσης της Μακεδονίας που τόσο επιθυμούσε το ΚΚΕ εκείνη την εποχή. Μάλιστα ο ίδιος ο Αλέξης Τσίπρας την ημέρα της ψήφισης της «συμφωνίας» επικαλέστηκε τους αγώνες της Μίρκας Γκίνοβα για να πείσει τους βουλευτές του ΚΚΕ να υπερψηφίσουν την «συμφωνία». Τραγική επιλογή για τον πρωθυπουργό της χώρας καθώς η Μίρκα Γκίνοβα καταδικάστηκε λόγω της αυτονομιστικής της δράσης. Αγωνιζόταν για μια ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ Μακεδονία και άθελά του το παραδέχτηκε κι ο Αλέξης Τσίπρας.

Στη συνέχεια παρουσιάστηκαν τα επιζήμια αποτελέσματα που παράγει αυτή η «συμφωνία» εστιάζοντας στην ίδρυση αυτονομιστικών σωματείων σε όλη την Μακεδονία, αλλά και στα δημοσιεύματα από διεθνή ειδησιογραφικά πρακτορεία που επιχειρούν να πείσουν και να διαμορφώσουν την διεθνή κοινή γνώμη για την ύπαρξη δήθεν Μακεδονικής εθνότητας.

Ο κ. Τάτσιος τόνισε ότι η Ελλάδα κυβερνάται από ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ. Σε κάθε (υποτίθεται) δημόσια εκδήλωση με ομιλητές στελέχη της κυβέρνησης υπάρχουν σθεναρές αντιδράσεις και διαδηλώσεις. Η Ελληνική Κυβέρνηση όμως απαντά πλέον σε ΟΛΕΣ τις πατριωτικές εκδηλώσεις με προληπτικές προσαγωγές και συλλήψεις, ενώ η χρήση χημικών

που είναι επιζήμια για τον ανθρώπινο οργανισμό πλέον είναι αναμενόμενη. Ο Αλέξης Τσίπρα ΑΡΝΗΘΗΚΕ να γίνει ένα τίμιο δημοψήφισμα με σαφές ερώτημα για την χρήση του ονόματος ώστε ο λαός να αποφασίσει για το μέλλον του. Ο λαός το έπραξε με τα πάνδημα συλλαλητήρια που έγιναν και με το παραπάνω. Συνεχίζει και το πράττει με τις αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων που σπεύδουν να χαρακτηρίζουν ΑΝΕΠΙ-ΘΥΜΗΤΟΥΣ τους κυβερνητικούς βουλευτές. Από τις αντιδράσεις δεν ξέφυγε ΟΥΤΕ ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, ο οποίος συγκεντρώνει τα πυρά των Ελλήνων ΓΙΑΤΙ δεν έκανε από που έπρεπε, όταν έπρεπε για να σώσει την εθνική αξιοπρέπεια των Ελλήνων.

Ο κ. Τάτσιος ενημέρωσε το κοινό ότι οι Παμμακεδονικές Ενώσεις του Εξωτερικού και η ΠΟΠΣΜ οργανώνουν νομικές ενέργειες που θα πραγματοποιήσουν σε διεθνείς οργανισμούς (Ευρωπαϊκό δικαστήριο και ΟΗΕ), καθώς και διεθνή εκστρατεία ενημέρωσης του κοινού για αναστροφή της δυσμενούς κατάστασης και την ακύρωση της συμφωνίας. Ταυτόχρονα παρουσιάζεται μια καλή ευκαιρία (εν όψει των εκλογών) να ψηφιστούν οι ικανοί κι όχι οι αρεστοί, που θα πρωταγωνιστήσουν στην προάσπιση των δικαιών των Μακεδόνων.

Ο Πρόεδρος της ΠΟΠΣΜ αναφερόμενος στην κυβέρνηση είπε ότι διακατέχεται από παρεϊστικό τυχοδιωκτισμό, ανέλπιστα ελιτισμό και από τον ηγεμονισμό της καρέκλας. Για την σύγχρονη ελληνική κοινωνία είπε χαρακτηριστικά ότι αποτελεί ένα σφαγείο συνειδήσεων, ενώ το στρατηγείο της κυβέρνησης είναι η προπαγάνδα.

Ο κ. Τάτσιος ζήτησε από την επόμενη κυβέρνηση (όποια κι αν είναι αυτή) να σεβαστεί τα ατομικά δικαιώματα των Μακεδόνων, τα οποία καταπατά ΒΑΝΑΥΣΑ η «συμφωνία» και η

τωρινή κυβέρνηση και να προχωρήσει σε ένα τίμιο δημοψήφισμα με ξεκάθαρο ερώτημα. Ο ομιλητής στηλίτευσε την πολιτική επιλογή των κυβερνώντων να διαπράξουν το έγκλημα της ιστορικής εξαπάτησης και της καταπάτησης των ατομικών δικαιωμάτων των γηγενών αυτόχθονων Μακεδόνων που έχουν το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού τους. Η ΠΟΠΣΜ ως εκπρόσωπος των γηγενών Μακεδόνων έχει έννομο συμφέρον να προσφύγει σε όλα τα διεθνή φόρα για την διεκδίκηση των δικαίων του Μακεδονικού Ελληνισμού.

Ο Πρόεδρος της ΠΟΠΣΜ απάντησε σε ερωτήσεις δημοσιογράφων και κατέστησε σαφές ότι ο ίδιος ο ελληνικός λαός θα ακυρώσει τη «συμφωνία», η οποία στηρίζεται σε ψέματα και ότι είναι παράνομη και αντισυνταγματική. Να σημειωθεί ότι λίγο πριν την έναρξη της εκδήλωσης η ασφάλεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου απαγόρευσε από τα μέλη του ΔΣ της ΠΟΠΣΜ να φωτογραφηθούν κρατώντας τη σημαία της ΠΟΠΣΜ με την δικαιολογία ότι φέρει πολιτικό (;) περιεχόμενο!

Ανακοίνωση

Συνδέσμου Προάσπισης Μακεδονίας-Θράκης

25 Μαρτίου 2019

Ο «Σύνδεσμος Προάσπισης Μακεδονίας Θράκης» έχει δραστηριοποιηθεί προς την κατεύθυνση της ακύρωσης ή καταγγελίας της Συμφωνίας των Πρεσπών ως ετεροβαρούς και άκρως βλαπτικής συμφωνίας για την Ελλάδα.

Ο Σύνδεσμός μας δεν κομματίζεται, αλλά θεωρεί ότι δεν πρέπει να ψηφιστούν κόμματα και υποψήφιοι στις εθνικές και αυτοδιοικητικές εκλογές που έχουν ταχθεί υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών με λόγους ή την ψήφο τους.

Εκκινώντας από αυτήν την αφετηρία σκεπτόμαστε ότι κάθοδος στις επικείμενες εκλογές πολλών μικρών κομμάτων — τα οποία αντιτίθενται στην συμφωνία των Πρεσπών— δεν έχει θετική συμβολή προς στον σκοπό της καταγγελίας της επαίσχυντης συμφωνίας. Κατά συνέπεια ζητούμε από όλα αυτά τα κόμματα να συνεννοηθούν μεταξύ τους για κοινή κάθοδο στις εθνικές εκλογές. Η ισχύς εν τη ενώσει πρέπει να είναι γνώμονας των αποφάσεων όλων των πατριωτικών μικρών κομμάτων, προς τα οποία ο Σύνδεσμός μας απευθύνει αυτήν την πατριωτική έκκληση. «Ενωθείτε»!

Το ΔΣ του ΣΠΜΘ

**Ιστορικοί στοχασμοί
μετά τη Συμφωνία των Πρεσπών
Από τον κ. Γιάννη Μουρέλο, Καθηγητή ΑΠΘ¹²**

15 Μαΐου 2019

Η υπόθεση της Συμφωνίας των Πρεσπών είναι ακόμα πολύ νωπή στις συνειδήσεις, ώστε να είμαστε σε θέση να αξιολογήσουμε, με ιστορικά επιστημονικά δεδομένα, τις επιπτώσεις και τις συνέπειές της. Άλλωστε, ο ιστορικός χρόνος κυλά με αργότερους ρυθμούς από ό,τι ο βιολογικός, με αποτέλεσμα όλα αυτά να κριθούν στο απώτερο μέλλον. Έστω κι έτσι, διαθέτει, παρά ταύτα, μια ιστορική διάσταση, η οποία τη διατρέχει από άκρη σε άκρη. Πρόκειται για την αντίληψη περί Ιστορίας και τη χρήση της τελευταίας για την εξυπηρέτηση ιδιοτελών σκοπών.

Η επιστήμη της Ιστορίας, δεν είναι κάποιο περιστασιακό εργαλείο, που να μας επιτρέπει να προβάσουμε τις δικές μας επιθυμίες ή ακόμη να εξορκίζουμε τις όποιες ανησυχίες και τις όποιες ανασφάλειες μας διακατέχουν. Δεν μπορούμε να επικαλούμαστε την Ιστορία οσάκις την έχουμε ανάγκη και να αγνοούμε την ύπαρξή της όποτε δεν μας συμφέρει. Ούτε είναι θεμιτή η χρήση της για την εξυπηρέτηση πολιτικών, ιδεολογικών ή

¹² Καθηγητής Σύγχρονης Ιστορίας, Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας ΑΠΘ και τ. Διευθυντής Ιδρύματος Μελετών Χερσονήσου του Αίμου.

άλλου είδους σκοπιμοτήτων. Η Ιστορία λέει αυτά που λέει και όχι απαραίτητα εκείνα που θα επιθυμούσαμε να λέει. Αποτελεί κτήμα όλων μας. Έχει ως επίκεντρο τον άνθρωπο. Γράφεται από ανθρώπους, μελετάται από ανθρώπους, απευθύνεται σε ανθρώπους. Εάν πράγματι διδάσκει κάτι, είναι το ότι μας αποκαλύπτει τον δρόμο για την αυτογνωσία. Η Ιστορία μας φέρει ως άτομα, ως κοινωνικό σύνολο, αντιμέτωπους με τους εαυτούς μας. Η Ιστορία μας επιτρέπει να εκτιμήσουμε τα προτερήματά μας και να προσμετρήσουμε τα όρια και τις αντοχές μας. Η Ιστορία, τέλος, μας προσφέρει μια ανεπανάληπτη δυνατότητα να προβούμε στη δική μας αυτοκριτική προτού προχωρήσουμε στην κριτική των άλλων.

Σε εμάς εναπόκειται κατόπιν να ανταποκριθούμε ή όχι στα κελεύσματά της. Εάν το πράξουμε, το τίμημα είναι βαρύ, συνάμα όμως λυτρωτικό. Εάν όχι, είναι βέβαιο ότι θα επιφορτισθούμε με επιπρόσθετο άγχος και υπαρξιακή αγωνία. Ας έχουμε λοιπόν απόλυτη συναίσθηση του γεγονότος ότι η αναμέτρηση με την Ιστορία πονά. Οπλίζει όμως με δύναμη και με αυτοπεποίθηση όποιον επιχειρεί να αναμετρηθεί μαζί της δίχως αναισθητικό. Η πραγματική ισχύς απορρέει από την ενδοσκόπηση και από την εσωτερική κάθαρση. Αυτές ακριβώς οι λειτουργίες είναι που μας χαλυβδώνουν στον καθημερινό αγώνα για την επικράτηση των ανθρώπινων αξιών. Αυτές ακριβώς οι λειτουργίες είναι που μας φέρνουν σε θέση υπεροχής έναντι όσων αδυνατούν ή, ακόμα χειρότερα, έναντι όσων αρνούνται να υποβληθούν σε αυτή τη δοκιμασία. Η πραγματική ισχύς απορρέει από τη βούληση για αυτογνωσία και όχι από τη στείρα επανάληψη ρηχών στερεοτύπων, τα οποία, σε τελευταία ανάλυση, αποτελούν κορυφαία ασέβεια έναντι της κληρονομιάς, της οποίας έχουμε την τιμή να είμαστε σήμερα οι φο-

ρείς. Όσο πιο πλούσια, όσο πιο βαριά είναι η κληρονομιά αυτή, άλλο τόσο οφείλουμε να τη διαχειρισθούμε με τον δέοντα σεβασμό και προσοχή, με τη δέουσα σεμνότητα, με τη δέουσα διακριτικότητα και με τη δέουσα αξιοπρέπεια. Διαφορετικά, υποβιβάζομαστε στο ίδιο ακριβώς επίπεδο εκείνων, τους οποίους καταγγέλλουμε για παραποίηση της Ιστορίας. Και τότε, πράγματι, όταν κάποιος είναι έντιμος με τον εαυτό του πρώτα και με τους άλλους κατόπιν, έχει κάθε δικαίωμα, έχει κάθε ιερό χρέος να υπερασπισθεί τα τίμια δώρα της ζωής και του πνεύματος, να αγωνισθεί για να διασφαλίσει τα αγαθά του ελεύθερου βίου. Γιατί, όπως και να έχει το ζήτημα, Ιστορία σημαίνει αυτογνωσία κατ' επέκταση δε, αυτογνωσία σημαίνει ελευθερία.

Η Ιστορία, εν τέλει, είναι η δική μας συνείδηση, η Ιστορία είναι ο δικός μας καθρέπτης. Όταν κοιτάζουμε μέσα σε αυτόν, το είδωλό μας πρέπει να μας κοιτάζει με τη σειρά του κατάματα και να μην αποστρέφει το βλέμμα του. Οφείλουμε να είμαστε γενναίοι και μεγαλόψυχοι, οφείλουμε ανά πάσα στιγμή να είμαστε έτοιμοι να αποδεχθούμε με εντιμότητα και με εγκράτεια τις ευχάριστες αλλά και τις λιγότερο ευχάριστες στιγμές του παρελθόντος μας. Σε συνάρτηση με την πρόοδο της επιστήμης έχουμε υποχρέωση, ως ελάχιστο φόρο τιμής αλλά και ως επίδειξη στοιχειώδους υπευθυνότητας έναντι της ιστορικής μας κληρονομιάς, να ξεπεράσουμε τις ανασφάλειές μας, να τιθασειύσουμε έναν εξαιρετικά πολύπλοκο και αντιφατικό εσωτερικό μας κόσμο. Πρωτίστως όμως, οφείλουμε να μην υποκύψουμε στον μέγα πειρασμό της επιλεκτικής χρήσης της Ιστορίας. Η πρωταρχική ανάγκη του αυτοπροσδιορισμού και της αυτογνωσίας πρέπει να στηρίζεται επάνω σε ισχυρά και αξιόπιστα θεμέλια, όχι επάνω σε ανούσια και στομφώδη συν-

θήματα δίχως αντίκρισμα. Αυτό είναι απαραίτητο για το παρόν αλλά και για το μέλλον μας. Είναι επιτακτικό για την ίδια μας την επιβίωση. Γιατί η ζωή είναι ένας διαρκής αγώνας, για έναν άνθρωπο όπως και για ένα έθνος.

Από το 2010 βιώνουμε ένα συνεχές συνταγματικό πραξικόπημα, καθώς η χώρα μας επελέγη ως πειραματόζωο της ΝΤΠ: μειώσεις συνταγματικά κατοχυρωμένων μισθών και συντάξεων, παράνομος άκρατος δανεισμός (μη βιώσιμο χρέος) παρά τα όσα επιτάσσει το Διεθνές Δίκαιο σε παρόμοιες περιστάσεις, παράνομο φούσκωμα του χρέους (ΕΛΣΤΑΤ), άκυρη δανειακή σύμβαση (δεν επικυρώθηκε καν από τη Βουλή)-επομένως τα όσα συμβαίνουν μεταξύ των οποίων και η υπαγωγή στο αγγλικό Δίκαιο και η υποθήκευση της Δημόσιας περιουσίας δεν καλύπτονται νομικά. Όργιο μονομερούς (παρα)πληροφόρησης από τα ΜΜΕ, που όμοιά της μόνο επί χούντας γνωρίσαμε. Άκρατη προπαγάνδα και πλήση εγκεφάλου με ψυχολογική τρομοκράτηση και ενοχοποίηση. Αρπαγή της δημόσιας και της ιδιωτικής περιουσίας. Αλλοίωση της σύνθεσης του πληθυσμού με την αναχώρηση μεγάλου αριθμού ατόμων παραγωγικής ηλικίας και την αντικατάστασή του με "πρόσφυγες", για τους οποίους το ΣτΕ έχει εκδώσει απόφαση πως η παραμονή τους εδώ είναι παράνομη και μη αποδεκτή. Η ανεξέλεγκτη εισροή αλλοεθνών στο έδαφος μιας χώρας είναι παράνομος εποίκισμός, συνιστά έγκλημα εθνοκτονίας συντελούμενο κατά κανόνα υπό ανώμαλες συνθήκες πολέμου, και απαγορευόμενο από το διεθνές δίκαιο (Άρθρο 8.2.β.viii του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου). Συστηματική αποδόμηση σε όλους τους τομείς της καθημερινής ζωής (Παιδεία, Υγεία, κοινωνική συνοχή). Ανατροπή της νομοθετικής λειτουργίας με κατάχρηση της διαδικασίας των Πράξεων Νο-

μοθετικού Περιεχομένου. Και όλα αυτά, βεβαίως, με τον σκοπίμως παραπλανητικό επιθετικό προσδιορισμό "προοδευτικός". Αποτέλεσμα: 62% "Όχι" στο δημοψήφισμα του 2015, 46% αποχή από τις τελευταίες βουλευτικές εκλογές, κατάρρευση των ΜΜΕ. Τώρα δε που το πουλόβερ έχει αρχίσει να ξηλώνεται και διεθνώς, με συνέπεια η ανασφάλεια των οπαδών της ΝΤΠ να αυξάνει, η συμπεριφορά των τελευταίων θα γίνει ολοένα και πιο προκλητική και απυχολόγητη, με αποτέλεσμα περαιτέρω συσπείρωση του κόσμου εναντίον αυτής της κατάστασης.

Σε αυτόν τον καμβά, η υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών ήρθε να προσθέσει τη διάσταση της αλαζονείας της εξουσίας και της παντελούς έλλειψης δημοκρατικού αισθήματος εκ μέρους των κυβερνώντων. Ούτε λόγος για την (όποια) γνώμη της κοινής γνώμης σε μια χώρα, η οποία υποτίθεται ότι διέπεται από ένα Σύνταγμα βασισμένο στην αρχή της λαϊκής κυριαρχίας. Πώς είναι δυνατό μια κυβέρνηση να διαχειρίζεται μείζονος σημασίας εθνικά ζητήματα σαν να επρόκειτο για ιδιωτική υπόθεση; Δεν έχει υποχρέωση να προστρέξει στη λαϊκή ετυμηγορία και να σεβαστεί το όποιο αποτέλεσμα προκύψει κατά πλειοψηφία; Εκτός και αν η δημοκρατία επιδέχεται και άλλον ορισμό. Οι ευθύνες έναντι της χώρας, της Ιστορίας και των μελλοντικών γενιών είναι τεράστιες και εδώ δεν χωρούν αυτοσχεδιασμοί ούτε μικροπολιτικές υστεροβουλίες. Το κόκκινο χαλί για την επιβολή ολοκληρωτικών καταστάσεων, είτε αυτές προέρχονται από δεξιά είτε από αριστερά, στρώνει επιμελώς η ίδια η δημοκρατία όταν δεν λειτουργεί υποδειγματικά. Ευτυχώς, ο χρόνος δεν σταματά και όλοι μας κρίνουμε και κρινόμαστε.

Το να δημιουργούμε μια εικονική πραγματικότητα προσπαθώντας να πείσουμε τον κόσμο πως το έδαφος είναι πρόσφορο για συμβιβασμούς, αυτοαναγορεύοντας τις θέσεις μας ως τις μόνες μετριοπαθείς και ρεαλιστικές και λασπολογώντας συστηματικά σε βάρος όσων έχουν διαφορετική άποψη, είναι σαν να βαπτίζουμε το κρέας ψάρι. Η επιχειρηματολογία αυτή, παραπέμπει ευθέως σε εκείνη του 2009: χρωστάμε, άρα πρέπει να πληρώσουμε. Δηλ. τακτική ενοχοποίησης για να περιορίσουμε τις αντιδράσεις προκειμένου να περάσουμε εθνικά επιζήμιες πράξεις. Μαζί με αυτό συντεταγμένη επίθεση εναντίον όσων εκφέρουν αποκλίνουσα άποψη από την επίσημη κυβερνητική, λασπολογία, αποδόμηση, χλευασμός κλπ. Αντίθετα, αναγορεύονται ως έγκριτες, τεκμηριωμένες, σοβαρές, υπεύθυνες οι απόψεις εκείνες, οι οποίες συνάδουν με τις θέσεις των κυβερνώντων. Όμως, οι διάφορες δικολαβικές ακροβασίες περί γεωγραφικών ή άλλου είδους παραγώγων ουδόλως πείθουν. Ούτε και το επιχείρημα πως η υφήλιος ολόκληρη αποκαλεί το γειτονικό μόρφωμα "Μακεδονία". Δεν ζήτησε κανείς από αυτή να απεμπολήσει την ιστορία της. Επομένως, δεν είμαστε ίδια και όμοια. Γιατί να σπεύσουμε εμείς να προσφέρουμε τα πάντα σε εκείνους, που πραγματικά επείγονται; Την ανάγκη δεν την έχουμε εμείς. Την έχει η απέναντι πλευρά. Από που ως που 300 εκλεγμένοι με αποχή 46% (το ίδιο θα ίσχυε και με προσέλευση 100%) και με νόθευση της λαϊκής εντολής, αν κρίνει κανείς από τις μεταβολές των συσχετισμών στο Κοινοβούλιο, αποφασίζουν για κάτι τόσο σημαντικό έναντι της Ιστορίας και έναντι των επερχόμενων γενεών; Ποιός τους έχει εκχωρίσει ένα τέτοιο δικαίωμα; Ή μήπως, το έχουν καρπωθεί από μόνοι τους; Αυτό δεν λέγεται δημοκρατία. Κάπως αλλιώς αποκαλείται. Το άρθρο 44 του Συντάγματος προσδιορίζει σα-

φώς ότι η διενέργεια δημοψηφίσματος προβλέπεται για κρίσιμα εθνικά ζητήματα. Βεβαίως, η πρόταση προέρχεται από την κυβέρνηση, η οποία, όμως, έχει μείζονα ήθική υποχρέωση να ενεργήσει με αυτό τον τρόπο έναντι όλων όσων, με δημοκρατικές διαδικασίες, της παραχώρησαν συγκεκριμένη εντολή, προκειμένου να ασκήσει την εξουσία. Πρόκειται για αυτονόητη πρωτοβουλία, η οποία και διασφαλίζει, συν τοις άλλοις, πλήρως την ίδια την κυβέρνηση από μελλοντικές σοβαρότατες κατηγορίες. Ο λαός είναι ο μόνος αρμόδιος να αποφασίσει κυρίαρχα. Οι κυβερνήσεις έρχονται και απέρχονται. Όλα τα υπόλοιπα είναι επινοήσεις εκ του πονηρού.

Ως επαγγελματίας ιστορικός, αρνούμαι να απεμπολήσω τόσο φθηνά και χυδαία το παρελθόν μου, διαφορετικά θα ήμουν ανακόλουθος με την επιστήμη, την οποία διακονώ για πάνω από τέσσερις δεκαετίες. Βέβαια, ζούμε στον αστερισμό της αποδόμησης. Με τη διαφορά πως εκείνοι που την επιχειρούν, μόνο ιστορικοί και πατριώτες (με την ουσιαστική σημασία του όρου) δεν μπορούν να χαρακτηριστούν. Οι συνέπειες διαγράφονται τεράστιες και το βαρύ τίμημα θα το πληρώσουμε ως λαός μελλοντικά. Είναι άξιες απορίας η τόσο κραυγαλέα ανευθυνότητα και η παντελής έλλειψη πολιτικής, ηθικής μνήμης και ιστορικής παιδείας. Εκτός και αν έχουμε ήδη διαβεί τη διαχωριστική γραμμή προς τον ολοκληρωτισμό και δεν το έχουμε συνειδητοποιήσει. Ένα, πάντως, είναι βέβαιο. Η Ιστορία, όπως και η φύση, εκδικείται όσους ασελγούν εις βάρος της. Η δε τιμωρία για τους υπόλογους είναι πάντοτε αμείλικτη.

**Η μεγάλη απάτη στον ΟΗΕ
με τη «Συμφωνία των Πρεσπών»
Από τον Μ. Νίμιτς στον Α. Γκουτέρες
Από τον κ. Γιώργο Ρωμανό,
συγγραφέα, ιστορικό ερευνητή**

18 Ιουνίου 2019

Στις 15 Οκτωβρίου 2018 σε σχετική ομιλία μας στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης αποκαλύψαμε, μετά από έρευνα στα αρχεία του ΟΗΕ, ότι ο Ειδικός Αντιπρόσωπος του γ.γ. του ΟΗΕ, Μάθιου Νίμιτς, είχε εντολή από το Συμβούλιο Ασφαλείας, το 1993, **ΜΟΝΟ για τη διευθέτηση του «Όνόματος» των Σκοπίων και για τίποτε άλλο!**¹³ Έκτοτε το θέμα πήρε κατ'επανάληψη μεγάλες διαστάσεις στα ΜΜΕ χωρίς ποτέ κανείς να μπορέσει να μας διαψεύσει (Εικ. 1). Κι όμως αντί ο Μ. Νίμιτς να ασχοληθεί ΜΟΝΟ με το όνομα που ήταν η δουλειά του αυτός παραβίασε τις εντολές που είχε με κάθε τρόπο. Έτσι επί 25 χρόνια ποτέ δεν τήρησε ίσες αποστάσεις, αφού ουδέποτε κατέθεσε έστω και ένα όνομα που να είναι σύμφωνο με την ιστορική και επιστημονική αλήθεια και το οποίο φυσικά θα ευνοούσε την Ελλάδα. Εν τέλει υπέγραψε, και μάλιστα ως μάρτυρας (!), ενώ ούτε γι' αυτό είχε εντολή,

¹³ <http://www.anixneuseis.gr/>

μία «Συμφωνία» με τον μακροσκελή τίτλο: **«Τελική Συμφωνία για την επίλυση των διαφορών οι οποίες περιγράφονται στις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών 817 (1993) και 845 (1993), τη λήξη της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του 1995, και την εδραίωση Στρατηγικής και Εταιρικής σχέσης.»** Αλλά, τι σχέση έχει η εντολή του Μ. Νίμιτς η οποία αφορούσε ΜΟΝΟ το όνομα με όλα αυτά και κυρίως με μία «Συμφωνία Στρατηγικής και Εταιρικής σχέσης»; Γιατί ο Μ. Νίμιτς προσυπέγραψε παραβιάζοντας σαφώς τα όρια των καθηκόντων του μια «Συμφωνία» απολύτως ετεροβαρή για την Ελλάδα η οποία, όπως και αλλού έχουμε αποδείξει, περιλαμβάνει δουλείες σαν να νικήθηκε η χώρα μας σε πόλεμο από τα Σκόπια; Τα ερωτήματα μέχρι σήμερα μένουν αναπάντητα, και προκύπτουν ζητήματα τα οποία συνιστούν κατάφωρες παραβιάξεις **θεμελιωδών αρχών του διεθνούς Δικαίου**, όπως οι περί **«Αληθείας», «Καλής Πίστης», «Σαφήνειας» κ.α.** Εκτός αυτών, η «Συμφωνία» παραβιάζει μία σειρά άρθρων της «Σύμβασης της Βιέννης» (1969), η οποία αποτελεί την βασική σύμβαση που ρυθμίζει παγκοσμίως την νομιμότητα κάθε συμφωνίας. Πάνω στην δομική, θεμελιώδη παρανομία επί των καθηκόντων Μ. Νίμιτς χτίστηκε η ολοκληρωτικά παράνομη «Συμφωνία των Πρεσπών». Ο αναγνώστης οφείλει να έχει υπόψη του τους αριθμούς των **δύο συγκεκριμένων αποφάσεων, 817 και 845**, του Συμβουλίου Ασφαλείας οι οποίοι αναφέρονται στον τίτλο και στο κείμενο της «Συμφωνίας Πρεσπών».

**ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ κ. Μάθιου Νίμιτς
στον ΟΗΕ**

αφορούσαν ΜΟΝΟ το ΟΝΟΜΑ των Σκοπίων

και ήταν τα εξής:

α. UN doc. S/RES/817, (1993), Preambulatory Clause (3), και

β. Η σχετική επιστολή του ΟΗΕ προς το Συμβούλιο Ασφαλείας:

**UN Doc. S/RES/25855 (28 May 1993),
«Letter Dated 26 May 1993**

**from the Secretary General Addressed to the President of the Security Council,»
paras 12-13.**

Εικ. 1. Οι κωδικοί των εντολών που έλαβε ο Μ. Νίμιτς από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, με ημερομηνίες 26 και 28 Μαΐου 1993. Το ως άνω (β) αφορά την επιστολή που έστειλε ο τότε γ.γ. Μπούτρος-Μπούτρος Γκάλι στο Συμβούλιο Ασφαλείας κατά την συζήτηση του γνωστού Σχεδίου Βανς-Οουεν (1993).

Κι αυτό γιατί αφενός θα τους συναντήσουμε στη συνέχεια. Και αφετέρου γιατί η σαφής καταπάτηση αυτών των αποφάσεων συνέδεσε και συνέχισε τις κραυγαλέες παρανομίες του Μ. Νίμιτς με τις πρόσφατες, εξίσου παράνομες ενέργειες, του γ.γ. Αντ. Γκουτέρες.

Η καταληκτική πράξη αυτής της πολύχρονης διεθνούς απάτης έγινε στον ΟΗΕ στις 12 και 14 Φεβρουαρίου 2019

Στις 12 Φεβρουαρίου 2019 εστάλη στον γ.γ. του ΟΗΕ, Αντ. Γκουτέρες, η κοινή (στο ίδιο χαρτί!), επιστολή Ελλάδος-Σκοπίων, με εθνόσημα των δύο χωρών δίπλα δίπλα και από κάτω τις υπογραφές της Μονίμου αντιπροσώπου της Ελλάδος

στον ΟΗΕ και της **προσωρινής** αντιπροσώπου των Σκοπίων. Ας προσεχθεί το «της προσωρινής!». Δηλαδή η μεγαλύτερη πράξη νομιμοποίησης για κάθε χώρα στον ΟΗΕ υπογράφηκε όχι από τον Πρόεδρο της Σκοπιανού κράτους, ούτε από την Κυβέρνηση, αλλά από μία προσωρινή (!) αντιπρόσωπο. Αυτή υπογράφει για λογαριασμό... της Μόνιμης αντιπροσωπίας των Σκοπίων η οποία δεν υπάρχει, γιατί αυτή η χώρα μέχρι εκείνη τη στιγμή είναι ΧΩΡΙΣ ΟΝΟΜΑ στον ΟΗΕ. Και φυσικά το Σκοπιανό εθνόσημο με το όνομα «Βόρεια Μακεδονία» είναι παράνομο αφού αυτό το όνομα επίσης μέχρι εκείνη τη στιγμή ΔΕΝ έχει αναγνωριστεί από τον διεθνή οργανισμό.

Κι όμως ο γ.γ. του ΟΗΕ όλα αυτά τα θεώρησε νόμιμα και αποδέχθηκε την κοινή επιστολή! Επί αυτού του ζητήματος, δηλαδή του πώς θα ονομάζεται μία χώρα της οποίας το όνομα ΔΕΝ έχει αναγνωριστεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, το ΝΑΤΟ ήταν πιο «προσεκτικό»..., όπως φαίνεται στην εικόνα 2. Εντοπίσαμε στο ΟΗΕ την προαναφερθείσα κοινή επιστολή Ελλάδος -Σκοπίων η οποία εστάλη στον οργανισμό στις 12/2/2019, και την επιστολή-απάντηση του γ.γ. Αντ. Γκουτέρες στις 14/2/2018.

Φαίνεται καθαρά πως οι δύο χώρες αναφέρουν μια διαφορά. Αντίθετα, ο γ.γ. αλλού γράφει για «την [μία!] επίλυση της διαφοράς» και πιο κάτω γράφει «των Διαφορών», δηλαδή πληθυντικός –οι πολλές διαφορές– οι οποίες δήθεν περιγράφονται στις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας, πράγμα απολύτως ψευδές.

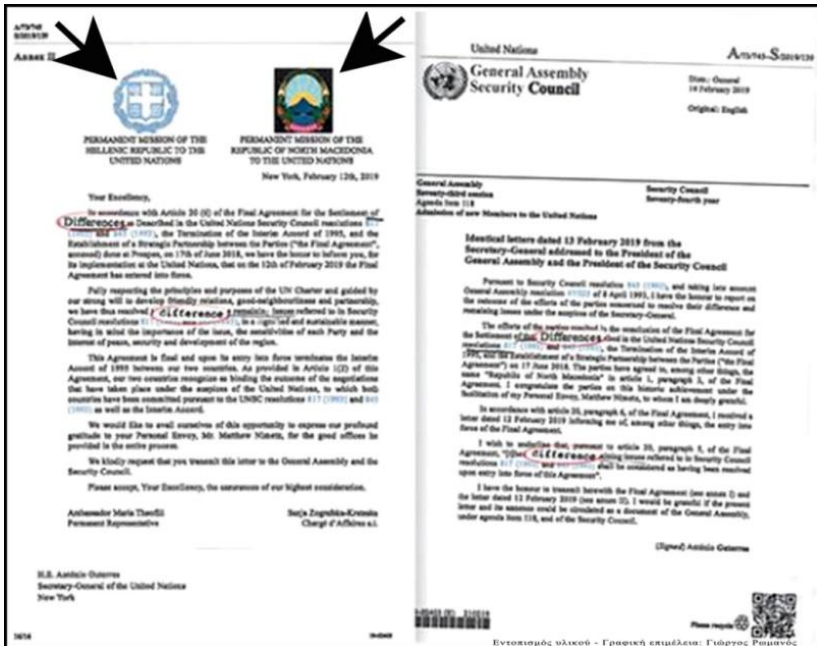

Εικ. 2. Φωτογραφικό στιγμιότυπο (6/2/2019, ώρα 11.00) από την τελετή υπογραφής του Πρωτοκόλλου εισδοχής των Σκοπίων στο NATO. Επάνω δεξιά με βέλος σημειώνεται ότι στη θέση της γλώσσας (ή εθνότητας;) μπήκε η Σκοπιανή σημαία. Έχει σημασία ότι δεν αναφέρεται ούτε γλώσσα ούτε εθνότητα στον πίνακα αυτού του διεθνούς οργανισμού.

Η σκόπιμη παραπλάνηση είναι φανερή, όπως και η καταπάτηση των διεθνών αρχών Αληθείας, Καλής Πίστης και Σαφήνειας. Οι παρανομίες δεν έχουν τέλος!

Και σε αυτή την κατά συρροή παρανομία παραβιάζονται ξανά όλες οι θεμελιώδεις αρχές του διεθνούς Δικαίου που

αναφέρουμε από την αρχή. Στην συγκεκριμένη περίπτωση η Ελλάδα, ως χώρα μέλος του ΟΗΕ, *χρησιμοποιήθηκε* βάζοντας το εθνόσημό της στο ίδιο χαρτί για να μεταφέρει κυριολεκτικά το άχθος των Σκοπίων, ώστε να γίνει δεκτό το παράνομο έγγραφο του στον ΟΗΕ.

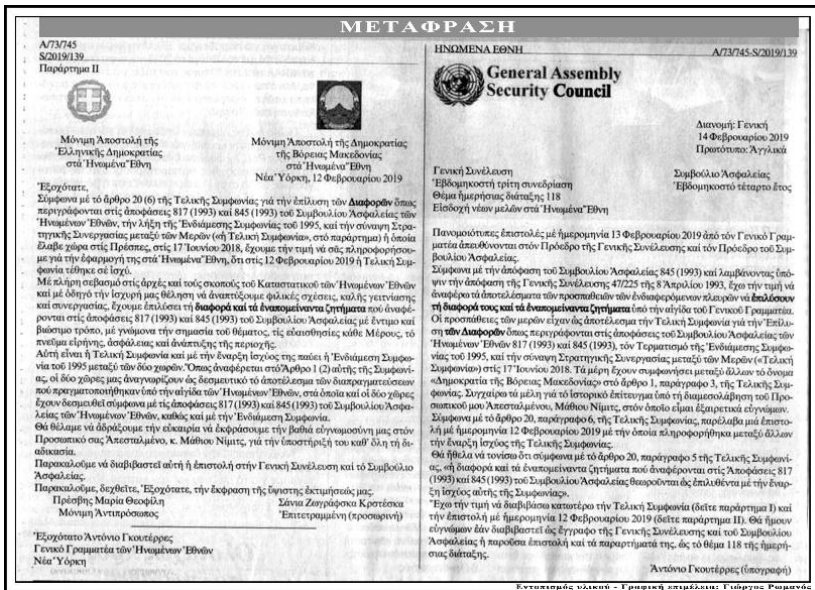

Εικ. 3. Τα πρωτότυπα έγγραφα στον ΟΗΕ. Αριστερά με ημερομηνία 12/2/2019, το κοινό Ελλάδος-Σκοπίων, και δεξιά με ημερομηνία 14/2/2019, το σχετικό έγγραφο του γ.γ. Αντ. Γκουτέρες.

Υπογραμμίζεται ότι στην διπλή επιστολή Ελλάδος – Σκοπίων αναγνωρίζεται η **μία διαφορά** μεταξύ των δύο χωρών. Αντίθετα στο διπλανό έγγραφο του γ.γ. ΟΗΕ, αλλού γίνεται λόγος για **διαφορά** και αλλού για **διαφορές**. Ωστόσο, οι

κατάφορες αυτές παραβιάσεις της διεθνούς νομιμότητας προ-
υποθέτουν διεθνή **συμπαιγνία των ίδιων των μελών του Συμ-
βουλίου Ασφαλείας**.

Εδώ πρέπει να θυμηθούμε τις κατ' επανάληψη δημόσιες
δηλώσεις Ρώσων επισήμων με πρώτο τον ΥΠΕΞ Σ. Λαβρόφ,
στις 6/12/2018. Όπως και το έντονο, με βαριές εκφράσεις,
Ρωσο-αμερικανικό διπλωματικό επεισόδιο, στις 18/12/2018,
οπότε έγιναν εκ μέρους της Ρωσίας αυτολεξεί οι εξής καταγα-
γελίες: «**άκυρο δημοψήφισμα σε Σκόπια**», «**βρώμικους χειρι-
σμούς, εξαγορά και εκβιασμούς βουλευτών**». [...] «**χυδαίο χριμα-
τισμό**».

Εικ 4. Τα δύο, ίδια ως άνω, έγγραφα σε μετάφραση, όπου τόσο στο αγγλικό κείμενο όσο και στο ελληνικό εύκολα αποδεικνύεται ένα αχαρακτήριο και απολύτως παράνομο παιχνίδι με τις λέξεις.

[...] «εκβιαστική επιβολή συνταγματικών αλλαγών», λόγω άμεσης παρέμβασης τού στα Σκόπια Αμερικανού πρέσβη. Ο ΥΠΕΞ της Ρωσίας τότε επικαλέσθηκε την Απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας με κωδικό: **845/18-06-1993**, παράγραφος 3, και έκανε λόγο για **«αυστηρό έλεγχο της νομιμότητας της διαδικασίας»**. *Η σχετική ανακοίνωση έλεγε τα εξής: «Θεωρούμε αυτό που συνέβη ως σαφή παραβίαση όλων των κανόνων, τόσο από πλευράς δικαίου όσο και από άποψη ηθικής...»*

Στις 8/2/2019, σε συνέντευξή του στο ρωσικό πρακτορείο Tass¹⁴ ο πρέσβης στα Σκόπια, Σεργκέι Μπαζντνίκιν, δήλωσε: «η “Συμφωνία των Πρεσπών” έχει τελειώσει με μια σοβαρή παραβίαση του εσωτερικού και διεθνούς δικαίου, δηλαδή εκτός του νομικού πλαισίου». Και συμπλήρωσε: «Ξεκινάμε από το γεγονός, ότι το ψήφισμα 845 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, του 1993, περιέχει απευθείας αίτημα προς τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο σχετικά με το θέμα της ονομασίας της FYROM.»

Έτσι προκύπτουν τα εξής ερωτήματα: α. Γιατί η Ρωσία ΑΠΟΔΕΧΕΤΑΙ μέχρι σήμερα τις πολλαπλές και κατάφωρες παρανομίες που η ίδια κατήγγειλε; β. Γιατί δεν υπεβλήθη μέχρι τώρα στο Συμβούλιο Ασφαλείας αυτή η τόσο κρίσιμη έκθεση την οποία ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ η απόφαση 845 (1993);

Συνοπτικά, οι παράνομες ενέργειες του γ.γ. Α. Γκουτέρες έχουν ως εξής:

1. Η κοινή επιστολή των δύο επιτετραμμένων Ελλάδος–Σκοπιών *βαφτίστηκε* σαν δήθεν «έγγραφο της γενικής Συνελεύ-

¹⁴ <https://www.pentapostagma.gr/>

σεως του Συμβουλίου Ασφαλείας» με σκοπό να μην εισαχθεί η «Συμφωνία των Πρεσπών» ούτε προς συζήτηση ούτε καν προς έλεγχο νομιμότητας, όπως επιβάλλει η διεθνής τάξη και η διεθνής νομολογία.

2. Παραβιάστηκε το ψήφισμα **817** του ΟΗΕ το οποίο σχετιζόταν άμεσα με όσα παράνομα έπραξε ο Μ. Νίμιτς ο οποίος, εκτός του ότι ΔΕΝ είχε εξουσιοδότηση πέραν του ΟΝΟΜΑΤΟΣ δεν είχε δικαίωμα να προκρίνει και να δεχθεί τα ζητήματα του δήθεν «μακεδονικού» έθνους και της **ψευτο-μακεδονικής γλώσσας**.

3. Ο γ.γ. στην αρχή της επιστολής του, της 14/2/2018, ΔΕΝ αναφέρεται όπως έχει υποχρέωση στην απόφαση **817** (1993) του ΟΗΕ αλλά μόνο στην απόφαση **845** (1993) για να προστατεύσει νομικά τον εαυτό του. Ενώ αυτές οι αποφάσεις αναφέρονται ρητά **και οι δύο μαζί, αχώριστες**, στον τίτλο της «Συμφωνίας των Πρεσπών». Δηλαδή, εδώ ο γ.γ. **αφαιρεί σκόπιμα από το δικό του σκεπτικό** μία από τις δύο σημαντικές αυτές αποφάσεις. Πρέπει ο αναγνώστης της επιστολής του να φτάσει στην μέση του κειμένου της για να δει ότι ο γ.γ. **αλλάζοντας... εστίαση αφήγησης** παραβλέπει την ουσία και τον υποχρεωτικό τύπο του πράγματος, και μιλάει για «**τις προσπάθειες**», (**προσοχή προσπάθειες!**) που έκαναν τα δύο μέρη, για την «τελική Συμφωνία, κλπ.» χωρίς ο ίδιος να παίρνει θέση. Αμέσως μετά **αναφέρει πλαγίως** την απόφαση **817** (1993). Κουτοπονηριές με το Συντακτικό και την τέχνη της αφήγησης, οι οποίες ωστόσο συνιστούν το **αδίκημα της παραπλάνησης με σκοπούμενη ασάφεια (παραβίαση της αρχής της Σαφήνειας) σε κορυφαίο έγγραφο του ΟΗΕ**.

Όλα αυτά έγιναν, ενώ στο επίσημο κείμενο του Συμβουλίου Ασφαλείας της απόφασης **817**, ορίζεται ρητά ότι ΜΙΑ

διαφορά υπάρχει μεταξύ Ελλάδος–Σκοπίων και αφορά ΜΟΝΟ το ΟΝΟΜΑ. Ειδικά στην παράγραφο 3 του ίδιου Σκεπτικού, του Συμβουλίου Ασφαλείας, και στην παράγραφο 1.3 του Διατακτικού τής ίδιας απόφασης υπάρχει **τέσσερις (4) φορές αναφορά σε ΜΙΑ «διαφορά»** –στον ενικό αριθμό! –, δηλαδή σε αυτήν του Ονόματος. Αντιθέτως δεν υπάρχει καμία αναφορά σε άλλα ζητήματα, όπως **Ταυτότητας και Γλώσσας** τα οποία προσετέθησαν παράνομα στην «Συμφωνία Πρεσπών» με ευθύνη και του Μ. Νίμιτς. Ωστόσο, όπως προαναφέρθηκε, και ο γ.γ., Αντ. Γκουτέρες, **παρανόμησε και ο ίδιος γραπτώς** στη δική του επιστολή (14/2/2019) στην οποία αλλού κάνει λόγο σε ΜΙΑ διαφορά και αλλού σε πολλές

Και εδώ, για μια ακόμη φορά, υπάρχει κατάφωρη παραβίαση των προαναφερθέντων διεθνών αρχών δικαίου, περί «Αληθείας», «Καλής Πίστης», κ.α. και ταυτόχρονα επαλήθευση του ότι ο Μ. Νίμιτς είχε απολύτως περιορισμένη εντολή ΜΟΝΟ για το όνομα την οποία και παραβίαζε επί 25 χρόνια.

Εν κατακλείδι η **διμερής-διακρατική «Συμφωνία των Πρεσπών»** είναι νομικά άκυρη, ως εμπεριέχουσα τερατώδη στοιχεία διεθνούς απάτης. Είναι η πρώτη φορά στην παγκόσμια ιστορία που **δημιουργείται ένα πλαστό κράτος, έθνος, και γλώσσα**, αυτό των Σκοπίων, με κλεμμένα υλικά. Υλικά που ανήκουν αποκλειστικά και μόνο στην Ελλάδα και τον πολιτισμό της η οποία πλέον απειλείται άμεσα και εδαφικά με απόσχιση των εδαφών της και δημιουργία ενός ανεξάρτητου «Μακεδονικού κράτους» στα πλαίσια της ΕΕ.

Μία επόμενη κυβέρνηση **μπορεί και οφείλει** να ακυρώσει την «Συμφωνία» με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που αυτή κυρώθηκε. Είναι καθαρά ζήτημα πολιτικής βούλησης και αίσθησης καθήκοντος προς την Πατρίδα. Σε περίπτωση που κάτι τέτοιο

δεν γίνει από την επόμενη κυβέρνηση οι Έλληνες πολίτες, οι σύλλογοι στην Ελλάδα και το εξωτερικό, μπορούν να αναζητήσουν το δίκιο τους προσφεύγοντες στην ελληνική και διεθνή Δικαιοσύνη. Η διμερής «Συμφωνία των Πρεσπών» είναι δυνατόν να καταστεί ανενεργής με ακυρώσεις άρθρο προς άρθρο, βήμα προς βήμα, όταν θα αρχίσουν να εισάγονται στην βουλή οι νόμοι εφαρμογή της. Εναντίον αυτών των νόμων έχουν το δικαίωμα να προσφύγουν όλοι οι Έλληνες πολίτες οι οποίοι έχουν έννομο συμφέρον. Ακόμη κι αν απαιτηθεί χρόνος και ο πολιτικός και νομικός αγώνας αναδειχθεί μακρός και επίμονος, το δίκιο είναι με το μέρος της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Εξαρτάται από όλους εμάς και από τους επιγόνους μας να φέρνουμε την αλήθεια στην επιφάνεια, και να κρατήσουμε ζωντανή στη μνήμη του λαού μας την απόλυτη ελληνικότητα της Μακεδονίας.

Η Μακεδονία είναι η ψυχή της Ελλάδος. Δεν είναι δυνατόν να εκχωρηθεί ποτέ και σε κανέναν.

Απόφαση του Παναυστραλιανού Συνεδρίου της Παμμακεδονικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας

Βρισβάνη, Αυστραλία 27 Μαΐου 2019

Σύσσωμοι και με ομοψυχία οι εκπρόσωποι των Παμμακεδονικών Ενώσεων Δυτικής Αυστραλίας, Νοτίου Αυστραλίας, Βικτωρίας, Νέας Νοτίου Αυστραλίας και Κουηνσλάνδης με αντιπροσώπους τους συνήλθαν σε σώμα στη Βρισβάνη, το Σαββατοκύριακο 25η και 26η Μαΐου 2019, την πρώτη μέρα στη Λέσχη της Olympic Football Club ενώ την δεύτερη μέρα στις συνεδριακές εγκαταστάσεις του The Greek Club, και ομόφωνα αποφάσισαν τα εξής:

1. Να συνεχίσει τον ανένδοτο αγώνα της η Παμμακεδονική Ομοσπονδία Αυστραλίας, προκειμένου να ακυρωθεί η κατάπτυστη και προδοτική Συμφωνία των Πρεσπών.
2. Το όνομα της Μακεδονίας είναι αδιαπραγμάτευτο, ως προς τη χρήση του από οποιαδήποτε άλλη εθνότητα, πλην της Ελληνικής. Η Παμμακεδονική Ομοσπονδία Αυστραλίας και οι οργανισμοί-μέλη των Παμμακεδονικών Ενώσεων των Πολιτειών καταδικάζουν απερίφραστα την εν λόγω Συμφωνία και καλούν την Κυβέρνηση που θα προκύψει από τις Εθνικές Εκλογές, να ακυρώσει ή να τροποποιήσει ανάλογα τα χωρία της Συμφωνίας αυτής, ώστε να μην επιτραπεί η χρήση του όρου «Μακεδονία» και «Μακεδονικός» από τη γείτονα χώρα.

3. Η Παμμακεδονική Ομοσπονδία Αυστραλίας και οι οργανισμοί-μέλη των Παμμακεδονικών Ενώσεων των Πολιτειών συνεχίζουν να θεωρούν όλους τους Έλληνες βουλευτές που υπερψήφισαν την Συμφωνία ως ανεπιθύμητα πρόσωπα στην Αυστραλία και δηλώνουν ότι θα διαδηλώνουν δημόσια σε κάθε εμφάνισή τους.

4. Η Παμμακεδονική Ομοσπονδία Αυστραλίας αποφάσισε να συνεχίσει να ανανεώνει το λειτουργικό της σχήμα, ως:

4.1. Να διατηρεί το Παναυστραλιανό Εκτελεστικό Προεδρείο, με την συμμετοχή όλων των προέδρων των Πολιτεικών Παμμακεδονικών.

4.2. Να διορίζεται για μια διετία Πρόεδρος της Παμμακεδονικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας, εναλλάξ από κάθε Πολιτεία, και από την Πολιτεία αυτή θα διορίζονται οι Γραμματέας και Ταμίας.

4.3. Η θέση του Παναυστραλιανού Συντονιστή παραμένει ως το ανώτατο λειτουργικό στέλεχος δίπλα στο Παναυστραλιανό Εκτελεστικό Προεδρείο. Η θέση αυτή είναι επίσης για μια θητεία και ο διορισμός γίνεται από το Παναυστραλιανό Συνέδριο.

5. Οι αντιπρόσωποι των οργανισμών μελών των Παμμακεδονικών Ενώσεων των Πολιτειών εξέλεξαν τον κ. Γιώργο Κοσμίδη ως Πρόεδρο της Παμμακεδονικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας ενώ επανεξέλεξαν ως Παναυστραλιανό Συντονιστή τον κ. Παναγιώτη Ιασωνίδη. Η δε Παμμακεδονική της Πολιτείας της Κουηνσλάνδης διόρισε τον κ. Γιάννη Συμεωνίδη ως Γραμματέα και τον κ. Δημήτρη Παπαγιάννη ως Ταμία. Παναγιώτης Ιασωνίδης Συντονιστής του Εκτελεστικού Προεδρείου των Παμμακεδονικών Ενώσεων Μεμβούρνης και Βικτώριας, Νέας Νότιας Ουαλίας, Νότιας Αυστραλίας, Δυτικής Αυστραλίας, Κουηνσλάνδης.

17η Ιουνίου - Ημέρα Μνήμης και Αντίστασης κατά του ξεπουλήματος της Μακεδονίας.

Από τον κ. Ιωάννη Αμπατζόγλου¹⁵

14 Ιουνίου 2019¹⁶

Στις 17 Ιουνίου 2018 στο χωριό Ψαράδες των Πρεσπών υπογράφηκε η επαίσχυντη Συμφωνία των Πρεσπών. Αυτή η προδοσία εκτελέστηκε από την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δηλαδή την κυβέρνηση που προέκυψε από τη συνεργασία των κομμάτων με επικεφαλής τους Αλέξη Τσίπρα και Παναγιώτη Καμμένο. Τη συμφωνία αυτή ως γνωστόν υπέγραψε ο υπουργός εξωτερικών της κυβέρνησης Νικόλαος Κοτζιάς.

Από το πρωί εκείνης της ημέρας Έλληνες πολίτες από όλα τα σημεία της χώρας συνέρρευσαν στην περιοχή αυθόρμητα, με στόχο να φτάσουν στους Ψαράδες ώστε να προσπαθήσουν να ματαιώσουν τα σχέδια της κυβέρνησης, η οποία όμως είχε λάβει τα μέτρα της και είχε αποκλείσει όλους τους δρόμους που οδηγούσαν προς το συγκεκριμένο χωριό. Οδική πρόσβαση υπήρχε μόνο από την Φλώρινα προς τη Βίγλα. Από εκείνο το

¹⁵ Ο Ιωάννης Αμπατζόγλου είναι Ακτινοφυσικός Ιατρικής, διδάκτωρ του Ιατρικού Τμήματος του ΔΠΘ και Επιστημονικά Υπεύθυνος του Τμήματος Ιατρικής Φυσικής του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Αλεξανδρούπολης. E-mail: abadzoglou@yahoo.gr

¹⁶ Δημοσιεύθηκε στο antibaro.gr στις 14 Ιουνίου 2019

σημείο και έπειτα ο δρόμος ήταν κλειστός και μη προσπελάσιμος από αυτοκίνητα. Αποτέλεσμα αυτού ήταν να συγκεντρωθούν στη Βίγλα εκατοντάδες αυτοκίνητα και λεωφορεία των οποίων οι επιβάτες είχαν δύο επιλογές. Ή θα έμεναν στη Βίγλα και θα συμμετείχαν στις εκδηλώσεις διαμαρτυρίας που είχαν εν τω μεταξύ ανακοινωθεί ή θα κινούνταν πεζοί προς το χωριό Πισοδέρι το οποίο απέχει τρία χιλιόμετρα από τη Βίγλα και στο οποίο βρίσκονταν οι αστυνομικές δυνάμεις συμπεριλαμβανομένων και των δυνάμεων των MAT. Οι οδηγίες του καθηστώτος ήταν σαφείς. Από το Πισοδέρι δεν έπρεπε να διέλθει κανείς.

Πλήθος πολιτών, από τις μερικές χιλιάδες διαδηλωτών που έφτασαν στο Πισοδέρι, προσπάθησαν να διέλθουν από τον κλοιό των MAT έστω συμβολικά μιάς και η απόσταση Πισοδέρι-Ψαράδες είναι τριάντα πέντε χιλιόμετρα και σίγουρα δεν θα προλάβαινε κανείς να φτάσει στους Ψαράδες πεζός πριν την υπογραφή της συμφωνίας που θα άνοιγε τον δρόμο για το ξεπούλημα της Μακεδονίας μας στους Σκοπιανούς.

Εκεί λοιπόν, στο Πισοδέρι, οι διαδηλωτές αρνούμενοι να δεχθούν ότι θα ήταν δυνατόν να παραδώσουμε τα ιερά και τα όσιά μας, την ψυχή μας, το όνομα της Μακεδονίας μας αλλά και τη Μακεδονική ταυτότητά μας, έκαναν απεγνωσμένες προσπάθειες να διέλθουν από τον κλοιό των MAT. Προσπάθησαν να κινηθούν ακόμα και μέσω γειτονικών λόφων προκειμένου να αποφύγουν τις δυνάμεις καταστολής, όμως το ελικόπτερο της αστυνομίας που ήλεγχε την κατάσταση από αέρος έδινε το στίγμα των κινούμενων διαδηλωτών και ενημέρωνε τις επίγειες δυνάμεις των MAT με αποτέλεσμα οι τελευταίες να ανέβουν μέχρι και στο βουνό και να ασκήσουν ακραία βία στους διαδηλωτές για να τους σταματήσουν. Διαδηλωτές ξυλοκοπήθηκαν

άγρια, ελληνικές σημαίες βάφτηκαν με αίμα, χημικά εκτοξεύθηκαν προς τους Έλληνες πολίτες –τα θύματα ήταν άντρες, γυναίκες, παιδιά, ηλικιωμένοι– με αποτέλεσμα το όλο σκηνικό να θυμίζει περισσότερο πόλεμο παρά την εξέλιξη μιάς διαμαρτυρίας.

Τελικά η Συμφωνία των Πρεσπών υπογράφηκε, όμως ο ελληνικός λαός στο Πισοδέρι έδειξε ότι ακόμα και ανοργάνωτος, έστω και την τελευταία στιγμή, η σπίθα φιλοπατρίας που έχει μέσα στην ψυχή του τον οδηγεί να αγωνιστεί προκειμένου να αποτρέψει την όποια προδοσία.

Είναι σημαντικό να μείνει στη μνήμη όλων μας αυτή η στιγμή και να καλλιεργηθεί αυτό το πνεύμα αγωνιστικότητας στα ελληνόπουλα ώστε να γνωρίζουν οι κυβερνώντες ότι δεν παραδίδουμε ούτε σπιθαμή από την πατρίδα μας. Σε καμία περίπτωση δεν δεχόμαστε αυτή τη συμφωνία και θα αγωνιστούμε μέχρι να την ακυρώσουμε.

Γιατί λοιπόν να θέλουμε να καθιερώσουμε Ημέρα Μνήμης και Αντίστασης κατά του ξεπουλήματος της Μακεδονίας; Επειδή η μνήμη είναι πολύ σημαντική. Επειδή στις 17 Ιουνίου υπογράφηκε η συμφωνία που αποτελεί τη μέγιστη εθνική προδοσία της χώρας μας. Επειδή η πράξη αυτή επιτελέστηκε μεν, όχι όμως χωρίς λαϊκή αντίδραση. Ο λαός ήταν εκεί και κατέβαλε τα μέγιστα προκειμένου να σταματήσει αυτούς που τελικά ολοκλήρωσαν το έργο των κομιτατζήδων. Αυτούς που η δημοκρατία μας μία μέρα θα τους οδηγήσει εκεί που πρέπει, ενώπιον του δικαστηρίου ώστε να κριθούν για αυτή τους την πράξη.

Αυτή η Ημέρα Μνήμης και Αντίστασης έχει ήδη καθιερωθεί στις ψυχές μας. Θα την προβάλουμε όσο περισσότερο μπορούμε και δεν θα την αφήσουμε να ξεχαστεί. Οι κάθε λογής

Νενέκοι θα μας βρίσκουν μπροστά τους, με άρθρα, με εκδηλώσεις μνήμης, με αντίσταση, πάντα και παντού!

Η πρώτη λοιπόν εκδήλωση για αυτή την Ημέρα Μνήμης και Αντίστασης έχει ήδη προγραμματιστεί και θα γίνει στις 17 Ιουνίου 2019 στο Πισοδέρι, ημέρα του Αγίου Πνεύματος, με διοργανωτές τις ομάδες «Πισοδέρι 2018 – Επιτροπή Αγώνα» και «Μακεδόνες Δραμινοί». Αφού θα γίνει μία φορά, θα γίνεται για πάντα. Σε πείσμα όλων αυτών που αντέδρασαν αρνητικά σε αυτή την ιδέα, εμείς συνεχίζουμε ακάθεκτοι. Δεν μας πτοεί τίποτα.

Πέραν της καθιέρωσης αυτής της Ημέρας Μνήμης και Αντίστασης, έχει ήδη αποφασισθεί να δημιουργηθεί στο Πισοδέρι μουσειακός χώρος με την ονομασία «Πισοδέρι 2018» με εκθέματα από το υλικό των επεισοδίων που έγιναν στις 17 Ιουνίου 2018 (αιματοβαμμένες σημαίες, φωτογραφίες, βίντεο, υλικό από τις οβίδες των χημικών των ΜΑΤ κ.λπ.).

Επίσης θα μπορούσε να τοποθετηθεί και μία επιγραφή στον χώρο όπου έγιναν τα επεισόδια, στην οποία να αναγράφεται η φράση: «Σε αυτό τον χώρο στις 17 Ιουνίου 2018, Έλληνες πολίτες αντιστάθηκαν κατά της υπογραφής της επαίσχυντης Συμφωνίας των Πρεσπών από το προδοτικό καθεστώς των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ του Αλέξη Τσίπρα και του Πάνου Καμμένου».

Όλα τα πιά πάνω θα συμβάλλουν ώστε να μη ξεχαστεί η αντίσταση που υπήρξε κατά της υπογραφής της κατάπτυστης Συμφωνίας των Πρεσπών και θα ενισχύσουν τη μάχη που δίνουμε καθημερινά προκειμένου να την ακυρώσουμε.

Οι Παμμακεδονικές Ενώσεις Υψηλίου για τη Συμφωνία των Πρεσπών

Από την κ. Νίνα Γκατζούλη
Συντονίστρια Παμμακεδονικών Ενώσεων Υψηλίου

Ιούνιος 2019

Κοινοποίηση: Μέλη Βουλής των Ελλήνων
Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης

Οι Παμμακεδονικές Ενώσεις ανά την Υφήλιο,

Έχοντας υπ' όψιν τις τελευταίες εξελίξεις στο θέμα της ονομασίας της γειτονικής χώρας των Σκοπίων εν-όψει των επερχόμενων εκλογών ομόφωνα αποφασίζουν τα ακόλουθα:

1. Η διμερής «Συμφωνία των Πρεσπών» η οποία υπεγράφη στις 17 Ιουνίου 2018, από τον τότε Υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδος κ. Νίκο Κοτζιά, χωρίς τη συγκατάθεση του ελληνικού λαού, δεν θα γίνει ποτέ αποδεκτή απ' εμάς τους Μακεδόνες Έλληνες.
2. Η συμφωνία προσβάλλει τον ελληνισμό και ιδιαίτερα εμάς τους Μακεδόνες γιατί εγκληματικά δωρίζει γλώσσα, πολιτισμό, εθνότητα και ιστορία στο γειτονικό κράτος το οποίο είναι ένα συνονθύλευμα εθνοτήτων. Επιπλέον η χωρίς προηγού-

μενο στη διεθνή διπλωματία ανομία, η «Συμφωνία των Πρεσπών», αποτελεί βανδαλισμό της επιστήμης της Ιστορίας, αφού επιχειρείται να εξαλειφθεί με πλαστογραφία ένα τεράστιο κεφάλαιό της: η ιστορία της μιας και μοναδικής Μακεδονίας.

3. Με την «Συμφωνία των Πρεσπών» διαγράφεται από την συλλογική μνήμη των λαών της γης τα άυλα στοιχεία του πολιτισμού και της ιστορίας της Μακεδονίας μας. Η επαίσχυντη αυτή συμφωνία αποτελεί πρωτοφανές παγκόσμιο έγκλημα, γιατί από το πουθενά δημιουργείται μία πλαστή χώρα, ένα πλαστό έθνος και μία πλαστή γλώσσα, με κλεμμένα υλικά ενός άλλου λαού, του ελληνικού.

4. Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι μια απαράδεκτη, επικίνδυνη και εθνικά επιζήμια συμφωνία. Είναι μια ήττα εθνική χωρίς να έχει προηγηθεί πόλεμος. Η επαχθής αυτή συμφωνία όχι μόνον δεν λύνει ζητήματα, αλλά δημιουργεί νέα, καθώς πέρα από την πυροδότηση του επεκτατισμού των Σκοπίων και τον κίνδυνο αποσταθεροποίησης της περιοχής στο μέλλον, αποτελεί έναν πραγματικό οικονομικό και επιχειρηματικό εφιάλτη για τις τοπικές επιχειρήσεις της Μακεδονίας μας.

5. Συμφωνούμε με την απόφαση των πολιτικών αρχηγών του 1992, η οποία απέκλεισε τον όρο «Μακεδονία» και τα παράγωγά του από οποιαδήποτε μελλοντική επίσημη ονομασία της γείτονος χώρας.

6. Απαιτούμε από την επόμενη Βουλή των Ελλήνων να ακυρώσει την «Συμφωνία των Πρεσπών, ή να θέσει το σπουδαίο αυτό εθνικό θέμα στην βούληση του ελληνικού λαού με δημοψήφισμα.

ΠΑΜΜΑΚΕΔΟΝΙΚΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ ΥΦΗΛΙΟΥ

Παμμακεδονική Ένωση ΗΠΑ
Πρόεδρος: Δημήτρης Φιλιππίδης

Παμμακεδονική Ομοσπονδία Αυστραλίας
Πρόεδρος: Γεώργιος Κοσμίδης

Παμμακεδονική Ένωση Καναδά
Πρόεδρος: Χρήστος Καρατζίος

Παμμακεδονική Ένωση Αφρικής
Πρόεδρος: Αμύντας Παπαθανασίου

Παμμακεδονική Ένωση Οντάριο
Πρόεδρος: Γεώργιος Παπαδάκης

**Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων
Μακεδόνων, Ελλάδα**
Πρόεδρος: Δημήτριος Γιουματζίδης

**Ανοικτή Επιστολή
Προς τον Πρόεδρο του κόμματος
της Νέας Δημοκρατίας,
κ. Κυριάκο Κ. Μητσοτάκη**

19 Ιουνίου 2019

Αξιότιμε κύριε πρόεδρε,

Απευθυνόμαστε σε εσάς που θα έχετε τον αναγκαίο θεσμικό ρόλο ως ο αυριανός πρωθυπουργός και κάνουμε έκκληση να γίνετε ο σημαιοφόρος της ακύρωσης της επαχθούς συμφωνίας των Πρεσπών, την οποία η συντριπτική πλειοψηφία του Ελλήνων την θεωρεί απαράδεκτη και την εκλαμβάνει ως εθνική ήττα και καταστροφή. Σας καλούμε να το διακηρύξετε αυτό σαφώς, πριν από τις επερχόμενες εκλογές, πράξη που είναι βέβαιο ότι ο ελληνικός λαός θα την ανταμείψει με την ψήφο του και η ιστορία θα σας εντάξει σε περίοπτη θέση μέσα στο Πάνθεον των εθνικά δρώντων πολιτικών. Οι υπογράφωντες —έγκριτοι επιστήμονες, καθηγητές, συνταγματολόγοι, νομικοί, στρατηγοί, διπλωμάτες, πολιτειολόγοι, ιστορικοί, επιχειρηματίες— θεωρούν ότι η «Συμφωνία των Πρεσπών» είναι νομικά άκυρη, καθώς παραβιάζει κατάφωρα το Σύνταγμα, το εθνικό μας δίκαιο αλλά και θεμελιώδεις αρχές του διεθνούς δικαίου, όπως αυτές περί «Αληθείας», «Καλής Πίστεως», «Σαφήνειας»,

καθώς περιλαμβάνει ιστορικά ψεύδη, νομικές παραβιάσεις, ασάφειες, παραπειστικά επιχειρήματα και δόλο. Συναφώς παραβιάζει σειρά άρθρων της «Σύμβασης της Βιέννης», 1969.

1. Στην ανάθεση καθηκόντων του Μάθιου Νίμιτς υπήρχε εντολή αποκλειστικά και μόνο για το «όνομα», την οποία εντολή αυτός παραβίασε.

2. Στη «Συμφωνία των Πρεσπών» περιλαμβάνονται κραυγαλέα ψευδή στοιχεία όπως στο Μέρος Α', Άρθρο 1, παρ. γ. και στο Άρθρο 7, ενυπάρχει το δομικό ψεύδος, ότι δήθεν αναγνωρίστηκε από τον ΟΗΕ η πλαστή «μακεδονική» γλώσσα κατά την «Τρίτη διεθνή σύνοδο του ΟΗΕ για την τυποποίηση των γεωγραφικών ονομάτων, 1977». Αντιθέτως, στις σημειώσεις της συνόδου στον τόμο 1 και στο Προοίμιο του Τόμου 2 στη σελίδα III στην απόφαση 17/8-7/9, 1977 αναγράφεται: «Οι εφαρμοζόμενες ονομασίες και η παρουσίαση του υλικού σε αυτή την έκδοση δεν συνεπάγονται την έκφραση οποιασδήποτε γνώμης εκ μέρους της γραμματείας του ΟΗΕ». Υπενθυμίζουμε ότι χωρίς ανάλογη γλώσσα δεν υπάρχει ούτε εθνότητα ούτε χώρα με το όνομα «Μακεδονία» ή το «μακεδονικός-η-ο».

3. Η παρανομία του Γ.Γ. ΟΗΕ, Αντόνιο Γκουτέρες (12-13/2/2019), ο οποίος αποδέχτηκε την εισαγωγή του θέματος στον Οργανισμό με κοινή (επί του ιδίου επιστολογάρτου) επιστολή Ελλάδος και της FYROM αναφερόμενη ως «Βόρεια Μακεδονία», με τα δύο εθνόσημα των χωρών. Η πράξη αυτή είναι παράνομη τόσο διότι κατά την ημέρα αποστολής και παραλαβής της επιστολής δεν υπήρχε, και ακόμη δεν υπάρχει χώρα με το όνομα «Βόρεια Μακεδονία» την οποία να έχει εγκρίνει προηγουμένως το Συμβούλιο Ασφαλείας. Ωσαύτως δεν έχει αποσταλεί προς το Σ.Α. του ΟΗΕ ειδική έκθεση του Γ.Γ., όπως απαιτεί και περιγράφει η Απόφαση 845 Σ.Α. μετά την

οποία το Σ.Α. θα κυρώσει ή όχι την «Συμφωνία των Πρεσπών», ως οφείλει και κατ' εφαρμογή της δικής του Απόφασης 817.

4. Αγνοήθηκε κατάφωρα η βούληση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, ο οποίος απαιτούσε δημοψήφισμα αντίστοιχο με εκείνο του λαού της FYROM. Έτσι καταπατήθηκε το θεμελιώδες άρθρο 1, παρ 2 και 3 του Ελληνικού Συντάγματος, που προβλέπουν πως: 2. «Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία». Και παρ. 3. «Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα».

5. Ο υπουργός των Εξωτερικών κ. Νικόλαος Κοτζιάς) σύμφωνα με το άρθρο 2 ν. 3566 (ΦΕΚ Α' 117/05.06.2007) «Κύρωση ως Κώδικα του «Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών», είχε τις περιοριστικά εκεί αναφερόμενες αρμοδιότητες, στις οποίες δεν συμπεριλαμβάνεται η συνομολόγηση των διεθνών συνθηκών και συνεπώς γι' αυτήν απαιτείται, κατά το άρθρο 5β του ν. 3566/2007, ειδική εξουσιοδότησή του. Επ' αυτού δεν έγινε προηγουμένως καμία ειδική συζήτηση στη Βουλή, για τη λήψη σχετικής εξουσιοδότησης-εντολής για δικαίωμα υπογραφής Συμφωνίας στον αρμόδιο υπουργό, ούτε τέθηκε προς έγκριση και εξουσιοδότηση στο υπουργικό συμβούλιο το σχέδιο της «Συμφωνίας», ούτε αποτέλεσε αντικείμενο πολιτικής διαβούλευσης, (αντιθέτως αυτό συνέβη στη αντισυμβαλλόμενη FYROM), και δεν ζητήθηκε η γνώμη και η αποδοχή της από τον ελληνικό λαό.

6. Ως προς το Διεθνές Δίκαιο, σε συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 6, 7, 26, 27 και 46 της Σύμβασης της Βιέννης περί του Δικαίου των Συνθηκών προκύπτουν τα εξής: ένα κράτος μπορεί εξαιρετικά να επικαλεσθεί, προς ακυρότητα μίας σύμ-

βασης, διάταξη του εσωτερικού του δικαίου εφόσον τυγχάνουν παραβιάσεις. Αυτό μπορεί να γίνει από την επόμενη κυβέρνηση, όπως επιβάλλει η διεθνής συνταγματική τάξη, με μία ρηματική διακοίνωση διαφωνιών, με την οποία η Ελλάδα μπορεί να προσβάλει την «Συμφωνία των Πρεσπών». 6. Η «Συμφωνία των Πρεσπών» αποτελεί μία διμερή διακρατική συμφωνία υπό αίρεση που μπορεί να προσβληθεί ως ακυρώσιμη, λόγω παραβίασης των άρθρων 36 παρ. 1 και 35 παρ. 1 του Συντάγματος, και αφετέρου να θεωρηθεί ως λήξασα, διότι εξαντλήθηκε η προθεσμία που ορίζεται ρητά στην «Συμφωνία των Πρεσπών» έως το τέλος του 2018.

7. Στο δημοψήφισμα που διενεργήθηκε στη FYROM συμμετείχε μόνο το 36,8% των πολιτών και όχι άνω του 50% όπως ως νομιμοποιητική βάση όφειλε.

8. Ο ΠτΔ της FYROM, Γκιόργκι Ιβανόφ, ουδέποτε υπέγραψε αυτήν την «Συμφωνία» η οποία και εξαιτού του λόγου είναι άκυρη.

9. Οι συνταγματικές μεταρρυθμίσεις του Συντάγματος της FYROM ουδέποτε κοινοποιήθηκαν «ως ενιαίο κείμενο» δια ρηματικής διακοινώσεως στην Ελλάδα. Στο Σύνταγμα παραμένουν αλυτρωτικές βλέψεις, οι οποίες ανατρέπουν όσα επιβάλλει η ίδια η «Συμφωνία των Πρεσπών» και αντιτίθενται στις «σχέσεις καλής γειτονίας ομόρων κρατών».

10. Η ρηματική διακοίνωση προς την Ελλάδα δεν φέρει την υπογραφή —ως όφειλε— του ΠτΔ της FYROM Γκιόργκι Ιβανόφ.

11. Η γειτονική μας χώρα μέχρι σήμερα προβαίνει στην χρήση του ονόματος «Μακεδονία» αποκλειστικώς, χωρίς το «Βόρεια», καταπατώντας συνεχώς τα όσα υπέγραψε περί *erga omnes*. Συναφές μέγιστο ζήτημα είναι τα αλυτρωτικά σε βάρος

της Ελλάδος σύμβολα, τα οποία υπάρχουν στα χαρτονομίσματα και νομίσματα της, αλλά και τα όσα περιλαμβάνει στους στίχους του ο Εθνικός Ύμνος της εν λόγω χώρας.

12. Σοβαρά ελλείμματα νομιμότητας έχει η «Συμφωνία των Πρεσπών» και στα εμπορικά ζητήματα όπου η λύση θα συμβεί (;) μετά πενταετία, πράγμα που συνιστά παραπαιστικό όρο και παραβιάζει διεθνείς αρχές περί Σαφήνειας και Καλή Πίστεως. Κύριε πρόεδρε, Διατελούμε με την ελπίδα ότι θα λάβετε υπόψη σας τα παραπάνω εκτεθέντα που συμφέρουν πρωτίστως την Ελλάδα, αλλά και την μεγάλη παράταξη της οποίας επαξίως ηγείστε.

Τα ονόματα των υπογραφόντων την Ανοικτή Επιστολή

Αμασλίδης Γεώργιος, Ιατρός Γαστρεντερολόγος, Θεσσαλονίκη
Αναστασιάδης Κυριάκος, Καρδιοχειρουργός, Αναπληρωτής Πρόεδρος
Ιατρικού Τμήματος ΑΠΘ

Αναστασιάδου Δέσποινα, Καθηγήτρια Μέσης Εκπαίδευσης, Αγγλικής
Φιλολογίας

Ανδρεάτος Αντώνιος, Καθηγητής Σχολής Ικάρων, Αττική, ΕΛΛΑΣ
Αρωνιάδου Βασιλική, PhD, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Νευροεπιστημών,
USA

Βαλκάνος Νίκος, Πρόεδρος Φιλοεκπαιδευτικής Μακεδονικής Αδελφότητας
Βασιλειάδης Βασίλειος, πρώην Διευθυντής Κτηματικής Τραπέζης
Βασιλειάδης Δαμιανός, Εκπαιδευτικός, Συγγραφέας, ΕΛΛΑΣ
Γερασιμίδης Θωμάς, Ομ. Καθηγητής Ιατρ. Τμήματος ΑΠΘ

Γκλαβάκης Ιωάννης, πρώην Ευρωβουλευτής
Δασκόπουλος Αντώνιος, Επιχειρηματίας, πρώην πρόεδρος ομάδας 21
Μακεδονίας-Θράκης

Δημητριάδης Ευάγγελος, Ομ. Καθηγητής Αρχιτεκτονικής Σχολής ΑΠΘ
Δημητριάδου Νόρα, πρώην καθηγήτρια Ελλ. Γλώσσης σε αλλοδαπούς στο
ΑΠΘ, πτυχ. Γαλλικής Φιλολογίας

Ευθυμίου Παύλος, Ομ. Καθηγητής Δασολογίας, ΑΠΘ

- Εφραιμίδης Σταύρος, Ομ. Καθηγητής Ιατρικής Σχολής Πανεπ. Ιωαννίνων
Θεοχάρης Βασιλείος, Συνταξ. Ταξίαρχος Χωροφυλακής
Θωμαΐδης Βασιλείος, Δρ, Ιατρός Ορθοπεδικός, πρώην διευθ. ορθοπεδικών
κλινικών, Συγγραφέας
Ιντζεσιλογλου Νικόλαος, Ομ. Καθηγητής Νομικής Σχολής ΑΠΘ
Καδόγλου Τριανταφυλλιά, ΕΔΙΠ ΑΠΘ
Καλαφατίδου Γραμματική, Συνταξ. Δικηγόρος
Καμπά Γραμματική, Συνταξ. Συμβολαιογράφος
Καμπάς Δημήτριος, Συνταξ. Δικηγόρος
Κανδύλης Γεώργιος, Συνταξ. Πρωτοβάθμιος Καθηγητής Ψυχιατρικής ΑΠΘ
Καραθανάσης Αθανάσιος, Καθηγητής Πανεπιστημίου Κύπρου
Καραμήτσος Δημήτριος, Ομ. Καθηγ. ΑΠΘ, Πρόεδρος Συνδέσμου Προά-
σπισης Μακεδονίας-Θράκης
Καραμήτσου Πηνελόπη, Ιατρός Μικροβιολόγος, πρώην Υφηγήτρια Ιατρι-
κής Σχολής ΑΠΘ
Καρατζάς Νικόλαος, Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ, μέλος του ΔΣ Ομοτίμων καθη-
γητών ΑΠΘ
Καρατζίκος Αθανάσιος, Αντιστράτηγος ε.α., Πρόεδρος Ομάδας 21 Μα-
κεδονίας-Θράκης
Καρμπόνης Γιάννης, Ιατρός ΩΡΛ, Δρ του ΑΠΘ. τέως Νομαρχ. Δ/ντής
ΕΟΠΥΥ Θεσσαλονίκης
Κασιμάτης Γεώργιος, Ομ. Καθηγητής Συνταγματολόγος, ΕΚΠΑ
Κεραμιδάς Γεώργιος, Συνταξ. Δημοδιδάσκαλος, Σάπες
Κερέζογλου Ευάγγελος, Επιχειρηματίας, Θεσσαλονίκη
Κεχαγιόγλου Αρης, Χημικός, Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ
Κοντογούρης -Τζανέτος Πέτρος, Επιχειρηματίας
Κουμάκης Λεωνίδας, Νομικός, Συγγραφέας, Αθήνα
Κουριαννίδης Ιωάννης, Τραπεζικός, νεοεκλεγείς δημοτικός σύμβουλος
Δήμου Θεσ/νίκης
Κουτίτας Χριστόφορος, Ομ. Καθηγητής Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών
ΑΠΘ
Κράββας Νικόλαος, πρώην Δήμαρχος Χαλάστρας
Κωνσταντινίδης Γιώργος, Δικηγόρος και Μουσικός, Γεν. Γραμμ. ΦΑΑΘ
Λεοντιάδης Ιωάννης, Συνταξ. Επικ. Καθηγητής Ιστορίας ΑΠΘ
Λιάρος Αχιλλέας, Ιατρός Δρ, Πρώην Διευθυντής ΕΣΥ Ακτινοθεραπ. Ογκο-
λογίας Νοσοκ. ΑΧΕΠΑ

- Μάξης Ιωάννης του Θεοδώρου, Καθηγητής Γεωπολιτικής ΕΚΠΑ
Μαράτος Σωτήριος, Συνταξ. Χημικός
Μαρτίνη Ισμήνη, Δ.Υ. Διοικητικού, απόφοιτος ΕΑΠ Αρχαία Ελλην.
Γλώσσας, Ομηρίστρια
Μαυρουδής Ελευθέριος, Υποστράτηγος ε.α.
Μεγαλοκονόμος Μάνος, Πρέσβης ε.τ., Συγγραφέας
Μηλιωρίτσας Νίκος, Αντιστράτηγος ε.α.
Μιχαηλίδης Αθανάσιος, Δικηγόρος
Μουρέλος Γιάννης, Καθηγητής Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας, ΑΠΘ
Μπαλασόπουλος Δημήτριος, πρόεδρος Εφετών ε.τ. Διοικητ. δικαστηρίων
Μπαρτσόκας Χρήστος, Ομ. Καθηγητής Παιδιατρικής, Ιατρικής Σχολής
ΕΚΠΑ
Ναβροζίδης Κωνσταντίνος, Χημικός, πρώην Φροντιστής, Θεσσαλονίκη
Νασούμ Ηλίας, Συνταξ. Δικηγόρος
Νασιούλας Ιωάννης, Δρ, Κοινωνιολόγος, νεοεκλεγείς δημοτικός σύμβουλος
Δήμου Θεσ/νίκης
Νικολός Θωμάς, Δικηγόρος
Οικονόμου Ιπολύτη, Ομ. καθηγήτρια Ιατρ. Τμήματος ΑΠΘ
Παναγάκος Γρηγόριος, Ερευν. Μηχανικός & Διδασκ. Προσωπικό, Carnegie
Mellon University, ΗΠΑ
Παπαγιάννης Αντώνιος Ιατρός Πνευμονολόγος, υπεύθυνος εκδ. περιοδικού
Ιατρικά Θέματα
Παπαγιάννης Γρηγόριος, Καθηγητής Βυζαντινής Φιλολογίας, Δημοκρίτειο
Πανεπ. Θράκης
Παπαγιαννόπουλος Νικόλαος, Δρ Γναθοπροσωπικός Χειρουργός, πρώην
Αντιδήμαρχος Θεσ/νίκης
Παρασκευόπουλος Ανδρέας, Υποναύαρχος (Ι), ε.α.
Πελαγίδης Ευστάθιος, Ομ. Καθηγητής Ιστορίας Πανεπ. Δυτ. Μακεδονίας
Πιβερόπουλος Μιχάλης, Συνταξ. Ιατρός Μαιευτήρ-Γυναικολόγος
Πουρνάρης Γεώργιος, Συνταξ. Δικηγόρος
Ρούσσης Νικόλαος, Πρόεδρος της Λέσχης Καταδρομέων Θεσσαλονίκης
Ρωμανός Γιώργος, Συγγραφέας- ιστορικός ερευνητής, Αθήνα
Σαμαράς Γρηγόριος, Καθηγητής ΤΕΙ Θεσσαλονίκης
Σίσκος Σωκράτης, Λογοτέχνης-Συγγραφέας
Σταλίδης Ανδρέας, Μαθηματικός, διαχειριστής δικτυακού τόπου "Αντί-
βαρο", αρθρογράφος *ΕΣΤΙΑΣ*

Σταματίου Εμμανουήλ, Πρεσβευτής ε.τ., τέως γενικός πρόξενος Τορόντο
Σταμπολιάδης Ηλίας, Καθηγητής Μεταλλειολογίας Πανεπιστημίου Κρήτης
Τσερκέζης Τάσος, Αξιωματικός Πολεμ. Αεροπορίας ε.α, πρόεδρος Θρα-
κικής Εστίας

Τσιτσιμπίκος Χαράλαμπος, Αντιστράτηγος ε.α., Επίτιμος Β΄ υπαρχηγός
ΓΕΣ

Τσολάκης Πάνος, Ομ. Καθηγητής Αρχιτεκτονικής Σχολής ΑΠΘ

Χαντζής Δημήτριος, Αντιστράτηγος ε.α., Επίτιμος διοικητής Β΄ ΣΣ

Χατζηκεφαλάς Στράτος, Επιχειρηματίας

Χατζόπουλος Ιωάννης, Ομ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αιγαίου και πρώην
καθ. Πανεπ. CSUF, ΗΠΑ

Χίντζογλου-Αμασλίδου Δέσποινα, Ιατρός Μικροβιολόγος και λογοτέχνης

Χρήστου Κωνσταντίνος, Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ,

Χρυσάφης Σωτήριος, Ομ. Καθηγητής Οδοντιατρικής Σχολής

Σημείωση:

1. Η Ανοικτή Επιστολή προς κ. Μητσοτάκη δημοσιεύτηκε πλήρης στην εφημερίδα *Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ*, και στο βιβλίο του **John D. Pappas, Macedonia Made in USA**, Από το *OXI των Ελλήνων το 2008* στο *YES των προθύμων το 2018*. Διαδικτυακή ελεύθερη έκδοση, 2019

2. Ο αριθμός των υπογραφόντων αυξήθηκε αυθορμήτως στους 80.

Προς την *Εφημερίδα των Συντακτών*¹⁷
Από τον κ. Δημ. Θ. Καραμήτσο, Πρόεδρο ΣΠΜΘ

25 Ιουνίου 2019

Αξιότιμε κύριε διευθυντά

Σε σχέση με το δημοσίευσμά σας στο φύλλο της εφημερίδας σας της 25ης Ιουνίου θα ήθελα ως πρόεδρος του Συνδέσμου Προάσπισης Μακεδονίας-Θράκης (ΣΠΜΘ) να σας αναφέρω τα παρακάτω:

Στο άρθρο σας γράφετε ότι ασκούμε εκβιασμό στον κ. Μητσοτάκη. Αυτό θα ίσχυε αν γράφαμε ότι δεν θα ψηφίσουμε τη ΝΔ εφόσον δεν επιδιώξει την ακύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών (ΣτΠ). Εμείς αντιθέτως γράφουμε: **«Απευθυνόμαστε σε εσάς που θα έχετε τον αναγκαίο θεσμικό ρόλο ως ο αυριανός πρωθυπουργός και κάνουμε έκκληση να γίνετε ο σημαιοφόρος της ακύρωσης της επαχθούς ΣτΠ, την οποία η συντριπτική πλειοψηφία του Ελλήνων την θεωρεί απαράδεκτη και την εκλαμβάνει ως εθνική ήττα και καταστροφή.**

¹⁷ Η επιστολή στάλθηκε διότι η *Εφημερίδα των Συντακτών* έδωσε μεν μεγάλη δημοσιότητα (με πρωτοσέλιδη αναφορά) σχολιάζοντας την επιστολή μας, αλλά με τρόπο που έθιγε τα μέλη μας κατηγορώντας τα ως ακροδεξιάς πολιτικής θέσεως και ότι εκβιάζουμε τον κ. Μητσοτάκη.

Σας καλούμε να το διακηρύξετε αυτό σαφώς, πριν από τις επερχόμενες εκλογές, πράξη που είναι βέβαιο ότι ο ελληνικός λαός θα την ανταμείψει με την ψήφο του και η ιστορία θα σας εντάξει σε περίοπτη θέση μέσα στο Πάνθεον των εθνικά δρώντων πολιτικών». Άρα δεν εκβιάζουμε αλλά παραινούμε για αύξηση της πλειοψηφίας στις εκλογές και προσφέρουμε νομικά επιχειρήματα για την ακύρωση της ΣτΠ.

Ο ΣΠΜΘ δεν έχει καμιά διασύνδεση με οποιοδήποτε κόμμα. Ιδρύθηκε μετά από την ανησυχία που κυρίευσε εμάς τους Μακεδόνες για τα τεκταινόμενα πριν από την υπογραφή της απαράδεκτης και ακυρώσιμης –όπως πιστεύουμε– συμφωνίας και ακόμη περισσότερο μετά τον αδιανόητο τρόπο που επιτεύχθηκε στη Βουλή των Ελλήνων μια ισχνή απλή πλειοψηφία για ένα τόσο σοβαρό θέμα.

Το κάθε ένα από τα ιδρυτικά μέλη του Συνδέσμου μας μπορεί πολιτικά να αυτοπροσδιορίζεται όπως επιθυμεί ή να ψηφίζει οποιοδήποτε κόμμα. Κοινός συνδεδετικός κρίκος των μελών μας και όσων υπέγραψαν την επιστολή είναι η αγάπη για την πατρίδα και το ενδιαφέρον μας για την εξέλιξη των εθνικών θεμάτων που αφορούν τη Μακεδονία και τη Θράκη, αλλά και κάθε ακριτική περιοχή. Βεβαίως συμμετείχαμε στα συλλαλητήρια και φυσικά δεν ήταν ακροδεξιοί οι εκατοντάδες χιλιάδες λαού που συμμετείχαν σε αυτά.

Η δική μου διαδρομή δεν χαρακτηρίστηκε από καμιά συμπάθεια ή σχέση προς την ακροδεξιά. Έχω συγγράψει βιβλίο σε δυο τόμους (συνολικά 850 σελίδες) με τίτλο *«Ιστορία της νεότερης Ελλάδας»* Εκδ. University Studio Press, Θεσσαλονίκη, όπου με τη μέγιστη δυνατή αντικειμενικότητα περιγράφω με πόνο ψυχής περιόδους εθνικών διχασμών και εμφυλίων

συρράξεων. Ακριβώς λόγω της γνώσης της ιστορίας δεν μπορώ να δεχτώ να επικρατεί σήμερα, μέσω της ΣτΠ, η ανθελληνική πολιτική του κομμουνιστή δικτάτορα της Γιουγκοσλαβίας Γιόζεφ Μπροζ Τίτο, ο οποίος άλλαξε το όνομα της επαρχίας Βαρντάσκα σε «Μακεδονία» (ως μέρος του ομόσπονδου κράτους) επιδιώκοντας μελλοντικό ακρωτηριασμό της Ελλάδας.

Θέλω να έχουμε σχέσεις καλής γειτονίας με τους βόρειους γείτονες μας αρκεί να μη μας θίγουν με τις επιλογές τους και την προπαγάνδα τους. Το όνομα «Βόρεια Μακεδονία» πιστεύω ότι θα διαιωνίζει τις επιδιώξεις τους για μια δήθεν «Μακεδονία του Αιγαίου» όπως την απεικονίζουν σε χάρτες τους!

Στο δημοσίευσμά σας δεν γράφετε κάτι που να απορρίπτει τα αναφερόμενα στοιχεία στην ανοιχτή επιστολή, στα οποία μπορεί να βασιστεί νομικά η ακύρωση της ΣτΠ. Το 1/3 του άρθρου σας αναφέρεται στον εκδότη κύριο Γιάννη Κουριαννίδη, αλλά γράφετε ανακριβώς ότι τον διέγραψε ο αρχηγός του ΛΑ.ΟΣ κ. Καρατζαφέρης ενώ το ορθόν είναι ότι παραιτήθηκε από μέλος του κόμματος εκείνου μετά την υπογραφή του πρώτου μνημονίου.

Σας ενημερώνω ότι στην ηλεκτρονική έκδοση της *Καθημερινής* αναφέρονται και τα ονόματά μας, τα οποία μάλιστα έκτοτε αυξήθηκαν. Το αν χάρηκε η ΧΑ ποσώς μας ενδιαφέρει και δεν σκεφτόμαστε πριν κάνουμε κάτι, μήπως αυτό κάνει ευτυχισμένο το Α ή Β κόμμα. Σκεφτόμαστε μόνο τη χώρα μας.

Θα σας παρακαλούσα η επιστολή αυτή να δημοσιευτεί στην εφημερίδα σας σε ανάλογη θέση του δημοσιεύματός σας.

Σας στέλνω συνημμένο τον πλήρη κατάλογο των ονομάτων μας.¹⁸

Με τιμή

Δημ. Καραμήτσος
Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ
Συγγραφέας
Πρόεδρος του ΣΠΜΘ
Dtkaram.webpages.auth.gr

¹⁸ Η επιστολή προς τιμή της εφημερίδας δημοσιεύθηκε όπως έπρεπε.

Προς την Εφημερίδα *Η Καθημερινή*
Από τον κ. Δημ. Θ. Καραμήτσο, Πρόεδρο ΣΠΜΘ

4 Ιουλίου 2019

Κύριε διευθυντά,

Εμάς τους Μακεδόνες δεν μας απασχολεί το ποιο κόμμα φταίει λίγο ή περισσότερο στο παρελθόν για το Σκοπιανό ζήτημα. Η απαράδεκτη και βλαπτική για την Ελλάδα συμφωνία των Πρεσπών είναι το τελικό κομβικό σημείο. Και αυτήν την υπέγραψε και τελικά ψήφισε στη Βουλή με πρωτοφανείς μεθοδεύσεις και διαδικασίες το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Τα σημεία βάσει των οποίων η συμφωνία είναι ακυρώσιμη είναι πολλά και έχουν ήδη αναφερθεί.

Η νέα κυβέρνηση θα τεθεί προ των ευθυνών της. Ομως, «θέλει αρετήν και τόλμην η ελευθερία». Το ερώτημα είναι αν η αρετή και η τόλμη θα υψωθούν ως φράγμα στην υποτέλεια, τον εθνομηδενισμό, τη διαπλοκή και τις όποιες εξαρτήσεις και πιέσεις.

Εκφράζεται από καλοθελητές η άποψη ότι η συμφωνία είναι οριστική, μόνιμη, αμετάκλητη και άλλα παραμύθια. Αυτά είναι κινδυνολογίες που δεν ισχύουν. Καμιά διμερής συμφωνία δεν είναι δεσμευτική αιωνίως και ιδίως όταν την ψηφίζει ένα κόμμα με ισχνή απλή πλειοψηφία, ενώ η μεγάλη πλειοψηφία του λαού αντιτίθεται.

Δημ. Καραμήτσος,
Ομ. καθηγητής ΑΠΘ

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

Η Μακεδονία είναι μία και Ελληνική

Η «Συμφωνία των Πρεσπών» είναι βλαπτική
για την Ελλάδα και δεν θα μακροημερεύσει

Οι κ.κ. Μ. Νίμιτς και Γκουτέρες
παραβίασαν τα όρια των καθηκόντων τους
και τις θεμελιώδεις αρχές του διεθνούς δικαίου

Η Συμφωνία των Πρεσπών ψηφίστηκε
στην Βουλή των Ελλήνων με πρωτοφανείς
μεθοδεύσεις και διαβλητή διαδικασία

Οι Μακεδόνες δεν ξεχνούν

Ο αγώνας για τα ιερά και όσια της Μακεδονίας
συνεχίζεται και θα δικαιωθεί

Ο ΣΠΜΘ υπάρχει και εργάζεται με κάθε νόμιμο τρόπο για την προάσπιση της ακεραιότητας και της ιστορίας ακριτικών περιοχών της χώρας μας και πρωτίστως της Μακεδονίας και της Θράκης.

Φωνή λαού
Οι Μακεδόνες δεν ξεχνούν